

கற்காலச் சரித்திரம்

எ. எ. நாதன்

த. தியங்கராசா

தற்காலச் சரித்திரம்

எட்டாந்தரம்

புதிய பாடத்திட்டத்துக்கமைய எட்டாந்தர சரித்திர
வழிகாட்டியைத் தழுவி எழுதப்பட்டது;]

ஆக்கியோன்
த. தியாகராசா B. A.

விற்பனையாளர்
இலங்கா மத்திய புத்தகசாலை
84, கொழும்பு வீதி,
கண்ணி.

All rights reserved

விலை ரூபா 3-00

இப்பிரசரம் கண்டி, பேராதனை வீதி 388-ம் இலக்கத்தி விருக்கும் த: நடராசா அவர்களால் யாழ்ப்பாணம், 400, K. K. S. வீதியிலுள்ள ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.

‘தற்காலச் சரித்திரம்’ என்னும் நூற்றெடுரில் இது எமது முன்றுவது நூலாகும். எட்டாந்தரத்துக்கென அரசினரால் விடுக்கப்பட்ட புதிய சரித்திர பாடத்திட்டத்தின்படி வழிகாட்டியைத் தழுவி இந்நால் எழுதப்பட்டுள்ளது. பம்மால் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்ட தற்கால வரலாறு (G. C. E.) என்னும் நூலின் குழந்தை இது என்னாம். அந்நூலின் மரபில் வரலாற்றின் பிரதான அமிசங்களை எட்டாந்தர மாணவர்களுக்கு ஏற்றவகையில் பரீட்சைத் தேவைகளையும் மனதிற் கொண்டு விளக்கமாகவும் தெளிவாகவும் எழுத முயன்றுள்ளேன். அதேசமயம் இது சரித்திரம் என்பதனால், வேறு சிலர் செய்வது போல் பாரதம் பாரதமாக எழுதி மாணவர்களின் நினைவுச் சக்திக்குப் பழுவாக்கி, அவர்கள் சரித்திரம் ஒரு தரித்திரம் என எண்ணும்படி செய்ய இந்நாலாசிரியர் விரும்பவில்லை. தற்காலத் தேவை சுருக்கமும், தெளிவும் உடையனவாகவும், விளக்கமும், விளக்கப்படங்களுமடங்கி விலையும் குறைவாயிருக்கும் நூல்களே! இத்தேவைகளை மனதிற் கொண்டு இந்நாலாசிரியர் பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு வருவதை ஆசிரிய மாணவர்களுக்கு அன்றியும், எனவே மேற்கூறிய தேவைகளைப்பூர்த்தி செய்யவும் அதேசமயம் வழிகாட்டியிலுள்ள பொழிப்புகளைத் தொகுத்துப் பாடத்திட்டத்தில் அடங்கிய சரித்திரத்தைச் சிறுவர் சிறுமியர்க்கு ஏற்றவகையில் சுவைகுண்றுது கூறுவதற்குமே இந்நால் வெளியிடப்படுகிறது. இந்நால் சுருக்கமும் தெளிவுமுடையதாயிருப்பதோடு மாணவர்கள் தாம் படித்த பாடங்களைத் திரும்ப மீட்கவும் பின்னர் தவணை முடிவில் எல்லா வற்றையும் சேர்த்துத் தொகுத்துப் பயிலவும் ஏற்றவகையில் பயிற்சிகளும் மாதிரி வினாப்பத்திரங்களும் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. அவை மாணவர்க்கு மிகத்துணைசெய்யுமென நம்புகிறேன்.

எமது ‘தற்காலப் புவியியல்’ நூல்களுக்கும், ‘தற்கால வரலாறு’ நூலுக்கும் ஆசிரிய, மாணவர்களுக்கு அளித்துவரும் ஆதரவுதான் இத் தொடரையும் எழுதத் தூண்டியது. அந்த வகையில் எமது முந்தியநூல்களைப் பயன்படுத்தும் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் எனது உள்கணிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். அதேசமயம் இந்நாலையும் ஆசிரிய, மாணவர்களுக்கு உவந்து ஏற்படோடு இதில் காணும் குறைபாடுகளை வழுக்களைத் திருத்துவதற்கும் உதவி செய்யும் என உள்மாரநம்புகிறேன்.

வணக்கம்.

யாழ்ப்பாணம்
28-12-69.

த. தியாகராசா

பொருளடக்கம்.

அலகு	பாடம்	முதலாந் தவணை	
		விடயம்	பக்கம்
1	1, 2	இலங்கையின் அரசியல் நிலை	1
	3, 4	கண்டி அரசாங்கமும் ஆங்கிலேயரும்	8
2	5, 3	1818, கலவரங்கள்	16
3	7, 9	கோல்புறூக் சீர்திருத்தங்கள்	22
	10, 11	1848 ஆம் ஆண்டுக்கலவரங்கள்	29
4	12, 15	கைத்தொழிற்பூரட்சி	35
5	16, 17	பிரான்சியப்பூரட்சி	43
	18, 19	நெப்போலியன்	51
	20	இந்தியா	59
		இரண்டாம் தவணை.	
6	1	கோப்பிச் செய்கையின் விருத்தி	69
	2	தேவிலீச் செய்கை	73
	3	இறப்பரும் தெண்ணையும்	77
	4	பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை யினால் ஏற்பட்ட பலன்கள்	80
7	5	போக்குவரத்து	85
	6	புகையிரதப்பாதைகள், தந்தி	90
8	7	கல்வி	95
	8	இந்து, பௌத்தசமய மறுமலர்ச்சி	100
9	9	இத்தாலியின் ஒற்றுமை	104
	10	ஜேர்மனியின் ஒற்றுமை	110
10	11	ஆபிரிக்காவில் ஐரோப்பிய ஆதிக்கம்	115
	12	கிழைத்தேசத்தில் ஐரோப்பிய ஆதி.	120
11	13	சினை	124
	14	யப்பான்	130
12	15, 16	ஐக்கிய அமெரிக்கா	134
		முன்றாந்தவணை	
13	1	மத்திய எருப்பினரின் எழுச்சி	143
	2	மக்களம் சீர்திருத்தங்கள்	147
	3	மானின் சீர்திருத்தங்கள்	150
	4	டொனமூர் சீர்திருத்தங்கள்	155
	5	சோல்பரி அரசியற்திட்டம்	159
14	6	முதலாம் உலகப்போர் காரணங்கள்	168
	7	முதலாம் உலகப்போர்	167
	8	முதலாம் உலகப்போரின் பின் ஐரோப்பா	172
	9	ஐக்கிய சோவியத் குடியரசு	178
15	10	இரண்டாம் உலகப் போரின் காரண.	185
	11	இரண்டாம் உலகப் போர்	190
	12	ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம்	193
	13	பிரித்தானிய பொதுநலவாயம்	197
17	14	இந்தியா சுதந்திரமடைதல்	201

தற்காலச் சரித்திரம்

எட்டாந்தரம்

அலகு 1.

19 ஆம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் இலங்கை.

பாடம் 1, 2.

இலங்கையின் அரசியல் நிலை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் முற் பகுதியில் இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்கள் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழிருந்தன. அச்சமயம் கண்டி இராச்சியத்தின் அரசியல் நிலை ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைந்திருந்தது. அங்கு 1782 முதல் ஆட்சி செய்து வந்த இராசாதி இராசசிங்கன் 1798 இல் இறந்த வடன் பிலிமத்தலாவை என்னும் முதல் அதிகாரி அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட முத்துச்சாமி என்பவனுக்கு முடிகுட்டாமல் கண்ணுச்சாமி என்னும் வேறொருவனை ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கன் என்னும் பெயருடன் ஆட்சி பீடமேற்றினான். பிலிமத்தலாவைபதவி ஆசை பிடித் தீவன். அவன் கண்ணுச்சாமியைத் தனது கைப் பொம்மையாக வைத்திருந்து வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போது தானே அரசனுகிலிட ஆசைப்பட்டான். அத்துடன் கண்டியில் அன்னியர்களான நாயக்கவமிசத் தினர் ஆட்சி செய்வதை அவனும் வேறு பல உயர் குடிப்பிரதானிகளும் விரும்பவில்லை. இதற்கு நாயக்க வமிசத்தினர் ஆட்சிக்கு வந்தபின்னர் அரண்மனையில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார சமூகமாற்றங்களே காரணங்களாகும்.

முதலாவதாக, நாயக்கர் வமிச அரசர்கள் தாம் அன்னியர் என்ற காரணத்தினால் அரசியல் விடயங்களில் சிங்களப்பிரதானிகளில் அதிகம் நம்பிக்கை வைக்காது என்றும் எப்பொழுதும் தமது உறவினர்களின் புத்திமதிகளின்படியே நடந்து வந்தனர். மேலும் ஒரு அரசன் தனக்கு வாரிசு இல்லாமல் இறந்தால் ஆட்சி அவனது மைத்துனனுக்குச் சேர வேண்டும் என ஒரு வழக்கம் நாயக்கர்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது கண்டிய வழக்கத்துக்கு முரணை இருந்தது. ஏனைனில் கண்டிய வழக்கப்படி ஒரு அரசன் இறந்தால் அவனது மகன் அல்லது சகோதரனே அரசனுக் கேள்வேண்டுமென இருந்தது. மூன்றாவதாக, நாயக்க அரசர்கள் பதவிக்கு வந்தபின்னர் அரசசபையில் உயர் பதவிகளெல்லாம் அரசனது உறவினர்களுக்கே வழங்கப்பட்டது. அதேசமயம் உயர்குடிச சிங்களவர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். நாலாவதாக அரசனுடைய கிராமங்களின் வருவாய்களெல்லாம் அவனது உறவினர்க்கே உரித்தானது. இறுதியாக, அரசன் தனது உறவினர்களையெல்லாம் இன்று மலபார் வீதி எனப்படும் பகுதியில் பல விசேட வசதிகளுடன் குடியிருக்க வசதி செய்து கொடுத்திருந்தான். மேற்குறிப்பிட்ட பலகாரணங்களின் விளைவாகக் கண்டிய உயர்குடிப் பிரதானிகளுக்கும் அரசனுக்குமிடையில் பகைமை ஏற்பட்டது. இதனால் பிரதானிகள் அரசனுடன் கொண்டிருந்த தொடர்புகள் படிப்படியாகக் குறைந்து போனது. அத்துடன் அரசனைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதற்கும் பல சூழ்ச்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்விதம் அரசனும் பிரதானிகளும் பினங்கியதைத் தொடர்ந்து பிக்குகள், பொதுமக்கள் ஆகியோருக்கும் அரசனுக்கு மிடையில் நிலவிய தொடர்புகளும் தளர்ச்சியடைந்தன. இத்தகைய அரசியல் நிலைமை ஆங்கிலேயருக்குச் சாதகமாயிருந்தது. அவை ஒரு புறமிருக்க, கண்டிய அரசனுடன் பகைமைழுண்ட முதல் அதிகாரியாகிய

பிலிமத்தலாவை ஆங்கிலேயரின் உதவியுடனாவது ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விட்டுத் தான் பதவிக்கு வரத்திட்ட மிட்டு அவர்களுடன் இரகசியமாகத் தொடர்புகள் கொள்ளத் தொடங்கினான்.

கண்டியின் நிலைமைகள் இவ்வாறு, இனிக் கரையோரப்பகுதியின் நிலைமைகளைக் கவனிப்போம். முன்னர் குறிப்பிட்டபடி 1796 முதல் கரையோரப்பகுதிகள் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழிருந்தன. ஆயினும் அவர்கள் இங்கிலாந்திலிருந்து நேரடியாக இலங்கையை ஆளாமல் முதலில் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தினிடமே ஆட்சிப் பொறுப்பை விட்டிருந்தனர். எனவே சென்னையிலிருந்த பிரித்தானிய ஆஸ்பதியே இலங்கையின் ஆஸ்பதியாகவுமிருந்தான். இவ்வாறு 1796 முதல் 1798 வரை வர்த்தக சங்கம் கரையோரமாகாணங்களை ஆட்சி செய்தது. அக்காலத்தில் அது அதிகமான வரிகளையும் அநியாயமான வரிகளையும் விதித்ததினால் பொதுமக்கள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். அதேசமயம் இராசகாரியத்துக்குப் பதலாக ரொக்கப் பணமாக வரிகளை அறவிட்ட முறையும் அக்கிரமமானதாயிருந்தது. அந்நிலைமையில் 1797இல் தென்னைவரி என ஒரு புது வரி விதிக்கப்பட்டபோது அதைதிர்த்து மக்கள் பலவிடங்களில் கலகம் செய்தனர். அதன் விளைவாக அரசாங்கம் டிமியூறன் எனபவன் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக்குழுவை நியமித்தது. அக்குழு புதிய வரிகளை நீக்கவும், பழைய வரி வகுவிப்பு முறையை ஏற்படுத்தவும் ஒல்லாந்தர் கால ‘லாண்டரூட்ஸ்’ நீதிமன்றங்கள் இயங்கவும் வேண்டுமெனச் சிபார்சு செய்தனர்.

இவ்வாறு டிமியூறன் விசாரணைக்குழு கடமையாற்றியகாலத்தில் பிரித்தானிய அரசு இலங்கையின் ஆட்சிப் பொறுப்பை வர்த்தக சங்கத்திலிருந்து விடுவித்துத் தானே நேரடியாக ஏற்க முடிவுசெய்தது. ஆயினும் வர்த்தக சங்கத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இனங்க

இறைவரி, வர்த்தகம் பற்றிய விடயங்கள் அதனிடமே விடப்பட்டன. அதேசமயம் குடியியல், நீதி, பொதுநிர்வாகம் ஆகியவற்றைத் தாம் நியமிக்கும் ஒரு ஆள்பதியின் பொறுப்பில்விடப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் இனங்கியது. இதன்மேல் பிற்டறிக் நோத் இலங்கையின் முதலாவது ஆள்பதியாக அனுப்பப்பட்டார். அவர் இறைவரி வர்த்தகம் பற்றிய விடயங்களில் வர்த்தக சங்கத்தின் இயக்குநர் குழு சென்னை ஆள்பதி ஆகியோருக்கும், பொது நிருவாகம், நீதி பாலனம் முதலியவற்றில் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளருக்கும் பொறுப்புள்ளவராக இருக்க வேண்டுமென விதிக்கப்பட்டது. (இவ்வாறு 1798—1802 காலத்தில் பிரித்தானிய அரசும் கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கமும் கூட்டாக நடத்திய ஆட்சி இரட்டை ஆட்சி எனப்படுகிறது.

இது இவ்வாரூப ஐரோப்பாவில் பிரான்சியருக்கும் பிரித்தானியருக்குமிடையில் நிகழ்ந்த போர்கள் நிறுத்தப்பட்டு அவர்களுக்கிடையில் 1802 இல் ‘ஏமியன்க்’ உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. அதன் பிரகாரம் முன்னர் ஒல்லாந்தர்வசமிருந்த இலங்கையின் கரையோரமாகாணங்கள் ஆங்கிலேயரின் சொந்தமாகின. இதைத்தொடர்ந்து அவ்வாண்டே இலங்கை பிரித்தானியாவின் நேரடியான கண்காணிப்பில் முடிக்குரிய குடியேற்ற நாடாக்கம்பட்டது. எனவே அத்துடன் இரட்டை ஆட்சியும் முடிவுற்றது. இதன்பின்றி நோத் ஜிவரைக்கொண்ட ஒரு ஆலோசனைச் சபையின் உதவியுடன் தாமே ஆட்சியை நடத்தினார்.

நோத் தமது ஆட்சிக்காலத்தில் நிர்வாகம், நீதிபாலனம் சம்பந்தமாகப்பல சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார், அவர் இராசகாரியம் என்னும் பழைய சேவை முறையை நீக்கிவிட்டு அதற்குப் பதிலாக மக்கள் தமது விளைச்சலில் ஒருபகுதியை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்தால் போதுமானது என விதித்தார்.

இரண்டாவதாக நோத் அரசாங்க நிர்வாகத்தைத் திருத்தினார். அவர் இறைவரி விடயங்களைக் கவனிப்பதற்கு முதலில் கொழும்பு, காலி, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை ஆகிய இடங்களில் ஜிந்து கலெக்டர்களை நியமித்தார். பின்னர் அப்பதவி களை நீக்கிவிட்டுப் 12 இறைவரி வர்த்தக முகவர்களை நியமித்தார். (இப்பதவிகளை வகித்தவர்களே இலங்கையில் ‘சிவில்’ சேவையைத் தொடக்கிவைத்தனர்.) இச் சேவைக்கென நோத் சென்னையிலிருந்து சில அதிகாரிகளைத் தருவித்தார். (மேலும் நோத் அளவைத்தினைக்களம், கணக்காய்வாளர் தினைக்களம், நிலப்பதிவுத் தினைக்களம், சுகாதாரத்தினைக்களம் முதலிய பல நிர்வாகப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தினார்) (முன்றாவதாக நோத் நீதிபாலன முறையிலும் பல சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தினார்) அவர் கல்விச்சட்டவாதியாகிய எட்மன் கறிஞரன் என்பவரின் ஆலோசனையின்படி இலங்கை முழுவதுக்கும் பொதுவான ஒரு உயர்நீதிமன்றத்தையும் ஒரு மேன் முறையிட்டு மன்றத்தையும் ‘Appeal Court’ நிறுவினார்) அதேசமயம் மாகாணங்களில் சிறுகுற்றங்களைச் சமாதான நீதிபதிகள் விசாரிக்கவும் ஏனைய வற்றை ‘லான்றூட்ஸ்’ எனும் ஒல்லாந்த நீதிமன்றங்கள் விசாரிக்கவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. நோத் காலத்திலேயே முதன் முதலாக அரசாங்க வர்த்தமானி (Gazette) வெளியிடப்பட்டது. இவற்றைத் தவிர நோத் கல்விசம்பந்தமாகவும் சில சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டார். அவர்காலத்தில் ‘அக்கடமி’ என்னும் மத்தியகல்விக்கூடம் கொழும்பில் நிறுவப்பட்டது. நோத் மாகாணங்களிலிருந்த பள்ளிக்கூடங்களைப் பரிபாலிப்பதற்குப் பணம் ஆதுக்கியதோடு கல்வி போதித்தவர்களுக்கும் வேதனம் வழங்கினார். இவ்வாறு நோத் மேற்கொண்ட பல சீர்திருத்தங்களில் இராசகாரிய ஒழிப்பு அவர் எதிர்பார்த்த பலவைக்கொடுக்கவில்லை. நோத் 1802 இல் கண்டிமீது படையெடுத்துச் சென்றும் தோல்வி கண்டார். அதைத்

தொடர்ந்து அவர் திருப்பியழக்கப்பட அவரிடத் தில் (தோமஸ் மெயிற்ளந்து என்பவர் ஆள்பதியாக நியமிக்கப்பட்டார்).

தோமஸ் மெயிற்ளந்து நோத் பின்பற்றிய வழி களைத் தானும் பின்பற்றியுது புதியவழிகளைக் கொண்டார். அவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாகத் திகழ்ந்தார். அவர் நோதினால் ஒழிக்கப்பட்ட இராசகாரிய முறையை மீண்டும் அமுல் செய்தார். அத்துடன் பயிர்ச்செய்கையை விருத்தி செய்யவும் பல முயற் சிகளை மேற்கொண்டார். இரண்டாவதாக அவர் நீதிபாலன முறையிலும் பல மாற்றங்களைப் புகுத்தினார். அதில் அலைக்காந்தர் ஜோன்ஸ்ரன் என்பவர் அவருக்கு ஆலோசனை கூறினார். மெயிற் லந்து கொழும்பு, காலி, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருமலை ஆகிய இடங்களில் ஐந்து மாகாண நீதி மன்றங்களை நிறுவினார்.) (பின் 1811 இல் அவற்றை நீக்கிவிட்டு யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, காலி, மாத்தறை ஆகிய இடங்களில் வாண்ட்ரூஸ் நீதிமன்றங்களை நிறுவினார்.) இம்மன்றங்களில் யூரிமார்முறை புகுத்தப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்க ஒர் அமிசமாகும். மேலும் கொழும்புத் துறைமுகத்துக்கேண ஒரு விசேஷ நீதிமன்றமும், யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிறு மேன் முறையீட்டுமன்றமும் நிறுவப்பட்டன.

மூன்றாவதாக தோமஸ் மெயிற்ளந்து குடியியற் சேவையையும் புனரமைத்தார். (அவர் திறமையற்ற வர்களையும் ஊழல் மிக்கவர்களையும் சேவையிலிருந்து நீக்கினார். குடியியற் சேவையாளரின் சேவைக் காலத்தை 12 இலிருந்து 15 ஆண்டுகளாகக் கூட்டி னார். அத்துடன் குடியியற் சேவையை 3 படிமுறையான வகுப்புக்களைக்கொண்டதாகப் பிரித்துச் சேவையாளர்கள் பதவியற்வெற வழிவகுத்தார். மேலும் குடியியற் சேவையாளர் சுதேச மொழிகளைப் படிக்க

ஊக்குவித்ததோடு அவர்கள் தனிப்பட்ட வியாபாரம் செய்வதையும் தடுத்தார். இவ்விதமாக மெயிற்ளந்து மேற்கொண்ட பல சீர்திருத்தங்களின் விளாவாக அரசாங்க நிர்வாகம் செம்மையாகவும் திறமையாகவும் நடைபெற்றது.

தோமஸ் மெயிற்ளந்து 1811 யூனில் தமது உடல் நலக்குறைவினால் பதவியைவிட்டு விலகித் தாய் நாடு உக்குத் திரும்பினார். அதன்மேல் ஏற்போடு பிறவுன்றிக் ஆள்பதியாகினார்.

1. இராசாதி இராசசிங்கன் எக்காலத்தில் ஆட்சி செய்தான்?
2. பிலிமத்தலாவை யார்?
3. நாயக்கர் வமிசம் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் எவை?
4. இரட்டை ஆட்சி என்றால் என்ன?
5. 1797 இல் ஏன் கலகம் ஏற்பட்டது?
6. நோத் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
7. மெயிற்ளந்து செய்த சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
8. பின்வரும் ஆண்டுகளில் நடந்த பிரதான சம்பவங்கள் யாவை? 1802, 1796.

பாடம் 3, 4.

கண்டி அரசாங்கமும் ஆங்கிலேயரும்.

பிரித்தானியர் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப் பற்றுவதற்கு முன்னர் ‘பைபஸ்’, ‘பொயிட்’ ஆகியோரைக் கண்டியரசனிடம் தூது அனுப்பி அவருடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்ய முயற்சி செய்தனர். ஆயினும் அவற்றினால் உருப்படியான நன்மை எதுவும் ஏற்பட வில்லை. பின்னர் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப் பற்றியதன்மேல் பிற்டெறிக் நோத், பிலிமத்தலாவை யின் தூண்டுதலினால் 1800 இல் மக்டோவல் என்பவனைக் கண்டிக்குத் தூதனுப்பினர். மக்டோவல் கண்டிக்குச் சென்று மன்னைச் சந்தித்துத் தாம் அரசனைப் பகை வர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதாகவும் அதற்கு வேண்டிய படைகளைக் கண்டியில் வைத்திருக்க அனுமதிக்கும் படியும் கீட்டான். ஆனால் அக்கோரிக்கைகளுக்கு அரசன் சம்மதிக்கவில்லை. இவ்வாறு மக்டோவலின் தூது வீண் முயற்சியாய்ப் போன்பொழுதிலும் கண்டி அரசனுடன் ஒரு உடன்படிக்கை செய்தல் அல்லது கண்டியைக் கைப்பற்றுதல் பிரித்தானியருக்கு அவசிய மானதாயிருந்தது. அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம்.

முதலாவதாக இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் தமது ஆட்சியை நிலை நாட்டுவதானால் ‘அரசக்குள் அரசாக’ இருந்த கண்டியைக் கைப்பற்றுதல் இன்றியமையாதது. இரண்டாவதாக கண்டியர்கள் தமது நாட்டிலிருந்து வெளியே கொண்டு செல்லப்படும் பொருட்களுக்கு வரி விதித்துதினால் ஆங்கிலேயரின் கட்டுப்பாடற் ற வர்த்த கம் பாதிக்கப்பட்டது. மூன்றாவதாக, கண்டியர்கள் கரையோரமாகாணங்களில் ஆங்கிலேயருக்கெதிராகக் குழப்பங்களைத் தூண்டியதோடு தாழும் அவற்றில் பங்கு பற்றினர். நான்காவதாக, கண்டியைக் கைப்பற்றுத் வரை பிரித்தானியர் அதன் எல்லைகளில் காவல்படை

யொன்றை வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியமிருந்தது. ஐந்தாவதாக கொழும்பையும் திருகோணமலையையும் இணைத்து ஒரு வீதியை அமைத்து நாட்டின் பாதுகாப் பைப் பலப்படுத்துவதாயின் கண்டியைக் கைப்பற்ற வேண்டும். ஆரூவதாக ஐரோப்பாவில் நெப்போலியன் பெற்ற வெற்றிகளினால் திகிலைடைந்திருந்த ஆங்கிலே யர் கண்டிய அரசனுடன் தாம் பகைத்தால் அவன் சிலசமயம் பிரான்சியருடன் நட்புக் கொள்ளக் கூடும் எனவும் பயந்தனர். இறுதியாக அக்காலத்தில் இந்திய ஆள்பதியாயிருந்த வெல்லஸ்லி இந்திய அரசுகளின் பாதுகாப்பைத் தமது பொறுப்பில் ஏற்று அதற்கான செலவுகளை அவ்வரசுகளிடமே பற்றுக்கொண்ட படைத்துணை உடன்படிக்கை (Subsidiary Alliance) என்ற முறையைப் பின்பற்றிக் கண்டியின் பாதுகாப்புப் பொறுப்பையாவது தாம் ஏற்க வேண்டும் என எண்ணினர்.

இவ்விதமாகப் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப் பற்றுவதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்த போதிலும் அதன்மேற் படையெடுக்கப் போதிய காரணமிருக்காத படியால் படையெடுப்புக்கு ஒரு ‘சாட்டுக்’ க்கிடைக்கும் வரை பொறுத்திருந்தனர்.

இது இவ்வாறுக, கண்டியரசனையை விக்கிரமராச சிங்கனுடன் பகைமை கொண்ட பிலிமத்தலாவை அவனைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்குப் பல சூழ்ச்சி களைக் கையாண்டான். அவன் பிரித்தானியருடன் பலமுறை தொடர்பு கொண்டு அவர்களைக் கண்டிமீது படையெடுக்குமாறு கோரினான். ஆயினும் தகுந்த காரணமில்லாமையால் நோத் அதற்குச் சம்மதிக்க வில்லை. இதனால் ஏமாற்றமடைந்த பிலிமத்தலாவை ஒரு சூழ்ச்சி செய்தான். அவன் புத்தளத்திலிருந்து கண்டிக்கு வியாபார நோக்கமாக வந்த சில சோன கரைத் தனது கையாட்கள் மூலம் தாக்கி அவர்கள்

வைத்திருந்த பொருட்களைப் பறித்தான். புத்தளம் கரையோரமாகாணங்களைச் சேர்ந்தது. எனவே இச் செய்தியைக் கேள்விப்பட்ட நோத் தமது பிரசை களுக்குச் செய்யப்பட்ட தீங்குக்குப் பழிவாங்க எண்ணி னார். அவர் உடன் பறிக்கப்பட்ட பாக்கை ஒரு மாத காலத்தில் திருப்பிக் கொடுக்கா விட்டால் தான் கண்டிமீது படையெடுக்கப் போவதாகப் பய முறுத்தினார். ஆயினும் அரசன் அதற்கு எது வித பதிலும் கொடுக்காதபடியால் நோத் கண்டிமீது படை யெடுக்கத் துணிந்தார்.

ஸ்ரீ விக்ரம இராசசிங்கன்

(நோத் 1803 சனவரி 31 இல் கண்டிமீது படை யெடுத்தார்.) அப்போது ஒருபடை கொழும்பிலிருந்தும் மற்றது திருகோணமலையிலிருந்தும் கண்டியை நோக்கிச் சென்றது. அவை கண்டிக்கு அருகில் கட்டு

காஸ்தோட்டையில் ஒன்றுகூடிக் கண்டி நகரைத் தாக்கின. அந்நிலையில் அரசன் அங்குராங்கட்டைக்கு ஓடி ஒழிக்கப் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றி முத்துச்சாமி என்பவனுக்கு முடிகுட்டினர். அச்செயல் தானே கண்டி அரசனுகை வரவேண்டுமென ஆசைப்பட்ட பிலிமத்தலாவைக்குப் பெரும் ஏமாற்றத்தையும் வெறுப்பையும் கொடுத்தது. அதற்கிடையில் மழைக் காலமும் தொடங்கியது. அதன்விளைவாகப் பிரித்தானிய படைகள் கொழும்பிலிருந்து உணவைப் பெற முடியாதுபோயிற்று. அதேசமயம் மலேரியாச்சுரமும் பல படைவீரரின் உயிரை மாய்த்தது. இத்தகைய நிலையில் பல சுதேசப் போர்வீரர்களும் பிரித்தானியரை விட்டு நீங்கினர். இவ்வாறு பிரித்தானியர் இக்கட்டான் ஒரு நிலையில் இருக்கும்போது அதுவரை ஒழித்திருந்த அரசனின் படைகள் அவர்களைத் தாக்கியபோது ஆங்கிலேயர் சரணடைந்தனர்.

இவ்வாறு நோத் மேற்கொண்ட முதலாவது கண்டிப் போர் தோல்வியில் முடிந்தது. இதன் விளைவாக அவர் இங்கிலாந்துக்குத் திருப்பியழக்கப்பட்டார். நோதுக்குப் பின்வந்த மெயிற்லங்கு கண்டிய விவகாரங்களில் ஈடுபடாது கரையோர மாகாணங்களில் பிரித்தானியரின் ஆட்சியைப் பலப்படுத்துவதிலே கண்ணுங் கருத்துமாயிருந்தார். அவரது காலத்தில் கண்டியில் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை இனிக் கவனிப்போம்.

1803 இல் இடம்பெற்ற முதற் கண்டிப்போரின் பின்னர் ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கனுக்கும் பிலிமத்தலாவைக்குமிடையில் மேலும் பகைமை அதிகரித்தது. அதற்குப்பல காரணங்களைக் கூறலாம். அவை:-

1. பிலிமத்தலாவை ஆங்கிலேயருடன் இரகசியமாகத் தொடர்பு கொண்டதை அரசன் அறிந்தமை.

படையெடுத்தார். அவரது படைகள் விரைவில் கண்டியை அடைந்து அதைக் கைப்பற்றின. அவ்வேளை பிரதானிகளோ பொதுமக்களோயாரும் அவர்க்குக்கு எதிர்ப்புக்காட்டவில்லை. அந்நிலையில் அரசன் தெல் தேனியாவுக்கு ஓடி ஒளித்திருந்தான் ஆயினும் அவன் விரைவில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவனது உறவினருடன் தென்னிந்தியாவிலுள்ள வேஹாருக்கு அனுப்பப்பட்டான். அத்துடன் கண்டியில் நாயக்கவமிச ஆட்சியும் முடிவடைய இலங்கை முழுவதும் பிரித்தானியரின் வசமாகியது.

இவ்வாறு கண்டியைக் கைப்பற்றிய பிரித்தானியர் 1815 மார்ச் 2 இல் பிரதானிகள் பிரமுகர் களைக் கொண்ட ஒரு மாநாட்டை (சமவாயம்)க் கூட்டினர். அதில் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றிய காரணங்கள் விளக்கப்பட்டன. பின்னர் கண்டியைப் பிரதானியருக்கும் பிரித்தானியருக்குமிடையே ஒரு உடன் படிக்கை செய்யப்பட்டது. அது 1815 ஆம் ஆண்டுக் கண்டியைப் படிக்கை எனப்படும். அதன் பிரதான அமிசங்கள் மேல்வருமாறு.

1. விக்கிரமராசசிங்கன் அரசரிமையை இழந்துள்ளான். எனவே கண்டி அரசு இப்பொழுது பிரித்தானியர் வசம் சேர்ந்துள்ளது.
2. கண்டி நாட்டின் பழைய வழக்கங்களுக்கேற்ற படி பிரதானிகள், திசாவைகள் மற்றும் தலை மைக்காரர்கள் மூலமாக ஆட்சி நடைபெறும்.
3. பெளத்த சமயம், குருமார், கோவில்கள் ஆகியன பேணப்படும்.
4. சித்திரவதை போன்ற தண்டனைகள் ஒழிக்கப்படும்.
5. இறைவரியும் ஏனைய வருமானமும் பிரித்தானியாவைச் சேரும்.
6. கண்டியின் வெளிநாட்டு வர்த்தகம் சம்பந்தமான விடயங்களை ஆஸ்பதியே கவனிப்பார்.

இவ்வாறு கண்டியைப் பிரதானிகளுடன் ஒரு உடன் படிக்கை செய்த பின்னர் பிரித்தானியர் தமது ஆட்சியை அங்கு நிறுவினர். அவர்கள் முதல் முறை கண்டியைப் பிடிப்பதில் தோல்வியற்றபோதும் இரண்டாம்முறை அதை எளிதாகக் கைப்பற்றி விட்டனர், அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூறலாம். அவை:-

1. ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கனின் கொடுங்கோலாட்சி யினால் மக்கள் அவன்மீது வெறுப்புற்றிருந்தமை.
2. பிலிமத்தலாவை, எகெலப்பொலை முதலிய பிரதானிகள் அரசனுக்கு எதிராகச் சூழ்சி செய்தமை.
3. படைவீரர்கள் அரசனுக்கு விசுவாசமாக நடக்காமை.
4. பிக்குகளையும் அரசன் பகைத்தமையினால் அவர்கள் அவனை எதிர்த்தமை.
5. பிறவன்றிக் காலமும் நேரமும் அறிந்து போதிய ஆயத்தங்களுடன் கவனமாகக் கண்டிப் படையெடுப்பை நடத்தியமை என்பனவாகும்.

பயிற்சி

1. மக்கோவலின் தூது என தோல்வியடைந்தது?
2. பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்ற விரும்பியதற்குக் காரணங்கள் யாவை?
3. பிலிமத்தலாவை செய்த சூழ்சி யாது?
4. நோத்தின் படையெடுப்புத் தோல்வியடைந்ததேன்?
5. விக்கிரமராசசிங்கனுக்கும் பிலிமத்தலாவைக்குமிடையில் பகை வலுத்ததேன்?
6. கண்டிமக்கள் அரசனை வெறுத்ததேன்?
7. 1815 ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கையின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை?
8. இரண்டாவது கண்டிப்போரில் ஆங்கிலேயர் வெற்றிபெற்ற மைக்குக் காரணங்கள் யாவை?

அலகு 2.

1818 - ஆம் ஆண்டுக் கண்டிக் கலைங்கள்.

பாடம் 5, 6.

கண்டியரசை எளிதாகக் கைப்பற்றிய பிறவுன்றிக் 1815 ஆம் ஆண்டு உடன்படிக் கையில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டபடி அதை ஆளுவதற்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளை மேற்கொண்டார். அவர் கண்டியில் நிலவிய பழைய ஆட்சி முறைகளையே பெருமளவுக்குப் பின்பற்றினார். ஆயினும் கண்டி அரசின் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஐவரைக் கொண்ட ஒரு குழுவிடம் விடப் பட்டது. அதேசமயம் நீதிபாலனத்துக்கு முன்குறிப் பிட்ட குழுவினரையும் அதிகாரிகள் பிரதானிகளையும் கொண்ட ஒரு மன்றம் பொறுப்பேற்றது. மேலும் சப்பிரகமுவ, ஏழுகோறளை, நான்குகோறளை, ஊவா ஆகியனவற்றிற்குத் தனித்தனியான இறைவரி அதிகாரிகள் நியமிக்கப் பட்டனர். இவற்றைத்தவிர்த்து ஏனைய குடியியல் நிர்வாகப் பொறுப்பு முன்போல முதல் அதிகாரி, இரண்டாம் அதிகாரி மற்றும் மாகாண அதிகாரிகளிடமே விடப்பட்டது.

இவ்வாறு பிரித்தானிய அரசாங்கம் கண்டி இராச்சியத்துக்கும் கரையோர மாகாணங்களுக்கும் சற்று வேறுபட்ட ஆட்சி ஒழுங்குகளைச் செய்த போதிலும் அவற்றினால் பிரித்தானியர்களோ கண்டியமக்களோ அதிக பயன்டையவில்லை. உண்மையில் கரையோர மாகாணங்களும் கண்டியும் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு ஒரே ஆள் பதியின் கீழ் வந்ததினாலும் கண்டிக்கும் கரையோரப்பகுதி களுக்கு மிடையில் காணப்பட்ட வர்த்தகக் கட்டுப் பாடுகளும், வரிவிதிப்புமுறைகளும் கைவிடப்பட்ட தனிலும் கண்டி அரசு தனது தனித்துவத்தை முன் போலக் கட்டிக்காப்பது கடினமாகியது. அந்நிலையில்

பிரித்தானியரின் ஆட்சி நிறுவப்பட்டு முன்று ஆண்டுகள் முடிவதற்கு முன்னமேயே கண்டியமக்கள் அவர்களுக்கு எதிராக ஒரு பெரும் கலகத்தை விளைவித்தனர். அதற்குப் பல காரணங்களைக் கூற வாய்கிடமிருப்பது. அவை மேல் வருமாறு:-

1. பிரித்தானியர் இனத்தாலும், மதத்தாலும், மொழியினாலும் வேறுபட்டவர்களாயிருந்த படியால் சிங்கள மக்களும் பிரதானிகளும் அவர்களுடன் இணங்கி வாழுதல் கடினமாயிருந்தது.
2. பிரித்தானியரின் ஆட்சி ஒழுங்குகளால் பொதுமக்களோ பிரதானிகளோ எவ்வித பயனையும் அடையவில்லை.
3. பிரித்தானியரின் நீதி நிர்வாகம் சாதிப்பிரிவுகளுக்கு இடமளிக்காமல் எல்லோரையும் சமமாகக்கருதிக் குற்றத்துக்கு ஏற்ற தண்டனையைக் கொடுத்ததனால் மக்கள் அவர்கள் மேல் வேறுப்புற்றனர்.
4. மக்கள் விக்கிரமராசசிங்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்குப் பிரித்தானியரின் துணையை விரும்பினார்களேயன்றி அவர்கள் தம்மை ஆளுவதை விரும்பவில்லை.
5. பிரித்தானியரின் ஆட்சியில் பிரதானிகள்செல்வாக்கிழந்தனர். அவர்கள் பிரித்தானிய இறைவரி அதிகாரிகளுக்குக் கீழேயே இப்போது கடமையாற்றினர். எனவே புதிய ஒழுங்கினால் அவர்களின் அதிகாரம் குறைந்த போது அவர்களின் அந்தஸ்தும் பழைய செல்வாக்கும் அற்றுப்போயின. அத்துடன் எல்லைகளில் வரிவிதிக்கும் வழக்கம் நீக்கப்பட்ட

சீரடைந்தது. அதன் மேல் படைகள் கண்டி நாட்டின் பல பகுதியிலும் பல அட்டேழியங்களைச் செய்து ம் அழிவை விளைவித்தும் சொத்துக்களைச் சூறையாடியும் வீடுகளுக்கு நெருப்புவைத்தும் அடக்கு முறையால் கலக்காரர்கள் அடிபணியச் செய்தனர். அதேசமயம் கெப்பிற்றிப் பொலைக்கும் மடுல்கல்லை என்னும் இன் ஞாரை தலைவனுக்குமிடையில் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதனால் அவர்கள் பிரிந்துபோகக் கலக்கத்தின் முச்சுக்குறைந்தது. பின்னர் 1818 ஒக்டோபர் 28 இல் கெப்பிற்றிப் பொலையையும் நவம்பர் முதலாம் திகதி மடுல்கல்லையையும் பிரித்தானியர் கைப்பற்றினர். அதுதான் நாள் புத்தனின் புனித தந்ததாதுவைப் பிரித்தானியர் கைப்பற்றியதன் மேல் கலகம் நின்றுவிட்டது.

இவ்வாறு கலகம் நின்ற பின்னர் பிரித்தானியர் தாம்மைகப்பற்றிய கலக்காரர்களையும் அவர்களின் தலைவர்களையும் பலவாறு தண்டித்தனர். அவர்களில் எகெலப்பொலையும் ஒருவன். பிரித்தானியர் அவனை மொரிஷஸ் தீவுக்கு நாடுகடத்தினர். அவன் அங்கு வாழும் காலத்தில் உயிர்துறந்தான். அவன் கல்லறையை அங்கு இன்றும் காணலாம். இதன் பின்னர் மடுல்கல்லையும் கெப்பிற்றிப்பொலையும் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டனர். கெப்பிற்றிப்பொலை கொலைஞரின் வாருக்குத் தனது தலையைக் கொடுக்கும் நனர் சிங்களவரின் முறைப்படி சமய அனுட்டானங்களைச் செய்து தனது தலையைச் சிவிக் கொண்டையாக முடித்துக் கட்டி மிக அமைதியாகக் கொலைக்களத்துக்குச் சென்றுள்ள என்பர். அவன் கலகக் காலத்தில் ஒரு கட்டத்தில் 1000 வீரருடன் தனித்து நின்று பறனகம் என்னுமிடத்தில் 10000 ஆங்கில வீரரைப் புறழுதுகிடச் செய்தான். அவனது தீர்த்தையும் மதிநுட்பத்தையும் கண்டு ஆங்கிலேயரே மெச்சினர். பின் இறக்கும் பொழுதும் அவன் வீரங்கவே இறந்தான். இவ்வாறு வீரங்க வாழ்ந்து வீரங்க இறந்த அவ்வீரபுருடனின்

நினைவு கண்டியர் மனதில் இன்றும் நின்று நிழலாடிக் கொண்டிருக்கிறது.

இவ்வாறு கண்டிக்கலகங்கள் தோல்வியில் முடிந்த மைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவை:-

1. கலகத்தை நடத்திய தலைவர்களிடையே ஒற்றுமை இருக்காமை.
2. துரைசாமி எனப் போலிவேடம் போட்டவன் ஒரு பிக்கு எனத் தெரியவந்தமை.
3. மொலிகொடை என்னும் ஏழுகோறளைத்திசாவை பிரித்தானியர் கொழும்பிலிருந்து உதவி பெறுவதற்கு உதவியமை.
4. புனித தந்ததாது கைப்பற்றப்பட்டமை.
5. பிரித்தானிய படைகளின் அட்டேழியங்கள்.
6. கண்டியரிடம் புதிய போர்க்கருவிகள் இல்லாதிருந்தமை என்பனவாகும்.

கண்டிக்கலகங்கள் முடிவடைந்த பின்னர் பிரித்தானியர் 1818 இல் ஒரு பிரகடனத்தை விடுத்தனர். அதன்படி பிரதானிகள் முன்னர் அனுபவித்த பல சலுகைகளும் அதிகாரங்களும் அவர்களிடமிருந்து நீக்கப்பட்டன. அதேசமயம் குடியில் நிர்வாகப் பொறுப்பு பிரித்தானிய அதிகாரிகளிடம் விடப்பட்ட தோடு கண்டியின் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஒரு ஆணையாளர் குழுவிடம் விடப்பட்டது. மேலும் பிரதானிகளுக்கு வேதனம் வழங்கவும் அவர்களைத் தண்டிக் கவும் ஒழுங்குகள் மேற் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வாறு 1818 ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனம், 1815 ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கையில் சில மாற்றங்களைப் புகுத்தியதன் மூலம் பிரித்தானியரின் பிடியைப் பலப்படுத்திப் பிரதானிகளின் பலத்தையும் செல்வாக்கையும் பெருமளவுக்குக் குறைத்துவிட்டது. சுருங்கக் கூறின் 1818 ஆம் ஆண்டுப் பிரகடனம் கண்டிய மக்களைத் தற்காலப் பாதையில் திசை திருப்பியது எனலாம்.

பயிற்சி

1. பிறவுன்றிக் கண்டியைப் பரிபாலிக்க மேற் கொண்ட ஒழுங்குகள் யாவை?
2. கண்டியரசு தனது தனித்துவத்தைப் பேண முடியாமல் போனதேன்?
3. 1818 ஆம் ஆண்டுக் கண்டிக்கலகங்களின் அடிப்படைக் காரணங்கள் யாவை?
4. 1818 ஆம் ஆண்டுக்கலகங்களின் உடன் காரணம் யாது?
5. செப்பிற்றிப்பொலை யார்? அவன் ஏன் பக்கம் மாறினான்?
6. கண்டிக்கலகம் ஓய்ந்ததுக்குக்காரணங்கள் யாவை?
7. கெப்பிற்றிப்பொலையின் வீரத்தைக்காட்டும் ஒரு சம்பவத்தைக் கூறுக.
8. கண்டிக்கலகம் தோல்வியில் முடிந்ததற்கு ஐந்து காரணங்களைக் கூறுக.
9. கண்டிப்பிரகடனத்தின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை?

அலகு 3.

கோல்புறாக் சீர்திருத்தங்கள்

பாடம் 7, 8, 9.

1818 ஆம் ஆண்டுக்காலத்தின் பின்னர் ஆள்பதி பிறவுன்றிக் காட்டின் நிர்வாக ஒழுங்குகளை மேலும் சீர்ப்படுத்தியதோடு பிரதானிகளின் செல்வாக்கையும் பல வழிகளிலும் குறைத்தார். அவர் 1820 இல் பதவியிலிருந்து விலகிச் செல்ல அவரிடத்தில் எட்வேட் பாண்ஸ் என்பவர் நியமனம் பெற்றார். அவர் 1820-22 காலத்திலும் பின்னர் 1824 முதல் 1831 வரையிலும் ஆள்பதியாகக் கடமையாற்றினார்.

அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் நாடு பொருளாதாரத் துறையிலும் போக்குவரத்துத்துறையிலும் முன்னேறியது. பாண்ஸ் காலத்தில்தான் முதல் முதல் கோப்பி பெருந்தோட்ட முறையில் செய்கை பண்ணப்பட்டது. அவர் கோப்பிச் செய்கையைப்பல வழிகளிலும் ஊக்குவித்தார். அடுத்து அவர் இலங்கையின் போக்குவரத்து வசதிகளைச் சீர்ப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்தினார். அவர் 1825 இல் கொழும்பைக் கடுகணைவை, குருநாகல் என்னுமிடங்களுக்கூடாக இணக்கும் இரு வீதிகளைக்கட்டி முடித்தார். அத்துடன் கண்டியிலிருந்தும் குருநாகலிலிருந்தும் தம்புல்லைக்குச் செல்லும் வீதிகளை அமைக்கத் தொடங்கினார். பாண்ஸ் அஞ்சல் சேவையையும் திருத்தியமைத்தார். அத்துடன் சமூகத்தில் நிலவிய அடிமை முறையை ஒழிப்பதற்கும் அவர் நடவடிக்கை எடுத்தார்.

பாண்ஸின் ஆட்சி செவ்வையாக நடைபெற்ற போதிலும் இலங்கையின் நிதிநிலைமை என்றும்போல் மோசமாகவே காணப்பட்டது. நாட்டின் நிர்வாகச் செலவுகள் வருமானத்தை விட அதிகமாகவே காணப்பட்டன. அதே சமயம் இலங்கையில் ஆட்சி முறை சரியில்லையென்றும் அங்கு அரசாங்கத்தின் ஏகபோக வர்த்தக உரிமைகளினால் வர்த்தகம் பாதிக்கப்படுவதாகவும் பிரித்தானிய பாரானுமன்றத்தில் பலர் குரலெழுப்பினர். இதன் விளைவாகப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் இலங்கை நிலைமைகளை ஆராய்ந்து ஓர் அறிக்கை சமர்ப்பிக்குமாறு W. M. G கோல்புறாக் என்பவர் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக்குழுவை இலங்கைக்கு அனுப்பிவைத்தது.

கோல்புறாக்கும் அவரது சகபாடியான கமிறனும் இலங்கையின் பலபகுதிகளையும் நேரிற சென்று பார் வையிட்டதோடு பிரதானிகள் பொதுமக்கள் ஆகியோரின் அபிப்பிராயங்களையும் அறிந்து கொண்டனர்.

அதன்மேல் அவர்கள் தாம் நேரில் கண்ட, கேட்டு அறிந்த விடயங்களை அலசி ஆராய்ந்தனர். பின்னர் கோல்புறூக் பொது, நிர்வாக விடயங்களைப் பற்றி யும், கமிறன் நீதிபாலன விடயங்களைப் பற்றியும் தமது சிபார்சுகளைத் தெரிவித்தனர். கோல்புறூக் நாட்டின் அரசியலமைப்பிலும் பொருளாதாரத்துறையிலும் புகுத்த வேண்டிய பல சீர் திருத்தங்களைத் தமது அறிக்கையில் தெரிவித்தார்.

அரசியல், நிர்வாக, சீர்திருத்தங்கள்.

கோல்புறூக் அதுவரை இலங்கையில் காணப்பட்ட கண்டிப் பகுதி, கர்யோர மாகாணங்கள், அவற்றின் சிங்களப்பகுதி, தமிழ்ப்பகுதிகள் முதலிய பல பிரதேசப் பிரிவுகளை நீக்கிவிட்டு இலங்கை முழுவதிலும் ஒரே விதமான ஆட்சிமுறையை ஏற்படுத்துமாறு சிபார்சு செய்தார். இரண்டாவதாக இலங்கையில் அதுவரை காணப்பட்ட 16 நிர்வாகப்பிரிவுகளுக்குப் பதிலாக மேல்மாகாணம், மத்தியமாகாணம், கீழ்மாகாணம், வடமாகாணம், தென்மாகாணம் என்னும் ஐந்து பிரிவுகளைச் சிபார்சு செய்தார்.

அடுத்து கோல்புறூக் இலங்கையின் ஆள்பதியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கும் விதத்தில் சில சிபார்சுகளைச் செய்தார். அக்காலத்தில் ஆள்பதி ஒரு சர்வாதிகாரி யைப் போல நடந்துகொண்டார். அவர், நாட்டின் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பவர் எனத் தாம் கருதும் ஒருவரை விசாரணை எதுவுமில்லாமல் சிறையில் வைக்கவும், விரும்பினால் நாடுகடத்தவும் அதிகாரமுடைய வராயிருந்தார். அத்துடன் அவர்செய்யும் ஒரு முடிவை எந்த நீதிமன்றமும் மாற்றமுடியாத நிலை அப்பொழுது காணப்பட்டது. சுருங்கக்கூறின் ஆள்பதி சட்டத்துக்குக் கட்டுப்படாதவராக விளங்கினார். அந்திலையை மாற்ற விரும்பிய விசாரணைக் குழுவினர் ஆள்பதியின்

முடிவை ஆட்சேபித்து வழக்குத்தாக்கல் செய்யக்கூடிய உயர் நீதிமன்றம் நிறுவும்படியும் ஆள்பதி நிர்வாக விடயங்களில் தாம்நினைத்தபடி நடக்காதபடி அவருக்கு ஆலோசனை கூறுவதற்கு ஐவரைக் கொண்ட ஒரு சட்ட நிர்வாக (நிறைவேற்று) சபையைத் தாபிக்குமாறும் சிபார்சு செய்தனர். மேலும் இலங்கையரும் ஆட்சி விடயங்களில் பயிற்சியும் அனுபவமும் பெறத்தக்க தாகச் சட்டநிருபணசபை ஒன்றை நிறுவுமாறும் அதில் உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்கள் 9 பேரும் உத்தியோகப் பற்று அற்றவர்கள் 5 பேரும் அங்கத்தினராயிருக்க வேண்டுமெனவும் சிபார்சு செய்தனர், இவ்வாறு நிறுவப்பட்ட சட்டநிருபணசபை பிற்காலத்தில் பிரதி நிதிகளின் ஆட்சிக்கான ஒரு வழிகாட்டி அல்லது முன்னேடியாக விளங்கியது எனலாம்.

கோல்புறூக் குழுவினர் செய்த மூன்றாவது முக்கிய மான சிபார்சு பொருளாதார சம்பந்தமானது. அவர்கள் அக்காலத்தில் நிலவிய, இராசகாரியம் என்னும் 'அரசு சேவை'முறை ஒருவகையான அடிமைமுறையென வர்ணித்தனர். அம்முறை ஒருவன் தனது தொழிலை மாற்றவும் தான் விரும்பியதைச் செய்யவும் இடமளிப்பதில்லையென்றும் அதனால் மக்கள் எத்தொழி விலும் முன்னேற முடியவில்லையென்றும் அதன் விளைவாகவே நாட்டின் வருமானம்குறைந்துபோகிறதெனவும் விசாரணைக் குழுவினர் குறிப்பிட்டனர். அன்றியும் இராசகாரியம் சாதிப்பிரிவினை நீடித்து நிலைப்பதற்கும் வழிசெய்யும் எனஅவர்கள் வாதித்தனர். எனவே மேற்கூறப்பட்ட காரணங்களினால் இராசகாரியம் உடன் ஒழிக்கப்படவேண்டும் எனஅவர்கள் சிபார்சுசெய்தனர். பொருளாதாரத்துறையில் அவர்கள் செய்த இன்னேரு சிபார்சு அரசாங்கத்தின் ஏகபோக வர்த்தக உரிமை பற்றியது. அக்காலத்தில் நாட்டின் வர்த்தகம் (குறிப்பாகக் கறுவா வர்த்தகம்) அரசாங்கத்தின் தனி

உரிமையாய் இருந்தது. இதனால் தனிப்பட்டவர்கள் வர்த்தகப் பயிர்களை விளாவிக்கவோ, வர் ததகம் செய்யவோ முடியவில்லை. இதனால் அரசாங்கத்துக்குக் கிடைக்கும் வருமானமும் குறைந்தது. எனவே வெளி நாட்டு வர்த்தகத்தில் அரசாங்கம் மட்டும் ஈடுபடாமல் அதை விரும்பிய எவரும் செய்வதற்கு அனுமதிக்கும் படியும் விசாரணைக் குழுவினர் சிபார்சு செய்தனர்.

கோல்புறூக் குழுவினர் செய்த அடுத்த முக்கிய மான் சிபார்சு கல்விபற்றியது. அவர்கள் ஆங்கிலக் கல்வியின் அவசியத்தை வற்புறுத்தினர். ஆங்கிலக் கல்விமூலம் மக்கள் அரசியல் நிர்வாக விடயங்களைப் பற்றி அறியவும், அரசாங்க ஊழியராக வரவும் முடிய மென்பதனால் சுதேச மொழிக் கல்வியிலும் பார்க்க ஆங்கிலக்கல்விப் போதனைக்கே அதிக வசதியும் ஊக்க மும் கொடுக்கவேண்டுமெனக் கூறி அதற்கு முதற் படியாக சுய மொழிப்பாடசாலைகளைக் குறைக்கவும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளைக் கூட்டவும் வேண்டுமெனச் சிபார்சு செய்தனர்.

கோல்புறூக் - கமிறன் விசாரணைக் குழுவினரில் கமிறன் என்பவர் இலங்கையின் நீதிபாலன முறையில் செய்ய வேண்டிய மாற்றங்களைப் பற்றித் தமது அறிக்கையில் சிபார்சு செய்தார். அவர் செய்த சிபார்சு களாவன:—

1. இலங்கை முழுவதும் ஒரே மாதிரியான நீதி பாலன முறைபின்பற்றப்படவேண்டும். ஐரோப் பியர் சுதேசிகளிடையே நீதிபாலன முறையில் எதுவித வேறுபாடும் இருக்கக்கூடாது.
2. ஆள்பதியின் அதிகாரத்துக்கு மேம்பட்ட ஒரு உயர் நீதிமன்றம் நிறுவப்படவேண்டும்.
3. மாகாணங்கள் தோறும் மாவட்ட நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்படவேண்டும். அவற்றின் தீர்ப்

புக்கு எதிரான மேன்முறையீடுகளை உயர் நீதி மன்றம் விசாரணை செய்யவேண்டும்,

4. கிராமக்கோடுகளிடமிருந்த நீதிபாலன அதிகாரம் மாவட்ட நீதிமன்றங்களைச் சேரவேண்டும் - என்பனவாகும்.

மேல் குறிப்பிடப்பட்டவற்றைத்தவிரக் கோல்புறூக் இலங்கையின் குடியியற் சேவைபற்றியும் சில சிபார்சு களைச் செய்தார். அவர் குடியியற் சேவை (சிவில் சேவை) யாளர்களின் வேதனம் குறைக்கப்படவேண்டுமெனவும் அவர்களுக்கு இளைப்பாற்று வேதனம் வழங்கப்படவேண்டியதில்லை எனவும் குடியியற் சேவைக்குச் சுதேசிகளும் அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமெனவும் சிபார்சு செய்தார். கோல்புறூக் - கமிறன் குழுவினரின் சிபார்சுகளில் குடியியற் சேவை பற்றியவை நாட்டுக்கு நன்மைவிளாவிக்கவில்லை. குடியியற் சேவையாளரின் வேதனம் குறைக்கப்பட்டதன் விளாவாக நாட்டு நிர்வாகம் சிறப்பாக நடக்காதமையினால் மக்கள் ஆட்சியாளர்மீது வெறுப்புக்கொண்டனர். அது ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான இன்னெரு கலகம் ஏற்பட மறைமுகமாக உதவியது.

அதேசமயம் இராசகாரிய ஓழிப்பினால் சில தீமைகள் ஏற்பட்டன. மக்கள் இராசகாரியம் இல்லாமற் போன தினால் பயிர்ச்செய்கையில் அதிக அக்கறை காட்ட வில்லை. மேலும் மக்களுக்கு ஓய்வு நேரம் அதிகரித்த படியால் குற்றச் செயல்களும் அதிகரித்தன. ஆயினும் கோல்புறூக் - கமிறன் சிபார்சுகளினால் இலங்கை பல நன்மைகளைப் பெற்றது. அவை:—

1. நாடுமுழுவதும் ஒரே மாதிரியான நீதிபாலன நிர்வாக அமைப்பின் கீழ் ஒன்றுபடுத்தப்பட்டது.
2. இராசகாரிய ஓழிப்பினால் சமூகஏற்றத்தாழ்வு கள் தீர்ந்ததோடு மக்கள் தொழிற் சுதந்திரமும் பெற்றனர்.

3. ஆங்கிலக் கல்வியின் விருத்தியினால் பல சமூகத் தவரிடையேயும் ஒற்றுமை ஏற்பட்டது;
4. சட்டசபைகளின் மூலம் இலங்கையர் பிரதி நிதித்துவ முறையான ஆட்சியில் அனுபவம் பெற்றனர்.
5. அரசாங்கத்தின் ஏகபோக வர்த்தக உரிமை நீக்கப்பட்டபடியால் தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சி அதிகரிக்கப் பெருந் தோட்டப்பயிர்ச் செய்கை விருத்தியடைந்தது.
6. பத்திரிகைகள் பல வெளிவரவும் மக்கள் தமது கருத்துக்களைச் சுதந்திரமாக வெளியிடவும் கோல்புறாக்-கமிறன் சிபார்சுகள் உதவின, இக் காரணங்களினால் கோல்புறாக்-கமிறன் சிபார்சுகள் தற்கால இலங்கையின் அபிவிருத்திக்கு அடிகோவின எனின் அது மிகையாகாது.

பயிற்சிகள்

1. கோல்புறாக் - கமிறன் விசாரணைக்குமுனினர் இலங்கைக்கு வந்ததேன்?
2. கோல்புறாக் குழுவினர் சிபார்சு செய்த அரசியல் சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
3. ஆள்பதி விடயமாகக் கோல்புறாக் குழுவினர் செய்த சிபார்சுகள் எவை?
4. இராசகாரிய முறையை ஒழிப்பதற்குக் குழுவினர் சிபார்சு செய்ததேன்?
5. கோல்புறாக் குழுவினர் கல்வி விடயமாகச் செய்த சிபார்சுகள் யாவை?
6. கோல்புறாக் சிபார்சுகளினால் ஏற்பட்ட நன்மை தீமைகள் யாவை?

பாடம் 10, 11.

1848 - ஆம் ஆண்டுக் கலகங்கள்.

கோல்புறாக் - கமிறன் சிபார்சுகள் 1833 - 47 காலத்தில் நாட்டில் அமுல் செய்யப்பட்டன. அக்கால எல்லையில் ஹோட்டன், மக்கென்சி, கம்பெல் ஆகி யோர் இலங்கையில் நிர்வாகத்துக்குப் பொறுப்பாக இருந்தனர். அவர்களின் காலத்தில் நாட்டின் அரசியல், பொருளாதார சமூக அமைப்பில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அவையெல்லாம் கோல்புறாக்-கமிறன் சிபார்சுகளின் விளைவாக உண்டாகின எனலாம்.

கோல்புறாக் கமிறன் சிபார்சுகளின் விளைவாகக் கண்டியும் கரையோரமாகாணங்களும் ஒரே ஆட்சியின் கீழ்வந்ததினால் ‘கண்டியர்’ தமது கலாச்சாரத் தைப் பேண முடியவில்லை. கரையோரப் பகுதிகளையும் கண்டியையும் இணைத்து 1825-50 காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட வீதிகள் கரையோரமக்கள், ஐரோப்பியர், இந்தியர், முஸ்லிம்கள் ஆகியோர் மலைநாட்டுக்குச் சென்று குடியேற வழிவகுத்தன. இவ்வாறு பல இனத்தவர்களும் கலந்தமையினால் தான் கண்டியர் தமது பழைமையான பண்பாட்டின் தூய்மையைப் பேண முடியவில்லை. இரண்டாவதாக, இராசகாரிய ஒழிப்பினால் மக்களின் ஓய்வு அதிகரித்தபோது அவர்கள் குற்றச் செயல்களில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். மூன்றாவதாக, நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்ட பின்னர் கம்சபாக்களின் செல்வாக்குக் குறைந்தமையால் அவை முன்போலக் கிராமங்களில் அமைதியை நிலைநாட்ட முடியவில்லை. அதேசமயம் சிறு குற்றங்களைச் செய்பவர்களும் பட்டினங்களிலுள்ள நீதிமன்றங்களுக்குச் செல்லவேண்டியிருந்ததால் பொதுமக்களின் அசௌகரியம் அதிகரித்தது. நாலாவதாக, கோல்புறாக் சிபார்சுகளின் விளைவாக மாகாணங்களின் பரப்பு அதி

போது பிக்குகளும் பொதுமக்களும் அவர்களை ஆதரித்தனர். இவ்விதமாக கொங்கலெகாடாபண்டா கண்டியரசுக 20-7-1848 இல் சம்பிரதாய முறைப்படி பிக்குகளினால் முடிகுட்டப்பட்டான். இதன் பின்னர் புதிய அரசன் பிரதானிகளும் படை வீரரும் புடை சூழக கண்டிமேல் படையெடுத்துச் சென்றன. ஆயினும் சூழப்பக்காரர்களின் திட்டங்களை அறிந்த அரசாங்கம் இராணுவச்சட்டத்தைப் பிறப்பித்து அதன் கீழ் கலகக்காரர்களை ஈவிரக்கமின்றிச் சுட்டுக் கொண்றது, அக்காலத்தில் இராணுவத்தினர் பொது மக்களுக்குப் பல தொல்லைகளைக் கொடுத்தனர். அவர்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன; பயிர்கள் அழிக்கப்பட்டன; வீடுகள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. அதே சமயம் கொங்கலெகாட பண்டா, புருங் அப்பு ஆகியோரும் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். அதன் மேல் கலகம் ஓய்வடைந்தது.

ஆயினும் அப்போதைய ஆள்பதியாகிய ரொறிங்டன் கலகத்தை அடக்க மேற் கொண்ட நடவடிக்கை களும் இராணுவச்சட்டத்தின் கீழ் படைவீரர் செய்த அட்டேழியங்களும் பொதுமக்களினதும் பல பிரித்தானியரினதும் எதிர்ப்புக்கு இலக்காகின. அதன் விளைவாக அக்கலகச் சம்பவங்களை விசாரணை செய்யப் பிரித்தானிய அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமித்தது. அக்குழுகலகத்துக்கு முழுப்பொறுப்பையும் ரொறிங்டன் மேல் சுமத்தி அவரைத் திருப்பியழைக்குமாறு சிபார்சு செய்தது. அதற்கிணங்க ரொறிங்டன் திருப்பியழைக்கப்பட்டு அண்டர்ஸ் என்பவர் ஆள்பதியாக அனுப்பப்பட்டார்.

ஆள்பதி அண்டர்சன் முதல் ஆள்பதி பிளேக்வரையுள்ள அரை நூற்றுண்டு காலத்தில் (1850-1907) நாட்டில் அமைதியும் பல துறைகளில் முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டன. அக்காலத்தில் அரசாங்கம் தோட்டத்

துரைமார்களின் நன்மையைமட்டும் பேணது சாதாரண குடியானவர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பதிலும் கூடிய கவனம் செலுத்தியது. 1848 ஆம் ஆண்டுக்கலகத்தின் ஒரு அடிப்படைக்காரணம் பயிர்ச்செய்கை புறக்கணிக்கப்பட்டமையே என்பதை சேர் கென்றி வாட (1855-60) ஹெர்கியலில் ரெபின்சன் (1865-73) முதலிய ஆள்பதிகள் உணர்ந்தனர். எனவே அவர்கள் கிராமியப் பொருளாதாரத்துக்கு உயிர்நாடியாக இருந்த நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகளைப்புதுக்கி அமைப்பதிலும் பெருக்குவதிலும் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டனர். இந்நோக்கத்துடன் ஆள்பதி வாட 1856 இல் 'கம்சபா' என்னும் கிராமசபைகளைப் புனரமைத்து அவற்றின் உதவியுடன் பண்டைய நீர்ப்பாசன வேலைகளைத் திருத்தினார். கம்சபாக்களின் புனரமைப்பின் இரண்டாவது கட்டத்தில் ஆள்பதி கிறகரி அவற்றுக்கு அதிக அதிகாரங்களை வழங்கினார். கிராமத்தில் ஏற்படும் தகராறுகளைத் தீர்த்தல், பாதைகள், பாலங்கள், மடங்கள், கண்றுகள், சந்தைகள், சுடலைகள் ஆகியவற்றை நிறுவுதல், பாடசாலைகளை நிறுவி நிர்வகித்தல் முதலிய பல வேலைகள் அவற்றின் பொறுப்பில் விடப்பட்டன. இவ்வாறு கம்சபாக்கள் புனரமைக்கப் பட்டதோடு ஆள்பதி கிறகரி காலத்தில் கிராமக்கோடுகளும் மீண்டும் செயல்படத்தோடங்கின. இவற்றின் பல ஞானாட்டில் குற்றச் செயல்கள் குறைந்து கிராமிய வாழ்ச்சையும் பயிர்ச்செய்கையும் புத்துயிர் பெற்றன. அவர்நீர்ப்பாய்ச்சல் வேலைகளைக் கவனிப்பதற்கென் ஒரு விசேஷ குழுவையும் வைத்திருந்தார். வாட காலத்தில் கீழ்மாகாணத்தில் அம்பாறை, இறக்காமப் பகுதி களிலும் தென்மாகாணத்தில் ஊறுபோக்கு, கிராமப்பகுதிகளிலும் உள்ள நீர்ப்பாய்ச்சல் வேலைகள் திருத்தியமைக்கப்பட்டன.

ஆள்பதி வாட்டுக்குப் பின்னர் ரெபின்சன் காலத்திலும் தென்மாகாணத்திலும், வதுளைப்பகுதியிலும்,

உள்ள நீர்ப்பாய்ச்சல் வசதிகள் புனரமைக்கப்பட்டன. அவரைத் தொடர்ந்து ஆள்பதி கிறகியும் நீர்ப்பாய்ச்சல் வேலைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தினார். அவர் வடமத்திய மாகாணப்பகுதியிலுள்ள கால வீவாழுதலிய குளங்களைத் திருத்துவதிலும் காலவாய்களைப் புதுப்பிப்பதிலும் குடிய கவனம் செலுத்தினார். இவ்விதமாக 1848 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அரசாங்கம் குடிமக்களின் நலன் கருதி மேற்கொண்ட பல நடவடிக்கைகளினால் நாட்டில் மீண்டும் அமைதியும் பொருளாதார முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டன.

பயிற்சிகள்.

1. கண்டியர் தமது பண்பாட்டுத் தூய்மையைப் பேண முடியாமல்போனதேன்?
2. இராசகாரிய ஒழிப்பினால் நேர்ந்த திமைகள் யாவை?
3. பெருந்தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட திமைகள் யாவை?
4. பிரதானிகளும் பிக்குகளும் ஆங்கிலேயர் மீது அதிகுப்தி யுற்றுதேன்?
5. 1848 ஆம் ஆண்டுக்கலைத்திற்கு முன்னேடியான சம்பவங்கள் எவை?
6. 1848 கலகம் எவ்வாறு அடக்கப்பட்டது?
7. பின்வருவோரைப்பற்றி 3 வாக்கியங்கள் கூறுக. கொங்கலகொடபண்டா, ரொறிங்ரன்.
8. 1848 ஆம் ஆண்டுக் கலகத்தின் பின்னர் அரசாங்கம் பொதுமக்களின் நன்மை கருதி மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?
9. வாட், சிறகி ஆகியோர் ஆற்றிய சேவைகள் எவை?

அலகு 4.

பாடம் 12, 13, 14, 15.

கைத்தொழிற் புரட்சி.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதி முதல் (1760) கைத்தொழிற் பொருட்களின் உற்பத்தி, போக்குவரத்து, தொடர்பு சேவைகள் முதலியவற்றில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மாற்றங்களையும் முன் நேற்றத்தையும் கைத்தொழிற் புரட்சி எனக் குறிப்பிடுவது வழக்கம். இப்புரட்சி முதல் முதல் இங்கிலாந்திலேயே தொடங்கியது. அங்கு 18 ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதி வரை பொருட்கள் வீடுகளில் சிறிய அளவிலேயே உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. எனவே அக்காலத்தில் நெசவு நெய்தல், இரும்பு ஆயுதங்கள் உபகரணங்களைச் செய்தல் முதலியன குடிசைக் கைத்தொழில்களைப் போலவே நடைபெற்றன. இந்நிலைமை 18 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து படிப்படியாக மாறியது. அதன் மேல் பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் கட்டப்பட்டன. அங்கு அவை பெருவாரியாகவும் குறைந்த விலையிலும் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன.

இவ்வாறு குடிசைக் கைத்தொழில் ஆலைக்கைத் தொழிலாக மாறிய அதேசமயம் பழைய போக்குவரத்துமுறைகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. கட்டைவண்டி, குதிரைவண்டி என்பவற்றுக்குப் பதிலாக மக்கள் மோட்டார் கார், புகையிரதம் ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தினர். அச்சமயம் வீதிகளும் செப்பமான முறையில் அமைக்கப்பட்டன. இப்படியாகக் கைத்தொழிற் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களைப் பின்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

1. பலவகையான எந்திரங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டமை;
2. நிலக்கரி, இரும்பு முதலிய கனிப்பொருட்கள் பெருமளவில் பயன்படுத்தப்பட்டமை.
3. பெரிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டமை;
4. கைத்தொழிற் பிரதேசங்களும், நகரங்களும் தோன்றியமை.
5. இருப்புப்பாதைகள் கற்பாதைகள் ஆகியன அமைக்கப்பட்டமை.
6. தபால் தந்தி போக்குவரத்து முறை வளர்ச்சியடைந்துமை.

நெசவுத் தொழிலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்.

(கைத்தொழிற் புரட்சியினால் முதன் முதல் நன்மையடைந்தது நெசவுத் தொழிலாகும்) நெசவுத் தொழில் அதுவரை வீடுகளில் கைராட்டைகள் மூலமே நெசவு செய்யப்பட்டு வந்தது. அம்முறையில் மிக மெதுவாகவும் குறைவாகவுமே துணிகளை உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. அந்திலைமையை மாற்ற முயற்சித் தானோன்கே என்பவர் 1733 இல் 'ஸ்ரக்கும் நூல் நாழி' (Flying Shuttle) என்பதைக் கண்டு பிடித்தார். அது தறியை இடையில் நிறுத்தாமல் தொடர்ந்து நெசவு செய்ய உதவியது. அவருக்குப் பின்னர் 1764 இல் ஜேர்ஸ் ஹார்கிரீஸ்ஸ் என்பவர் ஒரே முறையில் பல நூலிழைகளை இழைக்கக்கூடிய எந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தார். அது 'ஜெஜன்வி' எனப்பட்டது. ஹார்கிரீஸ்ஸைத் தொடர்ந்து 1769-இல் றிச்சாட் ஆக்ரை என்பவர் நீர்வலுவைப் பயன்படுத்தி நூல் நூற்கும் தறிகளை இயக்கும் முறையைக் கண்டுபிடித்தார். அவருக்குப் பின்னர் காருவேல் குருவுரன் என்பவரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 'மியூஸ்' என்னும் கருவி மென்மையானதும் கடினமானதுமான நூலை நூற்க உதவியது. இதன் பின்னர் காட்டை என்பவர் நீர்வலுவின் மூலம் இயங்கும் விசைத் தறியை (Power loom)க் கண்டு பிடித்தார். மேற்கூறப்பட்ட புதிய கருவிகள் அதுவரை குடிசைத் தொழிலாக இருந்த நெசவுத் தொழிலை ஆலைத் தொழிலாக மாற்றின.

றிச்சாட் ஆக்ரை

நெசவுத் தொழிலை மேலும் விருத்தியடையச் செய்தது நீராவியின் உபயோகமாகும். யேல்ஸ் வாட் என்பவரே முதன் முதல் நீராவி எந்திரத்தைக் கண்டு பிடித்தார். நீராவி எந்திரம் 1785 இல் நொட்டிங்கா மிலுன்ஸ் ஒரு தொழிற்சாலையில் முதன் முதல் பயன் படுத்தப்பட்டது. ஆயினும் நீராவிச்சக்தி போக்கு வரத்துத் துறையிலேயே பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இவ்வாறு கைத்தொழில்கள் எந்திரமயமாகிய போது இரும்பு உருக்கிள் உற்பத்தியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இரும்பை உருக்கு ஆக மாற்றுவதில் சீமென்ஸ் என்னும் ஜேர்மனியரும், பெசமர் என்னும் ஆங்கிலேயரும் புதிய முறைகளைக் கண்டு பிடித்தனர். அதேசமயம் இரும்பை உருக்குவதற்குச் சுட்டகாரியை (Coke) உற்பத்தியைச் செய்யும் முறையை ஏபிரகாம் டாப்பி என்பவர் 1709 இல் அறிமுகப்படுத்தி யிருந்தார். அவரைத் தொடர்ந்து 1784 இல் கென்றிகோப்

கொண்டது. குறிப்பாகப் பயிர்ச்செய்கை முறைகள் , மூலம் விலங்கு வேளாண்மையிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பயிர்களை வரிசையாக நாற்றுநடுதல் மாற்றுப்பயிர்ச் செய்கைமுறை, செயற்கைப்பச்சளையிடுதல், விதைத்தல், அறுவடை முதலியவற்றுக்கு எந்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல் முதலியன பயிர்ச்செய்கையில் புகுந்த மாற்றங்களாகும். அதேசமயம் ஆடு மாடுகளை வளர்ப்பதிலும் பேணுவதிலும் அவற்றிலிருந்து ஆகக்கூடிய பயனைப் பெறுவதிலும் புதுமுறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. ரூபேட்பேக்வால். கொலிங் ஆகி யோர் அத்துறையில் வழிகாட்டிகளாயிருந்தனர்.

இவ்வாறு கைத்தொழிற்புரட்சி பலதுறைகளிலும் பரவிய காலத்தில் பெள்ளிகம், இரசாயனம், மருத்துவம் முதலிய துறைகளிலும் பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டன.

கைத்தொழிற்புரட்சியினால் ஏற்பட்டபலாபலன்கள் .

கைத்தொழிற்புரட்சியின் விளைவாக முற்றிலும் நன்மைகளே ஏற்பட்டன எனக் கூறமுடியாது. அதனால் சில தீயவிளைவுகளும் உண்டாகியிருக்கின்றன. அவற்றை இனி நோக்குவோம்.

முதலாவதாகப் பயிர்ச் செய்கையை எடுத்துக் கொள்வோம். அதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் காரணமாக நிலச்சொந்தக்காரர்கள் நீண்டகாலமாக நடைபெற்றுவந்த திறந்தவயல் வேளாண்மை முறையைக் கைவிட்டுச் சிறு வயல்களை எல்லாம் ஒன்றாக்கிப் பெரிய நிலத்துண்டுகளாக்கி அவற்றுக்கு வேலிகள் போடத் துவங்கினார்) இதன்பயனாகத் தமது நிலத்துக்கு உரிமையை நிறுப்பிக்க முடியாத பலர் பயிர்த்தொழிலைக் கைவிட்டுப் பட்டினங்களுக்குச் சென்று தொழிலாளர்களின் பட்டியலில் சேர்ந்தனர். இதனால் ஒருபுறம் வேலையில்லாத்திண்டாட்டமும் மறுபுறம் வேதனத்தில் வீழ்ச்சியும் ஏற்பட்டது,

இரண்டாவதாக, கைத்தொழிற்புரட்சியின் விளைவாகப் பெரிய ஆலைகளில் பொருட்களைப் பெருவாரியாக உற்பத்தி செய்யும் முறை தொடங்கியது. இதனால் பொருட்களின் விலை குறைந்தது. முன்றாவதாக பெரிய ஆலைகள் தோன்றியவுடன் அவற்றை நிர்வகிக்கும் பணம்படைத்த முதலாளி அவற்றில் வேலை செய்யும் ஏழைத் தொழிலாளர் என இரண்டு புதிய வர்க்கங்கள் உருவாகின. இவ்வர்க்க வேறுபாடு பிற்காலத்தில் வேலைநிறுத்தங்கள் - கதவடைப்பு என்பவற்றைத் தோற்று வித்தன.) (நான்காவதாக, கைத்தொழில் ஆலைகள் நெருக்கமாக உள்ள இடங்கள் நாளடைவில் கைத்தொழிற்பு பிரதேசங்களாக உருமாறின. அங்கு கிராமப்புற மக்கள் பெருந்தொகையில் நெருக்கமாகக் குடியேறியமையால் அவை பிற்காலத்தில் கைத்தொழிற் பட்டினங்களாக வளர்ச்சியடைந்தன. அப்பட்டினங்களில் குடியிருப்பு வசதியின்மை இட நெருக்கடி என்பவற்றினால் சேரிகள் உண்டாதல், சுகாதார வசதியின்மையினால் தொற்று நோய்கள் பரவுதல் முதலிய பலதீய விளைவுகள் ஏற்பட்டன.

ஆயினும் கைத்தொழிற்புரட்சியினால் பல நன்மைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக, பயிர்ச்செய்கையிலும் தொழில்களிலும் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தின் பயனாக உலகில் அதிகரித்துவரும் மக்களுக்கு வேண்டிய உணவு, உடை மற்றும் அத்தியாவசியமான பாவனைப் பொருட்கள் ஆகியன அதிக அளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. அத்துடன் கைத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருட்களும் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. இரண்டாவதாக, போக்குவரத்து வசதிகள், தபால் தந்தி தொடர்பு சேவைகள் என பவற்றில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றத்தினால் உலகம் சுருங்கிவிட்டது எனலாம். ஏனெனில் இன்று உலகின் பல பகுதிகளிலும் வாழும் மக்களும் ஓருவரோடு ஓரு

வர் எளிதாகத் தொடர்பு கொள்ளவும் ஒருவரை மற்றொருவர் நன்கு விளங்கிக் கொள்ளவும் அவை உதவியுள்ளன. மூன்றுவதாக, கைத்தொழில்பூரட்சி யின் விளைவாக நகர்ப்புற வாழ்க்கை விருத்தியடைந்த மையினால் மக்களின் நாகரிகம் வளர்ச்சியடைந்தது. அதேசமயம் நாடுகளிடையே வர்த்தகமும் சமூக கலாச் சாரத் தொடர்புகளும் அதிகரித்தன. அன்றியும் கைத் தொழிற் பூரட்சியுடன் இணைந்து ஏற்பட்ட விஞ்ஞான வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்பவற்றின் விளைவாக இன்று மனிதன் “விண்ணுலகம்” நோக்கிப் போகவும் விண் வெளியில் பல விந்தைகள் செய்யவும் முடிகிறது.

மேற்குறிப்பிடவற்றைத் தவிரக் கைத்தொழிற் பூரட்சி வேறு சிலவற்றையும் தோற்றுவித்துள்ளது. இவ்வாறு முதலாளி — தொழிலாளி வர்க்க வேறுபாடு களும், ஆலைமுறையான உற்பத்தியும் ‘சமாஜ்டைமை’ (Socialism) பொது உடைமை, முதலாளித்துவம் முதலிய தத்துவங்களையும் தொழிற் சங்கங்களையும் தோற்றுவித்தன. இப்போது ஒவ்வொன்பவரே தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் முன்னேடியாவர். இது தியாக கைத்தொழிற் பூரட்சி பட்டினங்களின் விருத்திக்கு உதவியதன்மூலம் வாக்குரிமை, பிரதிநிதித்துவமுறை, அடிமை முறை முதலியவற்றில் சீர்திருத்தங்கள் உண்டாகவும் உதவியது.

பயிற்சிகள்

1. கைத்தொழிற் பூரட்சியின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை?
2. நெசவுத் தொழிலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் யாவை?
3. போக்குவரத்துத்துறையில் ஏற்பட்டமாற்றங்கள் எவை?
4. கைத்தொழிற் பூரட்சி பயிர்ச்செய்கையை எப்படிப் பாதித்தது?
5. கைத்தொழிற் பூரட்சியினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் யாவை?

அலகு 5.

பிரான்சியப் பூரட்சியும்
ஐரோப்பியப் போர்களும்.

பாடம் 16, 17.

பிரான்சின் அரசியற் பூரட்சி அண்மைக்கால உலக சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கியமான நிகழ்ச்சியாகும். அப் பூரட்சி 18 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஏற்பட்டது. ஆயினும் அப்பூரட்சிக்கான வித்துக்கள் பிரான்சின் பழைய அரசியல் பொருளாதார சமுதாய நிலை மைகாஞ்சுள் அமைந்திருந்தன. பிரான்சியப்பூரட்சிக்கு அடிப்படைக்காரணங்களை 3 ஆக வகுக்கலாம். அவை:-

1. பிரான்சின் சமுதாய அமைப்பு.
2. புதிய கருத்துக்களின் தாக்கம்.
3. பொருளாதாரச் சீர்க்கலையும் சமூக அமைதியின்மையும் என்பனவாகும்.

பிரான்சின் சமுதாய அமைப்பு.

பிரான்சிய சமுதாயத்தில் குடியானவர், பிரபுக்கள், குருவாயம் (குருமார்) என மூன்று பிரிவினர் காணப்பட்டனர். இவர்கள் முறையே மூன்றாம், இரண்டாம், முதலாம் ‘எஸ்ரேற்’ என்னும் பிரிவில் வைத்துக் கணிக்கப்பட்டனர். இப்பிரிவினரில் குடியானவர்களே தொகையிற் கூடியவர்கள். ஆயினும் குருமாரும், பிரபுக்களும் பிரான்சின் நிலத்தில் பெரும் பகுதிக்குச் சொந்தக்காரராயிருந்தனர். அன்றியும் அவர்கள் குடியானவர்களைவிட அதிக உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் சலாக்கியங்களையும் பெற்று வாழ்ந்தனர். மேலும் குடியானவர்களே அரசாங்கத்துக்கு அதிகமான வரிகளையும் அதிக வரியையும் கட்டினர். அதேசமயம் பிரபுக்களும் குருமாரும் வரிச்சலுகைகளைப்

பெற்றனர். அன்றியும் குடியானவர்கள் அன்றை உணவுக்கே கஷ்டப்படப் பிரபுக்கள் நகரங்களில் ஆடம்பரமான சுகபோக வாழ்க்கையை மேற்கொண்டனர். இவ்வாறே குருமாரும் தமக்குரிய ஒழுக்க நெறியைக் கைவிட்டு உலகவிடயங்களிலும் உல்லாச வாழ்க்கையிலும் ஈடுபட்டனர். இவ்விதமாகப் பிரான் சிய சமுதாயத்தில் ஒப்பின்மை காணப்பட்டது. இது புரட்சிக்கு ஒரு அடிப்படைக் காரணமாகும்.

புதிய கருத்துக்களின் தாக்கம்.

பிரான்சில் நீண்டகாலம் நிலவிய எதேச்சாதிகார ஆட்சியின் விளைவாகக் குடியானவர்கள் பேச்சுச் சுதந் திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் முதலிய அடிப்படை மனித உரிமைகள் எதுவுமில்லாமலும் தமது சமூகத்தில் நிலவிய கொடுமைகளை வெளிப்படுத்த வழியறியாமலும் வாயில்லாப்பிள்ளைகள் போல் வாழ்ந்து வந்தனர். அத்தகைய அவல நிலையில் மக்கள் வாழ்வதைக் கண்ட பல அறிவாளிகள் தமது எழுத்துக்களினுலும் பேச்சுக் களினுலும் மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினர். அவர்களில் ஓரஸ்டயர், ரூசோ, மொன் ரெல்கியூ என்பவர்கள் முக்கியமானவர்கள். வாஸ்டயர் தமது வஞ்சப் புகழ்ச்சியான (அங்கத) கவிதைகள், கட்டுரைகள், நாவல்கள் என்பவற்றின் மூலம் குருட்டு மத நம் பிக்கைகளையும் மதகுருமாரின் பிற்போக்கான மனப் பான்மையையும் கண்டித்தார். ரூசோ ‘சமூக ஒப்பந்தம்’ என்ற நூலில் புரட்சிக்குரிய மந்திரத்தைப் போதித்தார். “‘மனிதன் சுதந்திரமாகப் பிறக்கிறான், ஆனால் எங்கும் அவன் சங்கிலியாற் கட்டப்பட்டிருக்கிறான்,’ என்பது அவரதுமணிமொழி. அதேசமயம் மொன்ரெல்கியூ எதேச்சாதிகார ஆட்சியின் தீமைகளை எடுத்துக் காட்டினார். இவ்விதமாகப் பிரான்சில் தொன்றிய பல சிந்தனையாளர்களதும், எழுத்தாளர்களதும் கருத்துக்

களினால் பொதுமக்களிடை ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டது. அது பின்னர் ஆட்சி முறையையும் சமூக அமைப்பையும் எதிர்க்கும் இயக்கத்தை உருவாக்கியது. அதேசமயம் அமெரிக்க சுதந்திரப் போரின் வெற்றியினாலும் மக்கள் மனதில் தாழும் ஓர் புரட்சியை ஏற்படுத்தினால் என்ன என்ற துணிவு ஏற்பட்டது.

பொருளாதாரச் சீர்குலைவு.

18 ஆம் நூற்றுண்டில் பிரான்சிய அரசனை 14 ஆம் யீஹா பல வெளிநாட்டுப் போர்களில் ஈடுபட்டதாலும் ஆடம்பரமான வாழ்க்கை நடத்தியபடியாலும் அரசாங்கத்தின் வருவாய் முழுவதும் வீணை விரயமாகியது. இதனால் மக்கள்மேல் மீண்டும் மீண்டும் வரியைப்போட்டு வருத்தியபோது அவர்கள் அரசாங்கத்தின் மீது வெறுப்புற்றனர். அந்நிலையில் 14 ஆம் ஹாயிக்குப்பின் பதவிக்கு வந்த 15 ஆம் ஹாயியின் காலத்தில் ரேகோ (Gurgot) என்னும் நிதிமந்திரி குடியானவர்களைப் பாதிக்காத பல நிதிச் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முயன்றபோதும் பிரபுக்களினதும் குருமாரினதும் எதிர்ப்பினால் அவன் அவற்றைக் கைவிட்டான். அவனுக்குப்பினர் நெக்கர், கலோன் ஆகியோர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களும் அவ்விதமே கைவிடப்பட்டன. அந்நிலையில் பணத்தைப்பெற வழியறியாது 16-ம் ஹாயிமன்னன் தவித்த வேளை அவனது நிதிமந்திரியாயிருந்த நெக்கர் 175 வருடங்களாகக் கூடப்படாதிருந்த ஸ்ரேற்ஸ் ஜெனரல் என்னும் பிரான்சிய பாரானுமன்றத்தை உடனடியாகக் கூட்டுமாறு அரசனுக்கு ஆலோசனை கூறினான். ஸ்ரேற்ஸ் ஜெனரல் கூட்டப்பட்டது பிரான்சியப் புரட்சிக்கு அறிகுறியாகியது.

புரட்சியின் ஆரம்பமும் அதன் போக்கும்.

1789 ஆம் ஆண்டு ஸ்ரேந்ஸ் ஜென்றல் கூடிய போது சபையின் உறுப்பினர்களாகிய பிரபுக்கள், குரு மார், ஒடியானவர் ஆகியோர் தனித்தனி கூடுவதா அல்லது ஒன்றாகக் கூடுவதா என்ற பிரச்சினை எழுந் தது. எல்லோரும் ஒன்றாகக் கூடுவதைக் குடியானவர் விரும்பியபோதும் ஏனையோர் எதிர்த்தனர். இதனால் 6 வாரகாலம் இப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமலிருந்தது. இதன் மேல் குடியானவர்கள் ‘தேசிய சபை’ எனத் தமக் குப் பெயர் கூட்டிக்கொண்டு தம்மைக் கலந்தாலோசியாமல் நாட்டில் வரி விதிக்கக்கூடாது எனத் தெரியப் படுத்தினர். இதனால் ஆத்திரம் கொண்ட மன்னன் அவர்கள் அடுத்தமுறை கூடவிருந்ததினத்தில் கூட்ட மண்டபக் கதவுகளைப் பூட்டி விட்டான். உடன் குடியானவர்கள் அருகிலிருந்த ரெண்னில் மைதானத்துக் குச் சென்று நாட்டுக்கு ஒரு புதிய அரசியல் திட்டத்தை வகுக்காமல் தாம் பிரிவதில்லை எனச் சுத்தியம் செய்தனர். இது ரெண்னில் மைதானச் சுத்தியம் எனப்படும். இதற்குப் பின்னர் அரசனுக்கும் ‘தேசிய சபை’ என்னும் போதுமக்கள் சபைக்குமிடையில் நெருக்கடி ஏற்பட்டது. இதனால் அரசன் வேர்செயில்ஸ் மாளிகைப் பகுதியில் இராணுவத்தை நிறுத்தினான். அடுத்து அவன் போதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றிருந்த நெக்கர் என்ற மந்திரியையும் பதவியிலிருந்து நீக்கினான். இச் செயல்கள் பாரிஸ்நகரப் பாமரசனங்களின் ஆத்திரத்தைக் கிளறி விட்டன. அந்நிலையில் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையாளரின் தூண்டுதலினால் படைக்கலங்களைச் சேகரித்துச் சென்று பஸ்தீஸ் என்னும் பழைய சிறைச் சாலையைத் தாக்கினர். அதுவே புரட்சியின் தொடக்கமாகும்.

பஸ்தீஸ் சிறைச்சாலை தகர்க்கப்பட்ட பின்னர் ஆவேசமுற்ற மக்கள் பிரபுக்களின் மாடமாளிகைகளை

எரித்தும் சொத்துக்களைச் சூறையாடியும் நாசவேலை களில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு புரட்சியினால் நாடு முழுவதும் அல்லோலாகல்லோலப்பட்டபோதுபூரட்சிக் காரர்களின் தேசியசபை கூடிப் பழைய இராசகாரிய முறையையும் ஏனைய மானிய கால ஒழுங்குகளையும் நீக்கிவிட்டு 1789 ஆகஸ்ட் 4இல் மனித உரிமைப் பிரகடனம் ஒன்றை விடுத்தது. அப்பிரகடனம் மக்கள் சுதந்திரம், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைப்பெற உரிமையடையவர்களைன்றும் அதிகாரம் மக்களிடமிருந்தே பிறப்பதாக வும் தெரிவித்தது. இதன்மேல் தேசிய சபை ஒரு புதிய அரசியற்றிட்டத்தைப் பிரகடனம் செய்ததோடு மத பீடத்தின் சொத்துக்களை அரசாங்கத்தின் உடமையாக கியது. இதன்மேல் அரசன் பிரான்சை விட்டுத் தப்பி யோட முயற்சித்தபோது வழி யில் பிடிக்கப்பட்டுப் புதிய அரசியல் திட்டத்தை ஏற்கும்படி பலாத்காரப் படுத்தப்பட்டான்.

இது இவ்வாறுக, புதிய அரசியல் திட்டத்தின் படி அமைக்கப்பட்ட சட்டசபை 1791 இல் கூடியது. அவ்வேலை அதன் அங்கத்தினர்கள் மூன்று விதமான கருத்துக்களையடையவராகக் காணப்பட்டனர். அவர்களில் ஒரு பிரிவினர் அரசியற்றிட்டத்தை ஆதரித்தனர். அதே சமயம் குடியரசு முறையை இன்னேரு பிரிவினர் விரும்பினர். அவர்கள் ஸ்ரோன்டின்ஸ் ஆவர் மேற்கூறப்பட்ட இரு பிரிவினருக்குமிடையில் மிதவாதிகள் காணப்பட்டனர். இவர்களில் ‘ஸ்ரோன்டின்ஸ்’ தீவிரவாதிகளாயிருந்தனர். அவ்வேலை பிரான்சியப் புரட்சியினால் பாதிக்கப்பட்ட அரசன் மீது அனுதாபம் கொண்ட ஆஸ்திரிய பிறசிய அரசர்கள் பிரான்சின்மீது படையெடுக்கத் துணிந்தனர். ஆனால் அதற்குள் பிரான்சியப்புரட்சிக்காரரே ஆஸ்திரியா மீது போர் தொடுத்து விட்டனர். இவ்வாறு தொடங்கிய போரில் முற்பகுதியில் பிரான்ஸ் தோல்வியடைந்தது. அப்போது அரசன் ஆஸ்திரியருக்கு இரகசியமாக

உதவி செய்வதாகச் சந்தேகிக்கப்பட்டுச் சிறையிலிடப் பட்டான். அத்துடன் அரசாங்கம் தான் சந்தேகித் தோர் எல்லோரையும் குறுகிய விசாரணையின் பின் னர் படுகொலை செய்வித்தது. இது செய்தபோலை எனப்படும். இதன் பின்னர் யாக்கொபின்ஸ் என்னும் குழுவினரின் தூண்டுதலால் பிரான்ஸ் ஒரு குடியரசாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் அரசன் மீது சந்தேகம்கொண்ட யாக்கொபின் குழுவினர் அவனை ‘கிளோற்றின்’ என்னும் கருவியால் கொல் வித்தனர்.

இவ்வாறு அரசன் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்ட பின்னர் யாக்கொபின் குழுவினரின் கை ஓங்கியது. அவர்கள் பாதுகாப்புக் குழு என ஒன்றை நிறுவி அதன் மூலம் சந்தேகத்துக்குரியவர்களையெல்லாம் கொல் வித்து பயங்கர ஆட்சி செய்தனர். இக்காலத்தில் ரேப்பியர், டான்றன், மாரத் ஆகியோர் பயங்கர ஆட்சிக் குப் பொறுப்பாயிருந்தனர்.

ரேப்பியர்

நூக்காவும்,

வாஸ்ரயரும்.

ஆயினும் அவர்களிடையே பகைமை ஏற்பட்ட தனில் ரேப்பியர், முதலில் டான்றன், ஹெர்பட் ஆகியோரைக் கொல்வித்தான் ஆயினும் அவனது பயங்கர ஆட்சி நீடிக்கவில்லை. அவனும் அவனது ஆதரவாளர்களும் எதிரிகளினால் 1794 இல் சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்கள். இதன் மேல் பயங்கர ஆட்சி முடிவடைந்தது. இவ்வாருகப் பயங்கர ஆட்சி தொடங்குவதற்கு முன்னரேயே பிரான்ஸ் இங்கிலாந்துடன் போர்தொடுத்திருந்தது. பின்னர் ஒல்லாந்து, பிரசியா, ஸ்பெயின் ஆகியனவும் பிரான்சுக்கு எதிராகப் போரிட்டன. ஆயினும் கார்னைட், பிச்சேரு, ஹோக் முதலிய திறமையும் திரமும் மிக்க படைத்தலைவர்களின் கீழ் பிரான்சியப்படைகள் ‘லா மார்சேல்’ என்னும் போர்க் கீத்ததைப் பாடிக்கொண்டு அணிவகுத்துச் சென்று வீராவேசத்துடன் போரிட்டன. அக்காலத்தில் பிரான்சியப்படைகள் ஒல்லாந்துக்குள்புகுந்து பற்றேவியக் குடியரசு

என்னும் பெயரில் புதிய அரசாங்கத்தை நிறுவின். அச் சமயம் ஒல்லாந்த அரசனுயிருந்த ஸ்ராற் ஹோல்டர் இங்கிலாந்துக்குத் தப்பியோடினான். இவ்விதமாகப் பிரான் சியப் படைகள் தமது நாட்டு எல்லைகளுக்கு வெளியில் ஈட்டியவெற்றிகளைத் தொடர்ந்து பிறசியா, ஒல்லாந்து, ஸ்பெயின் ஆகியன் பிரான்சுடன் போரிடுவதை நிறுத்தி விட்டன.

இதற்குப்பின்னர் டிரெக்ரி என்னும் இயக்குநர் குழு ஒன்று பிரான்சின் ஆட்சிக்குப் பொறுப்பேற்றது. ஆயினும் அதன் போக்கில் வெறுப்புற்றவர்கள் ஒரு கலகத்தை உண்டாக்கியபோது நெப்போலியன் என்னும் பிரங்கிப் படைத்தலைவன் அதை நகச்கிப் புகழ் பெற்றான். இதன் பின்னர் அவன் படிப்படியாக முன்னேறி இறுதியில் பிரான்சின் சக்கரவர்த்தியாகினான். அவனது எழுச்சியையும் வீழ்ச்சியையும் பற்றி அடுத்த பாடத் தில் படிப்போம்.

பயிற்சி.

1. பிரான்சியப் புரட்சிக்கு அடிப்படைக்காரணங்கள் எவை?
2. பிரான்சின் சமுதாய அமைப்பு எப்படியிருந்தது?
3. வால்டயர், ரூசோ, மொன்ரெஸ்கியூ என்பவர்களைப் பற்றி யாது அறிவீர்?
4. ஸ்ரேர்ஸ் ஜெனரல் கூட்டப்பட்டதேன்?
5. “செப்ரம்பர் படுகொலை” பயங்கர ஆட்சி என்பவற்றைப் பற்றிச் சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
6. க்ரேப்ஸ்பியரப்பற்றி யாது அறிவீர்?

நெப்போலியன்

பாடம் 18, 19.

நெப்போலியன் 1769 இல் கோசிக்காத்தீவில் ஒரு சட்டவாதியின் மகனைக் கீழ்க்கண்ட பாடம் பாட்டான். அவன் பிரான் சிலுள்ள இராணுவ கல்விக்கூடத்தில் கல்வி கற்றுப் பீரங்கிப் படையில் சேர்ந்தான். பின்னர் ‘டிரெக்ரி’ யின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஒரு கலகத்தை அடக்கிய தனை ஜெனரல் பதவிக்கு உயர்த்தப்பட்டான். இதற்குப் பின்னர் 1796 இல் இத்தாலியில் நிகழ்ந்த ஆஸ்திரியப் போரில் அவன் பிரான்சிய படைத்தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டான்.

நெப்போலியன் இத்தாலியப் போர்களில் பெரும் வெற்றியீட்டினான். அவன் அல்பஸ் மலைகளுக்கூடாகப் படைகளைக் கொண்டுசென்று சாட்னியாவைத் தோற்கடித்துச் சஹோய் நீஸ் என்னும் மாகாணங்களைப் பிரான்சின் உடைமையாக்கினான். பின்னர் ஸ்ரேடிரி வௌலிப் போர்களில் ஆஸ்திரியரைத் தோற்கடித்து லொம்பாடி முழுவதையும் கைப்பற்றினான். அடுத்துப் பாப்பரசைப் பணியச் செய்து அவிக்னன் பகுதியைப் பிரான்சுடன் சேர்த்துக்கொண்டான். இவ்வாறு அவன் பெற்ற வெற்றிகளைக் கண்டு பாமா, மொடேனை என்னும் அரசுகளின் தலைவர்கள் அவனுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டனர். நெப்போலியன் ஆஸ்திரியரை அல்பஸ் மலைக்கு அப்பால் துரத்திவிட்டு அவர்களுடன் காம்போ போமியோ உடன்படிக்கை செய்துகொண்டான். அதன் பயனுக்கப் பிரான் ஸ் ரைன்நதியைக் கிழக்கு எல்லையாகப் பெற்று விரிவடைந்தது.

இவ்வாறு இத்தாலியப் போர்களில் வெற்றி பெற்றபின்னர் நெப்போலியன் ஆங்கிலேயரின் வலியைத் தொலைக்க எண்ணி அவர்களின் ஆட்சியின் கிழிருந்து எகிப்தின் மீது படையெடுத்துப் ‘பிரமிட்’

நெப்போலியன்.

போரில் அவர்களைத் தோற்கடித்தான். ஆயினும் அவன் அங்கு நின்றகாலத்தில் நெல்சன் என்னும் ஆங்கி லேயப் கடற்படைத் தலைவன் அபுக்கீர் தாபா என்னும் பசு தியில் தங்கியிருந்த நெப்போலியனது கடற்படையை அழித்துவிட்டான். அந்திலையில் நெப்போலியன் சிரியா மீது படையெடுத்தான். ஆயினும் சிட்டி சிமித் என்னும் ஆங்கிலேய தளபதியின் பாதுகாப்பினால் அவன் ‘ஏக்கர்’ நகரைக் கைப்பற்ற முடியாமல் போயிற்று. எனவே அவ்வேளை இரசியா, ஆஸ்திரியா முதலிய நாடுகளினால் பிரான்சுக்கு ஆபத்து வந்துள்ளதை அவன் அறிந்து கிழக்குப் போர்களைக் கைவிட்டுப் பிரான்சுக்குத் திரும்பினான்.

நெப்போலியன் பிரான்சுக்குத் திரும்பியபோது மக்களால் ஒரு தேசிய வீரனாக வரவேற்கப்பட்டான்.

அவன் பெற்ற வெற்றிகள் அவர்களைக் குதூகவிக்கச் செய்தன. இதன் பின்னர் அவன் பிரான்சில் ஆட்சி செய்த டிரெக்ரஹியை நீக்குவதில் வெற்றி பெற்று மூவரைக் கொண்ட கொன்குலேற் என்னும் குழவை ஆட்சிக்குப் பொறுப்பாக்கித்தானே அதில் முதலாவது கொன்சல் (அதிகாரி) ஆகினை. முதலாவது கொன்சல் ஆகிய பின்னர் நெப்போலியன் தானே முன்னின்று பிரான்சின் ஆட்சியை நடத்தினான். அவன் அடுத்து ஆஸ்திரியரை மீண்டும் இத்தாலியில் தோற்கடித்து விட்டு ஆங்கிலேயருக்கு எதிராகத் திரும்பினான். ஆயினும் ஆங்கிலேயரும் பிரான்சியரும் அப் பொழுது அமைதியை விரும்பியபடியால் 1802 இல் அவ்விரு நாடுகளும் ஏமியன்சு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டன. அதன் பிரகாரம் இங்கிலாந்துதான் ஒல்லாந்தரிடமிருந்து கைப்பற்றிய இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களைத் தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டது. அதேசமயம் நெப்போலியன் தனது படைகளை எகிப்து, நேப்பிள்ஸ், போதுக்கல் என்னும் நாடுகளிலிருந்து வெளியேற்றச் சம்மதித்தான். இவ்விதம் ஏமியன்சு உடன்படிக்கையினால் அமைதி ஏற்பட்ட காலத்தில் நெப்போலியன் உள்நாட்டு விடயங்களில் கவனம் செலுத்தினான். அவன் பிரெஞ்சுப் புரட்சியினாலும் பல போர்களினாலும் சீர்குலைந்திருந்த பிரான்சின் பொருளாதார சமூகக் கட்டுக்கோப்பைப் பலப்படுத்த முயன்றான்.

நெப்போலியனின் உள்நாட்டுச் சீர்திருத்தங்கள்.

நெப்போலியன் முதலில் மதப்பிரச்சனையில் கவனம் செலுத்திப் புரட்சிக் காலத்தில் பிரான்சுடன் பகைகொண்ட பாப்பரசருடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு ரேமன் கத்தோலிக்க சமயத்தைப் பிரான்சு நாட்டின் சமயமாக்கினான். அத்துடன் தன்னால் நியமிக்கப்படும் பிஷப்புக்களைப் பாப்பரசர் அங்கீகரித்து

அவர்களுக்குப் பட்டம் குட்டுவது எனவும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அடுத்து நீதிவிடயத்தில் கவனம் செலுத்திய நெப்போலியன் பிரான்சில் நிலவிய” பழையதும் புதியதுமான சட்டங்களையெல்லாம் தொகுத்து ஒரு நீதிக்கோவையை (Code) உருவாக்கி அதை நாடு முழுவதும் அமுல் செய்தான். மூன்றாவதாக நெப்போலியன் உள்ளூராட்சியைச் சீர்திருத்தினான். அவன் உள்ளூர் நிர்வாகப் பிரிவுகளின் தலைவர்களின் நியமனத்தை மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ்க்கொண்டுவந்தான். இதனால் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்துக்குப் பொறுப்புள்ளவர்களாயினர். அடுத்து நீதிவிடயத்தில், கவனம் செலுத்திய நெப்போலியன் வரிவகுவிக்கும் முறையைத் திருத்தியமைத்தான். அவன் பிரான்சிய வங்கியையும் நிறுவினான். இதன்மேல் நெப்போலியன் கல்வியிலும் கவனம் செலுத்தினான். அவன் நாட்டின் தேவைக்கேற்ப உயர்கல்விக் கூடங்களையும், தொழிற் கல்விக்கூடங்களையும் கட்டினான். பாரிஸ் பல்கலைக் கழகமும் அவனுலேயே நிறுவப்பட்டது.

மேற் கூறப்பட்டவற்றைத்தவிரக் கைத்தொழில், பயிர்ச்செய்கை, வர்த்தகம் முதலியன் வளர்ச்சியடை வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் அவன் மேற் கொண்டான். கைத்தொழில் உற்பத்தியில் பாதுகாப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றினான். பீற் றுச் சீனித்தொழில் முதலியவற்றைத் தொடங்கினான். அதேசமயம் உள்நாட்டு வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகளை நீக்கிவிட்டான். மேலும் அவன் பாரிசுநகரில் பல வீதிகளையும் பாலங்களையும் கட்டி அதை அலங்கரித்தான். இவ்விதமாக நெப்போலியன் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களினால் பிரான்சநாடு மீண்டும் புத்துயிரும் பலமும் பெற்றது. இதன்மேல் நெப்போலியனுக்கு நாட்டில் ஆதரவு அதிகரித்தவேளை சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி அவன் 1804 இல் தன்னியே பிரான்சின் சக்கரவர்த்தியாக்கிக்கொண்டான். இதன் பின்னர்

அவன் மீண்டும் வெளிநாட்டுப் போர்களில் ஈடுபட வேண்டியிருந்தது. இவ்விதமாகப் பிரித்தானியாவுடன் னேயே அவன் முதலிற் போர் செய்தான். மோல்ராதைவைப் பிரித்தானியா பிரான்சுக்குக் கொடுக்கமறுத்த தினால் போர் தொடங்கியது. அப்போரின் போது நெப்போலியன் இங்கிலாந்து மீது படையெடுக்கவும் திட்டமிட்டான். ஆயினும் அது சாத்தியப்படவில்லை. ஏனெனில் அவனது கடற்படையை நெல்சன் என்னும் பிரித்தானிய கடற்படை வீரன் திறப்பகார் என்னுமிடத் தில் தோற்கடித்தான். இதன் மேல் ஆஸ்திரியா, பிரசியா, இரசியா ஆகியனவும் பிரான்சுக்கு எதிராகத் திரண்டன. அப்போது நெப்போலியன் மின்னல் வேகத் தில் ஒரு படையை அனுப்பி ஆஸ்திரியஸ் போரில் ஆஸ்திரியப் படைகளைத் தோர்க்கடித்து அந்நாட்டின்பகுதி களை ஒன்றுக்கி றைன் இணைப்பு என்னும் பிரதேசத்தை உருவாக்கித் தனது ஆணையின் கீழ்க்கொண்டுவந்தான். அடுத்து பிரசியாமீது கவனம் செலுத்திய நெப்போலியன் அந்நாட்டுப்படைகளை என்ன கஸ்ராட் என்னுமிடங்களில் முறியடித்து விட்டுப் பேளின் நகரில் இருந்து

1810-இல் ஐரோப்பா.

பிரசித்தி பெற்ற பேளின் கட்டளைகளை விடுத்தான். அக்கட்டளைகள் ஜரோப்பிய நாடுகள் இங்கிலாந்துடன் வர்த்தகம் செய்வதைத் தடுத்தன. அதன் மூலம் இங்கிலாந்தின் வர்த்தகத்தைச் சீரழியச் செய்ய அவன் திட்டமிட்டான். இவ்வாறு ஜரோப்பிய கண்டத்து நாடுகள் இங்கிலாந்துடன் வர்த்தகம் செய்வதைத் தடுத்தமையினால் நெப்போலியனது திட்டம் கண்டத்திட்டம் எனவும் குறிப்பிடப்படும்.

மேற் குறிப்பிட்டவாறு பிறசியாவை வெற்றி கொண்ட பின்னர் நெப்போலியன் இரசியாவுக்குஎதிர் ராகத்திரும்பி, அதன் படைகளைத் தோற்கடித்துச் சார்மன்னாடுடன் ரிசிசு என்னுமிடத்தில் உடன்படிக்கை செய்து சொன்னான். இதற்குப்பின்னர் நெப்போலியன் ஸ்பெயினில் அரசனுக்கும் அவனது மகனுக்குமிடையில் ஏற்பட்ட அரசரிமைத் தகராறில் தலையிட்டு அங்கு ஒரு படையை' அனுப்பி அந்நாட்டைக் கைப்பற்ற முனைந்தான். ஆயினும் ஸ்பானியரின் தேசிய உணர்ச்சியினாலும் வெளிந்டன் என்னும் ஆங்கிலேயத் தரைப்படை வீரனின் தீர்த்தினாலும் ஸ்பானிய குடாநாட்டுப்போரில் நெப்போலியன் வெற்றி பெற்றுப் பெற்றியவில்லை. இது இவ்வாறுக, இரசியா முன்னர் தன்னுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கையை மீறுவதை அறிந்த நெப்போலியன் 1812 இல் 400,000 போர்வீரருடன் இரசியா மீது படையெடுத்தான். அவனது படைகளின் வரவை அறிந்த இரசியப்படைகள் பின்வாங்கிச் செல்ல நெப்போலியனது படைகள் முன்னேறி மாஸ்கோ நகரம் வரை சென்றன. அப்போது குளிர்காலம் ஆரம்பமானபடியால் நெப்போலியனது படைகள் குளிரினாலும் உணவின்மையாலும் பெரிதும் கஷ்டப்பட்டன. அந்திலையில் அவன் நாடு திரும்புவதைத் தவிர வேறு வழியிருக்கவில்லை. அவ்வாறு அவன் திரும்பி வந்த போது ஏற்றதாழ 2 $\frac{1}{2}$ இலட்சம் போர்வீரரைப் பலிகொடுத்துத் திரும்பினான். அவன்

பிரான்சுக்குத் திரும்பிய பின்னரும் நிம்மதியாக இருக்க வில்லை அச்சமயம் பிறசிய, ஆஸ்திரிய, சுவீடிஷ் படைகள் ஒன்று சேர்ந்து லீபசிக் என்னுமிடத்தில் நடந்த நாடுகளின் போரில் நெப்போலியனைத் தோற்கடித்தன. இதன்பின்னர் அவன் எல்பாத் தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டான். ஆயினும் அவன் சிறிது காலத் தின் பின்னர் 1000 போர்வீரருடன் அங்கிருந்து தப்பிப் பிரான்சுக்குத் திரும்பினான். அப்போது மக்கள் அவனை ஆரவாரத்துடன் வரவேற்றனர். பின்னர் அவன் பிரான்சின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினான். ஆயினும் அவனது ஆட்சி நீடிக்கவில்லை. விரைவில் ஆங்கிலேய பிறசியப் படைகள் பிரான்சின்மேல் படையெடுத்தன. அப்போது பிறசியப் படைகளை நெப்போலியன் தோற்கடித்தபோதிலும் ஆங்கிலேயப்படைகளும் பிறசியப் படைகளும் ஒன்று பட்டு எதிர்த்தபோது 1815 இல் வாட்டர்லூ என்னுமிடத்தில் வெலிங்டனுல் நெப்போலியன் தோற்கடிக்கப்பட்டான். இதன்மேல் அவன் சென்றெல்லாத் தீவுக்கு அனுப்பப்பட்டான். கிருக்கும் காலத்தில் அவன் இறந்தான்.

நெப்போலியன் உலகில் தோன்றிய மாபெரும் போர்வீரர்களில் ஒருவனான். அவன் போர்த்திறனும் இராணுவ மேதாவிலாசமும் மிக்கவன். அதே சமயம் அவன் சிறந்த ஒரு ஆட்சியாளர்க்கவும் தேசப்பற்று மிக்கவனாலும் திகழ்ந்தான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நெப்போலியன் நாடு கடத்தப்பட்ட பின்னர் ஜரோப்பிய நாடுகள் 1815 இல் வியன்னை என்னுமிடத்தில் ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டின. அதில் ஆஸ்திரிய சான்சலரான மற்றேனிச் என்னும் பிறபோக்கு வாதி முதன்மை வகித்தான், வியன்ன மாநாடு பிரான்சியப் போர்களுக்கு முன்னர் ஜரோப்பாவில் நில

விய நிலைமைகளை நிலைநாட்ட முயன்றது. அதன் முடிவுகளின்படி பிரான்ஸ் புரட்சிக்கு முன்பிருந்த எல்லைகளைப் பெற்றது. ஜேர்மனியில் இணைப்பாட்சியும் இத்தாலியில் பழைய நிலைமையும் ஏற்பட்டது. அதே சமயம் பெல்ஜியம் ஒல்லாந்துடனும், நோர்வே சுவீட னுடனும் இணைக்கப்பட்டது. அத்துடன் போலந்து மூன்று கப் பிரிக்கப்பட்டு இரசியாவின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது.

இவ்விதமாக வியன்ன மாநாடு தேசிய உணர்ச்சிக்கு மதிப்பளியாமல் மனம்போன போக்கில் கரும மாற்றியதனால் 1830 இலும் 1848 இலும் பல ஐரோப்பிய நாடுகளில் மீண்டும் புரட்சிகள் ஏற்பட்டன.

பயிற்சிகள்.

1. நெப்போலியன் 'கொன்சல்' ஆகியவரை அவனது வரலாற்றைக் கூறுக,
2. 'ஏமியன்சு' உடன்படிக்கையில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவை எவை?
3. நெப்போலியனது உள்நாட்டுச் சீர்திருத்தங்களைப் பற்றிச் சுருக்கமாக எழுதுகி
4. சிறுகுறிப்பு எழுதுக:- கண்டத்திட்டம், நாடுகளின் போர், குடாநாட்டுப்போர்.

இந்தியா.

பதினேழாம் நூற்றுண்டில் பிரித்தானியாவும் பிரான்சும் இந்தியாவில் குடியேற்றங்களைத் தாபிப் பதில் ஈடுபட்டதைப்பற்றியும் பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் மொகலாயப் பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் அவை ஏழாண்டுப் போரில் ஈடுபட்டதைப் பற்றியும் அவற்றின் விளைவாக இறுதியில் பிரித்தானியாவின் ஆதிக்கமே இந்தியாவில் வலுப்பெற்றது என்பதை யும் ஏழாந்தரத்திற் படித்துள்ளீர்களால்லவா?

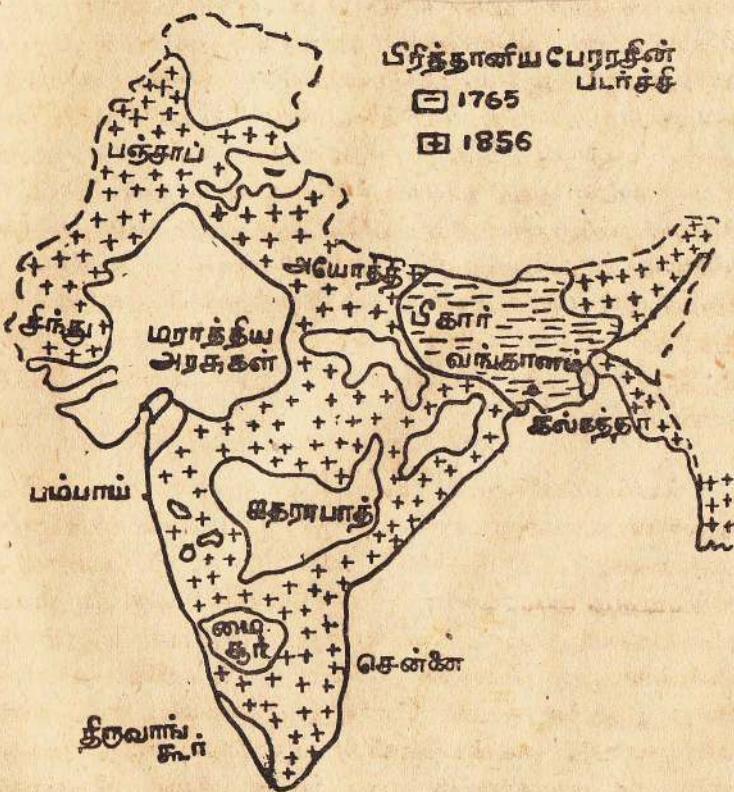
ஏழாண்டுப் போரின் பின்னர் 1765 இல் வங்காள நவாப்பான மூர்சித் அலிகான் தனது இராச்சியத்தின் அதிகாரங்களைப் பிரித்தானியரிடம் கையளித்தான். அவனைத் தொடர்ந்து மொகலாய அரசன் வங்காளம், பீகார், ஒறிசா, ஆகிய பிரதேசங்களின் திவானியை (இறை வரி உரிமை)ப் பிரித்தானியருக்குக் கொடுத்து அதற்குப்பதிலாக உபகாரப்பணம் பெற்றுக் கொண்டான். இவ்வாறு 1766 அளவில் பிரித்தானியரின் ஆதிக்கம் வங்காளத்திலும் கர்நாடகப் பகுதியிலும் நன்கு வேறுந்றியிருந்தது. இதன்பின்னர் 1786-1848 காலத்தில் பிரித்தானியரின் ஆட்சி மேலும் பல பகுதிகளில் விரிவடைந்தது. 1786 இல் இந்தியாவின் ஆஸ்பதியாகிய கோண்வாலில் மைசூர் மன்னாகைய திப்பு சுல்தானுடன் போரிட்டு அவனது இராச்சியத்தில் அரைப் புங்கைத் தனதாக்கினார்.

கோண்வாலிசுக்குப் பின்னர் ஆதர் வெல்லஸ்லி என் பவர் ஆஸ்பதியாயிருந்த காலத்தில் பிரித்தானியரின் ஆதிக்கம் மேலும் வலுப்பெற்றது. அவர் காலத்தில் தான் நெப்போலியன் எகிப்துமீது படையெடுத்தான். எனவே அவன் அடுத்து இந்தியா மீதும் படையெடுக்கக் கூடும் என அக்காலத்தில் ஒரு பீதி நிலவியது. ஆயினும் நெப்போலியன் எகிப்தியப் போருக்குப்

பின்னர் பிரான்ஸ்குத் திரும்பியதனால் அப்பீடி அற் றுப் போனது. இதன் பின்னர் வெல்லஸ்லி படைத்துணை உடன்படிக்கை என்னும் ஒரு உத்தியைக் கையாண்டு பல இந்திய அரசுகளின் பாலனப் பொறுப்பைப் பிரித்தார் னியாவின் கீழ்க் கொண்டு வந்தார். அதன்படி ஒரு அரசின் பாதுகாப்பும் வெளிநாட்டுத் தொடர்புகளும் பிரித்தானியரிடம் விடப்பட்டன. அதே வேளை பாது காப்புக்கான செலவு அரசுகளினால் பிரித்தானியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் தஞ்சாவூர், கர்நாடகம், பருகபாத், சூரத் முதலிய அரசுகளுடன் செய்யப்பட்டது. இதன் மேல் வெல்லஸ்லி மைசூர் மன்னை கிய திப்புசுல்தானுடன் போரிட்டார். அவ்வேளை பிரான்சியர் அவனுக்கு உதவி செய்தனர். ஆயினும் வெல்லஸ்லி அவனை வென்று அவனுடனும் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அடுத்து அவர் பலம்மிக்க மராத்தியருடன் போர்செய்து அவர்களின் செல்வாக்கைக் குறைத்தார் பின்னர் ஷஹராபாத், அயோத்தி அரசுகளில் ஆங்கி லேயரின் கட்டுப்பாட்டை அதிகரித்தார். இவ்விதமாக வெல்லஸ்லியின் ஆட்சியின் இறுதியில் பஞ்சாப், காஷ்மீர், சிந்து, அசாம் என்னும் இடங்களைத் தவிர இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி பரவியிருந்தது.

வெல்லஸ்லிக்குப் பின்னர் ஆள்பதி யாகிய ஹேஸ்ரிங்ஸ் கூர்க்கருடன் போரிட்டு இமயமலையடிவாரப் பகுதியையும், மராத்தியருடன் போரிட்டு அவர்களை முறியடித்து அவர்களின் இராச்சியத்தில் ஒரு பகுதியையும் கைப்பற்றினார். அவருக்குப் பின்னர் ஆள்பதி அமஹேர்ஸ் ஒரு போரின் மூலம் பர்மாவின் வடபகுதியை இந்தியாவுடன் சேர்த்துக் கொண்டார். பின்னர் ஆள்பதி எலன்பாரேவின் காலத்தில் சிந்து மாகாணம் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது.

இவ்வாறு வெல்லஸ்லி காலமுதல் படிப்படியாக விரிவடைந்து வந்த பிரித்தானிய இந்தியா டஸ்லவுசி (1848-57) காலத்தில் மேலும் விரிவடைந்தது. அவர் 2 ஆம் சீக்கியப் போரின் மூலம் பஞ்சாப் இராச்சியத்தை இந்தியாவுடன் இணைத்தார். அதேசமயம் பர்மாவுடன் ஒரு போரில் ஈடுபட்டு அதன் மேற்குக் கரைப் பிரதேசம் முழுவதையும் தமதாக்கினார். மேலும் வெல்லஸ்லி காலத்தில் பிரித்தானியரின் படைத்துணையைப் பெற்ற அரசுகளில் ‘வாரிக்’ இல்லாத போது அவற்றைப் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வருவதற்காக “அரசுகளை இணைத்தல்”

பிரித்தானிய பேரரசின் படாச்சி

(Doctrine of Lapse) என்னும் ஒரு கொள்கையை டல்லவுசி வகுத்தார் அக்கொள்கையின் கீழ் 1848 இல் சுதாரமும் 1853 ஜூன்சியும் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தன. இதற்குப்பின்னர் அவர் அயோத்தி யில் நிலவிய சீர்கேடான் அரசியல் நிலையைச் சாதக மாகக் கொண்டு பலத்த எதிர்ப்புக்கிடையில் அதையும் பிரித்தானியரின் பாலனத்தின் கீழ்க் கொண்டுவந்தார்.

இப்படியாக, 1857 அளவில் வடக்கே இமயம் முதல் தெற்கே குமரிவரையும் கிழக்கே றங்கன் முதல் மேற்கே கராச்சி வரையும் விரிந்து பரந்த பிரதேசம் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின்கீழ் அடங்கியிருந்தது. அப் பிரதேசத்தில் கற்பாதைகள் இருப்புப்பாதைகள் என்ப வற்றை அமைத்தும், தபால் தந்திப் போக்குவரத்து முறையை ஏற்படுத்தியும் ஆங்கிலேயர் தமது ஆதிக கத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனர். அவ்வேளை சற்றும் எதிர்பாராதபடி 1857 இல் ஆங்கிலேயருக் கெதிராக ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. அதுவே சிப்பாய்க் கலகமாகும். அதற்குப் பலகாரணங்கள் உள்ளன. அவற்றைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்—

1. டல்லவுசி பின்பற்றிய அரசுகளை இணக்கும் கொள்கையினால் நாட்டில் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருந்தமை.
2. அரசாங்கத்துக்கும் பொதுமக்களுக்குமிடையில் நேசமனப் பான்மை நிலவாமை.
3. படைவீரர் கடல்கடந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று போர் புரியவேண்டும் என ஆஸ்பதி ‘கானிங்’ விடுத்த கட்டளையினால் வங்காளத்தைச் சேர்ந்த உயர்ச்சாதிப் படைவீரர் ஆத்திரமடைந்தமை.
4. அயோத்தி அரசை டல்லவுசி ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியின் கீழ்க்கொண்டு வந்ததினால் அந்நாட்டுப் படைவீரரிடையே அமைதியின்மையும் ஒழுங்கீனமும் காணப்பட்டமை.
5. பிரித்தானியரின் கல்விக் கொள்கையும், விதவைகளின் மறுமண அங்கீகாரம், உடன்கட்டை ஏறல் ஒழிப்பு, சாதி வேற்றுமை பாராட்டாமை முதலியனவும் இந்துக்களின்

- டையே ஆட்சிக்கு எதிராக வெறுப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தமை.
6. நிலவரியின் அதிகரிப்பு, பழைய கைத்தொழில்களின் வீழ்ச்சியும் மக்களிடையே அரசாங்க எதிர்ப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியமை.
 7. 1757 பிரான்சியப் போரின் பின்னர் 100 ஆண்டுகளில் (1857) பிரித்தானியரின் ஆட்சி முடிவடையும் என மக்களிடையே ஒரு குருட்டு நம்பிக்கை நிலவியமை என்பன வாகும்.

மேற் கூறப்பட்ட காரணங்களினால் ஆங்கிலேயருக்கும் இந்தியப் பொதுமக்கள், படைவீரர் ஆகியோருக்குமிடையில் வெறுப்பும் பகைமையும் ஏற்பட்டிருந்த காலத்தில் 1857 இல் படை வீரருக்கு வழங்கப்பட்ட என்பீல்ட் துப்பாக்கிகளின் தோட்டாக்களில் பன்றி, பசு ஆகியவற்றின் கொழுப்பு பூசப்பட்டிருப்பதாக ஒரு வதந்தி பரவியது. உடன் இந்து, முஸ்லிம் படைவீரரிடையே அமைதியின்மை ஏற்பட்டது. பசுவின் கொழுப்பு பூசப்பட்டிருக்கிறது என்ற செய்தி இந்துப் படைவீரரின் மனத்தைப் புண்படுத்தியது. அதேசமயம் பன்றிக்கொழுப்புப் பூசப்பட்ட செய்தி முஸ்லிம் படைவீரரின் ஆத்திரத்தைக் கிளரியது. அந்திலையில் மீரத் என்னுமிடத்தில் தங்கியிருந்த படைவீரர் புதிய தோட்டாக்களைப் பயன்படுத்த மறுத்துக் குளப்பம் செய்ததிலிருந்து 1857 ஆம் ஆண்டு கலகம் தொடங்கியது.

1857 கலவரம் பிரித்தானியருக்கெதிராக மேற் கொள்ளப்பட்ட ஒரு முக்கியமான கலகமாகும். பிரித்தானியரின் ஆட்சியை ஒழிப்பதே அதன் நோக்கமாகும். ஆயினும் அது வட இந்தியாவுடன் நின்றுவிட்டது. அங்கு ஜான்சி நாட்டு இராணி, அயோத்தி அரசனின் உரிமையையிழந்த நானூசாகிப் ஆகியோர் தலைமையில் பிரித்தானியருக்கெதிராக மக்கள் வன் செயல்களில் ஈடுபட்டனர். ஆயினும் பொதுமக்கள் பெருமளவில் பங்கு பற்றாத்தினாலும் திட்டமெதுவு

மின்றிக் கிளர்ச்சி மேற் கொள்ளப்பட்டதினாலும் பம்பாய், சென்னை, சிந்து, பஞ்சாப் முதலிய பல பகுதி கள் கலவரத்தில் பங்கு பற்றுத்தினாலும் 1858 சிப் பாய்க் கலகம் தோல்வியாக முடிந்தது.

1857 கலவரங்கள் 1851 வரை நீடித்தன. அவற்றை அடக்கிய பின்னர் பிரித்தானியா இந்தியாவின் ஆட்சி விடயத்தில் சிலமாற்றங்களைப் புகுத்தியது. இவ்வாறு 1858 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட 'இந்தியச் சட்டம்' அதுவரை நிலவிய 'இரட்டை ஆட்சியை' முடிவுக் குக் கொண்டுவந்தது. அதன் விளைவாக இந்தியா கிழக்கிந்திய வர்த்தக சங்கத்தின் பொறுப்பிலிருந்து நீக்கப்பட்டு இங்கிலாந்து அரசாங்கத்தின் நேரடியான கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இதன் பின்னர் ஆள்பதிக்குப் பதிலாக அரசப்பிரதிநிதி (Viceroy) என்பவர் இந்தியாவின் ஆட்சியை நடத்தினார். அதே சமயம் இங்கிலாந்தில் இந்திய நாட்டுச் செயலாளர் (Secretary of State for India) என்பவர் இந்திய விடயங்களுக்குப் பொறுப்புள்ளவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவ்வாறு இங்கிலாந்தின் நேரடியான ஆட்சியின்கீழ் வந்ததிலிருந்து இந்தியா பல துறைகளிலும் படிப்படியாக முன்னேற்றமடைந்தது.

பற்சிகள்.

1. படைத்துணை உடன்படிக்கை என்பது யாது?
2. மராத்தியர்களை முறியடித்தவர் யார்?
3. இந்திய அரசுகளைப் பிரித்தானியரின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவர டல்லஹுசி கையாண்ட வழியாது?
4. 1857இல் சிப்பாய்கள் ஆங்கிலேயருக் கெதிராகக் கலகம் செய்ததேன்?
5. அக்கலகம் தோல்வியடையக்காரணங்கள் யாவை?
6. அக்கலகத்தின் விளைவுகள் எவை?

முதலாந் தவணை.

மாதிரி விடைப்பத்திரம்.

1. பின்வரும் வாக்கையங்களை அடைப்புக்குறிக்குள்ளிருப்பவற்றில் பொருத்தமானவற்றைத் தெரிந்து பொருத்தி ஆமைக்குக்.
2. ஸ்ரீ விக்கிரமராசசிங்கன் (நாயக்க, கலிங்க, பாண்டிய) வயிசத்தவன்
3. நாயக்க அரசர்கள் சிங்களப்பிரதானிகளை (மதித்தனர், புறக்கணித்தனர்.)
4. ஏமியன்க உடன்படிக்கை (1802 இல், 1798இல் 1902-இல்) செய்யப்பட்டது.
5. இரட்டை ஆட்சி (நோத், டிமியூறன், மெயிற்லந்து) காலத்தில் நடந்தது.
6. நோத் இரரசகாரியமுறையை (புனரமைத்தார், ஒளித்தார்)
7. முதற்கண்டிப்போர் (1803 இல், 1802 இல், 1805 இல் இடம்பெற்றது.
8. பிலிமத்தலாவை விக்கிரமராசசிங்கனின் முதல் (அதிகாரி, மந்திரி.)
9. இரண்டாம் கண்டிப்போர் (1815இல், 1814இல்) நடந்தது.
10. கொல்புராக் - கமிறன் குழுவினர் ஆங்கிலக் கல்வியை (எதிர்த்தனர், ஆதரித்தனர்)
11. கொல்புராக் - கமிறன் குழுவினரின் சிபார்சுகளின் பின் மாகாணங்களின் தொகை (குறைந்தது, கூடியது.)
12. 1848 கலகம் (ரொறிங்ரன், டேவி) காலத்தில் ஏற்பட்டது
13. புகையிரத எந்திரத்தைக் கண்டுபிடித்தவர் (ஜேம்ஸ்வாட், ஜோர்ஜ்ஸ்ரீவன்கன்)
14. டெயிம்லர் (நீராவி எந்திரத்தை, மோட்டார் எந்திரத்தைக்) கண்டுபிடித்தார்.
15. ஸ்ரேந்ஸ் ஜெனரல் என்பது ஒரு (சபை, பாராளுமன்றம், நீதிமன்றம்)
16. வாஸ்ரயர் ஒரு (பிரான்சிய, பிரித்தானிய) தத்துவஞானி.

17. நெப்போவியன் பிறந்தது (சாணியா, கோசிக்கா) தீவி லாகும்.
18. வாட்டர்லாப் போரில் நெப்போவியன் (தோல்வி, வெற்றி) பெற்றார்.
19. சிப்பாய்க்கலகம் (1857 இல், 1781 இல், 1787 இல்) தொடங்கியது.
20. மற்றேனிச் என்பவர் (பிறசியாவின், ஆஸ்திரியாவின்) சான்சலராவர்)

II. பின்வரும் வாக்கியங்களில் ‘அ’ பிரிவிலுள்ளவற்றை ‘ஆ’ பிரிவிலுள்ளவற்றில் பொருத்தமானவற்றுடன் இணைத்து எழுதுக:—

‘அ’

1. லான்றுட்ஸ் என்பன.
2. ஆங்கிலேயருக்கெதிரான முதற் கலகம்.
3. மெயிற்லாந்து காலத்தில்.
4. சிவில்சேவை:
5. படைத்துணை உடன்படிக்கையைச் செய்தவர்.
6. மத்துமபண்டா என்பவன்:
7. கோல்புறாக் குழுவினர்.
8. 1488 கலகங்களுக்கு உடன்காரணம்.
9. ஆள்பதிவாட் காலத்தில்.
10. மார்க்கோனி என்னும் இத்தாவியர்;

‘ஆ’

1. நோத் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது:
2. வெல்லஸ்வி என்னும் ஆள்பதியாகும்.
3. எகலப்பொலையின் மகனுவான்.
4. கம்பியில்லாத்தந்தியைக் கண்டுபிடித்தார்.
5. இராசகாரியம் மீண்டும் தொடங்கப்பட்டது.
6. ‘கம்சபாக்கள்’ புனரமைக்கப்பட்டன.
7. துவக்கு வரியாகும்;
8. ஆள்பதியின் அதிகாரங்களைக் குறைத்தனர்;
9. ஒல்லாந்தர்கால நீதிமன்றங்களாகும்.
10. 1797 இல் ஏற்பட்டது.

III. பின்வருவனவற்றில் சரியானவற்றைச் சரி எனவும் பிழையா வாற்றைப் பிழை எனவும் எழுதுக.

‘அ’

1. பெல்:
2. மக்கடம், ரெல்போட் ஆகியோர்.
3. 14 ஆம் ஹூயி.
4. ரூசோ என்பவர்.
5. ‘நெக்கர்’
6. டல்ஹவுசியின் காலத்தில்.
7. கைத்தொழிற்புரட்சியின் விளைவால்.
8. ‘பல்ரீல்’ என்பது.
9. மராட்டியரின் பலத்தை வேரோடு கலைந்தவர்.
10. 1815 இல் நெப்போவியன்

‘ஆ’

1. தொலைபேசியைக் கண்டு பிடித்தார்:
2. பயிர்ச்செய்கையில் புதுமுறைகளைப் பின்பற்றினர்:
3. அதிகமான போர்களில் ஈடுபட்டான்.
4. பயங்கர ஆட்சியை உண்டாக்கினான்.
5. 16 ஆம் ஹூயிகாலத்தில் பதவியிலிருந்து நீக்கப்பட்டான்.
6. பிரித்தானியரின் செல்வாக்கு இந்தியாவில் கூடியது;
7. பட்டினங்கள் விருத்தியடைந்தன.
8. பிரான்சிய சிறைக்கூடமாகும்.
9. ‘ஹெஸ்டிங்ஸ்’ ஆகும்.
10. எல்பாத்திவுக்கு அனுப்பப்பட்டான்.

- IV. பின்வருவனவற்றில் இரண்டு சரித்திரத் தொடர்புடையவை; தொடர்பில்லாதவற்றைத் தனியாக எழுதுக:

 1. காங்கல கொட பண்டா; 1848; துரைச்சாமி.
 2. ஹெட்ஜி மரைக்கார், வெல்லச; ஊவா.
 3. பிலிமத்தலாவை, மொவிகொடை, எகெலப்பொலை.
 4. கம்சபா; பிறவுன்றிக், வாட்.
 5. ஹார்கிறிவஸ்; ஜென்னி; மியூல்.

6. பெஸ், தொலைபேசி, மாக்கோனி.
7. முடிக்குரிய குடியேற்றநாடு; 1802; 1796.
8. ரொறிநிடன், அண்டர்சன், பிளேக்.
9. கிறகரி, காலவீவா, ரூபின்சன்.
10. மைகுர்: நானுசாகிப், திப்புசல்தான்.

V. சுருக்கமான விடை தருகூடு

1. நோத் கண்டிமீது படையெடுத்ததற்குக் காரணங்கள் யாவை?
2. அவரது படையெடுப்பு ஏன் தோல்வியில் முடிந்தது?
3. இராசகாரியத்தை ஒழிக்குமாறு கோஸ்புராக் குழுவினர் சிபார்சு செய்ததேன்?
4. நாயக்க வமிச அரசர் காலத்தில் அரண்மனையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் யாவை?
5. 1815 ஆம் ஆண்டுக் கண்டிய உடன்படிக்கையின் 4 அமிசங்களைக் கூறுக.
6. 1848 கலகத்துக்கு 5 காரணங்கள் கூறுக.
7. தோமஸ் மெயிற்லந்தின் சீர்திருத்தங்களைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
8. கைத்தொழிற் புரட்சியினால் ஏற்பட்ட 3 நன்மைகளையும் 3 தீமைகளையும் கூறுக.
9. 1818 கலகங்கள் தோல்வியடைந்தமைக்கு 4 காரணங்கள் தருக.
10. 1857 சிப்பாய்க் கலகங்களுக்கு 3 காரணங்கள் கூறுக.

இரண்டாந் தவணை.

அலகு 6.

எம்நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி பாடம் 1.

கோப்பிச் செய்கையின் விருத்தி.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டிலிருந்து கறுவா இலங்கையின் வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தில் பிரதான இடம் வகித்துவந்தது. அது ஐரோப்பியரால் அதிக விலை கொடுத்து விரும்பி வாங்கப்பட்டதனால் போத்துக்கீசரும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தரும் கறுவாச் செய்கையிலும் வர்த்தகத்திலும் அதிக கவனம் செலுத்தினர். குறிப்பாக ஒல்லாந்தரின் காலத்தில் சிலாபம் முதல் மாத்துறை வரையுள்ள கரையோரப்பகுதியிற்காணப்படும் மணற்பாங்கான நிலத்தில் கறுவாத் தோட்டங்கள் விருத்தி செய்யப்பட்டன. அக்காலத்தில் கறுவா வர்த்தகம் ஒல்லாந்தரின் ஏகபோக உரிமையாயிருந்தது. பின்னர் பிரித்தானியரின் ஆட்சிக் காலத்தில் 1830 வரை கறுவாவர்த்தகம் அரசாங்கத் தின் ஏகபோக உரிமையாகவே காணப்பட்டது. ஆயினும் கோஸ்புராக் கமிறன் குழுவினர் அவ்வித வர்த்தக உரிமையைக் கைவிடுமாறு சிபார்சு செய்தனர். அதே சமயம் யாவா முதலிய நாடுகளிலும் ஒல்லாந்தர் கறுவாச் செய்கையை விருத்தி செய்ததனால் 1835 அளவில் இலங்கையின் கறுவா வர்த்தகம் வீழ்ச்சியடைந்தது.

இதற்குப் பின்னர் கோப்பிச் செய்கையில் இலங்கை அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தியது. கோப்பிச் செய்கையில் ஒல்லாந்தரும் ஈடுபட்டபோதிலும் அவர்களின் ஆட்சியின் கீழிருந்த கரையோர மாகாணங்களின் தரைத்தோற்றம், காலநிலை, மன்முதலியன

அதற்கு ஏற்றதாயிருக்காததினால் அது அதிகம் விருத்தி யடையவில்லை. அதேசமயம் பிரித்தானியர் கண்டியைக் கைப்பற்றியியின்னர் அப்பிரதேசத்தின் புவியியல் தன்மைகள் கோப்பிக்கு ஏற்றதாயிருப்பதைக் கண்டு அச்செய்கையில் அதிக ஆர்வம்காட்டினர். அக்காலத்தில் கண்டிய மக்கள் சிறிய அளவிலேயே கோப்பியைப் பயிரிட்டனர்.

கோப்பிச் செய்கையின் விருத்திக்கு அடிகோவியவர் ஆள்பதி பாண்ஸ் ஆகும். அவர் காலத்தில் இராணுவ சுடியியல் நீதிபாலன சேவையிலிருந்தோரே கோப்பிச் செய்கையில் முழுமூச்சாக ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு ஜோஸ் பேட் என்பவர் புசல்லாவையில் முதலாவது கோப்பித் தோட்டத்தைத் திறந்தார். அதேசமயம் ஆள்பதி பாண்ஸ் தாமே கண்ணாருவாவில் 1825இல் ஒருகோப்பித் தோட்டத்தை நிறுவினார். ஆயினும் தொடக்கத் தில் அது அதிக இலாபமளிக்கவில்லை பயிர்ச் செய்கை முறைகள், பயிர்பாதுகாப்பு முறைகள் ஆகியவற்றில் முன்னேற்ற மில்லாமையாலும் கோப்பியின் உற்பத்தி விலை அதிகமாயிருந்தபடியாலும் வெளிநாடுகள் குறிப்பாக யாவா, பிரேசில் ஆகியவற்றின் கோப்பிதரம்கூடிய தாகவும் விலை குறைவாகவுமிருந்ததினால் தான் இலங்கையின் கோப்பிச் செய்கை இலாபமளிக்கவில்லை. ஆயினும் பாண்ஸ் கோப்பிச் செய்கையை முன்னேற்று விப்பதற்காகப் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். அவர் 1820 இல் கோப்பி மீது விதிக்கப்பட்ட ஏற்றுமதி வரியை நீக்கினார். விளைச்சலில் ஐக் கொடுக்கவேண்டும் என்னும் சட்டத்திலிருந்து கோப்பித் தோட்டக்காரருக்கு விலக்கு அளித்தார். அத்துடன் கோப்பிச் செய்கையிலீடுபடுவோர் இராசகாரியம் செய்யத் தேவையில்லை எனவும் அறிவித்தார். பாண்சின் நடவடிக்கைகளினால் கோப்பிச் செய்கையில் பலர் ஊக்கம்காட்டினர். அதேவேளை 1837க்குப்பின் கோப்பி வர்த்தகம் இலாபத்தைக் கொடுக்கத் தோட்டங்கியது.

மேற்கொந்திய தீவுகளில் அடிமை முறை ஒழிக்கப்பட்ட தனால், தொழிலாளர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டபோது கோப்பியின் உற்பத்தி விலை அதிகரித்த அந்த வேளை ஏற்றுமதியின் அளவு குறைந்த படியாலும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் கோப்பியின் பாவளை அதிகரித்ததாலுமே இலங்கையின் கோப்பிச் செய்கை முன்னேற்ற மட்டந்தது. இவ்விதமாக 1835 க்குப் பின்னர் புசல்லாவை, கொத்மலி, அம்பகுமுவப் பகுதிகளிலும் தும்ப றப்பள்ளத்தாக்கிலும் கோப்பிச் செய்கை பரவியது. அது 1845 இல் 38,000 ஏக்கரில் செய்கை பண்ணப்பட்டது. அவ்வாண்டு கோப்பி வர்த்தகத்தில் 10 இலட்சம் ரூபாவரை வருமானமும் கிடைத்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

கோப்பிச் செய்கையில் முதலில் பிரித்தானியரே அதிக ஆர்வம் காட்டியபோதும், பிற்பகுதியில் கண்டியமக்களும் அதிககரிசனை காட்டினர். அது அதிக வருவாயைக் கொடுத்தபடியால் கண்டியர் தமது வீட்டுத் தோட்டங்களிலும் கோப்பியைச் செய்கை பண்ணினர். அக்காலத்தில் இங்கிலாந்திலும், இந்தியாவிலுமிருந்து வந்த பல ‘தோட்டத்தரைமார்களும்’ கோப்பிச் செய்கையிலீடுபட்டனர். இவ்வாறு கோப்பி உற்பத்தி அதிகரித்ததோடு வெளிநாட்டு ஏற்றுமதி யும் அதிகரித்தது. ஆயினும் 1847-49 காலத்தில் கோப்பி உற்பத்தி மிக அதிகரித்தபடியாலும் இங்கிலாந்தில் பணமுடை ஏற்பட்டதனாலும் அங்கு வெளிநாடுகளின் கோப்பிக்கான இறக்குமதி குறைக்கப்பட்டதனாலும், இங்கு தொழிலாளர் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டதனாலும், போக்குவரத்து வசதிகள் போதாமையாலும், பொருத்தமற்ற நிலத்திலும் கோப்பி செய்கை பண்ணப்பட்டதனால் விளைச்சல் குறைந்ததினாலும் 1847-51 காலத்தில் இலங்கையின் கோப்பி வர்த்தகம் பாதிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் பலர் தமது தோட்டங்களை அரைவிலை, கால்விலைக்கும் விற்றனர்.

ஆயினும் 1851 க்கு மேல் மீண்டும் கோப்பிச்செய்கை புத்துயிர்ப்படைந்தது. அதன் பின்னர் கோப்பி, புதிய முறைகளில் நவீன வசதிகளுடன் செய்கை பண்ணப்பட்டது. அன்றியும் தொழிலாளர் தட்டுப்பாடு நீங்கியதும் கற்பாதைகள், இருப்புப்பாதைகள் போடப்பட்டுப் போக்கு வரத்து வசதிகள் அதிகரிக்கப்பட்டதும் கப்பல் கட்டணம் குறைந்ததும், தோட்டங்கள் மலிவாகக் கிடைத்ததும் இங்கிலாந்தில் கோப்பி நுகர்ச்சி அதிகரித்ததும் இங்கு கோப்பிச் செய்கை புத்துயிர்ப்படையை உதவின. இக்காரணங்களினால் கோப்பி படிப்படியாக அற்றன, பதுளை, அப்புத்தளை, உடப்புசல்லாவைப் பகுதிகளிலும் பரவியது. இவ்வாறு 1850 இல் 50,000 ஏக்கரில் காணப்பட்ட கோப்பி 1865-இல் 1,60,000 ஏக்கரில் செய்கைபண்ணப்பட்டது; அதே சமயம் 1850 இல் 40,000 அந்தராக விருந்த கோப்பி ஏற்றுமதி 1870 இல் 10,13,004 அந்தராகக் கூடியது.

இப்படியாக 1857-70 காலத்தில் எழுச்சி பெற்ற கோப்பி அதன் பின்னர் மீண்டும் வீழ்ச்சியடைந்தது. ஒரு வகை இலை நோய் கோப்பிச்செடிகளை அழித்தமையே அதற்குப் பிரதான காரணமாகும். அந்நோய் எல்லாக் கோப்பித் தோட்டங்களையும் பாதித்தது. அவ்வேளை சர்வதேசச் சந்தையில் கோப்பியின் விலை வீழ்ச்சியடைந்ததும், புதிய 'ஸ்லிபிரிய' இன்குக் கோப்பி இங்கு பயன்னிக்காததும் கோப்பியின் வீழ்ச்சிக்குத் துணைக்காரணங்களாகின எனவே இதன் பின்னர் கோப்பி ஒரு பெருந்தோட்டப்பயிர் என்ற நிலையிலிருந்து நீங்கி மீண்டும் வீட்டுத்தோட்டப்பயிராகி விட்டது. இன்று கண்டிப்பகுதியில் நாட்டுப்புறங்களில் சிறிய அளவிலேயே கோப்பி செய்கை பண்ணப்படுகிறது.

பயிற்சிகள்

- 1835 அளவில் கறுவா வர்த்தகம் வீழ்ச்சியடைந்ததேன்?
- கோப்பிச்செய்கையின் விருத்திக்காகப் பாண்ஸ் ஆற்றிய சேவை யாது?
- தொடக்கத்தில் கோப்பிச் செய்கை இலாபமளிக்காததேன்?
- 1849-51 இல் கோப்பி வர்த்தகம் வீழ்ச்சியடைந்ததேன்?
- 1851க்குப் பின்னர் கோப்பி எழுச்சிபெற்றதற்குக்காரணங்கள் யாவை?
- கோப்பிச் செய்கையின் வீழ்ச்சிக்குச் காரணங்கள் யாவை?

பாடம் 2.

தேயிலைச் செய்கை.

தேயிலைச் செடி 1839 இல் முதன் முதல் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஆயினும் 1867 வரை அதன் செய்கையில் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை. கோப்பிச் செய்கை அதிக இலாபமளித்ததினால் எல்லோரும் அதிலேயே ஈடுபட்டனர். பின் அது வீழ்ச்சியடைந்தபோது புதிய தோட்டங்களைத் திறப்பதற்குப் பணத் தட்டுப்பாடு காணப்பட்டது. அதே சமயம் பல தோட்டக்காரர் விரைவில் பலன் தரும் சிங்கோனைச் செய்கையிலும் ஈடுபட ஒருசிலர் கொச் கோச் செய்கையிலும் கவனம் செலுத்தினர். ஆயினும் சிங்கோனைச் செய்கையில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டபோது பலர் தேயிலைச் செய்கையில் கவனத்தைத் திருப்பினர். மேலும்மலைநாட்டின் தரைத்தோற்றம், காலநிலை, மன முதலியன தேயிலைச் செய்கைக்கு ஏற்றவையாயிருந்த

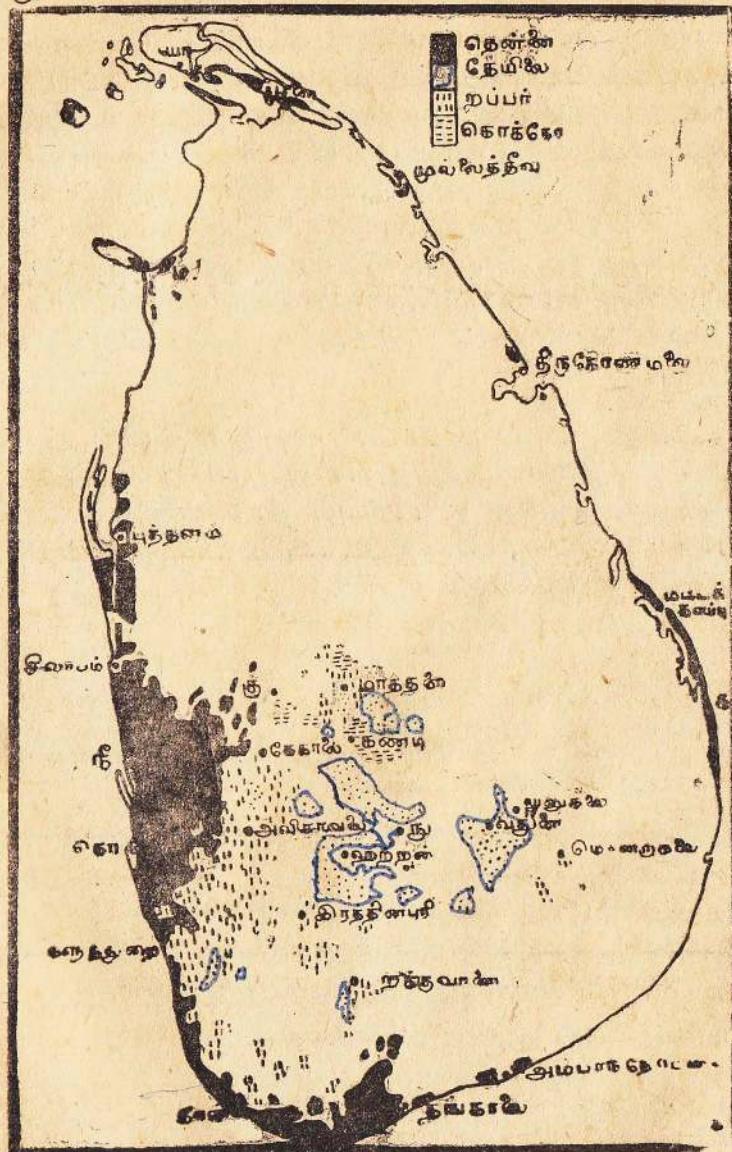
மையாலும்கை விடப்பட்ட கோப்பித் தோட்ட நிலங்களைக் குறைந்த விலைக்கு வாங்கிக் கேயிலைத்தோட்டங்களாக மாற்றக்கூடியதாயிருந்ததினாலும், கேயிலைகாலநிலை மாற்றங்களினால் பாதிக்கப்படாது ஆனாலும் முழுவதும் பயன் தரக்கூடிய ஒரு பயிராயிருப்பதனாலும் பலர் அதைச் செய்கை பண்ணுவதில் ஆர்வம் காட்டினர்.

மேற் குறிப்பிடப்பட்டவற்றின் காரணமாக 1883 க்குப் பின்னர் கேயிலைச் செய்கையில் துரிதமுன்னேற்றம் காணப்பட்டது. மேலும் 1850-1890 காலத்தில் கொழும்பையும் மலை நாட்டின் பல பகுதிகளையும் இனைத்து இருப்புப்பாதைகளும், கற்பாதைகளும் போடப்பட்டிருந்ததனால் புதிய இடங்களில் கேயிலைத் தோட்டங்களைத் திறப்பதும் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கேயிலையை கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்வதும் எளிதாயின. அன்றியும் கேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்வதற்கு வேண்டிய மலிவான தொழிலாளர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கிடைத்தமையும் கேயிலைச் செய்கை மிகக் குறுகிய காலத்தில் விரைவாகப் பரவுதற்குப் பெரிதும் உதவின. இவ்வாறு இலங்கைக்கு வந்த தொழிலாளர்கள் குடியுரிமைப் பிரச்சினை இன்றும் முற்றுக்கூட்டு தீர்த்துவைக்கப்படாமலிருக்கின்றது.

அது எவ்வாறுயினும் மேற்குறிப்பிட்ட பல சாதகமான நிலைமைகளின் விலைவாகத் தேயிலை 1890 அளவில் பெரும் இலாபம் அளிக்கும் ஒரு தோட்டப் பயிராக மாறியது. அது பயிரிடப்பட்ட நிலம் 1876 இல் 10 ஏக்கரிலிருந்து 1896 இல் 3,30,000 ஏக்கராக அதிகரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இன்று மலைநாட்டில் ஏறத்தாழ 6 இலட்சம் ஏக்கரில் கேயிலை செய்யப்பட்டுள்ளது. நாவலப்பிட்டியா,

அற்றன், நுவரேலியா, வதுளை முதலிய பகுதிகளில் கேயிலை செறிவாகவும் சிறப்பாகவும் பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் பெருந்தோட்டப் பயிர்கள்.

தேயிலைச் செய்கை இடைக்கிடை சிறு வீழ்ச்சி களைக்கண்டபோதும் (1896–1904; 1917–29) மொத்தத்தில் இலாபகரமான தொழிலாக நிலைத்து வந்துள்ளது. அண்மைக்காலத்தில் தேயிலைச் செய்கையின் விருத்திக்காகப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. தேயிலையின் தரத்தை உயர்த்தல் உற்பத்திச் செலவைக்குறைத்தல், தேயிலைச் செடிக்கு வரும் நோய்களைத் தடுத்தல் முதலியவற்றில் ஆராய்ச்சிகளை மேற் கொள்ளுவதற்காக 1925 இல் தலவாக்கொல் லையில் ஒரு ஆராய்ச்சி நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. அது பயனுள்ள பல ஆராய்ச்சிகள் மூலம் பலவழிகளில் பெருந்தோட்டக்காரருக்கு உதவி செய்து வருகிறது.

எமது நாடு தேயிலை ஏற்றுமதியில் இன்று உலகில் முதலாமிடத்திலுள்ளது. எமது தேயிலையை அதிகமாக இறக்குமதி செய்யும் நாடுகள் இங்கிலாந்து, அவஸ்திரேலியா, கனடா, அமெரிக்க ஐக்கியநாடு, சராக் என்பனவாகும்.

பயிற்சி.

1. மலைநாட்டில் தேயிலைச் செய்கைக்குச் சாதகமான புவியியற் காரணங்கள் யாவை?
2. தேயிலைப்பயிர் செய்கையின் எழுச்சிக்குத் துணை செய்த காரணிகள் எவை?
3. தேயிலை எங்கெங்கு பயிரிடப்பட்டுள்ளது?
4. தேயிலை ஆராய்ச்சி நிலையம் எங்குள்ளது? அது எவ்வழிகளில் தோட்டக்காரர்களுக்கு உதவுகின்றது?

பாடம் 3.

இறப்பரும் தென்னையும்.

எமது நாட்டின் வர்த்தகப் பயிர்களில் தேயிலைக்கு அடுத்ததானத்தை வகிப்பது இறப்பராகும். இறப்பர் 1857 இல் முதன் முதல் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. பிறேசில் நாட்டைச் சேர்ந்த ‘பாரா’ இறப்பர்க் கன்றுகளே இங்கு கொண்டு வரப்பட்டுப் பயிரிடப்பட்டன. இறப்பர்ச் செய்கையில் 20 ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்கம் வரை அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. ஏனெனில் 1880–90 காலத்தில் சிங்கோஞ்ச செய்கையிலும் 1890–1900 காலத்தில் தேயிலைச் செய்கையிலுமே பெருந்தோட்டக்காரர் அக்கறைகாட்டினர். பின்னர் 1900–1904 காலத்தில் தேயிலையின் விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு அதன் வர்த்தகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில்தான் இறப்பர்ச் செய்கையில் நாட்டம் ஏற்பட்டது. இவ்வாரூப் 1900 இல் 1750 ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்ட இறப்பர் 1905 இல் 40,000 ஏக்கரில் செய்கை பண்ணப்பட்டது, அத்தொகை 1910 இல் 2 இலட்சம் ஏக்கராகவும் 1915 இல் $2\frac{1}{4}$ இலட்சம் ஏக்கராகவும், 1920 இல் 4 இலட்சம் ஏக்கராகவும், அதிகரித்தது.

இறப்பர்ப்பயிர்ச் செய்கை 20 ஆம் நூற்றுண்டின் தொடக்காலம் முதல் விருத்தியடைந்தமைக்கு ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் அக்காலமுதல் மோட்டார் வாகனப் போக்குவரத்து அதிகரித்தமையும் ஒரு முக்கியமான காரணமாகும். இறப்பர் மோட்டார் வாகன உற்பத்திக்கு மட்டுமன்றி மின்சார உபகரண உற்பத்திக்கும் தேவைப்படுவதினால் அண்மைக்காலத்தில் அதன் தேவை முன் என்றுமில்லாத அளவு அதிகரித்துள்ளது.

இறப்பர்ச் செய்கை இலங்கையில் நல்ல பலனளிப் பதற்கு இங்கு காணப்படும் வாய்ப்பான புவியியல் நிலைமைகள் பெருமளவு உதவியுள்ளன. வெப்பமூழ் சரவிப்புமான காலைநிலையைக் கொண்ட தென் மேல் பிரதேசத்தில் நல்ல வடிகாலமைப்பைக் கொண்ட 500 முதல் 1500 அடிவரை உயரமுள்ள பகுதிகளில் இறப்பர் நன்கு பயிராகிறது. இன்று மேல்மாகாணத் தின் கிழக்கு, தென்கிழக்குப் பகுதிகளிலும்சப்பிரகமுல மாகாணத்தில் இரத்தினபுரி, கேகாலை, எட்டியாங் தோட்டைப்பகுதிகளிலும், தென்மாகாணத்தில் காலி, மத்துகமப் பகுதிகளிலும் இறப்பர் அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டுள்ளது.

தேயிலையைப் போலவே இறப்பர்ப் பயிர்ச் செய்கைக்கும் தொழிலாளர்கள் தேவை. ஆயினும் சாதாரணமாக 3 ஏக்கர் இறப்பர்த் தோட்டத்திற்கு ஒரு ஆள் போதுமானது. (தேயிலைக்கு 1 ஏக்கருக்கு 2 பேர்) இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்வார்களிலும் பெரும் பாலானார் இந்தியத் தொழிலாளராகவேயுள்ளனர்.

1900 த்துக்குப் பின்னர் வெளி நாடுகளில் இறப்பரின் தேவை அதிகரித்தமையால் பல வெளிநாட்டு நிறுவனங்களும் இங்கு முதலீடு செய்தன. அதேசமயம் முதலாம் உலகப் போரின் முடிவுகாலம் வரை இறப்பர் உலகச் சந்தையில் அதிக விலை பெற்றமையால் பல இலங்கையரும் அதைப் பயிரிடுவதில் ஆர்வம் காட்டினார். இவ்விதமாக இன்று 100 ஏக்கருக்குக் குறை வான் பரப்புள்ள சிறு தோட்டங்களில் பெரும்பாலானவை இலங்கையருக்குச் சொந்தமாயுள்ளன. எமது இறப்பரைச் சிறு, இங்கிலாந்து, ஜக்கிய அமெரிக்கா முதலிய நாடுகள் வாங்குகின்றன.

அண்மைக்காலத்தில் அரசாங்கமும் இறப்பர் செய்கையில் அக்கறை காட்டி வருகிறது. அன்றியும் இறப்பர்ச் செய்கை பற்றியும் அதன் விளைச்சல், நோய்த்

தடுப்பு பற்றியும் ஆராய்ச்சிகளை மேற் கொள்ளும் நிறுவனம் ஒன்று அகலவுத்தையில் உள்ளது.

தென்னை இறப்பருக்கு அடுத்த முக்கியமான வர்த்தகப் பயிராகும். அது தொல்காலம் முதலாகப் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது. ஆயினும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு முதலாகவே அது பெருந்தோட்ட முறையில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது: தேயிலை, இறப்பர் என்பவற்றைப்போலில்லாது தென்னைப்பயிர்ச் செய்கை பெரும்பாலும் இலங்கையரின் கையிலேயே உள்ளது.

தென்னை 1870 இல் ஏறத்தாழ 2 இலட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டிருந்தது. அத்தொகை 1890 இல் 4 இலட்சமாகவும், 1900 இல் 6 இலட்சம் ஏக்கராகவும் அதிகரித்தது. இன்று 11 இலட்சம் ஏக்கரில் தென்னைகாணப்படுகிறது. தென்னை கடல்சார்ந்த பகுதிகளிலுள்ள மணற்பாங்கான நிலத்தில் நன்கு பயிராகிறது. இலங்கையில் சிலாபம் முதல் தங்காலை வரையுள்ள கரையோர வலயத்திலும் சிலாபம், குருநாகல், கொழும்பு என்னுமிடங்களுக்கு இடைப்பட்ட தென்னை முக்கோணப்பகுதியிலும், மன்னார், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணப் (பளை) பகுதிகளிலும் தென்னை பரவலாகக் காணப்படுகிறது.

தென்னை ஒரு வர்த்தகப்பயிராக மட்டும் என்றிடையிலிருப்பதானால் உள்நாட்டுத் தேவை களுக்கு அதிகமாகப் பயன்படுகிறது. அதன் உற்பத்திப் பொருட்களான தேங்காய் நெய், கொப்பரா முதலியவற்றின் ஏற்றுமதி மூலம் எமது (ஏற்றுமதி) வருமானத்தில் ஏறத்தாழ 15% மே கிடைக்கிறது. எமது தெங்குப் பொருட்களை இங்கிலாந்து, இந்தியா, ஜக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, எகிப்து முதலிய நாடுகள் வாங்குகின்றன. தென்னையின் விளைச்சலைப் பற்றியும் அதன் பிரயோசனங்களையும் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கென ஒன்றுவிலை என்னுமிடத்தில் ஒரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

கப்பட்டுள்ளது. அது தெங்குத் தொழிலின் விருத் திக்குப் பல வழிகளிலும் உதவிவருகிறது.

பயிற்சிகள்.

- 1: இறப்பர்ச் செய்கை எக்காலத்தில் எழுச்சி பெற்றது?
- 2: இறப்பருக்கு ஏற்ற புவியியல் நிலைமைகள் யாவை?
- 3: இறப்பர்ச் செய்கையில் வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் அக்கறை காட்டியதேன்?
- 4: இலங்கையில் இறப்பர் அதிகமாக விளைவிக்கப்படுமிடங்கள் யாவை?
- 5: இலங்கையிலிருந்து இறப்பரை இறக்குமதி செய்யும் நாடுகள் எவை?
- 6: எமது தெங்குப் பொருட்களை வாங்கும் நாடுகள் எவை?

பாடம் 4.

பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையினால் ஏற்பட்ட பலன்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இலங்கையின் பொருளாதார அமைப்பில் பெருந்தோட்டப்பயிர்கள் முக்கியத்துவம் வகித்து வந்திருக்கின்றன. அதற்கு முன்னர் மக்கள் தமது சுயதேவைகளுக்காகச் சிறிய அளவிலேயே பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர். அன்றியும் அக்காலத்தில் வர்த்தகப் பயிர்களை விட உணவுப்பயிர்களே அதிகமாகப் பயிரிடப்பட்டன. பின்னர் அன்னியராட்சிக் காலத்தில் படிப்படியாக உணவுப்பயிர்ச் செய்கையை விட வர்த்தகப் பயிர்களின் முக்கியத்துவம் அதிகரித்தது. இவ்

வாறு பெரும்பாலும் வர்த்தகம், ஏற்றுமதி என்னும் நோக்கங்களுக்காகப் பயிர்கள் பரந்த அளவில் பயிரிடப்பட்டதன் விளைவாக நாட்டுக்குப் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதேசமயம் அதனால் சில திமைகளும் உண்டாகியிருப்பதை மறுக்க முடியாது. இப்பொழுது நன்மைகளை முதலில் நோக்குவோம்.

பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையின் விருத்தியினால் நிலத்தின் பயன் அதிகரித்துள்ளது. ஏனெனில் ஏக்கர் நிலத்தில் நெல் லைப் பயிரிடுவதன் மூலம் கிடைக்கும் வருவாயையிட 7 பங்கு அதிகமான வருவாய் 1 ஏக்கர் தேயிலைத் தோட்டத்திலிருந்து கிடைப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவதாக, பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையின் விளைவாக உள்நாட்டு வர்த்தகமும் வெளிநாட்டு வர்த்தகமும் அதிகரித்துள்ளன. முன்னர் தன்னிறைவு பெற்று வாழ்ந்த மக்கள் தற்பொழுது பொருட்களை வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இதனால் ஏற்பட்ட இன்னொரு நன்மை நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் வாழும் மக்கள் ஒருவரோடொருவர் தோட்டப் கொண்டமையாகும். இது பொருளாதாரரீதியில் நாடு ஒன்றுபட உதவியுள்ளது. மேலும் பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் பெரும்பாலும் வெளிநாட்டினின் தேவைக்காகவே பயிரிடப்படுவதனால் அப்பயிர்ச் செய்கை வெளிநாட்டுவர்த்தகத்தையும் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பயனை எமது ஏற்றுமதி வருமானம் அதிகரித்தது. இவ்வாறு 1825 இல் $\frac{1}{2}$ கோடி ரூபாயாக விருந்த ஏற்றுமதி வருமானம் 1877 இல் 10 கோடி ரூபாயாக அதிகரித்தது.

முன்றாவதாக, வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தினால் மட்டுமன்றி ஏற்றுமதிவரி, தோட்டவரி, வருமானவரி, இலாபவரி முதலியவற்றினாலும் அரசாங்கத்தின் வருமானம்

அதிகரித்துள்ளது. நான்காவதாக, பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் பக்கவிளைவுகளில் ஒன்றுக் கூலங்கையில் வங்கி முறை விருத்தியடைந்தது. வங்கிகள் பணத்தைச் சேமிக்கவும், கடன் பெறவும் தொழில் களில் முதலீடு செய்யவும் உதவுகின்றன. இவங்கையின் முதலாவது வங்கியாகிய ஒறியென்றால் வங்கி 1841 இல் நிறுவப்பட்டது. இன்று நூற்றுக்கணக்கான வங்கிகள் நாட்டில் உள்ளன.

ஜந்தாவதாக, பெருந்தோட்டப்பயிர்ச் செய்கையின் விருத்தி நாட்டின் போக்குவரவு, தபால் தந்திச்சேவை, ஆகியவற்றின் விருத்திக்கும் உதவியுள்ளது. பெருந்தோட்டங்களின் மூலம் போதிய வருவாய் கிடைத்தப்படியால் தான் அரசாங்கம் அதிக செலவில் அவற்றை விருத்தி செய்யக்கூடியதாயிருந்தது. இவ்வாறு போக்கு வரத்தும் தபால் தந்தி சேவைகளும் விருத்தியடைந்தமையினால் நாடு முழுவதும் இணைக்கப்பட்ட போது அது சமுகத் தொடர்புகளுக்கும் உள்நாட்டு வர்த்தகத் திற்கும் மேலும் உதவி செய்தது. ஆறுவதாக, பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் விருத்தியைத் தொடர்ந்து மலைநாட்டுப்பகுதியில் கரையோரப் பிரதேசமக்கள், முள்ளிம்கள், தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் ஆகியோர் குடியேறினமையாலும், வர்த்தகம் அதிகரித்துக் கடைகளும் வீதிகளும் திறக்கப்பட்டமையாலும் நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் நகரங்கள் உருவாகியுள்ளன. அவற்றில் பெரும்பாலானவை பெருந்தோட்டப்பகுதிகளிலும் கொழும்பின் அயற்புறங்களிலும் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறு நகரங்கள் துரிதவளர்ச்சியடைந்ததனால் அவற்றை நிர்வகிக்க நகராட்சி மன்றுகள் முதலிய உள்ளுராட்சி நிறுவனங்கள் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஏழுவதாக, பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையின் விருத்தியைத் தொடர்ந்து வெளிநாட்டுவர்த்தகம் அதிகரித்துகின் விளைவாகக் கொழும்புத் துறைமுகமும் விருத்தியடைந்தது.

கொழும்புத்துறை முன்னர் பாதுகாப்பற்ற ஒன்றுக் கிளங்கையில் வங்கி மேற்கூரைக்கு வடக்கிலும் வடமேற்கிலும் இரண்டு அலைதாங்கிகள் கட்டப்பட்டதனால் துறை அதிக பாதுகாப்பைப் பெற்றது. அதேசமயம் கப்பல்கள் தங்குவதற்கு வேண்டிய மேடை வசதிகளும் அவற்றுக்கு வேண்டிய எரிபொருள், எண்ணெய் வசதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டதோடு கொழும்பு நாட்டின் ஏனைய பகுதிகளுடன் இருப்புப்பாதைகளினாலும் வீதிகளினாலும் இணைக்கப்பட்டதினாலும் கொழும்பு ஒரு சர்வதேசத் துறை என்ற சிறப்பைப் பெற்றுள்ளது.

எட்டாவதாக, பெருந்தோட்டங்களின் விருத்தியைத் தொடர்ந்து நாட்டில் பல விதமான புதிய புதிய தொழில்கள் தோன்றியுள்ளன. இறுதியாக, பெருந்தோட்ட விருத்தியைத் தொடர்ந்து நாட்டில் தொழில் வசதி வர்த்தகவசதி ஆகியன் அதிகரித்தமையாலும், இராசகாரிய முறை நீக்கப்பட்டமையாலும் ஆங்கிலக்கல்வி பரவியமையாலும் நாட்டில் மத்திய வகுப்பினர் எனப் புதிய ஒரு வகுப்பினர் தோன்றியுள்ளனர்.

இனி, பெருந்தோட்டங்களின் விருத்தியினால் ஏற்பட்ட தீமைகளை நோக்குவோமேயாயின் மலை நாட்டுக் காணியில் பெரும்பகுதி வெளிநாட்டாரின் உடைமையாகியதே முதலாவது முக்கியமான தீமையாகும். இவ்வாறு கண்டிய மக்கள் காடுகளாகவும், மேய்ச்சல் நிலங்களாகவும், சேளைகளாகவும் பயன்படுத்திய நிலம் பெருந்தோட்டங்களாக மாறி வெளியாரின் கைக்குள் சென்று விட்டதனால் கண்டிப் பகுதியில் நிலமின்மை ஒரு பிரச்சினையாயுள்ளது. குறிப்பாக குடியடர்த்தி அதிகரிப்பினால் அது பெரும் பிரச்சினையாகிவிட்டது. இதன் விளைவாகக் கண்டியர் பொருளாதாரத்தில் கீழ் நிலையடைந்து விட்டனர். இரண்டாவதாக, பெருந்தோட்டங்களுக்காக உயரமான பகுதிகளிலுள்ள

காடுகள் அழிக்கப்பட்டமையால் மன்னரிப்பும் அருவிகளின் வரட்சியும் ஏற்பட்டுள்ளது. முன்றுவதாக, பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையும், வர்த்தகமும் வளர்ச்சியடைந்த அதேவேளை வேளாண்மையில் போதிய கவனம் செலுத்தப்படாதபடியால் நாம் எமக்குத் தேவையான உணவை உள்நாட்டில் பெற முடியாத நிலையிலுள்ளோம். இதனால் நாம் எமது உணவுப்பொருட்களுக்கு வெளிநாடுகளை எதிர்பார்த்திருப்பதோடு அவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்காக எமது நாட்டு வருமானத்தில் பெரும் பகுதியையும் செலவிடுகிறோம்.

நான்காவதாக, பெருந்தோட்டங்களில் பல இன்னும் வெளிநாட்டவருக்குச் சொந்தமாயிருப்பதனால் அவற்றின் வருமானத்தில் கணிசமான பகுதி இங்கு தங்காமல் வெளிநாடுகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. ஐந்தாவதாக, பெருந்தோட்டங்கள் விருத்தி செய்யப்பட்ட காலத்தில் அவற்றில் வேலை செய்வதற்காகத் தென்னிந்தியர் கொண்டுவரப்பட்டதனால் பல பிரச்சினைகள் எழுந்துள்ளன. அவற்றில் குடியுரிமைப் பிரச்சினை முக்கீயமானது. அது இன்னும் முற்றுக்கத்திர்க்கப்படவில்லை. அதேசமயம் தென்னிந்தியர் மலைநாட்டில் இருப்பது இங்கு ‘இன நெருக்கடி’க்கும் ஓரளவு உதவியுள்ளது.

இறுதியாக, பெருந்தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டதனால் கரையோரப்பகுதி மக்களும் பிறரும் மலைநாட்டில் குடியேறிக் கண்டிய மக்களைச் சுரண்டி வயிறுவளர்க்கவும் வழியேற்பட்டது. இவ்வாறு பல இனத்தவறும் கலந்ததனால் கண்டியர் தமது பண்பாட்டுத் தூய்மையை இழந்ததோடு பலர் குடியில் ஈடுபடவும் குற்றச் செயல்களைச் செய்யவும் இடமேற்பட்டது. இவ்விதமாகப் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் விருத்தியினால் நாட்டுக்குப் பல தீமைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

பயிற்சிகள்.

1. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் விருத்தியினால் இலங்கை அடைந்த நன்மைகள் யாவை?
2. பெருந்தோட்டங்கள் திறக்கப்பட்டமையினால் கண்டிய மக்கள் எவ்வாறு பாதிக்கப்பட்டனர்?
3. பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையினால் ஏற்பட்டஞைய தீமைகள் யாவை?

அலகு 7.

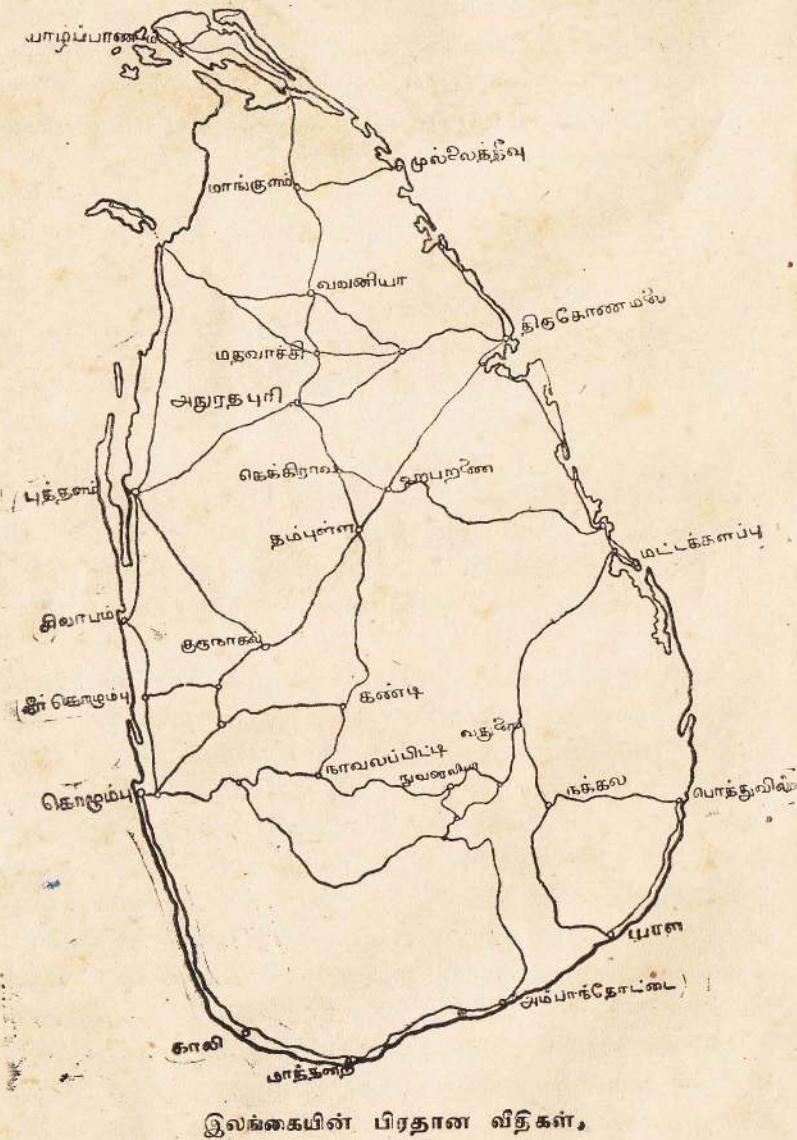
போக்குவரத்தும், தபால் தந்திமுறைகளும்.

பாடம் 5.

வீதிகள்.

பிரித்தானியரின் வருகைக்கு முன்னர் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகளில், ஒற்றையடிப்பாதைகளும் மக்கிப்பாதைகளுமே காணப்பட்டன. மலைநாட்டில் நிலைமை மேலும் ஒருபடி மோசமாயிருந்தது. அங்கு காடுகளுக்கூடாகச் செல்லும் கல்லும் மூளைம் நிறைந்த பாதைகளே காணப்பட்டன. அத்தகைய நிலைமையில்தான் பிரித்தானியர் கண்டியின்மீது படையெடுத்து அதைக் கைப்பற்றினர். இவ்வாறு கண்டிப்பிரதேசத்தைத் தமது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்த பிரித்தானியர் நிர்வாக வசதிக்காக வும் கண்டியின் பாதுகாப்புக்கு அபாயம் ஏற்படும் போது அல்லது அங்கு ஏதாவது குழப்பம் ஏற்படும் போது படைகளை உடன் கொண்டு செல்வதற்கு உதவு

வதற்காகவும், போக்குவரவுப் பாதைகளை அமைக்கத் துணிந்தனர். இவ்வாறு கரையோரத்தையும் கண்டியையும் வீதிகளால் இணைப்பதற்கு ஆள்பதி பிறவுன்றிக்

காலத்தில் ஆரம்ப முயற்சி செய்யப்பட்டது. ஆயினும் ஆள்பதி பாண்ஸ் காலத்தில்தான் முதல் முதல் வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன. அவர் வீதிகளை அமைப்பதற்குப் பொதுமக்களின் உதவியைப் பெறுவதற்காக 1818-இல் ஒரு பிரகடனத்தை விடுத்துஅதன் கீழ் 15 நாட்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆணும் வீதிகளை அமைக்கும் வேலையில் ஈடுபடச் செய்தார்.

இவ்வாறு 1825 அளவில் கொழும்பிலிருந்து கள்ளியா, அம்பேபுச, கடுகண்ணைவை வழியாகவும், அம்பேபுசவிலிருந்து குருநாகல் கலகெதரை வழியாகவும் இரண்டு தெருக்கள் கொழும்பையும் கண்டியையும் இணைத்தன. கொழும்பிலிருந்து கடுகண்ணைவைக் கணவாய்க்கூடாகச் செல்லும் பாதையை பிரேசர் என்பவரால் வகுக்கப்பட்டு மேஜர் ஸ்கின்ஸர் என்பவரால் மேற்பார்வை செய்யப்பட்டது. இவ்வாறு தொடக்கத்தில் இராசகாரிய முறைப்படி தெருக்கள் அமைக்கப் பட்ட போதிலும் பிற்காலத்தில் சிலில் பொறியியற்றிணைக் களமே அவற்றுக்கும் பொறுப்பேற்றது. இதன் பின்னர் ஆள்பதி ஹோட்டன் காலத்தில் கண்டி - மாத்தளை, கண்டி - வதுளை வீதி, கொழும்பு-யாழ்ப்பாணம் வீதி, கொழும்பு-திருகோணமலை வீதி, ஆகியனவும் முற்றுப் பெற்றன. இதன் பயனாகக் கொழும்பு மாகாணங்களின் பிரதானப்பட்டினங்களுடன் இணைக்கப்பட்டதோடு கண்டியைச் சென்றடைவதற்கு மூன்று வழி கரும் இறக்கப்பட்டன. மேலும் மலை நாட்டினாடாகச் சென்ற பாதைகள் பெருந்தோட்டங்களுக்கும் மிகப் பயன்பட்டன.

ஆள்பதி ஹோட்டனுக்குப் பின்னர் கொளின் கம்பெனின் காலத்தில் இரத்தினபுரி - இறக்குவாஜை வீதி, அவிசாவலை - எட்டியாந்தோட்டை வீதி, களைத்துறை - அகலவதற்கை வீதி, காவி - பத்தேகம வீதி, வியாங்கொடை - நீர்கொழும்பு வீதி, குருநாகல் - புது

தளம் வீதி ஆகியன அமைக்கப்பட்டன. பின் னர் ஜோர்ஜ் அண்டர்சன் காலத்தில் கம்பளொ - எட்டியாந் தோட்டை வீதி அமைக்கப்பட்டது. அவருக்குப் பின் னர் ஆள்பதிகள் வாட், ரூபின் சன், கிறகரி, றிட்ஜ்வே ஆகியோர் காலத்திலும் பல புதிய வீதிகள் அமைக்கப்பட்டன. ரூபின்சனின் காலத்தில் கொழும்பு - வதுலோ வீதி, வதுலோ - மட்டக்களப்பு வீதி ஆகியனவும், கிறகரியின் காலத்தில் மாங்குளம் - மூல்ஷத்தீவு வீதி, மதவாச்சிமன்னர் வீதி, அநுராதபுரம்-புத்தளம் வீதி, கொஸ்லாந்தை - அம்பாந்தோட்டை வீதி ஆகியனவும், றிட்ஜ்வேயின் காலத்தில் அத்தன கல்ல-பஸ்யாலா வீதி, மட்டக்களப்பு - கிளி வெட்டி வீதி, கொறனை - அலுத்தகம வீதி ஆகியனவும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்விதமாக 1912 இல் மொத்தம் 3883 மைல் நீளமான வீதிகள் இலங்கையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் 2772 மைல் நீளமானவை மக்கடம் என்பவரின் முறைப்படி கல்பதிக்கப்பட்ட வையாகக் காணப்பட்டன. மேலும் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் அமைக்கப்பட்ட வீதிகள் மோட்டார் கார், லொறி முதலியவற்றின் பாவனைக்கு ஏற்றதாக உறுதியாகவும், அகலமானவையாகவும் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு புதிய வீதிகள் அமைக்கப்பட்டகாலத்தில் வீதிகளைத் திருத்தும் வேலையும், வீதிகள் இல்லாத இடங்களை நோக்கி வீதிகளை நீட்டிச் செல்லும் வேலையும் நடைபெற்றது. அவ்வேலைகள் இந்த நூற்றுண்டின் முற்பகுதியிலும் தொடர்ந்து செய்யப்பட்டன. அதன் பயனாக 1929 ஆம் ஆண்டளவில் மொத்தம் 16400 மைல் நீளமான வீதிகள் இலங்கையில் அமைத்திருந்தன. அவற்றில் 5260 மைல் நீளமானவை கல்பதிக்கப்பட்டவை. இப்படியாக நாட்டின் பிரதான பட்டினங்களையும் தலைநகரையும் இணைத்து வீதிகள் போடப்பட்டதனால் மோட்டார் வாகனப் போக்கு

வரத்து விருத்தியடைந்தது. அதேசமயம் நாடு முழு வகையும் பரிபாலிப்பதற்கும் பெருந்தோட்டங்களை விருத்திசெய்வதற்கும் உள்நாட்டு வர்த்தகத்தை வளர்ப்பதற்கும் வீதிகள் பெருந்துணை செய்தன. அன்றியும் அவை இலகுவான, விரைவான போக்குவரத்துக்கு உதவுவதன்மூலம் பெருந்தோட்டப் பிரயோசனங்களைக் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்லும் செலவைக்குறைத்தனால் தோட்டக்காரர்கள் அதிக இலாபமடையவும் வழிபிறந்தது.

பயிற்சிகள்.

1. பிரித்தானியர் கரையோரப்பகுதியையும் கண்டியையும் இணைத்து வீதிகளை அமைக்க என்னியதேன்?
2. யான்ஸ் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட வீதிகள் எவை? அவற்றை அமைப்பதற்கு அவர் எவ்வழியைக் கையாண்டார்?
3. ஆள்பதி ஹோட்டன் எந்த வீதிகளை அமைத்தார்?
4. வீதிகள் அமைப்பதில் சிரத்தை காட்டிய ஏனைய ஆள்பதிகள் யாவர்?
5. வீதிப்போக்குவரத்து விருத்தியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் யாவை?

பாடம் 6.

புகையிரதப் பாதைகளும் தந்தி தொலைபேசியும்.

இலங்கையில் புகையிரதப் பாதைகள் அமைக்கப் படுத்தற்குத் தூண்டு கோவையிருந்தவர்கள் கோப்பிப் பெருந்தோட்டக்காரர்களாகும். கோப்பி 1835 முதல் மலைநாட்டின் பல பகுதிகளிலும் பரவலாகப் பயிரிடப் படத்தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து மலைநாட்டுக்கும் கொழும்புக்குமிடையில் விரைவான போக்குவரவு வசதிகள் தேவைப்பட்டன. ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட வசதி இல்லாதபோது உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கோப்பியை வண்டிகளில் கொழும்புக்குக் கொண்டு செல்ல அதிக செலவு ஏற்பட்டது. அதனால் வெளிநாட்டுச் சந்தையில் கோப்பியைக் குறைந்த விலைக்கு விற்க முடியாது போயிற்று. அதேசமயம் பிரேரசில், யாவா முதலியன் கோப்பியைக் குறைந்த விலைக்கு உற்பத்தி செய்து குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்தபோது இலங்கைக் கோப்பியின் விற்பனை பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் பெருந் தோட்டக்காரர் மலைநாட்டுக்குப் புகையிரத வீதிகளை அமைத்துத் தருமாறு அரசாங்கத்தைக் கேட்டனர். அவ்வேளை அரசாங்கம் அவர்களின் கோரிக்கைகளைத் தட்டிக்கழிக்க முடியவில்லை. ஏனெனில் கோப்பி வர்த்தகத்தினால் அரசாங்கத்துக்கும் அதிக வருமானம் கிடைத்தத்து. எனவே பெருந் தோட்டக்காரரின் கோரிக்கைக்கு இன்னகிய அரசாங்கம் கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குப் புகையிரத வீதியை அமைக்க முடிவு செய்து பாதையை அமைக்கும் வேலையை ஒரு கம்பணியிடம் ஒப்படைக்க அதுவும் வேலையைத் தொடங்கியது. ஆயினும் அது புகையிரதப்பாதையைப் போட்டு முடிக்க முன்னர் தான் செய்து கொண்ட ஒப்பத்தத்துக்கு மேலாக அதிக

பணத்தைக் கோரியதனால் அரசாங்கம் புகையிரதப் பாதையை அமைக்கும் வேலையைத் தானே பொறுப் பேற்றுக் கொண்டது. இதன் மேல் 1865 இல் கொழும்பிலிருந்து அம்பேபுசவரையிலும் புகையிரதப் பாதை அமைக்கப்பட்டது. பின்னர் அது 1867 இல் கண்டிவரை நீட்டப்பட்டது.

இவ்வாறு கொழும்பு-கண்டிப்பாதை அமைக்கப் பட்டதன் விளைவாகக் கோப்பி ஏற்றுமதிச் செலவு கணிசமாகக் குறைந்தது. இதனால் தோட்டக்காரர் புகையிரதப் பாதைகளை மலை நாட்டின் ஏனைய பகுதி களிலும் அமைக்குமாறு கேட்டனர். அதற்கிணங்கக் கண்டிப்பாதை 1873 இல் கம்பளைவரையிலும் 1884 இல் அற்றன் வரையிலும், 1924 இல் வதுளை வரையிலும் நீட்டப்பட்டது. அதேசமயம் நானுழையாவிலிருந்து ஒரு ஒடுக்கமான பாதை ரூக்லைவரை அமைக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு மலைநாட்டுப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்ட அதே காலத்தில் கரையோரப் பகுதிகளிலும் புகையிரதப் பாதையைக்கும் வேலை தொடக்கப்பட்டது. குறிப்பாக தென்மேல் பிரதேசத்தில் இறப்பர் தேயிலை ஆகியன் விளையும் களனிப்பள்ளத்தாக்குப் பகுதியையும் தென்னை பயிராகும் சிலாபம், நீர் கொழும்புப் பகுதியையும் கொழும்புடன் இணைப்பதற்காக மூன்று பாதைகள் அமைக்கப்பட்டன. அவற்றில் களனிப்பாதை முதலில் 1902 இல் அவிசாவலை வரையிலும் 1912 இல் இரத்தினபுரிக்கூடாக ஒப்பனையக்க வரையிலும் நீட்டப்பட்டது. அதே சமயம் கரையோரப்பாதை 1922 இல் வடக்கே புத்தளம் வரையிலும் 1895 ல் தெற்கே மாத்தறை வரையிலும் நீட்டப் பட்டது. இப்படியாக இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியும் மலைநாடும் புகையிரத சேவையைப் பெற்றுப் பயன்டையும்போது ஆஸ்பதி நிட்ஜ்வே அவர்கள்

இலங்கை புகையிரத விதிகள்

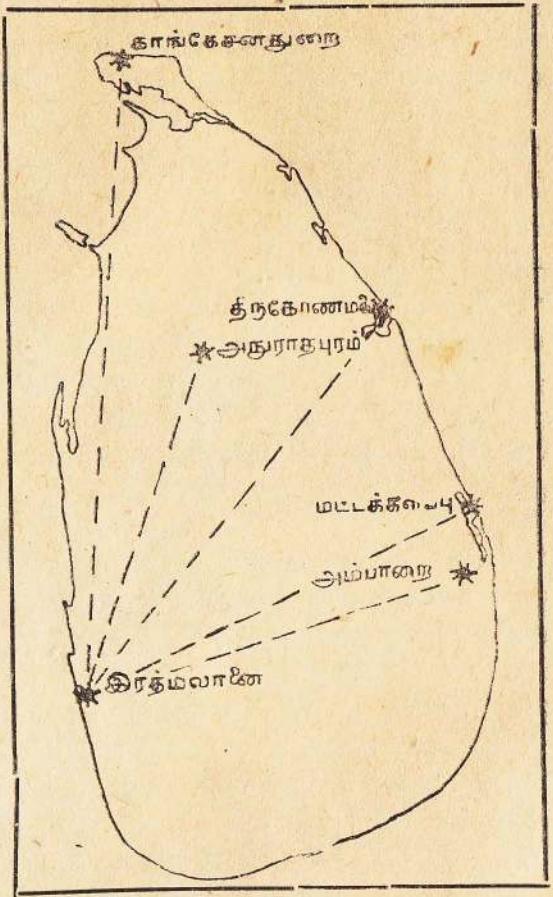

இலங்கையின் புகையிரத விதிகள்

வடபகுதிப் பாதையை அமைக்க முடிவு செய்தார். வடபகுதிப்பாதை யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டைத் தென்னிலங்கையுடன் இணைப்பதற்கும் அதன் வர்த்தகத்தை விருத்தி செய்வதற்கும் இந்தியாவுடன் இலங்கையைத் தொடர்புபடுத்தித் தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் இங்கு வருவதற்கு வசதி செய்வதற்கும் அவசியமானதொன்றுயிருந்தபடியால் அப்பாதையை அமைக்கும் வேலை 1902 இல் தொடங்கப்பட்டது. அது 1905 இல் காங்கேசன்துறைவரை நீட்டப்பட்டது. அதேசமயம் 1914 இல் மதவாச்சி மன்னர் பாதையும் 1928 இல் மகோ-மட்டக்களப்புப் பாதையும் அமைக்கப்பட்டன. இவ்வாறு 1930 அளவில் மொத்தம் 950 மைல் நீளமான புகையிரதப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு போக்குவரவுப் பாதைகள் நாடு முழு வதையும் இணைத்ததைத் தொடர்ந்து தபால் தந்திச் சேவைகளும் விருத்தியடைந்தன. 1832 இல் தான் தபால் கோச்சு ஓன்று முதல் முதல் கண்டிக்குப் போனது. பின்னர் அச்சேவை எல்லாமாகான நகரங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட்டது. அதேசமயம் 1858இல் கொழும்புக்கும், காலி, மன்னர் ஆகியவற்றுக்குமிடையில் தந்திச் சேவை தொடக்கப்பட்டது. மேலும் 1880 க்குப் பின்னர் தொலைபேசியும் கடல் கடந்த தந்திச் சேவையும், அதிகமாக விருத்தியடைந்தன.

தந்திச் சேவையுடன் தொடர்புள்ள இன்னொரு சேவை ஒலிபரப்புச் சேவையாகும். இலங்கையில் 1924 இல் ஒலிபரப்புச் சேவை முதன்முதல் தொடங்கப்பட்டது. இன்று அது பல கிலோகிரந்டன் பல மொழி யிலும் அச்சேவையைச் செய்துவருகிறது. மேற்குறிப் பிடப்பட்டவற்றில் ஏற்பட்ட விருத்தியைத் தவிர விமானபோக்கு வரத்தும் அன்மைக்காலத்தில் அதிக முக்கியத்துவமடைந்துள்ளது. தற்பொழுது இரத்ம

இலங்கையின் விமானப்பாதைகள்

லாணையில் ஒரு சிவில் விமான நிலையமும் கட்டுநாயக் காவில் ஒரு இராணுவ விமான நிலையமும் பிரதான மையங்களாயுள்ளன. அதேசமயம் இரத்மலானையுடன் யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை, ஆகியனவும் விமான சேவையால் பயன் பெறுகின்றன. இன்று கட்டுநாயக்கா விமான நிலையம் பண்டாரநாயக சர்வதேச விமானத்தளமாக விளங்குகின்றது.

பயிற்சிகள்:

1. இலங்கையில் புகையிரத வீதிகளை அமைக்கும்படி தொட்டத்துரைமார் வற்புறுத்தியதேன்?
2. முதலாவது புகையிரத வீதி எங்கு, எக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது?
3. களனிப் பள்ளத்தாக்குப் பாதைகளை அமைப்பதற்குத் தூண்டு கோலாக இருந்த காரணிகள் யாவை?
4. வடக்குப்பாதைகளை அமைப்பதற்கு ஆள்பதி றிட்ஜிவே என்னியதேன்?
5. இலங்கையில் ஓலிபரப்புச் சேவை எந்த ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது?
6. இலங்கையில் எவ்விடங்களுக்கிடையில் விமான சேவை நடைபெறுகின்றது?

அலகு 8.

பாடம் 7.

கல்வி

இலங்கையில், அன்னியர் வருகைக்கு முன்னர் சுதேச மொழிக் கல்வியே காணப்பட்டது. சிங்கள மக்களைப் பொறுத்தவரை பிரிவேஞ்ககள் மூலமே கல்வி போதனை நடந்துவந்தது. அதே சமயம் தமிழர்கள் 'குரு-சிஷ்ய' முறையிலேயே கல்விபெற்று வந்தனர். அந்நிலையில் அன்னியரின் படையெடுப்புக்களின் விளைவாகச் சிங்களப் பிரிவேஞ்க கல்விமுறை சீரமிந்தது. அதே சமயம் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் ஆங்கிலம் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றது. அக்காலத்தில் பப்ரிஸ்ற், வெஸ்லியன், அமெரிக்காவின் முதலியவற்றைச்

சேர்ந்தவர்களே பாடசாலைகளை நிறுவிக் கல்விபோதனையிலீடுப்பட்டனர். ஆயினும் அவர்கள் கல்விபோதனையைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தி மக்களைக் கிறித்தவசமயத்துக்கு மதம் மாற்றுவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டனர்.

மேற்குறிப்பிட்டநிலைமைகள் காணப்பட்ட காலத்தில் (1832 இல்) கோல்புறாக்குழுவினர் ஆங்கிலக் கல்வியை வற்புறுத்தியதோடு அதைப் பின்னைகள் பயில் வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்யும் படியும் சிபார்சு செய்தனர். அதற்கிணங்க 1841 இல் மத்தியகல்விக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அது அக்காலத்தில் ஆங்கிலக்கல்வி போதனையைச் செய்த அங்கிளிக் கன்மிஷன் பாடசாலைகளுக்கும் கத்தோலிக்கபாடசாலைகளுக்கும் மட்டும் உதவி நன்கொடை வழங்கியது. ஆனால் அவ்வாறு செய்தல் தவறானது எனக் கலாநிதி பொன்னுண் என்னும் கத்தோலிக்க மதகுருவும் வேறு சிலரும் கண்டித்தனர். அதேசமயம் கல்விக்குழுவிலும் பலர் குறைகண்டமையால் அரசாங்கம் கல்வி நிலைமைகளை ஆராய்வதற்கென 1865 இல் ஒரு விசாரணைச் சபையை நிறுவியது. அச்சபை 5 சிபார்சுகளைச் செய்தது. அவை:-

1. ஒரு கல்வித்தினைக்களம் நிறுவப்பட வேண்டும்;
2. ஆரம்ப பாடசாலைகளில் தாய்மொழியே போதனு மொழியாயிருக்க வேண்டும்;
3. உயர் கல்விக்காக ஒரு கல்லூரி நிறுவப்படவேண்டும்;
4. தமிழ், சிங்களபாடசாலைகளின் தொகை அதிகரிக்கப்படுவதோடு ஆசிரியர்களின் பயிற்சிக்கென ஒரு கழகமும் அமைக்கப்பட வேண்டும்.
5. அரசாங்க உதவியைப் பெறுவதற்குக் கிறிஸ்தவ மத போதனை ஒரு நிபந்தனையாக இருக்கக் கூடாது;

1865 ஆம் ஆண்டு விசாரணைக் குழுவினரால் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டது. அவற்றுக்கிணங்க 1869 இல் கல்வித்தினைக்களம்

நிறுவப்பட்டது. அதற்குப்பின்னர் அரசாங்கப் பாடசாலைகளுக்கும் சுயமொழிப்பாடசாலைகளுக்கும் உதவி நன்கொடைப்பணம் வழங்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் பல சமயப் பெரியார்களின் பணிகளினால் பெளத்து, இந்துசமயங்களில் மரு மலர் சீ ஏற்பட்டிருந்தமை சுயமொழிக்கல்விக்கு மேலும் ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. எனவே மேற்குறிப்பிட்டகாரணங்களினால் பெளத்த இந்து முஸ்லிம் பாடசாலைகளின் தொகை 1872 இல் 402 இலிருந்து 1890 இல் 894 ஆக அதிகரித்தது. அத்தொகை 1912 அளவில் 2000 ஆக மேலும் அதிகரித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறு சுயமொழிக்கல்வி விருத்தியடைந்து வந்த சமயம் 1889 இல் அரசாங்கம் சுயமொழியில் போதிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கென ஒரு பயிற்சிக் கழகத்தை நிறுவியது. இதன்பின்னர் 1893 இல் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியும், 1903 இல் ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கான பயிற்சிக் கல்லூரியும் நிறுவப்பட்டன. அதேசமயம் 1880 முதல் கேம்பிறிஜ் பல்கலைக் கழகச் சிரேட்ட தராதரப்பத்திரத் தேர்வின் அடிப்படையில், திறமையுள்ள மாணவர்கள் சிலர் உயர்கல்விக்காக இங்கிலாந்துக்கும் அனுப்பப்பட்டனர். இவ்வாறு கல்வித்துறையில் சிறிது முன்னேற்றம் ஏற்பட்டபோதிலும் அது திருப்திகரமாயிருக்காததினால் இலங்கையின் கல்விநிலைப்பற்றி ஆராய்வதற்கு 1911 இல் இன்னேரு கல்வி விசாரணைக்கும் நியமிக்கப்பட்டது. அக்குழு நான்கு முக்கியமான சிபார்சுகளைச் செய்தது. அவை :-

1. நாலாம் வகுப்புவரை தாய்மொழி கட்டாய பாடமாயிருக்க வேண்டும்.
2. ஆங்கிலப்பாடசாலைகளை 3 பிரிவுகளில் அமைக்கவேண்டும்.
3. நாட்டின் தேவைக்கு ஏற்ற பாடத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் இலங்கையில் ஒரு தேர்வு நடத்தப்பட வேண்டும்.

4. இவண்டன் பல்கலைக்கழகத் தேர்வுகளுக்கு மாணவர்களை ஆயத்தம் செய்யும் ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி அமைக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு 1911 ஆம் ஆண்டு விசாரணைக் குழுவின் சிபார்சுகளின்படி E. S. L. C. என்னும் தேர்வு இலங்கையில் நடத்தப்பட்டதோடு 1921 இல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி ஒன்றும் கொழும்பில் நிறுவப்பட்டது. ஆயினும் இம்மாற்றங்களால் அதிகம் நன்மை ஏற்படவில்லை. அதேசமயம் 1929 இல் ஏற்பட்ட சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடி இலங்கையையும் பாதித்த போது இங்கு படித்த இளைஞர்களிடையே வேலையில் லாத் திண்டாட்டம் ஏற்பட்டது. அந்நிலையில் நாட்டின் கல்விமுறையும் அதற்கு ஒரு காரணம் என உணர்ந்த அரசாங்கம் நடைமுறையிலிருந்த கல்வித் திட்டத்தில் புகுத்தவேண்டிய மாற்றங்களை ஆராய் வதற்கு 1940 இல் ஒரு விசாரணைக்குழுவை நியமித்தது. அக்குமு 1943 இல் தனது அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்தது. அதில் தெரிவிக்கப்பட்ட சிபார்சுகளாவன.

1. பாலர் வகுப்பு முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக்கல்வி வழங்கப்படவேண்டும்.
2. ஆரம்பக்கல்வி தாய்மொழியில் புகட்டப்படவேண்டும்.
3. ஆங்கிலம் இரண்டாவது கட்டாய பாடமாகப் போதிக் கப்படவேண்டும்.
4. பாடசாலைகளை ஆரம்ப பாடசாலை, பயிற்சிப் பாடசாலை, உயர்தர பாடசாலை என மூன்றுக்கப் பிரிக்கவேண்டும்.

1943 ஆம் ஆண்டுக் கல்விக்குழுவின் சிபார்சுகள் இலவசக்கல்வி முறையைப் புகுத்தி இலங்கையின் கல்வித்துறையில் ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தின. அதன் பயனாக ஏழை மாணவர்களில் விவேகம் கூடியவர்களும் உயர் கல்வியைப் பெற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதேசமயம் தாய்மொழி மூலம் கல்வி போதிக் கப்படுவதனால் மாணவர்கள் தமது கருத்துக்களைச்

சுதந்திரமாக வெளியிட முடிகிறது. மேலும் சயமொழிக்கல்வி சுயமுயற்சிகளுக்கும் ஊக்கம் அளிக்கின்றது.

இவ்வாறு இலங்கையின் கல்வித்துறையில் ஆரம்பக்கல்வியிலும், இடைநிலைக் கல்வியிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டகாலத்தில் உயர்கல்வியிலும் மாற்றங்கள் வேண்டுமென சேர பொன அருணாசலம், சேர ஜேம்ஸ் பிரிஸ் முதலிய தலைவர்களும் பிற கல்விமான்களும் மேற்கொண்ட முயற்சிகளின் பயனாக 1941 இல் பேராதனையில் முதலாவது பல்கலைக் கழகம் நிறுவப்பட்டது. இதன் பின்னர் வித்தியோதய, வித்தியாலங்கார பிரிவேனுக்களுக்கும் பல்கலைக்கழக அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டதோடு 1967 முதல் கொழும்பிலும் ஒரு புதிய பல்கலைக்கழகம் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அண்மைக்காலத்தில் உயர்கல்விக்கான வசதிகள் அதிகரித்திருப்பதனால் நாட்டின் கல்வித்தரம் அதிகரித்திருப்பினும் படித்தவர்களுக்கு வேலையில்லாமை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாயுள்ளது. அதைத் தீர்ப்பதில்தான் இலங்கையின் முன்னேற்றம் தங்கியுள்ளது எனலாம்.

பயிற்சிகள்.

1. பண்டைக்காலத்தில் இலங்கையில் நிலவிய கல்வி முறையாது?
2. அது என் வீழ்ச்சியடைந்தது?
3. 1865 ஆம் ஆண்டுக் கல்வி விசாரணைச்சபை செய்த சிபார்சுகள் யாவை?
4. 1911 ஆம் ஆண்டுக் கல்வி விசாரணைச்சபை செய்த சிபார்சுகள் எவை?
5. 1943 ஆம் ஆண்டுக் கல்வி விசாரணைக்குழுவினர் செய்த சிபார்சுகள் எவை?

பாடம் 8.

பெளத்த, இந்துசமய மறுமலர்ச்சி

இலங்கையிலுள்ள பிரதான சமயங்களாகிய பெளத்தமும் இந்துசமயமும் போத்துக்கீசரின் கால முதல் தாழ்நிலையிலிருந்து வந்தன. குறிப்பாக, கரையோரப்பகுதியிலேயே அவை அதிகமாகப் பாதிக்கப் பட்டன, போத்துக்கீசர் இந்து, பெளத்த கோவில் களை இடித்து அழித்ததோடு அவற்றின் சொத்துக்களையும் சூறையாடினர். அதேசமயம் ஒல்லாந்தரும், பகிரங்க மத வழிபாடுகளுக்குத்தடை விதித்தனர். பின்னர் பிரித்தானியர் எல்லோருக்கும் வழிபாட்டுச் சுதந் திரத்தை வழங்கியபோதும் கிறிஸ்தவ மதத்தைப் பராப்புவதிலும் மக்களை மதமாற்றுவதிலும் அதிக கரி சனைகாட்டினர். அவர்கள் கண்டியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் 1815 ஆம் ஆண்டு செய்த உடன்படிக்கையில் பெளத்த சமயத்தைப் பாதுகாப்பதாகவும், அதற்கு உரிய இடத்தை அளிப்பதாகவும் ஒப்புக்கொண்டனர். ஆயினும் அவர்கள் தமது உறுதிமொழியைக் கொரவிக்காமல் கிறித்தவசமயத்துக்கே உன்ன தீடும் கொடுத்தனர். இவ்விதமாக அன்னியரின் ஆட்சியின்கீழ் சுதேசமதங்கள் நலிவுற்று வந்த காலத்தில் அவ்வெப்போது சில அறிஞர்கள் தோன்றிச் சமய மறுமலர்ச்சிக்கு உதவினர். அப்படிப்பட்ட பேரியார்களில் வெலிவித்த சரணங்கர பிக்கு அவர்கள் ஒருவர். அவர் 18 ஆம் நூற்றுண்டில் கண்டிப்பகுதியில் பெளத்த சிங்கள மறுமலர்ச்சி இயக்கம் ஒன்றைத் தொடங்கினார். அவ்வியக்கம் பின்னர் ஏனைய பகுதி கணுக்கும் பரவியது. அதைப்பற்றி ஏழாந்தரத்தில் படித்துள்ளீர்கள்லவா?

இவ்வாறு ஒல்லாந்தர் காலத்தில் வெவிவித்த சரணங்கர அவர்களால் தொடங்கப்பட்ட சமயமற

மலர்ச்சி இயக்கம் பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டில் நடுப்பகுதியில் மீண்டும் புத்துயிர்ப்படைந்தது. அப்போது பல பெளத்த குருமார் புத்தசமய நெறியையும் பண்பாட்டையும் பேணுவதில் அதிக அக்கறைகாட்டி னர். அதேசமயம் பழைய கல்வி முறைகளைப் புனரமைப்பதிலும் கவனம் செலுத்தினர். இவற்றின் பயனை 1839 இல் இரத்மலானையில் பரமசேதிய பிரிவே(ஞ) நிறுவப்பட்டது. பின்னர் 1873 இல் ஹிக்கடுவை (ஹீ சமங்கல பிக்கு) அவர்கள் மாளிகாகந்தையில் வித்தி யோதய பிரிவே(ஞ)வையும், 1876 இல் இரத்மலானைதர்மலோக பிக்கு அவர்கள் களனியாவில் வித்தியாலங்கார பிரிவே(ஞ)வையும்) நிறுவினர்.

இக்காலத்தில் கிறித்தவ சமயிகளுக்கும் பெளத்த பிக்குசளுக்குமிடையில் சமய வாதங்களும் நடைபெற்றன. மொகோத்திவத்த குனைந்த தேரோ(என்னும் பிக்கு 1873 இல் பாணந்துறையில் நடைபெற்ற ஒரு சமய வாதத்தில் பங்குபற்றினார். அவ்வாதம் பற்றிய செய்தி அமெரிக்காவிலிருந்த கேணல் ஒஸ்காட் என்பவருக்கும் எட்டியது. அவர் அச்சம்பவத்தினால் கவரப்பட்டார். அவரும் பிளவற்றிக் கீழ் என்னும் ஒரு இரசியப் பெண்மணியும் 1875 இல் நியூயோர்க்கில் பெளத்த பிரமஞான சங்கத்தை நிறுவியிருந்தனர். பின்னர் அவர்கள் 1878 இல் இந்தியாவுக்கு வந்து சென்னையிலுள்ள அடையாறு என்னுமிடத்தில் பெளத்த பிரமஞான சங்கத்தின் தலைமை நிலைக்குத்தை நிறுவிவிட்டு அங்கிருந்து இலங்கைக்குவந்து இங்கு புத்தசமயத்தைத் தழுவி 1880 இல் இங்கும் ஒரு பெளத்த பிரமஞான சங்கத்தை நிறுவினார். பின்னர் சரசவி சந்தாரச என்னும் பத்திரிகை மூலமும் போயாதினப் பாடசாலைகள் மூலமும் அவர் சமயப்பணி செய்தார். அன்றியும் பெளத்த பிரமஞானசங்கம் நூற்றுக்கணக்கான பாடசாலைகளையும் நிறுவியது. அவற்றில் கொழும்பு ஆண்தாக்கல்லூரி காலி மகிந்தாக்கல்லூரி, கண்டி தர்மராஜாக்கல்லூரி

ஆகியன முக்கியமானவை. இவையும், இவைபோன்ற பிறபாடசாலைகளும் சிங்கள இனத்துக்கும் பெளத்த சமயக்கல்விக்கும் பெருந் தொண்டு செய்தன. இவ்வாறு பெளத்த சமயத்துக்கும், அதன் பண்பாட்டுக்கும் சேவை செய்த இன்னொரு பெரியார் ‘அநாகாரிகதர்மபால்’ என்பவராவர். அவர் பெளத்த பாடசாலைகளை நிறுவ வதில் கேணல் ஒல்காட்டுக்கு உதவி செய்தார்; அத்துடன் 1882 இல் கல்கத்தாவில் மகாபோதி சங்கத்தைத் தாபித்தும் மகாபோதி சஞ்சிகை என்னும் நூலை வெளியிட்டும் புத்தசமய மறுமலர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார்.

இவ்வாறு புத்தசமயம் மறுமலர்ச்சியடைந்த காலத்தில் இந்து சமயமும் புத்துயிர்ப்புப்பெற்றது. அன்றியும் இக்காலத்தில் (ஆரியசமாசம், பிரமசமாசம்) முதலிய இந்துசமய இயக்கங்கள் இந்தியாவிலும் சமய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்தன. அவ்வேளை யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் சைவ சமயத்தின் எழுச்சிக்கு உதவினார். அவர் கிறித்தவ சமயத்தைக் கண்டித்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்ததோடு பல சைவசமய நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். அவர் பல சைவப்பாடசாலைகளையும் நிறுவினார். ஆறுமுகநாவலர் அமரராகிய பின்னர் 1888 முதல் சைவபரிபாலன சபை அவரது பணியைத் தொடர்ந்து செய்தது. அச்சபை 1890 இல் ஒரு உயர்கல்விப் பாடசாலையை நிறுவியது. அது பின்னர் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியாகியது. அதைத்தொடர்ந்து சைவ வித்தியாவிருத்திச் சங்கம் என ஒரு சபை பல சைவப்பாடசாலைகளை நிறுவிச் சமயத்துக்கும், மொழிக்கும் தொண்டு செய்தது. அத்தகைய முயற்சிகளில் இன்னொன்று சேர். பொன் இராமநாதஞால் மேற் கொள்ளப்பட்டது. அவரது முயற்சியின் பயனாக 1913 இல் இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியும், 1919 இல் பரமேஸ்வரக் கல்லூரியும் கட்டப்பட்டன.

மேற்குறிப்பிட்ட இயக்கங்களைத்தவிர இராம கிருஷ்ண சபையினரும் பல பாடசாலைகளை நிறுவி இந்து சமயக் கல்விக்குப் பெருந் தொண்டாற்றினார். இவ்வாறு பெளத்த, இந்து சமயங்களில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் சித்திலேவ்வையும் வேறு சில பெரியார்களும் முஸ்லிம்களுக்கான கல்வி நிலையங்களை நிறுவி இள்ளாம் சமயத்துக்குச் சேவை செய்தனர்.

பயிற்சிகள்

- 18 ஆம் நூற்றுண்டில் பெளத்தமத மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியவர் யார்?
- 19 ஆம் நூற்றுண்டில் நிறுவப்பட்ட பிரிவீனங்கள் யாவை?
- கிறித்தவர்களுடன் சமயவாதம் நடத்திய பிக்கு யார்?
- கேணல் ஒல்காட் யார்? அவர் புத்தசமயத்துக்கு ஆற்றிய சேவையாது?
- அநாகாரிகதர்மபாலாவைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
- ஆறுமுகநாவலர் சைவசமய மறுமலர்ச்சிக்கு எவ்வழியில் உதவினார்?

அலகு 9.

நவீன ஜேரோப்பா.

பாடம் 9.

இத்தாலியின் ஒற்றுமை

1815 ஆம் ஆண்டு வியன்ன மாநாடு ஜேரோப்பா வில் பிரான்சியப் புரட்சிக்கு முன்பிருந்த நிலைமைகளை மீண்டும் நிலைநாட்ட முயன்றது என்பதை முன்னெரு பாடத்தில் படித்திருக்கிறீர்களவல்லவா? இவ்வாறு ஜேரோப்பாவில் புரட்சி இயக்கங்களை நசுக்கி மீண்டும் அரசர்களின் எதேச்சாதிகார ஆட்சியைத் தாபிப்பதில் வியன்ன மாநாடு ஓரளவு வெற்றி பெற்ற போதிலும், விரைவில் மக்கள் வல்லாட்சிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தனர். அத்தகைய கிளர்ச்சிகள் 1830 இலும் 1848 இலும் இடம் பெற்றன. 1830 இல் பிரான்சு, இத்தாலி, பெஸ்சியம் ஆகிய நாடுகளிலும் 1848 இல் பிரான்சு, ஜேர்மனி, இத்தாலி, ஆஸ்திரியா ஆகிய நாடுகளிலும் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. அப்போது அவற்றைத் தற்காலீகமாக அடக்குவதில் ஆட்சியாளர்கள் வெற்றி பெற்றனர். ஆயினும் ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டகிளர்ச்சிகள் இறுதியில் அந்நாடுகள் ஒற்றுமையும் சுதந்திரமும் பெற உதவின.

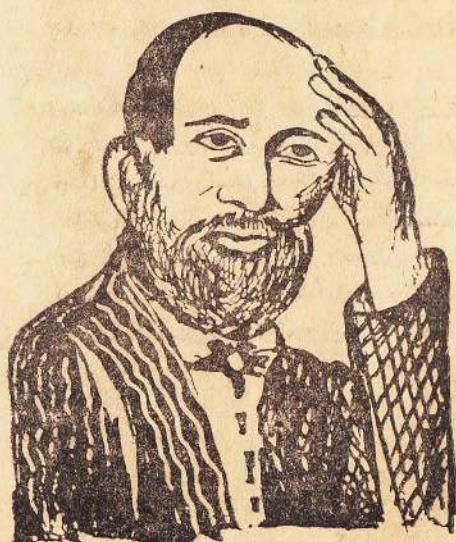
இத்தாலி பண்டைக்காலத்தில் பெரும் புகழ்பெற்றிருந்தது. அது பத்தொன்பதாம் நாற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் பலசிறு அரசுகளாகப் பிளவுப்பட்டி ருந்தது. அப்போது இத்தாலியின் வடக்கிலுள்ள லொம்பாடியும், வெனிசும் ஆஸ்திரியாவின் ஆட்சியின் கீழிருந்தன. அதேசமயம் ஆஸ்திரிய அரசனின் உறவினர் பாமா, மெர்டேனை தஸ்கனி என்பவற்றை ஆண்டனர். அவ்வேலை பீட்மந்து சாமனிய மன்னின் கீழும் உரோமாபுரிப் பிரதேசம் பாப்பரசரின்

கீழும் இருந்தது. இவ்வாறு இத்தாலி பலரது ஆட்சியின், கீழ் இருந்தமையால் ஒன்றுபடுதல் கடினமாயிருந்தது. அந்நிலையில் அரசர்களின் வல்லாட்சிக்கு எதிராகக் கிளீயிப்போர் சங்கமும் வேறு இரகசிய இயக்கங்களும் 1820 இலும் 1830 இலும் கிளர்ச்சி செய்தபோது அவை அடக்கப்பட்டன. ஆயினும் மக்களின் சுதந்திரவேட்கை தணியவில்லை. அப்போது மசினி என்னும் இளஞ்சட்டவாதி இனைய இத்தாலி என்னும் இயக்கத்தைத் தொடங்கினான். அது நாளிலும் பொழுதி லும் வளர்ந்து பலம்பெற்றது.

இது இவ்வாறுக, 1848 இல் பிரான்சில் ஏற்பட்ட புரட்சி இத்தாலியின் பலவேறு பகுதிகளிலும் பரவிய வேலை சாமனியா மன்னாகிய சான்ஸ் அல்பேட் தனது நாட்டில் சுதந்திர ஆட்சிமுறையை ஏற்படுத்தினான். அவனைப் பின்பற்றிச் சிசிலி மன்னானும் தனது நாட்டில் ஒரு புதிய அரசியல் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தினான். இதன் பின்னர் சாமனிய மன்னாகிய அல்பேட் லொம்பாடியிலும், வெனிசிலும் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சிகளுக்கு ஆதரவளித்து ஆஸ்திரியரை எதிர்த்தான். ஆயினும் கஸ்ரோசா, நொவாறினே என்னும் போர்களில் அவனது படைகள் ஆஸ்திரியரால் தோற்கடிக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக அல்பேட் தனது மகாகிய விக்ரர் இமானுவேலை அரசனாக்கிவிட்டுத் தான் பதவியிலிருந்து விலகினான். இதன் பின்னர், இத்தாலியின் சுதந்திரப் போருக்குத் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பு விக்ரர் இமானுவேலைச் சார்ந்தது.

இது இவ்வாறுக, 1848 இல் பாப்பரசரின் ஆட்சிக்குப்பட்ட பகுதிகளிலும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது அவர் நேப்பிள்ஸ்க்குத் தப்பியோடினார். உடன் மசினியும், கிபோல்டி என்னும் வீரனும் ரேமாபுரியில் ஒரு குடியரசை நிறுவியபோது அதனை அறிந்த பிரான்சிய

மன்னஞ்சிய ஹயி நெப்போலியன் ஒரு படையை அங்கு அனுப்பினான். கரிபோல்டியும் மசினியும் அப்படையை எதிர்த்து வீரத்துடன் போராடினர். ஆயினும் வெற்றிபெற முடியாத நிலையில் அவர்கள் ரேமை விட்டுத் தப்பியோடினர். அவ்வேளை கரிபோல்டி நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த ஒரு வேண்டுகோளில் “நான் உங்களுக்கு வேதனமோ, ஒதுக்கிடமோ, உணவோ கொடுப்பதற்காகக் கூறவில்லை; பசி, தாகம், மரணம் ஆகியவற்றையே தருவேன். எனவே தனது நாட்டை முழுமனதாக நேசிப்பவன் மட்டும் என்பின்னே வரட்டும்” எனத் தெரிவித்தான். இவ்வாறு கரிபோல்டி விடுத்த வேண்டுகோளும் அவனது துணிச்சலும், மசினியின் முயற்சிகளும் மக்கள் மனதில் சுதந்திரத்தையைக் கொழுந்துவிட்டெரியச் செய்தன. இதன் பின்னர் சாமனிய அரசனின் மந்திரியாகிய கலூர் சுதந்திரப்போரை வழிநடத்தினான்.

கலூர்

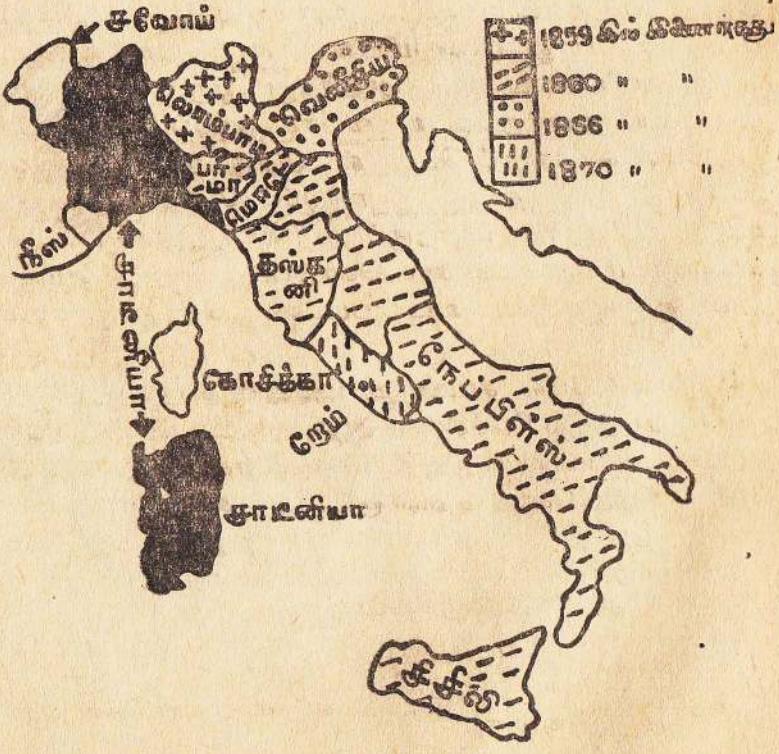

கரிபோல்டி

கலூர் ஒரு சிறந்த மதியூகியும் திறமைசாலியுமாவான், அவன் சாமனியாவின் தலைமையில் இத்தாலி முழுவதையும் ஒன்றுபடுத்துவதை இட்சியமாகக் கொண்டு முதலில் தனது நாட்டைப் பலப்படுத்துவதில் முனைந்தான். அவன் சாமனியாவில் கைத் தொழிலையும் வர்த்தகத்தையும் விருத்தி செய்தான்; ஆட்சிமுறையைச் சீர்திருத்தினான், படைகளைப் புனரமைத்தான், மதபீடத்தின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தினான். இவ்வாறு பல வழிகளிலும்சாமனியாவைப் பலப்படுத்திய பின்னர் அவன் 1854 இல் பிரான்சும், பிரித்தானியாவும், இரசியாவுக்கு எதிராகப் போரிட்டபோது (கிறைமியன் போர்) பிரான்சையும், பிரித்தானியாவையும், ஆதரித்து ஒரு சாமனியப்படையை அவற்றுக்கு உதவியாக அனுப்பி அவற்றின் நல்லெண்ணத்தைப் பெற்றான். அத்துடன் ஆஸ்திரியாவுக்கெதிராகத் தான் போரிடும் போது பிரான்சு உதவி செய்தால் அதற்குப் பதிலாக சவோய், நீஸ் என்னும் மாகாணங்களைக் கொடுப்பதாகவும் பிரான்சுடன் ஓர் இரகசிய உடன்படிக்கை செய்து கொண்டான்.

இதன் மேல் சாமனிய மன்னன் பாரானுமன்றத்தில் நிகழ்த்திய பேச்சினால் ஆத்திரமுட்டப்பட்ட ஆஸ்திரியா, சாமனியா தனது படைகளைக் குறைக்கவேண்டும் எனக் கோர அதற்கு அது சம்மதிக்கவில்லை, உடன் ஆஸ்திரியா, சாமனியாவைத் தாக்கியது. அவ்வேளை பிரான்சு ஒரு படையை அனுப்ப அதன் உதவியுடன் சாமனியா, மஜேன்ராப் போரில் ஆஸ்திரியாவைத் தோற்கடித்தது. ஆயினும் அதன் பின்னர் பிரான்சு போரை நிறுத்தி ஆஸ்திரியாவுடன் சமாதானம் செய்ததினால் கலூர் பெரும் ஏமாற்றமடைந்தான். அதே சமயம் பிரான்ஸ் தான் அதுவரை செய்த உதவிக்காகச் சவோய், நீஸ் என்னும் மாகாணங்களையும் பெற்றுக் கொண்டமை இத்தாலியருக்கு மனவேதனையைக் கொடுத்தது. இதன் பின்னர் கலூர் ஆஸ்திரி

யாவுடன் சாமனியா தனித்துப் போரிடுவதை விரும் பின்ன. ஆயினும் அரசன் அதற்குச் சம்மதிக்காத படியால் அவன் தனது பதவியிலிருந்து விலகினான். பின்னர் 1860 இல் அவன் மீண்டும் பிரதம மந்திரி பதவியை ஏற்றுன். அவ்வாண்டு பாமா, மொடேன தஸ்கனி முதலிய அரசுகளும் சாமனியாவின் தலை மையை ஏற்றன; லொம்பாடியும் கைப்பற்றப்பட்டி ருந்தது. ஆகவே வடக்கில் வெனிசியாவும் தெற்கில் நேப்பிள்ஸ்ம் மட்டுமே சாமனிய அரசுக்கு உட்படா மலிருந்தன.

இத்தாலி ஒன்றுபடுதல்.

இது இவ்வாருக 1860 இல் நேப்பிள்ஸ் மன்னனுக்கு எதிராகச் சிசிலியில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டது. உடன் புரட்

சிக்காரரின் வேண்டுகோட்படி கரிபோல்டி 1000 செஞ் சட்டை வீரருடன் அங்கு சென்று சிசிலிப்படைகளைத் தோற்கடித்தபின் நேப்பிள்ஸ்மாக்களுடையும் கைப்பற்றினான். பின்னர் அப்பிரதேசங்களை அவன் விக்ரர் இமானு வேலுக்குக் கையளிக்க அவை ஒரு வாக்கெடுப்பின் மூலம் அவனது ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டன. இதன் மேல் 1861 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் இத்தாலியின் முதலாவது சுதந்திர பாரானூமன்றம் ரியூனின் நகரில் கூடியது. அப்போது ஐக்கியப்பட்ட இத்தாலியின் அரசனாக விக்ரர் இமானுவேல் முடிகுட்டப்பட்டான். ஆனால் வெனிசும், பாப்பரசரின் பிரதேசமாகிய ரேமும் இன்னும் வெளியிலேயே இருந்தன. எனவே இத்தாலி வெளிசைப் பெறும் நோக்கத்துடன் பிறசியாவுடன் நட்புக் கொண்டது. பிறசியா 1866 இல் ஆஸ்திரியாவைத் தோற்கடித்து வெனிசியாவை இத்தாலிக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது. பின்னர் 1871 இல் பிறசியா பிரான்சைத் தோற்கடித்ததனால் ரேமும் இத்தாலியர் வசமாகியது. இதன் மேல் இத்தாலியின் ஐக்கியம் பூரணமடைந்தது. ஆயினும் பாப்பரசர் மட்டும் இத்தாலிய அரசுடன் பகை கொண்டார். அவரது பிரச்சினை 1922 இல் தான் தீர்க்கப்பட்டது. அதன்படி வத்திக்கான் என்னும் பிரதேசம் அவரின் பிரத்தியேக ஆட்சிப்பிரதேசமாக்கப்பட்டது. அது இன்றும் அவ்வாறே உள்ளது.

பயிற்சிகள்:

1. வியன்ன மாநாட்டு முடிவு யாது?
2. 1830 இலும் 1848 இலும் எங்கெங்கு புரட்சிகள் ஏற்பட்டன?
3. 1848 ஆம் ஆண்டுப் புரட்சியின் போது இத்தாலியில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களைக் கூறுக.
4. 1848 இல் கரிபோல்டி இத்தாலியருக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் யாது?

5. கலூர் சாமனியாவை எவ்வழிகளில் பலப்படுத்தினான்?
6. அவன் பிரான்சியரது நட்பை எவ்வாறு பெற்றாரா?
7. 1866 இல் ஆஸ்திரிய இத்தாலியப் போர் எப்படித் தொடங்கியது?
8. கரிபோல்டி சிசிலியையும் நேப்பிள்சையும் கைப்பற்றிய வரலாற்றைக் கூறுக;
9. இத்தாலிய ஐக்கியம் எப்பொழுது, எவ்வாறு, டூர்த்தியாகியது?
10. சிறுகுறிப்பெழுதுக, மசினி, கரிபோல்டி, விக்ரர் இமானுவேல்.

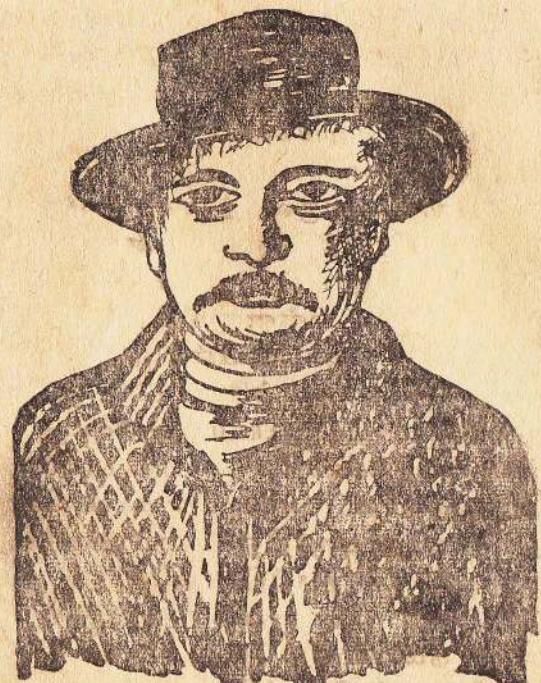
பாடம் 10.

ஜேர்மனியின் ஒற்றுமை.

ஜேர்மனி, இத்தாலியைப்போல நீண்டகாலம் ஒற்றுமையின்றி நூற்றுக்கணக்கான சிறு இராச்சியங்களாகப் பிரிந்திருந்தது. பின்னர் நெப்போலியன் அவற்றை ஒன்றுபடுத்தி ஒரே ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்தான். ஆயினும் வியன்ன மாநாட்டின் பின்னர் அவை மீண்டும் கூறு போடப்பட்டு 39 இராச்சியங்களாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு பிளவுபட்ட இராச்சியங்கள் 1815 முதல் பிறசியாவுடன் நெருங்கிய உறவை வளர்த்தன. பிறசியா முற்றிலும் ஜேர்மன் இனத்த வரைக் கொண்டிருந்தமை அதற்கு முக்கியமான தாரணமாகும். இதன் பின்னர் 1833 இல் பிறசியாவும் ஏனைய நாடுகளும் ('சொல்வதற்கு' என்னும் சங்கவரி ஐக்கிய இணக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டன) இதன் படி ஜேர்மன் நாடுகளிடையே உள்நாட்டுச் சங்கவரி விதிக்கும் முறை நிறுத்தப்பட்டது. இது அவற்றிடையே பொருளாதார ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தியது.

இதன் பின்னர் 1848 இல் பிரான்சில் தொடங்கிய புரட்சி ஜேர்மன் நாடுகளிலும் பரவியது. அப்போது கிளர்ச்சிக்காரர்களின் கோரிக்கைகளிற் பல வற்றை அரசர்கள் வழங்கினர். அதைத் தொடர்ந்து ஆஸ்திரியா நீங்கலாக எல்லா நாடுகளையும் ஒரே ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவருவதற்காக பிரான்போட் நகரில் பல நாடுகளின் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றுகூடினர். ஆயினும் ஒன்றுபட்ட ஜேர்மன் அரசின் சக்கரவர்த்தியாக இருத்தற்குப் பிறசிய மன்னாகிய பிறடெறிக் மறுக்கத்தன் விளாவாக ஜேர்மனியின் ஒற்றுமை முயற்சி தோால்வியடைந்தது. இதன்மேல் 1861 இல் வில்லியம் பிறசிய மன்னாக முடிகுடியபோது பிஸ்மாக் என்பவன் அவனது முதன்மந்திரியாகினான். பிஸ்மாக் ஒரு சிறந்த இராசதந்திரியாவான்) அவன் தாராண்மைக் கொள்கைகளிலும் சன்நாயகத்திலும் நம்பிக்கையற்றவன். “இரும்பினாலும் இரத்தத்தினாலுமே” ஜேர்மனியை ஒன்றுபடுத்தலாம் என அவன் நம்பினான். எனவே பிறசியாவின் தலைமையில் ஜேர்மனியை ஒன்றுபடுத்த எண்ணிய பிஸ்மாக் பெருந்தொகைப்பணச் செலவில் அதன் படைகளைப் புனரமைத்தான். பிறசியாவின் கைத்தொழில்களையும் வர்த்தகத்தையும் விருத்தி செய்தான்; கட்டாய இசானுவகேவையை ஏற்படுத்தினான். இவ்வாறு பிறசியாவைப் பலவழிகளிலும் பலப்படுத்திய பின்னர் ஆஸ்திரியாவின் உதவியுடன் டென்மார்க்கை எதிர்த்துப் போர்ப்புறந்து ஜேர்மனியர் அதிகமாக வாழ்ந்த செல்லவிக் கொல்ஸ்ரீன் என்னும் இருமாகாணங்களையும் கைப்பற்றிச் செல்லவிக்கைப் பிறசியாவுடன் சேர்த்துக் கொண்டான்.

பிஸ்மாக்கின் அடுத்த திட்டம் ஆஸ்திரியாவை முறியடிப்பதாகும். அந்நோக்கத்துடன் அவன் இத்தாலி, பிரான்சு ஆகியவற்றின் நட்பைப் பெற்றார், ஆஸ்திரிய-பிறசியப் போரில் பிரான்சு நடுவுநிலை வகித்தால் சில பிரதேசங்களை அதற்குக் கொடுப்பதாக

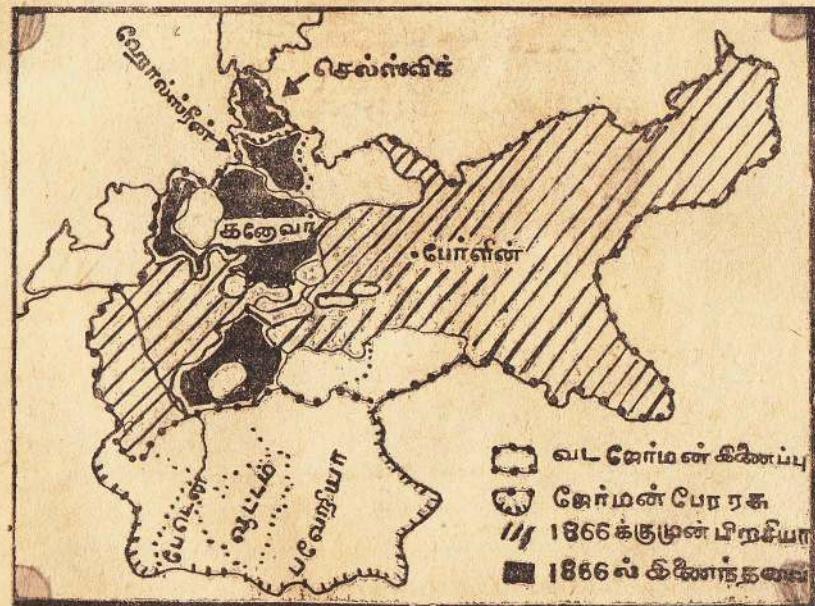

பிஸ்மாக்

லாயி நெப்போலியனுக்கு வாக்களித்தான். அதேசம் யம் இத்தாலி தனக்கு உதவி செய்தால் ஆஸ்திரியரைத் தோற்கடித்தபின்னர் வெனிசைப் பெற்றுத் தருவதாக உறுதிமொழி கூறினான். இதன் பின்னர் செல்லவிக், கொல்ஸ்ரீன் மாகாணங்களின்பங்கீடு, ஜேர்மன் கூட்டரசின் புனரமைப்பு ஆகியவை சம்பந்தமாக 1866 இல் ஆஸ்திரியாவுக்கும் பிறசியாவுக்குமிடையில் போர் ஏற்பட்டது. ஏழுவாரங்களில் செபோவாப் போரில் பிறசியா ஆஸ்திரியாவைத் தோற்கடித்தது. இதன்மேல் பிஸ்மாக் தனது சாதுரியத்தினால் தெற்கு, ஜேர்மன் நாடு களான பவேரியா, பேடன், ஐட்டம்பேர்க் முதலியன் பிரான்சின்மேல் பகைமைகொள்ளச்செய்து அவற்றைத் தன் பக்கமாகச் சேர்த்துக்கொண்டான்.

அடுத்து பிரான்சைப் போருக்கு இழுப்பதுதான் பாக்கியாயிருந்தது. அவ்வேளை ஸ்பானியாவில் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் அதற்கான வாய்ப்பை அளித்தன.

ஸ்பானியாவின் அரசி இசபெல்லா ஒரு இராணுவப் புரட்சியின் விளைவாகப் பதவியிலிருந்து நீக்கப் பட்டபோது பிறசிய மன்னனின் தூர் உறவினாலேய ஸெப்போல்ட் என்பவனை அரசனைக் குடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் பிரான்ஸ் அம்முடிவை எதிர்த்ததோடு ஸ்பானிய அரசுக்கு எக்காலத்திலும் உரிமை கோருவதில்லை என ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுக்கும்படி

ஜேர்மனி ஒன்றுபடுதல்.

பிறசிய அரசனைக் கேட்டது. அதற்கு அவன் மறுத்த வுடன் பிரான்ச பிறசியாமீது படையெடுத்தது. இவ்வாறு தொடங்கிய பிரான்சிய-பிறசியப் போர் விரை

வாக முடிவடைந்தது. பிரசித்திபெற்ற சொன் போரில் வலிமை மிக்க பிறசியப்படைகள் பிராண்சின் படைகளைத் தோற்கடித்தன.

இதன் பின்னர் பிராண்சிலுள்ள வேர்செயில் பளிங்கு மாளிகையில் வைத்து கெய்சர் வில்லியம் ஜேர்மனியப் பேரரசின் சக்கரவர்த்தியாக முடி சூட்டப்பட்டான். இவ்வாறு பிராண்சை வென்ற பிறசியா அதனிட மிருந்து அல்சேஸ், லொறேன் என்னும் இரண்டுமாகா ணங்களையும் கைப்பற்றியதோடு பெருந் தொகைப் பணத்தையும் நட்ட ஈடாகப் பெற்றது. இச்செயல் கள் பிராண்சுக்கும், ஜேர்மனிக்குமிடையில் பகை மையை நீடித்தது. முதலாம் உலகப் போருக்கும் ஒருகாரணமாயின. அதைப்பற்றி அடுத்த தவணையிற் படிப்போம்.

பயிற்சிகள்.

1. 1815 க்குப் பின்னர் ஜேர்மனியின்நிலை எப்படியிருந்தது?
2. சொல்வதற்கு உடன்படிக்கை யாது? அதன் பயன் என்ன?
3. பிஸ்மாக் பிறசியாவை எவ்வழிகளிற் பலப்படுத்தினான்?
4. பிறசிய ஆஸ்திரியப் போர் எவ்வாறு ஏற்பட்டது?
5. ஸ்பானிய முடியுரிமைப் பிரச்சனை ஏன் தோண்றியது? அதில் பிரான்ஸ் தலையிட்டதேன்?
6. பிறசிய பிரான்சியப் போர் எவ்வாறு ஏற்பட்டது?
7. அப்போரின் விளைவுகள் யாவை?
8. சிறுகுறிப்பெழுதுக. பிஸ்மாக், வில்லியம், செஸ்லிக், கொல்ஸ்ரீன்.

அலகு 10.

ஜேரோப்பாவின் விரிவு.

பாடம் 11.

ஆபிரிக்காவில் ஜேரோப்பியரின் ஆதிக்கம்.

பதினைந்தாம் நூற்றுண்டில் ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி மேற்கு ஜேரோப்பிய நாடுகளிடையே ஒரு விழிப்பை ஏற்படுத்தியது என்பதையும், அதன் பயனாக மக்களின் அறிவும் ஆர்வமும் அதிகரித்தன என்பதையும் ஏழாந்தரத்திற் படித்துள்ளீர்களால் வலவா? (இவ்வாறு ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி பல புதிய கண்டுபிடிப்புகளுக்கும் உதவியது.) திசையறிகருவி அவற்றில் ஒன்று, அது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பின்னர் ஜேரோப்பிய மாலுமிகள் நீண்ட தாரம் கடலிற் செல்லத் துணிவு கொண்டனர். அதேசமயம் கீழைத்தேசங்களின் வாசனைத் திரவியங்களையும், பட்டு, மஸ்லின் முதலியவற்றையும் பெறுவதற்குப் புதிய வழிகளைக் காணவும் அவர்கள் முயன்றனர். மேலும் பரிசுத்த ரோம இராச்சியத்தின் வீழ்ச்சி பல தேசிய அரசுகள் உருவாதற்கு உதவிய அதே சமயம் மறுமலர்ச்சி தேசிய உணர்வு பலப்படுவதற்கு ஓரளவு உதவியது. அதன் பயனாக ஜேரோப்பிய அரசுகள் புதியநாடுகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றுடன் உறவு வைக்கவும் குடியேற்றங்களை நிறுவவும் ஆர்வம் கொண்டன. ஆயினும் இவையெல்லாவற்றையும் விடக்கைத்தொழிற் புரட்சிதான் குடியேற்ற நாடுகள் உருவாதற்கும் ஜேரோப்பிய நாடுகளின் செல்வாக்கு உலகெங்கும் பரவவும் அதிகமாக உதவியது எனலாம்.

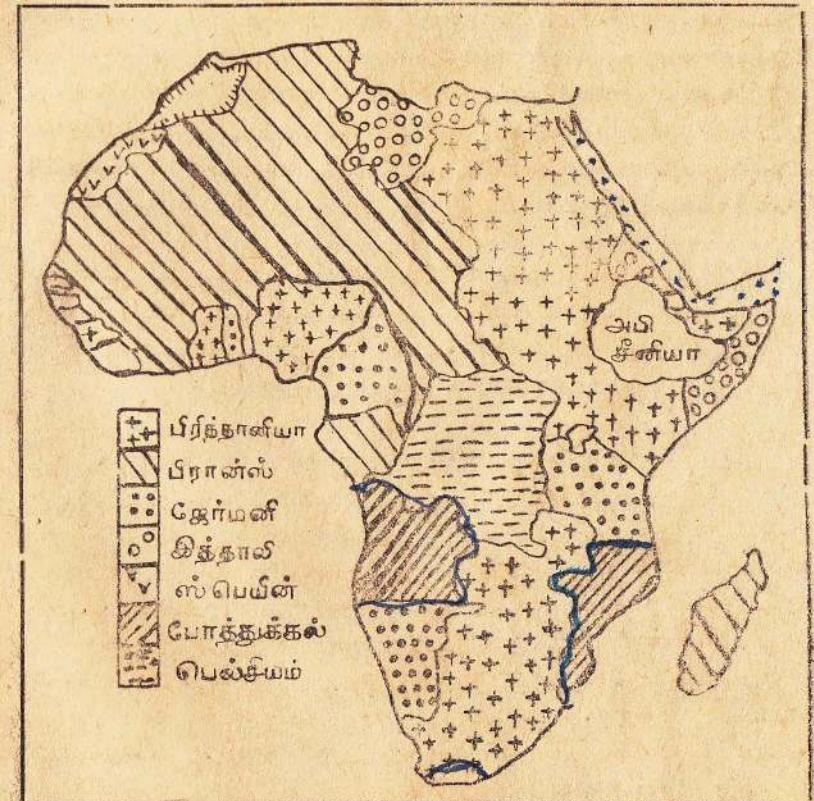
கைத்தொழிற் புரட்சியின் பயனாக ஜேரோப்பிய நாடுகள் தமது தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய (மூலப் பொருட்களைப் பெறுவதற்கும்) தாம் உற்பத்தி செய்த

வற்றை விற்பனை செய்வதற்கும், விற்பனை நிலையங்களை நிறுவுவதற்கும் வெளிநாடுகளைப் பிடிக்க வேண்டியிருந்தது. அன்றியும் தேசிய உணர்ச்சியின் துண்டுதலால் (வெள்வொரு ஐரோப்பிய நாடும் ஒரு பேரரசாக வரவிரும்பியது.) எனவே குடியேற்றங்களையும் குடியேற்ற நாடுகளையும் நிறுவுவது அதற்கு அவசியமாயிருந்தது. அன்றியும் தமது நாட்டில் அதிகரிக்கும் குடிசனத்தில் ஒரு பகுதி சென்று குடியேறுதற்கும் (படைகளை நிறுத்தி வைத்துத் தமது நலன்களைப் பாதுகாக்கவும், கப்பல்கள் தங்கும் துறைமுக வசதிகளை ஏற்படுத்துவதற்கும் குடியேற்ற நாடுகள் தேவைப்பட்டன. இவ்வாறு அதிக குடியேற்ற நாடுகளை ஆணும் அரசு அதிக மதிப்பைப் பெற்றதனால் எல்லா நாடுகளும் குடியேற்றங்களை நிறுவும் போட்டியில் குதித்தன. இதன் விளைவாக வலிமையுள்ள நாடுகள் வலிமையும் முன்னேற்றமுமற்ற நாடுகளை ஆணும் நிலைமையும் ஏற்பட்டது.

இவ்விதமாக ஐரோப்பிய நாடுகள் மேற் கொண்ட குடியேற்றப் போட்டி ஆபிரிக்கா, ஆசியா, அமெரிக்கா என்னும் கண்டங்களில் ஏற்பட்டது. இவற்றில் இப்பொழுது ஆபிரிக்காவைப்பற்றிப் படிப்போம்.

ஆபிரிக்கா ஐரோப்பாவுக்கு அருகில் இருந்த போது மூலம் 16 ஆம் நூற்றுண்டுவரை அது ஒரு “இருட்கண்டமாகவே” இருந்தது. அதன் வடகரை, மேற்குக்கரையின் வடபகுதி என்பவற்றைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளைப்பற்றி எவருக்கும் ஓன்றும் தெரியாதிருந்தது. பின்னர் 16 ஆம் நூற்றுண்டில் போத்துக்கீசர் கீழைத் தேசங்களுக்கு வழிகாணும் முயற்சியில் ஆபிரிக்காவின் தெற்கு, கிழக்குக் கரைகளையும் கண்டறிந்தனர். 1505 இல் வாஸ்கோடகாமாவின் பிரசித்தி பெற்ற யாத்திரைக்குப்பின்னர் போத்துக்கீசர் மொசாம்பிக்கிலும் அங்கோலாவிலும் குடியேற்றங்

களை நிறுவினர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தர் நன்நம்பிக்கைமுனைப்பகுதியில் ஒரு குடியேற்றத்தை நிறுவினர். இவ்வாறு 16 ஆம் 17 நூற்றுண்டுகளில் ஆபிரிக்காவின் கரையோரங்களில் நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்கள் நீக்ரோக்களைப் பிடித்து வட அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பும் “அடிமை வியாபாரத்துக்கும்” உதவின. மேலும் அவை தூரகிழக்கு வர்த்தகப் பாதையில் தரிப்பு நிலையங்களாகவும் பயன்பட்டன. மேற்குறிப் பிட்ட நிலைமை 19 ஆம் நூற்றுண்டுவரை நிலவியது. அதன் பின் னர் ஆபிரிக்காவின் உள்நாட்டுப்பகுதி

ஆபிரிக்காவின் பங்கீடு

களைக் கண்டறிவதிலும் அங்கு குடியேறுவதிலும் பல ஐரோப்பியநாடுகள் கவனம் செலுத்தின.

இவ்வாறு ஆபிரிக்கா நிலப்பரப்பில் ஒரு பகுதியைத் தனதாக்கிய முதலாவது நாடு பிரான்சாகும். அது 1820-27 இல் வட ஆபிரிக்காவிலுள்ள அல்ஜீரியாவின் உள்நாட்டு விடயத்தில் தலையிட்டு அதனுடன் போரிட்டு 1858 இல் அதைத் தனது குடியேற்ற நாடாக்கியது. பின்னர் அந்நாட்டிலிருந்துகொண்டு ஆபிரிக்காவின் உட்பகுதிகளில் தேட்டம் மேற்கொண்டு மொழுக்கோ, தியூனிஸ் உட்படச் சகாராவின் பெரும் பகுதியையும் மேற்கு ஆபிரிக்காவில் ஒரு பகுதியையும் கைப்பற்றியது. பிரான்சியர் ஆபிரிக்காவின் வட, மேற் குப் பகுதிகளில் தேட்டம் செய்த காலத்தில் பிரித்தானியர் தெற்கு, மத்திய பகுதிகளில் தேட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். இவ்வாறு தேட்டம் செய்தவர்களில் ஸ்ரான்லி, விவிங்ஸ்ரன், சில் ரேட்ஸ் என்போர் பிரபலமானவர்கள். அவர்கள் நெல் நதியின் உற்பத்திப்பிரதேசம், கொங்கோப்பிரதேசம், மத்திய ஆபிரிக்காவிலுள்ள ஏரிப்பிரதேசம் ஆகியவற்றில் நீண்டகாலமாகப் பிரயாணம் செய்து, பல ஆபத்துக்களுக்கிடையில், பல புதிய இடங்களையும் ஏரிகளையும் ஆற்றுப்பாதைகளையும்கண்டறிந்தனர். இவ்வாறு தேச ஆராய்ச்சி செய்தவர்கள் கண்டறிந்தவற்றைக் கேள்விப்பட்ட ஏனைய ஐரோப்பியரின் ஆவல் அதிகரிக்க அவர்களும் ஆபிரிக்காவில் தேட்டங்கள் செய்யவும் குடியேற்றங்களை நிறுவவும் துணிந்தனர். இவ்விதமாகப் பிரித்தானியா, பிரான்சு, பெல்சியம், போத்துக்கல், ஸ்பெயின், ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகியன் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஆபிரிக்காவின் பெரும்பகுதியைக் கூறுபோட்டுத் தமது குடியேற்றங்களாக்கிக் கொண்டன. இவற்றில் பிரித்தானியா தற்போதைய ரேஷியா, தென்னைபிரிக்காப் பகுதிகளையும், கிழக்காபிரிக்காவில் ஒரு பகுதியையும் எகிப்து, குடான் பகுதியையும் மேற்கில் கானு,

நெஜீரியாப் பகுதியையும் தனதாக்கிக் கொள்ள, ஜேர்மனி, தென்மேற்கு ஆபிரிக்கா, கமஹன், ரோகோ, தென்கிழக்கு ஆபிரிக்கா என்பவற்றைத் தனதாக்கியது. இது போலவே இத்தாலி, ஸ்பெயின், போத்துக்கல் ஆகியனவும் சிற்சில பகுதிகளைத் தமது குடியேற்றங்களாக்கிக் கொண்டன. இவ்விதமாக ஐரோப்பியர் ஆபிரிக்காவைப் பங்கிடும் பொழுது தமது குடியேற்றங்களின் எல்லைகளில் அதிக கவனம் செலுத்தினரேயன்றி அங்கு வாழ்ந்த ஆபிரிக்கக் குடைசிகளில் எள்ளளவும் அக்கறை காட்டவில்லை. அன்றியும் ஆபிரிக்காவுட் புகுந்த ஐரோப்பியர் அதன் இயற்கைச் செல்வங்களையெல்லாம் கவர்ந்து சென்றனர். இவ்வாறு ஐரோப்பியர் செய்த தீமைகளின் பலன்களை இன்று சுதந்திர நாடுகளாக இருக்கின்ற ஆபிரிக்கநாடுகள் அநுபவிப்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணக் கூடியதாயிருக்கிறது. மேலும் ஆபிரிக்காவில் குடியேற்றங்களைத் தாபிப்பதில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கிடையே ஏற்பட்ட போட்டியும், பொருமையும் அவற்றிடையே பகைமையை உண்டாக்கி முதலாம் உலகப் போருக்கும் ஒரு காரணமாயின.

பயிற்சிகள்.

1. பதினாறும்நாற்றுண்டில் ஐரோப்பியர் கீழத்தேசங்களை நோக்கிக் கெல்லமுயன் றதற்குக் காரணங்கள் யாவை?
2. ஐரோப்பிய அரசுகள் குடியேற்ற நாடுகள் நிறுவுவதற்குத் தூண்டுகோலாக இருந்தவை யாவை?
3. கைத்தொழிற் புரட்சி எவ்வழியில் குடியேற்றப் போட்டிக்கு உதவியது?
4. ஆபிரிக்கா ‘இருண்டகண்டம்’ எனப்பட்டதேன்?
5. ஆபிரிக்காவில் முதன்முதல் குடியேற்றநாட்டை நிறுவிய அரசு யாது? அது எங்கு நிறுவியது?
6. ஆபிரிக்காவில் தேட்டம் செய்தவர்கள் இருவரின் பெயரைக் கூறுக;

7. ஆபிரிக்காவில் ஜேர்மனி, இத்தாலி ஆகியவற்றுல் கைப் பற்றப்பட்ட நாடுகள் யாவை?
8. ஆபிரிக்கா பங்கிடப்பட்டதனால் ஏற்பட்ட விளீகள் யாவை?

பாடம் 12.

கீழூத்தேசங்களில் ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கம் பரவுதல்.

கி. பி. பத்தாம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட சிலு வைப் போர்களின்போதுதான் ஐரோப்பியர் கீழூத்தேச மக்களைப்பற்றியும், அங்கு காணப்படும் பொருட்களைப்பற்றியும் நன்கு அறிந்து கொண்டனர். அப் போது கீழூத்தேசப் பொருட்களில் பட்டு, மஸ்வின் ஆகியனவும் வாசனைத்திரவியங்களும் ஐரோப்பியரை அதிகமாகக் கவர்ந்தன. இதன் பின்னர் கி. பி. 1453 இல் துருக்கியர் கொன்ஸ்தாந்தினேபிலைக் கைப் பற்றிய பின்னர் மத்திய தரைக்கடல் வழியாக இந்து சமுத்திரத்துக்குச் செல்லும் கடற்பாதைகளை ஐரோப்பியர் பாவிக்கவிடாது தடுத்தபடியால் ஆபிரிக்கா வைச் சுற்றிக் கீழூத்தேசங்களுக்குச் செல்வதற்கு வழிகாணப் பல அரசுகள் முயன்றன. அவற்றில் போத்துக்கல்தான் முதன் முதல் ஆபிரிக்காவின் தென்முனையைச் சுற்றிச் சென்று இந்தியாவை அடைவதில் வெற்றி பெற்றது. இவ்வாறு முதன் முதல் இந்தியாவைச் சென்றடைந்தவன் வாஸ்கோடகாமாவராகும்; அவன் 1505 இல் இந்தியாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள கள்ளிக்கோட்டையைச் சென்றடைந்தான்.

வாஸ்கோடகாமா இந்தியாவைக் கண்டறிந்த பின்னர் போத்துக்கீசர் இந்தியாவுக்கு வந்து கோவையில் ஒரு குடியேற்றத்தைத் தாபித்துக் கொண்டனர். இதன் பின்னர் அவர்கள் இலங்கையின் கரையோரப் பகுதியைக் கைப்பற்றினர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ஆங்கிலேயர், ஒல்லாந்தர், பிரான்சியர் ஆகியோரும் கிழைத்தேசங்களை நாடிவந்து ஆங்காங்கு தமது குடியேற்றங்களை நிறுவினர். இவ்விதமாக ஒல்லாந்தர் யாவா, சுமத்திரா, செலிடீஸ், போனியோ என்னும் கிழக்கிந்திய தீவுகளைக் கொண்டதும் தற்போது இந்தோனேசியா எனப்படுவதுமான பகுதியில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டினர். ஒல்லாந்தர் பற்றேவியா என்னுமிடத்தைத் தமது வர்த்தக மையமாகவைத்து அயல்நாடுகளுடன் வர்த்தகம் செய்வதிலும் அவற்றில் தமது ஆதிக்கத்தைப் பரப்புவதிலும் ஈடுபட்டனர். அக்காலத்தில்தான் அவர்கள் போத்துக்கீசரிடமிருந்து இலங்கையின் கரையோர மாகாணங்களைக் கைப்பற்றினர்.

இவ்வாறு போத்துக்கீசரும், ஒல்லாந்தரும் இந்து சமுத்திரப் பகுதியில் தமது செல்வாக்கை வளர்த்திருந்த காலத் தில் ஆங்கிலேயரும், பிரான்சியரும் இந்தியாவை வந்தடைந்து அங்கு தமது குடியேற்றங்களை நிறுவுவதில் ஈடுபட்டனர். அவர்களில் பிரான்சியர் சந்திராகர் பாண்டிச்சேரி, முதலிய இடங்களிலும் ஆங்கிலேயர் குரத், பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை ஆகிய இடங்களிலும் வர்த்தக நிலையங்களையும் குடியேற்றங்களையும் தாபிப்பதில் வெற்றி பெற்றனர். ஆயினும் பிரான்சியரும் பிரித்தானியரும் குடியேற்றப் போட்டியினால் ஏழாண்டுப் போரில் ஈடுபட்டபோது அதில் பிரித்தானியா வெற்றி பெற்றதாலே பிரான்சியர் இந்தியாவில் பாண்டிச்சேரி, காரைக்கால் என்னுமிடங்களைத் தவிர ஏனைய பகுதிகளைப் பிரித்தானியரிடம் விட்டுவிட்டுக் கிழக்கு நோக்கிச் சென்று இந்துசினக்

குடாநாட்டில் தமது ஆதிக்கத்தை நிறுவுவதில் வேற்றி பெற்றனர். அதேசமயம் ஆங்கிலேயர் இலங்கை, மலாயா, சிங்கப்பூர், கொங்கோங் முதலியவற்றைக் கைப்பற்றி அங்கு தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டி னர். மேலும் 17-ஆம் நூற்றுண்டில் ‘குக்’ என்னும் பிரித்தானிய கடலோடி அவஸ்திரேலியா, நியூசிலந்து ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடித்ததைத் தொடர்ந்து அந்நாடுகளையும் ஆங்கிலேயர் தமது குடியேற்ற நாடுகளாகக் கொண்டனர்.

மேற்கூறப்பட்டவாறு ஐரோப்பிய அரசுகள் கீழூத்தேசங்களில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டிய காலத்தில் ஸ்பானியருக்குச் சொந்தமாயிருந்த பிலிப் பைன் தீவுகளை ஐக்கிய அமெரிக்கா அவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றித் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஜேர்மனி நியூகினியின் ஒரு பகுதியையும் கரௌலின், மார்சல் என்னும் தீவுகளை யும் தனது குடியேற்றங்களாக்கிக் கொண்டது. இவ்வாறு கீழூத்தேசங்களுக்கு ஐரோப்பியரும் அமெரிக்கரும் வந்ததின் விளாவாகத் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் குடியேற்ற நாடுகளாகப்பட்டதனால் அங்கு புதிய முறையான பெருந்தோட்டப்பயிர்ச்செய்கை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதேசமயம் ஐரோப்பிய அரசியல் கருத்துக்களும் பண்பாடும் அந்நாடுகளில் பரவின. மேலும் கீழூத்தேசம் நோக்கி ஐரோப்பியர் வந்த மையால் தான் கிழக்காசிய நாடுகளான சீனை, யப்பான் என்பவற்றைப்பற்றியும் உலகமக்கள் தெரிந்துகொண்டனர். அன்றியும் ஐரோப்பியர் கீழூத்தேசங்களில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியதன் இன்னொரு விளாவாகத், தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பொருளாதார ரீதியில் சுரண்டப்பட்டன. இதனால் அவை சுதேசக் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்யவும், சுதந்திரமான வர்த்தகத்தில் ஈடுபடவும் தடங்கல் ஏற்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் கடல் கடந்து சென்று குடியேற்றங்களையும் வர்த்தக நிலையங்களையும் நிறுவியகாலத்தில் இன்னொரு ஐரோப்பிய அரசாகிய இரசியா உள்நாட்டுப்பகுதியில் ஆசியாவின் கிழக்கு, தெற்குத் திசைகளில் விரிவடைந்து ஒரு பேரரசாகியது. அது கிழக்கே சினைவுக்கும் தெற்கில் இந்தியாவுக்கும் ஆபத்தை விளாவிக்கக்கூடிய ஒரு செயலாயிருந்தது.

பயிற்சிகள்.

1. கீழூத்தேசங்களுக்குச் செல்வதற்கு ஐரோப்பியர் விரும்பியதென்?
2. கீழூத்தேசங்களுக்கு முதன் முதல் வழி கண்டவர்யார்?
3. இந்தியாவில் போத்துக்கீசர், பிரான்சியர், பிரித்தானியர் ஆகியோரால் நிறுவப்பட்ட குடியேற்றங்கள் யாவை?
4. ஒல்லாந்தர் எங்கெங்கு தமது ஆதிக்கத்தை நிறுவினர்?
5. ‘குக்’ எவற்றைக் கண்டுபிடித்தான்?
6. தென்கிழக்காசியாவில் எங்கெங்கு ஆங்கிலேயர் குடியேற்றங்களை நிறுவினர்?
7. தென்கிழக்காசியாவில் ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கம் ஏற்பட்டதனால் ஏற்பட்ட விளாவுகள் யாவை?

அலகு 11.

சீனவும் யப்பானும் எழுச்சியடைதல்

பாடம் 13.

சினு.

உலகின் பழம் பெரும் நாகரிகங்களில் ஒன்றான கோயாங்கோ நதிக்கரை நாகரிகம் தோன்றிய நாடு சீனவாகும். சீனவில் ஏறத்தாழ மூவாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே முடியாட்சி முறை ஏற்பட்டது. அன்றியும் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் படையெடுத்த தாத்தாரியரின் தாக்குதல்களையெல்லாம் தடுத்து அது நிலைபெற்றிருக்கிறது. இவ்வாறு நிலைபெற்ற சீனவில்தான் கொண்டுசியஸ், லாவோசே முதலிய புகழ் மிக்க பெரியார்கள் தோன்றினர். அத்தகைய சீனவை 14 ஆம் நூற்றுண்டு முதல் “மிங்” என்னும் வமிசத்தவர் ஆண்டு வந்தனர். பின்னர் மஞ்சுரிய இனத்தைச் சேர்ந்த சக்கரவர்த்திகள் அதன் ஆட்சியைக் கைப்பற்றி இருபதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதிவரை ஆண்டுவந்தனர். அவர்களது ஆட்சியில் நாட்டில் அமைதி நிலவியது.

இவ்வாறு சீரும் சிறப்பும் பெற்ற சீனவைப்பற்றிக் கேள்வியற்ற ஜோப்பியர் அதனுடன் வர்த்தகம் செய்யப் பெரிதும் விரும்பினர். எனவே கிழக்கு ஆசியாவை நாடிவந்த எல்லா அரசுகளும் சீனவுடன் தொடர்புகொள்ள எத்தனித்தன. ஆயினும் சீனர் தமது மண்ணில் பிறநாட்டினர் காலவைப்பதை விரும்பாததோடு ஜோப்பியரை “மிலேச்சர்” எனவும் இகழ்ச்சியாகக் கருதி வந்தனர். இந்நிலைமையில் 16 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் போத்துக்கீசரும் பிரித்தானியரும் சீனவில் முறையே மக்காவோ, கான்ரன், என்னும் வர்த்தக நிலையங்களைத் தமது பால

னத்தின் கீழ்ப்பெற்றன. இவ்வாறு வர்த்தக நிலையங்களை நிறுவியபோதும் சீனவுடன் ஒழுங்கான வர்த்தகம் நடைபெறவில்லை. ஏனெனில் சீனர் தொடர்ந்து ஜோப்பியரை மிலேச்சர் எனக் கணித்து அவமதித்து வந்தனர். அவ்வேலை பிரித்தானியர் அவமதிப்பையும் பொருட்படுத்தாமல் சில சீன அதிகாரிகளின் இரகசிய உதவியுடன் அபின் வர்த்தகம் செய்து வந்தனர். அதையறிந்த அரசாங்கம் தீவிரகட்டுப்பாடுகளை விதித்தபோது கள்ள அபின் வர்த்தகம் தொடங்கியது.

இவ்வாறு கள்ள அபின் வர்த்தகம் நடைபெறும் காலத்தில் ஒரு முறை அபின் முழுவதும் கைப்பற்றப்பட்டது. இதனால் ஆத்திரமடைந்த பிரித்தானியா 1839 இல் சீனமீது போர் தொடுத்தது. ‘அபினிப்’ போர் என்னும் இப்போர் 1844 வரை நீடித்தது. அதில் பிரித்தானியரே வெற்றி பெற்றனர். ஏனெனில் சீனர்களிடம் போர் செய்யும் திறமையோ, நவீன போர்க் கருவிகளோ எதுவும் இருக்கவில்லை. எனவே போரில் தோல்வியடைந்த சீன 5 துறைமுகங்களைப் பிரித்தானியரின் வர்த்தகத்துக்குத் திறந்துவிடச் சம்மதித்தது. அவை உடன்படிக்கைத் துறைகள் எனப்படும். அவற்றில் கொங்கொங்கும் ஒன்று. அது இன்னும் பிரித்தானியரின் பாலனத்தில் உள்ளது. அத்துடன் அபின் வர்த்தகத்துக்கும் சீன அநுமதியளித்தது. அபினிப் போரின் பின்னர் 1856 இல் சீனர் சிலர் பிரித்தானியாவின் தேசியக் கொடியை அவமதித்ததைச் சாட்டாகக் கொண்டு பிரித்தானியர் மீண்டும் சீனவுடன் போரிட்டனர். அவ்வேலை தமது நாட்டு மத போதகர் ஒருவரைச் சீனர்கள் கொண்ட தனால் பிரான்சியரும் அவர்களுடன் போரிட்டனர். இப்போர்களின் விளைவாகச் சீன மேலும் சில துறைகளை வெளிநாடுகளின் பாவளைக்குத் திறந்துவிட்டதோடு மத போதகர்களும் வெளி நாட்டுத் துதர்

கனும் சீனவில் தங்கியிருக்கவும், உள்நாட்டில் சுற்றுப் பயணம் செய்யவும் அனுமதித்தது.

இதற்குப் பின்னர் 'கொரியா' வில் 1894 இல் ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டபோது அதை அடக்க உதவி செய்யும்படி அந்நாட்டு அரசன் சீனவைக் கேட்டபோது சீன ஒரு படையை அங்கு அனுப்பியது. அவ்வேளையப்பானும் கொரியா மீது உரிமைபாராட்டித் தனது படையை அனுப்ப அவ்விருப்பைக்கனும் மோதிக் கொண்டன. அப்போரில் யப்பானே வெற்றி வாகை குடியது. அதன் பயனாக அது லியோதுங் குடாநாடு, போர்மோசா ஆகியவற்றையும் பல வர்த்தகச்சலுகை களையும் பெற்றுக்கொண்டது. இவ்வாறு யப்பானுடன் சீன போரிட்ட சமயம் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன் படுத்திய (இரசியா, பிரித்தானியா, ஜேர்மனி ஆகியன முறையே போட்டுதார், வேஹாவே, கியான்சோ ஆகிய இடங்களில் தமது கடற்படைத்தளங்களை அமைத்துக் கொண்டன. அச்சமயம் சீனவின் கண்காணிப்பிலிருந்து வந்த இந்து சீனக் குடாநாட்டைப் பிரான்ஸ் தனது செல்வாக்குப் பிரதேசமாக்கிக் கொண்டது. இவ்விதமாகச் சீன பல வஸ்லரசுகளாலும் பங்கு போடப்படக் கூடிய ஒரு நிலையில் ஐக்கிய அமெரிக்கா தலையிட்டுச் சீன சுதந்திரமாக இருக்கவும் அதனுடன் எல்லா நாடுகளும் சுதந்திரமாக வர்த்தகம் செய்யவும் அனுமதிக்குமாறு கேட்க அதை இங்கிலாந்து ஏற்றது. (இக்கொள்கை திறந்த கதவுக் கொள்கை எனப்படும்.)

இது இவ்வாரூக், மேல் நாட்டினர் தமது நாட்டில் ஊடுருவியதை வெறுத்த சீனமக்களில் ஒரு பிரிவினர் அவர்களை வெளியேற்றும் நோக்கத்துடன் கலவரங்களை உண்டாக்கினர். அது பொக்கர் இயக்கம் எனப்படும். அதன் விளைவாக வெளிநாட்டு மத போதகர்களிற் பலரும் 250 ஐரோப்பியரும் பெருந்தொகையான கத் தோலிக்கரும் உயிரிழந்தனர். ஆயினும் மேற்கு நாடு

களின் கூட்டுப்படையொன்று பொக்கர்களை முறிய டித்தது. இதன் பின்னர் சீனர்கள் தமது பலீனத்தை உணர்ந்து மேற்கு நாட்டுப் பாணியில் தமது படைகளைப் பலப்படுத்தவும், பொருளாதாரத்தை விருத்தி செய்யவும் முயன்றனர். அதேசமயம் ஏராளமான சீனமாணவர்கள் அமெரிக்காவுக்கும் ஐரோப்பாவுக்கும் சென்று உயர் கல்வி கற்றுவந்தனர். இவற்றின் பயனுக்கு சீன 'தற்கால்' மயமாகியது. ஆனால் அதற்கிடையில் 1908 இல் சீனச்சக்கரவர்த்தினி இறந்ததைத் தொடர்ந்து நாட்டில் குழப்பங்கள் உண்டாயின. அப்போது (சீனவின் தென்பகுதியில் கலகஞ் செய்தவர்களின் தலைவராக டாக்டர் சன்யாற்சேன் என்பவர் இருந்தார் அவரது கட்சி குவோமிந்தாங் எனப்படும்.) சன்யாற்சென் சீனவை ஒரு குடியரசாக்கவும், அங்கிருந்து வெளி நாட்டாரைத் துரத்தவும் திட்டமிட்டார். அவரது கட்சிக்காரர்கள் 1911 இல் ஒரு புரட்சி செய்து புதிய சக்கரவர்த்தியைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி விட்டுச் சன்யாற் சென்னைச் சீனவின் ஐதைபிப்தியாக்கினர். ஆயினும் 1912 இல் அவர் யுவான்சீகே எனப்பவனுக்கு அப்பதவியைக் கொடுத்துவிட்டுத் தாம் விலகினார். அதன் பின்னர் 1914 இல் முதலாம் உலகப்போர் தொடங்கியது. அதேசமயம் 1916 இல் யுவான்சீகேயும் இறந்தான். இவற்றின் விளைவாகச் சீனவில் மீண்டும் குழப்பங்கள் மலிந்தன. (இக்காலத்தில் சீன ஜேர்மனிக்கு எதிராகச் செயலாற்றியது) அன்றியும் குழப்பம்மலிந்த இக்காலத்தில் யப்பானும் சீனவில் உள்நாட்டு விடயங்களில் அடிக்கடி தலையிட்டு வந்தது. அவ்வேளை சன்யாற்சென் தென்சீனவை மூலம் கான்ரனில் ஒரு அரசாங்கத்தை அமைப்பதில் வெற்றி பெற்றார். ஆயினும் அதேகாலத்தில் வட சீனவில் பீக்கிங் கிலும் ஒரு இராணுவ அரசாங்கம் போட்டியாக நிறுவப் பட்டது. இதன் விளைவாக உள்நாட்டுப் பூசல்கள் அதிகரித்தன. அந்நிலையில் சன்யாற்சென் முதலாம் உலகப்போர் முடிந்தவுடன் இரசியாவின் உதவியைப்

பெற்று நவசினைவைக்கட்டியெழுப்ப முனைந்தார். ஆயினும் அவர் தமது திட்டங்களை முற்றுக திறை வேற்ற முன்னர் 1925 இல் இறந்தபோது சியாங்கைசேக் என்பவர் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்.

சன்யாட்சென்

சியாங்கைசேக்

சியாங்கைசேக் சீனை முழுவதையும் தமது ஆட்சியின்கீழ்க் கொண்டுவரத் திட்டமிட்டு ஒரு பெரிய படையுடன் வடக்கு நோக்கிச் சென்று காங்களை, நான்கிங், பிக்கிங் என்னும் நகரங்களைக் கைப்பற்றிய பின்னர் நான்கிங்கைத் தமது தலைநகராக்கி நாட்டை ஆளத் தொடங்கினார். ஆயினும் அவர் சீனைவின் வறுமைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதில் வெற்றிபெறவில்லை. அந்நிலையில் இரசியாவுக்குச் சென்றுவந்த படைவீரர் மூலமாக நாட்டில் பொதுஉடைமைக் கருத்துக்கள் பரவி ஒரு இயக்கமாக உருவெடுத்தன, பொதுஉடைமைவாதிகள் தமக்கென ஒரு படையைத் திரட்டிய தோடு 1934 அளவில் சீனைவில் கீபங்கைத் தமது ஆளையின்கீழ்க் கொண்டுவந்தனர். அதற்கு முன்னர் 1931 இல் யப்பான் மஞ்சுரியாமீது படையெடுத்து

அதைக் கைப்பற்றியது. அடுத்து 1937 இல் அது சீனைவுடன் பெரிய போரில் இறங்கி அதன் கிழக்குப்பாகம் முழுவதையும் கைப்பற்றிவிட்டது. அச்சமயம் பொது உடைமைவாதிகளும் சன்யாற்சென்னின் கட்சியினரும் யப்பானியருக்கு எதிராகப் போரிட்டனர். ஆயினும் அப்போர் நடந்து கொண்டிருந்தபோது 1939 இல் இரண்டாம் உலகப் போரும் தொடங்கியது. அப்போர்க்காலத்தில் பொது உடைமைவாதிகள் சீனைவின் வடபகுதியில் தமது செல்வாக்கை வளர்த்துக்கொண்டனர். அதேசமயம் சியாங்கை சேக்கின் நிலை படிப்படியாகப் பலவீனமடைந்தது. பின்னர் 1945 இல் போர் முடிந்தவுடன் இருபகுதியினரும் யப்பானியர் விட்டுச் சென்ற பகுதிகளைக் கைப்பற்றுவதில் போட்டியிட்டுப் போரிட்டனர். இப்போரில் பொது உடைமைவாதிகளே வெற்றி பெற்றனர். அவர்களின் பிடியிலிருந்து மஞ்சுரியாவை மீப்பதற்குச் சியாங்கைசேக் செய்த முயற்சிகள் பலனளிக்கவில்லை. எனவே தோல் வியற்ற சியாங்கைசேக் பக்கத்திலுள்ள போர்மோசாத் தீவுக்குச் சென்று போட்டி அரசை நிறுவி அதற்குத் தேவீசீய சீனை எனப்பெயரிட்டு அங்கு இன்றும் இருக்கிறார். அதேசமயம் பொதுவுடைமைவாதிகள் மாசேதுங்கலைமையில் 1949 முதல் சீனைவை ஒரு குடியரசாக்கி நாட்டை ஆண்டு வருகின்றனர். இன்று சீனக்குடியரசு உலகநாடுகளில் பலம் மிக்க ஒன்றுக்கிறது.

பயிற்சிகள்

1. சீனைவுடன் முதல் முதல் தொடர்புகொண்ட ஐரோப்பிய அரசுகள் எவை?
2. ‘அபினிப்போர்’ எவ்வாறு, எப்போது ஏற்பட்டது?
3. அப்போரின் விளைவு யாது?
4. 1856 இல் பிரான்சியரும் பிரித்தானியரும் சீனைவுடன் போரிட்டதேன்?

5. 1894இல் சீனவும் யப்பானும் போரிடக்காரணமென்ன?
6. 'திறந்த கதவுக் கொள்கை' என்பது யாது?
7. 'பொக்ஸர்' இயக்கம் ஏன்தோன்றியது? அது எவ்வாறு முடிவுற்றது?
8. சன்யாற்சென் எவ்வாறு ஐஞ்சிபதியானான்?
9. சீனவில் பொது உடைமைக் கருத்துக்கள் எவ்வாறு புகுந்தன?
10. சியாங்கைசேக் என்பவர் யார்? அவர் ஏன் சீனவை விட்டு வெளியேறினார்?
11. சிறுகுறிப்பெழுதுகள்: 1. குவோமிந்தாங் 2. யுவான், சிகே 3. தேசியசினு.

பாடம் 14.

யப்பான்.

யப்பான் ஒருதீவு நாடாகும். அது கொக்கைடோ, கொன்சு, சிக்கொக்கு, கைசு என்னும் நான்கு பெரிய தீவுகளையும் பல சிறிய தீவுகளையுமடையது. அதுவும் சீனவைப்போல் நீண்ட காலம் ஒரு தனியர் சாகத் திகழ்ந்தது. அங்கு 'மிக்காடோ' எனப்படும் அரசர்களின்கீழ் முடியாட்சி நடந்துவந்தது. பின்னர் 16 ம் நூற்றுண்டில் முதன் முதல் ஜேரோப்பிய வர்த்தகர்கள் சிலரும் சில பாதிரிமார்களும் அங்கு கால்வைத்தனர். ஆயினும் பாதிரிமாரின் பிரசாரத் தினால் நாட்டில் மதப் பூசல்களும், குழப்பங்களும் ஏற்பட்டதனால் 1638 இல் யப்பான் வெளியாரெவரும் வருவதற்குத் தடைவிதித்தது. இவ்வாறு யப்பான் மேற்கொண்ட செயலினால் ஜேரோப்பியரின் வர்த்தகம் பாதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்திலையில் 1853 இல்

கொம்மோர் பெரி என்னும் ஓர் அமெரிக்க கடற்படை வீரன், தனது போர்க்கப்பல்களுடன் தோக்கியோவில் இறங்கித் தனது படைப்பலத்தினால் யப்பானிய பிரதம மந்திரியைப் பயமுறுத்தி அமெரிக்காவும், ஏனைய வெளி நாடுகளும் யப்பானுடன் வர்த்தகம் செய்வதற்கு உரிமைபெற்றன. இதன் பின்னர் யப்பானின் வெளி நாட்டு வர்த்தகம் அதிகரித்தது.

இவ்வாறு யப்பான் மீண்டும் வெளி நாடுகளுடன் தொடர்பு கொள்ளத் தொடங்கியதன் மேல் ஜேரோப் பியரைப் பின்பற்றித் தன்னைப் பல்ப்படுத்தவும் முன் ணேற்றவும் துணிந்தது. அம்முயற்சியில் யப்பானிய பிரபுக்கள் (தைமியோ) முன் நின்றனர். அவர்கள் 1868 இல் பிரதம மந்திரியைப் பதவியிலிருந்து நீக்கி விட்டு மன்னனுக்கு அவனதுஅதிகாரத்தை வழங்கினர். பின்னர் அவ்வாண்டே மிறக்கிற்றே என்பவன் மன்னாகினான். அவனது ஆட்சிக் காலத்தில் யப்பான் நவீன மயமாகியது, அவன் காலத்தில் மானிய முறை ஒழிக் கப்பட்டது. ஜேரோப்பிய சட்டங்களைத் தழுவி ஒரு புதிய நீதிக்கோவை உருவாக்கப்பட்டது. ஜேரோப் பிய மொழிகளைக் கற்பதிலும் விஞ்ஞானத்தை விருத்தி செய்வதிலும், கைத்தொழில்களைக் கட்டி மேழுப்புவதிலும், கல்வியை வளர்ப்பதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தப்பட்டது. அதேசமயம் வெளிநாடுகளில் கல்வி கற்ற யப்பானியரும் பல வெளிநாட்டு நிபுணர்களும் தொழில் நுட்பம், விஞ்ஞானம், இராணுவப் புனரமைப்பு முதலிய துறைகளில் யப்பானியர் எழுச்சிபெற உதவினர்.

மேற் கூறப்பட்ட முறையில் மேற்கு நாடுகளைப் பின்பற்றி முன்னேறிய யப்பான் 1894 இல் கொரிய விடயமாகச் சீனவைடன் போரிட்டு அதில் பெரும் வெற்றி பெற்றது. அவ்வெற்றி யப்பானிடமும் சூடு யேற்ற நாடுகளைத்தாபிக்கும் ஆவலைத்தூண்டிவிட்டது.

எனவே அடுத்து யப்பான், சினை, கொரியா, மஞ்சு ரியா முதலிய நாடுகளில் தனது செல்வாக்கை வளர்க்க முற்பட்டது. அப்போது அது சைபீரியாப்பகுதியில் குந்து கிழக்கு நோக்கி விரிவடைந்து வந்த இரசியா வடன் மோதிக்கொண்டது. இரசியா 1848 இல் ஆழூர் மாகாணத்தைப் பிடித்தபின்னர் 1898 இல் சினை விடமிருந்து போட் ஆதரைப் பெற்றது. பின்னர் பொக்கர் கலவரங்கள் நடந்த காலத்தில் மஞ்சு ரியாவையும் கைப்பற்றியிருந்தது. அச்செயல் புதிதாக எழுச்சி பெற்ற யப்பானுக்குப் பிடிக்கவில்லை. எனவே மஞ்சுரியாவிலிருந்து படைகளை அகற்றும்படி யப்பான் விடுத்த கோரிக்கைக்கு மறுப்புத் தெரிவித்ததினால் இரு நாடுகளுக்குமிடையில் 1904 இல் போர் ஏற்பட்டது. அப்போரிலும் யப்பானே வெற்றி பெற்றது. அதன் பயனாக போட் ஆதர் துறையும், சாகலீன் தீவின் தென்பாகமும் யப்பானின் உடைமையாகின. இரசியப்போர் யப்பானின் செல்வாக்கை மேலும் ஒருபடி உயர்த்தியது. அதன்பின்னர் அது முதலாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் நேசநாடுகள் பக்கம் நின்று கிழூத் தேசங்களில் தனது வர்த்தக நலன்களை விருத்தி செய்தது.

முதலாம் உலகப்போருக்குப் பின்னர் 1929 இல் ஏற்பட்ட சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடியின் விளைவக யாப்பான் கனிப்பொருள்வளம் மிக்க மஞ்சுரியாவைக் கைப்பற்றியது. பின்னர் சீனைவின் உள்நாட்டு விடயங்களில் அடிக்கடி தலையிட்டு அங்கு குழப்பம் நிலவியகாலத்தில் அதன் கிழக்குப் பகுதிமுழுவதை யும் கைப்பற்றியது. இவ்வாறு சீனை வூடன் அது பூசலிட்டுவந்த காலத்தில் இரண்டாம் உலகப்போர் தொடங்கியபோது யப்பான் ஜேர்மனியை ஆதரித்தது. அப்போரின் தொடக்கத்தில் யப்பான் பல வெற்றிகளைப் பெற்றுத் தெங்கிழக்காசியா முழுவதை யும் தனது ஆணையின் கீழ்க் கொண்டுவந்தது. ஆயிர

ஞம் 1941 இல் யப்பான் பேள்ளூபர் துறையில் தங்கிநின்ற அமெரிக்கக்கப்பற்படைமீது குண்டு வீசிய தனால் அமெரிக்காவும் யப்பானுக்கு எதிராகப் போரில் இறங்கியது. எனவே அதற்குப் பின்னர் யப்பானின் போர் வலி படிப்படியாகக் குறைந்து போக இறுதி யில் அமெரிக்காவின் அனுக்குண்டு வீச்சுடன் அது சரணடைந்தது.

இவ்வாறு இரண்டாம் உலகப் போரில் தோல் விழுற்ற யப்பான் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கண்காணிப் பின் கீழிருந்து வந்தது. பின்னர் அமெரிக்கர் யப்பானுக்குச் சுதந்திரம் கொடுத்துவிட்டு அந்நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். அதன்மேல் யப்பான் போர்க்காலத்தில் அழிந்த தனது கைத்தொழில்களை யெல்லாம் புனரமைத்துப் பல வழிகளிலும் தனது பொருளாதாரத்தைப்பலப்படுத்தி இன்று கைத்தொழிற் துறையில் ஆசியாவில் முன்னணியிலுள்ளது. யப்பானின் துரிதமுன்னேற்றம் அபிவிருத்தியடைந்து வரும் ஏனைய ஆசிய நாடுகளுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

பயிற்சிகள்.

1. யப்பானியத்துறைகளை வெளிநாட்டு வர்த்தகத்துக்குத் திறந்து விட்டவன் யார்?
2. மிற்சுகிற்றோ மன்னன் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் யாவை?
3. 1904 இல் இரசியப் போரினால் யப்பான் பெற்றபயன் யாது?
4. யப்பான் 1931 இல் மஞ்சுரியாவைக் கைப்பற்றியதேன்?
5. இரண்டாம் உலகப் போரில் யப்பான் தோல்விழுற்ற தேன்?
6. அண்மைக்காலத்தில் யப்பான் எத்துறைகளில் முன்னேற்றமடைந்துள்ளது?

அலகு 12.

பாடம் 15, 16.

ஐக்கிய அமெரிக்காவின் உன்னத நிலையும் ஆதிக்கமும்.

வட அமெரிக்காவின் கிழக்குக் கரையோரமாக நிறுவப்பட்டிருந்த 13 ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களும் பதி ணெட்டாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் தாய்நாட்டு டன் போராடிச் சுதந்திரம் பெற்ற சரித்திரத்தை ஏழாந்தரத்தில் படித்திருக்கிறீர்கள்வல்வா? இவ்வாறு சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் ஐக்கிய அமெரிக்கா என்னும் பெயருடன் அவை அதிகவேகமாக விரிவும் வளர்ச் சியும் அடைந்தன. ஐக்கிய அமெரிக்கா பத்தொன் பதாம் நூற்றுண்டில் மேற்கு நோக்கி விரிவடைந்தது. 1803 இல் ஹசியானு என்ற பிரதேசமும், 1846 இல் ஒற்கனும், 1845 இல் ரெக்ஸாசம், 1848 இல் மெச் சிக்கோவின் கீழிருந்த பிரதேசமும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் பகுதிகளாக இணக்கப்பட்டன. இதைத் தொடர்ந்து மக்களும் மேற்கு நோக்கிச் சென்று புதிய பிரதேசங்களில் குடியேறுவராயினர்.

இவ்வாறு அமெரிக்கா விரிவடைந்து வந்த காலத் தில் அதன் வடபகுதியிலும் தென்பகுதியிலும் வாழ்ந்து வந்த காலத்தில் மக்களிடையே நீக்கிரோக்களை அடிமைகளாக வைத்திருத்தல், சம்பந்தமாக அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டது. அதன் விளைவாக அவ்விருபகுதி யினரும் ஓர் உள்நாட்டுப்போரில் ஈடுபட்டனர். அது உருவாகிய சரித்திரத்தை அடுத்துக் காணபோம்.

ஐக்கிய அமெரிக்காவில் நிறுவப்பட்ட 13 ஆங்கிலக் குடியேற்றங்களில் வடக்கிலுள்ள நியூ இங்கிலாந்து, நியூஜேர்சி முதலியவற்றுக்கும், தெற்கிலுள்ள கரூவினு,

அலபாமா, வேர்ஜினியா முதலியவற்றுக்கு மிடையில் தொடக்கத்திலிருந்தே வேறுபாடுகள் காணப்பட்டு வந்தன. வடக்குக் குடியேற்றங்கள் கைத்தொழிலில் அதிகமாக ஈடுபட்டன. அதேசமயம் தெற்கு நாடுகள் பருத்தி, கரும்பு, புகையிலை முதலிய பயிர்களைச் செய்வதில் அதிகமாக ஈடுபட்டன. மேலும் பருத்தித் தோட்டங்களில் பஞ்சை ஈடுப்பதற்கும் பெருந்தொகையாக தொழிலாளர் தேவைப்பட்டபடியால் தெற்கு நாட்டுத்தோட்டக்காரர் ஆபிரிக்காவிலிருந்து நீக்ரோக்களைக் கொண்டுசென்று அடிமைகளாக வைத்து வேலை செய்வித்தனர். பின்னர் பஞ்சிலிருந்து விதையை நீக்கும் எந்திரம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதாலும், பெரிய தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி அதிகரித்ததினாலும் பருத்திப்பஞ்சை முன்னரிலும் அதிகமாகத் தேவைப்பட்டது. எனவே பருத்தியை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்காக அதிகமான அடிமைகள் அமெரிக்காவுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்; ஏன் னில் பருத்தி விளைவு செய்யப்பட்ட பிரதேசத்தின் காலநிலை வெள்ளையர்களுக்கு ஏற்றதாக இருக்கவில்லை. ஆனால் இப்படியான அடிமைமுறையை வடக்குக் குடியேற்ற நாடுகள் விரும்பவில்லை. அன்றியும் அவற்றுக்கு அடிமைகள் தேவைப்படவுமில்லை. எனவே அடிமை முறையை ஒழிக்க வேண்டுமென வடக்கு நாடுகள் கோரத் தொடங்கின. ஆனால் தெற்குநாடுகள் அதற்குஇணங்கவில்லை.

மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அடிமை முறையைத் தவிர வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கட்டுப்பாடுகளும் வடக்கு தெற்கு நாடுகளிடையே மனக்கசப்பை ஏற்படுத்தியது. வடக்கு நாடுகள் கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டமையால் தமது உற்பத்திப் பொருட்களைப் பாதுகாப்பதற்காக வெளிநாட்டுப் பொருட்கள் வராதபடி தடுப்பதை அல்லது அதிக வரி விதிப்பதை விரும்பின. ஆனால் தெற்கு நாடுகள் அதை விரும்பவில்லை. அல்லாமலும்

மேற்கில் உருவாகும் புதிய மாகாணங்களை அடிமை நாடாகவோ அடிமை முறையற்ற நாடாகவோ சேர்ப்பது என்பதிலும் இருபகுதியினரும் சச்சரவிட்டுக் கொண்டனர். இது இவ்வாரூர் 1856 இல் குடியரசுக்கட்சி என ஒன்று உருவாகியது. அது அடிமை முறைக்கு எதிராகவிருந்தது. அக்கட்சி 1860 இல் நடக்கவிருந்த ஐஞ்சிபதி தேர்தலில் போட்டியிடுமாறு ஆயிரகாம் லிங்கன் என்பவரை நியமித்தது. லிங்கன் ஒரு கட்டவாதியாவார். அவர் அடிமை முறையை எதிர்த்தார். ஆயினும் அவ்விடயமாக நாடு பிளவுபடுவதை அவர் விரும்பவில்லை. எனவே தேர்தலுக்கு முன்னர், நிகழ்த்திய பேச்சுக்களில் அவர் தமது கருத்துக்களைத் தெளிவுபடுத்தினார். அதைக் கேட்ட தெற்கு நாடுகள் ஜூக்கிய அமெரிக்க சமட்டியிலிருந்து விலகித் தனியான அரசாங்கமொன்றை நிறுவத்திட்டமிட்டன.

ஆலை லிங்கன் அதை எதிர்த்ததோடு அப்படிப் பட்ட முடிவைச் செயல் படுத்துவதைத் தடுக்கவும் துணிந்தார். எனவே 1860 ஐஞ்சிபதி தேர்தலில் அவர் தெரிவு செய்யப்பட்டதனால் தெற்குக் குடியேற்ற நாடுகள் பீதியுற்றன. உடன் கரோவினு என்னும் மாகாணமும் அதைத் தொடர்ந்து ஏனைய தெற்கு மாகாணங்களும் ஜூக்கிய அமெரிக்க இணைப்பிலிருந்து விலகின. அத்துடன் அவை வடக்கு மாகாணங்களுடன் போரிடவும் தம்மைத் தயார் செய்து கொண்டன, அதன் பின்னர் கரோவினு மாகாணத்தில் மத்திய அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான ஒரு கோட்டையின் மீது சிலர் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததைத் தொடர்ந்து உள்நாட்டுப்போர் தொடங்கியது. அது 1861 முதல் 1865 வரை நடைபெற்றது. அப்போரில் தெற்கு மாகாணங்கள் தோல்வியுற்றன. எனவே 1866 இல் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு சட்டத்தின்படி நீக்ரோ அடிமைகளைல்லோருக்கும் விடுதலையளிக்கப்பட்டது. இதனால் லிங்கன் இலட்சக்கணக்கான அடிமைகளின்

அன்பைப் பெற்றார். எனினும் தெற்கு நாடுகளின் பகையை கூடியதேயொழியக் குறையவில்லை. அப்பகையை மாற்று முன்னரோயே லிங்கன் இறந்து விட்டார் அவர் உள்நாட்டுப் போர் முடிந்து 5 ஆம் நாள் ஒரு நாடகமன்றில் இருந்த சமயம் பூத் (Booth) என்பவனுல் சுடப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இவ்வாறு லிங்கன் இறந்தபோதிலும் அடிமை முறையை ஒழித்தும், ஜூக்கிய அமெரிக்காவின் ஒற்றுமையைக் கட்டிக்காத்தும் அங்கு உண்மையான நாயகம் மலரச் செய்தும் அவர் ஆற்றிய சேவை அவருக்குச் சரித்திரத்தில் ஓர் ஆழியாத இடத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்துள்ளது.

ஆயிரகாம் லிங்கன்

அமெரிக்காவின் உள்நாட்டுப்போர் இவ்விதமாக முடிவுற்ற பின்னர் அங்கு பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. போக்குவரத்துப் பாதைகள்

நாலாபக்கங்களிலும் நிறுவப்பட்டன. பயிர்ச்செய்கை யும் வர்த்தகமும் விருத்தியடைந்தன. அதே சமயம் கைத்தொழில்களும் பெருமளவு வளர்ச்சியடைந்தன. இப்படியாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் ஏற்பட்ட பொது அபிவிருத்தியினால் ஐக்கிய அமெரிக்கா அதிக பலமும், செல்வச் செழிப்பும் மிக்க ஒரு உலக வஸ்லர் சாகியது. அது கைத்தொழில் உற்பத்தியில் உலகில் முதலாவது இடத்தை வகிக்கின்றது. அதன் பாரிய கைத்தொழில்கள் பல கூட்டு நிறுவனங்களின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன. அதேசமயம் மத்திய மேற் கூப் பகுதிகளிலும், தென்மேற்கிலும் பரந்த முறையில் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. கைத்தொழிற் புரட்சியின் விளைவாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட புதிய செய்கை முறைகளும், புதிய எந்திரசாதனங்களும் பயன்படுத்தப்படுவதனால் அங்கு உற்பத்தி அதிகமாகவும், உற்பத்திச் செலவு குறைவாகவும் உள்ளது. இவ்வாறு பயிர்ச்செய்கையும் கைத்தொழிலும் விருத்தியடைந்தமையால் வர்த்தகமும் வளர்ந்தது. இவற்றின் விளைவாக அமெரிக்கா பொருளாதாரரீதியில் தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத ஒரு நாடாக உருவாகியது. அதே சமயம் அது தென் அமெரிக்க நாடுகளில் பண்த்தை முதலீடு செய்தும் அவற்றுடன் அதிக அளவில் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டும் தனது செல்வாக்கை அங்கு வளர்த்துள்ளது. மேலும் அது அண்மைக்காலத்தில் விஞ்ஞானத் துறையில் மகத்தான் சாதனைகளைப் புரிந்து சந்திரனில் மனிதனை இறக்கி அகில உலகையும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளதை அனைவரும் அறிந்ததே.

பயிற்சிகள்.

1. ஐக்கிய அமெரிக்காவின் வடக்குக் குடியேற்றங்களுக்கும் தெற்குக் குடியேற்றங்களுக்குமிடையில் காணப்பட்ட வேறுபாடுகள் எவை?
2. வடக்கு நாடுகள் மீது தெற்கு நாடுகள் பகைகொண்டதேன்?
3. தெற்கு நாடுகள் ஐக்கிய அமெரிக்க இணைப்பை விட்டு விலக என்னியதேன்?
4. அண்மைக்காலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தியைப் பற்றி விபரிஃ
5. சிறுகுறிப்பெழுதுக:

 1. ஆபிரகாம் விங்கன்:
 2. அடிமை வியாபாரம்:

இரண்டாம் தவணை

மாதிரி வினாப்பத்திரம்

I: பின்வருவனவற்றில் ‘அ’ பகுதியிலுள்ளவற்றுடன் பொருந்து வனவற்றை ‘ஆ’ பகுதியில் தெரிந்தேதேது வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க.

(அ)

1. கோப்பிச்செய்கையில் ஆர்வங்காட்டியவர்
2. ஜோத்தேபேட் என்பவர்
3. மோட்டார் தொழிலுக்கும் மின்சாரத் தொழிலுக்கும்
4. தென்னைமுக்கோணம் என்பது
5. எமது தேயிலையை அதிகமாக வாங்குவது
6. கொழும்பு கண்டி வீதிகள்
7. இறப்பர் ஆராய்ச்சி நிலையம்
8. கொழும்பு—யாழ்ப்பாணம் புகையிரத வீதி
9. 1867 ஆம் ஆண்டில்
10. 1924 இல்
11. 1869 இல் முதன்முதல்
12. வெலிவித்த சரணங்கர அவர்கள்
13. இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்
14. இலவசக்கல்வி முறை
15. கேணல் ஒல்காட்

‘ஆ’

1. சிலாபம், குருநாகல், கொழும்பு என்பவற்றுக்கு இடையிலுள்ளது;
2. அகலவத்தையில் உள்ளது;
3. 1825 இல் பூர்த்தியாக்கப்பட்டன;
4. ஆள்பதி பாண்ஸ் ஆகும்.
5. கொழும்பு கண்டிப் புகையிரதவீதி பூர்த்திசெய்யப்பட்டது.
6. இலங்கையில் ஓலிபரப்புச் சேவை தொடங்கப்பட்டது;
7. இலங்கையில் கல்வித்தினைக்களம் நிறுவப்பட்டது;

8. இறப்பர் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது:
 9. பெரியபிரித்தானியாவாகும்.
 10. முதலாவது கோப்பிப் பெருந்தோட்டக்காரர்
 11. 18 ஆம் நூற்றுண்டில் புத்தசமயத்தில் மறுமலர்ச்சியை உண்டுபண்ணினார்.
 12. 1945 இல் ஏற்படுத்தப்பட்டது.
 13. பொத்த ஞானசங்கத்தை நிறுவினார்;
 14. 1943 இல் தாபிக்கப்பட்டது.
 15. ஆள்பதி றிட்ஜலே காலத்தில் அமைக்கப்பட்டது:
-
- II. மேல்வரும் வாக்கியங்களை அடைப்புக்குறிக்குள் இருக்கும் சொற்களில் பொருத்தமானவற்றைத் தெரிந்து பூர்த்திசெய்க.
 1. அநகாரிகதர்மபாலா (19 ஆம், 18 ஆம், 20 ஆம்) நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தார்.
 2. ஸ்ரீ சுமங்கலபிக்கு (வித்தியாலங்கார, வித்தியோதய) பிரிவேஞ்வை நிறுவினார்.
 3. விக்ரர் இமானுவேல் (நேப்பிள்ஸ், சாலைனிய, வெனிசிய) அரசனுவார்.
 4. நெபிள்ஸைக் கைப்பற்றியவன் (கலூர், மசினி, கரிபோல்டி)
 5. பிறசியா ஆஸ்திரியாவைத் தோற்கடித்தது (சடோவா, செடன்) போரிலாகும்.
 6. வாஸ்கோடகாமா (1505 இல், 1405 இல், 1498 இல்) கள்ளிக்கோட்டைக்கு வந்தான்.
 7. விலிங்ஸ்ரன், ஸ்ராண்லி ஆ கியோர் (ஆபிரிக்காவில், அவுஸ்திரேலியாவில்) தேட்டம் செய்தனர்.
 8. கிழக்கிந்தியதெவுகள் (போத்துக்கிசரின், ஒல்லாந்தரின்) ஆதிக்கத்தின்கீழ் இருந்தன.
 9. அபினிப்போர் (1839இல், 1849இல், 1859இல்) ஏற்பட்டது
 10. மிற்சுகிற்றே என்பவன் (யப்பானிய, சின)ச் சக்கரவர்த்தி யாகும்.
-
- III. பின்வருவன சரியாயின் சரி எனவும், பிழையாயின் பிழை எனவும் கூறுக.
 11. 1894 இல் கொரியப்போரில் இரசியாவும் சீனவும் ஈடுபட்டன.

2. 1904 இல் இரசிய யப்பானியப் போரில் இரசியா வெற்றி பெற்றது:
3. 1931 இல் யப்பான் மஞ்சூரியாவைக் கைப்பற்றியது:
4. குவோமிந்தாங்கட்சி வடசீனில் உருவாகியது.
5. தேசிய சீனை என்பது போர்மோசாவாகும்.
6. ஆபிரகாம் விங்கன் 1860 இல் ஜனதிபதியாகினார்.
7. அமெரிக்க உள்நாட்டுப் போரில் தெற்கு நாடுகள் வெற்றி பெற்றன.
8. பெருந்தோட்டங்களின் விருத்தியினால் கண்டியர்கள் கஷ் டப்பட்டார்கள்:
9. 'மக்காவோ' என்பது போத்துக்கீசர் சீனில் நிறுவிய வர்த்தக நிலையமாகும்.
10. பிலிப்பைன் தீவுகளை ஸ்பானியரிடமிருந்து அமெரிக்கா கைப்பற்றியது.

IV. கருக்கமான விடைகள் தருக.

1. பாண்ஸ் காலத்தில் கோப்பிச் செய்கை எழுச்சி பெற்ற வரலாற்றைக் கூறுக.
2. தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கை இலங்கையில் சித்தியடைந்த மைக்குக் காரணங்கள் யாவை?
3. பெருந்தோட்டப்பயிர்ச்செய்கையின் விருத்தியினால் ஏற்பட்ட நன்மைகள் எவை?
4. இலங்கையில் புகையிரதப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்ட வரலாற்றைச் சுருக்கமாகக் கூறுக:
5. 19 ஆம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் இலங்கையின் கல்வி நிலைப்பற்றிக் கூறுக.
6. இத்தாலியை ஒன்றுபடுத்துவதற்குக் கலூர் ஆற்றிய சேவை யாது?
7. ஜேர்மனியை ஒன்றுபடுத்துவதற்கு பிஸ்மாக்மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் யாவை?
8. சீனில் பொதுவுடைமைக் கொள்கைகள் பரவிய வரலாற்றைக் கூறுக:
9. ஆபிரகாம் விங்கன் ஜக்கிய அமெரிக்காவுக்கு ஆற்றிய சேவை யாது?
10. இருபதாம் நூற்றுண்டில் யப்பான் எழுச்சிபெற்ற வரலாற்றை விபரி.

முன்னாந் தவணை.

அலகு 13.

இலங்கையின் அரசியல் வளர்ச்சி.

பாடம் 1.

மத்தியவகுப்பாரின் செல்வாக்கும் சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சியும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில்-சிறப்பாக அதன் நடுப்பகுதியிலிருந்து இலங்கையில் பொருளாதாரம், கல்வி, போக்குவரத்து, வர்த்தகம் முதலிய பல துறைகளில் ஏற்பட்ட புரட்சிகரமான மாற்றங்களின் விளைவாக மத்திய வகுப்பினர் என்னும் புதிய பிரிவினர் தோன்றினர் என்பதை முந்திய தவணையில் படித்திருக்கிறீர்கள்லவா? மத்திய வகுப்பினர் என்ற பிரிவு மருத்துவர், சட்டவல்லுநர், ஆசிரியர், அரசாங்க ஊழியர் முதலியவர்களைக் குறிக்கும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? இவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் எழுச்சி பெறவும், அரசியற் கிளர்ச்சி செய்யவும் உதவியவற்றில் ஆங்கிலக்கல்வியே மிக முக்கியமான காரணியாகும். கோல்புறாக் கமிஷனின் சிபார்சுகளின் விளைவாக இலங்கையில் ஆங்கிலக்கல்வி விரைவாக வளர்ச்சியடைந்தது. அதேசமயம் வசதியும் வாய்ப்பும் பெற்ற மத்திய வகுப்பினரில் சிலர் இங்கிலாந்து முதலிய மேற்கு நாடுகளுக்குச் சென்று உயர் கல்வி கற்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் அக்காலத்தில் அந்நாடுகளில் நிலவிய சுதந்திரக் கருத்துக்களினால் கவரப்பட்டனர். குறிப்பாக இங்கிலாந்தில் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் நடுப்பகுதியில் விக்ரோறியா மகாராணி யார் காலத்தில் கிளாட்ஸ்ரன், டிஸ்றலி முதலிய தலைவர்கள் பாரானுமன்ற ஆட்சிமுறையைப் பலப்படுத்துவதற்கு மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களும், 'வாக்குரிமை' சம்பந்தமாக மக்கள் செய்த கிளர்ச்சிகளும் இலங்கையின் மத்திய வகுப்பினரிடையேயும் சீர்திருத்த மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தின.

அன்றியும் இங்கிலாந்தில் கல்விகற்றோர் பிரதிநிதித்துவ ஆட்சி முறையின் சிறப்பையும் தெரிந்து கொண்டனர்.

இவ்வாறு வெளி நாடுகளில் உயர்கல்வி கற்றோர் ஜரோப்பிய நாடுகளில் ஏற்பட்ட சுதந்திரப் போராட்டங்களையும், ஒற்றுமை இயக்கங்களையும் பற்றி நன்கு அறிந்து வந்ததினால் இலங்கையிலும் அத்தகைய உரிமைப் போராட்டங்களையும் கிளர்ச்சிகளையும் மேற்கொள்ள அவர்களிடம் ஒருவித ஆர்வமும் துடிப்பும் காணப்பட்டன.

இலங்கையில் அப்போது பிரதிநிதித்துவ ஆட்சி பெயரளவிலும் நடைபெறவில்லை. இங்கு சட்ட நிருபணசபை, சட்ட நிர்வாகசபை என்பவற்றைக் கைப்பொம்மைகளாக வைத்து ஆள்பதியே ஆட்சி செய்து வந்தார். மேலும் சட்டநிருபணசபையில் அங்கத்துவம் பெற்றவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனரே யன்றித் தெரிவுசெய்யப்படவில்லை. அன்றியும் நியமனப் பிரதிநிதிகளிடம் எவ்வித அதிகாரங்களும் இருக்கவில்லை. எனவே ஆள்பதி தாம் நினைத்தவற்றைச் செயல்படுத்தக்கூடிய ஒரு சர்வாதிகாரிபோல் ஆட்சி செய்தார். அந்நிலையை மாற்ற விரும்பிய தலைவர்கள் ‘இலங்கைக் கூட்டுவை’ (Ceylon League) என்னும் ஒரு அரசியல் இயக்கத்தை உருவாக்கிக் கிளர்ச்சி செய்வாராயினர்.

இது இவ்வாரைக, 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதி யில் இங்கு ஏற்பட்ட சமய மறுமலர்ச்சியும் மத்திய வகுப்பினரிடையே விழிப்புணர்ச்சியையும் தேசிய மனப்பான்மையையும் தோற்றுவித்தது. அக்காலத்தில் மொகோத்திவத்த குணைந்த தேரோ முதலிய பிக்கு களும், கேள்வீல் ஒல்காட், பிளவற்ஸ்கி முதலிய பிரம்மஞான சங்கத்தினரும், அந்காரிக்தர்மபால் என்பவரும் பெளத்த சமயம், பெளத்தகல்வி ஆகியன எழுச்சிபெற உதவி

னர். ஓல்காட் என்பவர் ஓர் அமெரிக்கராவர். அவர் பிளவற்ஸ்கி என்னும் இரசியப் பெண்மணியுடன் இங்கு வந்து 1880 இல் பெளத்த பிரம்மஞான சங்கத்தை நிறுவி அதன்மூலம் கல்வித்தொண்டும் சமயத் தொண்டும் செய்தார். அவரைப்போல் அந்காரிக்தர்மபால் என்பவர் புத்தசமய முறையான வாழ்க்கை நடத்து மாறும் புத்தசமயப் பாடசாலைகளை ஆதரிக்குமாறும் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று மக்களிடையே பிரசாரம் செய்தார்.

இவ்வாறு புத்தசமய மறுமலர்ச்சிஏற்பட்ட காலத்தில் ஆதர்கோடன் என்னும் ஆள்பதி தொல்பொருள் ஆராய்ச்சித் திணைக்களத்தை நிறுவிச் சமயப் புனருத்தாரணத்துக்கு உதவினார். அன்றியும் மகாவம்சம் உபாம (Upham) என்பவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு இங்கிலாந்தில் பிரசரிக்கப்பட்டதும் புத்தசமய மறுமலர்ச்சியின் பிரதிபலிப்பாகும். இப்படியாகப் புத்தசமயம் மலர்ச்சி அடைந்த இக்காலத்தில், ஆறுமுகநாவலரின் போதனையினாலும் சாதனையினாலும் சைவ சமயமும் மலர்ச்சி யடைந்தது. இவையெல்லாம் மக்களிடையே தேசிய உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிட்டன. மேலும் இக்காலத்தில் கண்டி ஹோஸ்ட், சிலோன் ஓப்சேவர் முதலிய பத்திரிகைகளும் நாட்டில் தேசிய உணர்ச்சியைத் தூண்டும் விதத்தில் பணியாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்விதம் உள்நாட்டில் ஏற்பட்ட சம்பவங்களினால் தேசிய உணர்ச்சி தூண்டப்பட்டிருந்த அக்காலத்தில் இந்தியாவில் உருவாகிய தேசிய இயக்கங்களும் விடுதலை இயக்கங்களும் இலங்கையரின் மனதிலும் விடுதலை வேட்கையைத் தூண்டிவிட்டன. இந்தியாவில் 1885 இல் நிறுவப்பட்ட தேசிய காங்கிரஸ், ஆரியசமாசம், பிரம்மசமாசம் முதலிய சமய இயக்கங்களும் இந்திய

மக்களிடையே, தேசியஊர்ச்சியைத் தூண்டி அரசியல் சீர் திருத்தக் கிளர்ச்சிகளை உருவாக்கின. எனவே இந்தியரின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி இலங்கையின் மத்திய வகுப்பினரும் இங்குள்ள ஆட்சிமுறையில் மாற்றங்களைக் கோரினர். அவர்கள் சட்டநிருபண சபைக்கு உத்தியோகப் பற்றற்றேரையும் நியமிக்கும் படியும், நியமன முறைக்குப் பதிலாகப் பிரதிநிதி களைத் தெரிவு செய்யும் முறை பின்பற்றப்பட வேண்டுமெனவும், பிரதேச வாரியாகத் தேர்தல் நடைபெற வேண்டுமெனவும் கிளர்ச்சி செய்தனர்.

பயிற்சிகள்.

1. சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகளை விடுப்பதில் மத்திய வகுப்பினர் முன்னணியில் நின்றதேன்?
2. பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் பொத்த, இந்து சமயங்களின் மறுமலர்ச்சிக்கு உதவியவர்கள் யாவர்?
3. இலங்கையில் தேசிய ஊர்ச்சியைக் கிளறுவதில் வேறு எவை பங்குகொண்டன?
4. 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையின் ஆட்சி எவ்வாறு நடந்தது?
5. மத்திய வகுப்பினர் விடுத்த சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகள் யாவை?

பாடம் 2.

மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள்

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் இலங்கையில் அரசியற் சீர்திருத்தம் வேண்டி மத்திய வகுப்பினர் மேற்கொண்ட கிளர்ச்சிகளை ஐரோப்பியரும், ஆள்பதிகளும் விரும்பவில்லை. ஏனெனில் இலங்கையருக்கு உரிமைகள் வழங்கினால் அது தமது நலன்களுக்குப் பாதகமாக முடியும் என அவர்கள் பயந்தனர். ஆயினும் நாளுக்குநாள் சீர்திருத்தக் கோரிக்கைகள் பலமடைந்து வந்ததினால் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர், இலங்கையரின் கோரிக்கைகளைத் தட்டிக் கழித்தல் கடினமாயிற்று. எனவே அவர் இலங்கையின் அரசியற்றிட்டத்தில் சில மாற்றங்களைச் செய்வதற்குச் சம்மதித்து 1910 இல் ஒரு பிரகடனத்தை விடுத்தார். அப்பிரகடனம் இலங்கையில் மக்கலம் என்பவர் ஆள்பதியாக இருந்த காலத்தில் விடுக்கப்பட்டு அவர்மூலம் செயல் படுத்தப்பட்டது. இதனால் 1910 இல் அரசியற் திட்டத்தில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்களை ‘மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள்’ எனக் குறிப்பிடுவர்.

மக்கலம் சீர் திருத்தங்களின் பிரகாரம் சேட்டநிருபண சபையின் அங்கத்தவர் தொகை 17 இலிருந்து 21 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது.) (அதில் 10 பேர் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாகவும் (11 பேர் உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்களாகவும் பணியாற்றினர்) (உத்தியோகப்பற்றற்ற 10 பேரும் இனவாரியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.) இதன்படி கரையோரச் சிங்களவர், தமிழர், ஐரோப்பியர் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி 2 பிரதிநிதிகளும், பறங்கியர், படித்த இலங்கையர், மலைநாட்டுச் சிங்களவர். மூலிகைகள் ஆகியோருக்குத் தனித்தனி ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது,

மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள் சட்ட நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்களின் தொகையில் எவ்வித மாற்றமும் செய்ய வில்லை. மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள் கோல்புறாக் குழுவினரின் சீர்திருத்தங்களிலும் சற்றுச் சிறந்தவையாயிருந்தன. ஏனெனில் அவை சட்ட நிருபண சபையின் அங்கத்தினர் தொகையைக் கூட்டியதன்மூலம் முன் பிருந்ததைவிட அதிகமான இலங்கையர் பிரதிநிதி களாக வாய்ப்பளித்தன. அதேசமயம் படித்த இலங்கையருக்கென ஒரு தனிப் பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்யும் சலுகையையும் அவை முதல் முறையாக வழங்கின. இவ்வாறு படித்த இலங்கையரின் பிரதி நிதியாக முதல் முறையில் தெரிவு செய்யப்பட்டவர் சேர் பொன். இராமநாதன் என்பவராகும்.

இவ்வாறு மக்கலம் சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து புதிய சட்டக்கழகம் 12-1-1912 இல் கூடியது. ஆயினும் புதிய ஒழுங்குகள் மத்திய வகுப்பினரின் கோரிக்கை களைப் பூர்த்தி செய்யவில்லை. அவர்கள் ஆட்சிவிடயத் தில் இலங்கைப் பிரதிநிதிகளுக்கும் ஏனையோருக்கு மிடையே சமத்துவம் வேண்டுமென ஆசைப்பட்டனர். ஆனால் மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள்(உத்தியோகப் பற்றுள் னோரை (அரசாங்க உத்தியோகத்தரை) இன்னும் பெரும்பான்மையினராக வைத்திருந்தன). அன்றியும் (பல் இனமக்கள் வாழும் நாட்டில் பிரதேசவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறையை ஏற்படுத்தாமல் இனங்களிடையே வேற்றுமையை வளர்க்கக்கூடிய இனவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறையே தொடர்ந்தும் பின் பற்றப் பட்டமை) அச்சீர்திருத்தங்களின் இன்னேரு விரும்பத்தகாத அம்சமாகிருந்தது.

இக்காரணங்களினால் மத்திய வகுப்பினர் மக்கலம் சீர்திருத்தங்களினால் திருப்திப்படாமல் மேலும் சீர்திருத்தங்கள் கோரிக் கிளர்ச்சி செய்தனர். ஆயினும் 1914 இல் முதலாம் உலகப்போர் ஆரம்பித்ததினால்

அரசாங்கம் அரசியல் சீர்திருத்த முயற்சிகளைப் பின் போட்டது.

சட்ட நிருபண சபை

21 பேர்

உத்தியோகப்பற்றுள்ளோர்

உத்தியோகப்பற்றற்றேர்

11

10

தமிழர்	ஜோப்	கரையோ	கண்டிச்	பறங்கி	படித்த	முஸ்லிம்
பியர்	ரச்சிங்கள்	சிங்கள்	யர்	இலங்கையர்	கள்	
	வரி	வரி				

2	2	2	1	1	1	1	1
---	---	---	---	---	---	---	---

பயிற்சிகள்.

1. 1910 ஆம் ஆண்டு மக்கலம் சீர்திருத்தங்களின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை?
2. அவற்றின் குறைபாடுகள் எவை?
3. மக்கலம் சீர்திருத்தங்கள் கோல்புறாக் சிபார்சுகளைவிட எவ்விதத்தில் சிறந்து விளங்கின?

பாடம் 3.

மாணிங் சீர்திருத்தம்

1910 இல் அரசியற்றிட்டத்தில் செய்யப்பட்ட சிறு மாற்றங்கள் இலங்கையைரத் திருப்பி செய்யவில்லை. இதனால் அவர்கள் மேலும் சீர்திருத்தம் வேண்டிக் கிளர்ச்சி செய்தனர். அக்காலத்தில் முதலாம் உலகப் போர் நடந்து கொண்டிருந்தது. அவ்வேளை 1915 இல் இலங்கையில் முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கு மிடையே ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. அது கம்பளையி ஹன்ஸ் பெளத்த கோவிலின் பெரகரா சம்பந்தமாக ஏற்பட்டது. அக்கோவிலில் ஆண்டுதோறும் பெரகரா நடப்பது வழக்கம். 1914 இல் கம்பளையில் முஸ்லிம்கள் ஒரு மகுதியைக்கட்டியிருந்தனர். அவர்கள் தமது பள்ளிவாசலுக்கு 100 யார் தூரத்திற்குள் பெரஹ ராக் காரர் வாத்தியங்கள் இசைக்க அனுமதிக்காதபடி அரசாங்க அதிபரைக் கேட்டுக்கொண்டனர். அதற்கு இசைந்த அதிபர் புத்தகோவில் முகாமையாளருக்கு அவ்விதமே கட்டுப்பாடு விதித்தார். ஆனால் அது ஒரு புதிய கட்டுப்பாடு எனக் கூறிய அவர் மாவட்ட நீதி மன்றத்தில் அரசாங்கத்துக் கெதிராக வழக்குத் தொடர்ந்தார். அந்திதமன்றம் அரசாங்கத்தின் புதிய கட்டுப்பாடு பிழையானது எனத் தீர்ப்பளித்தது. உடன் அரசாங்கம் உயர் நீதிமன்றத்துக்கு ‘அப்பீல்’ செய்ய, அது அரசாங்கத்துக்குச் சார்பாகத் தீர்ப்பு வழங்கியது.

இது இவ்வாரை 28-5-1915 அன்று விசாகத் திருநாளில் கண்டித்தலதா மாளிகையின் கரேல் ஊர்வலத் தின்போது காசில் வீதியிலுள்ள மகுதிக்கு அருகில் முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கு மிடையில் சிறு சச்சரவுகள் ஏற்பட்டன. பின்னர் அடுத்தநாள் ஒரு முஸ்லிம் உண்டிச்சாலையிலிருந்த சிலர் வெளியில் நின்ற

சிங்களவர்மேல் சுட்டதைத் தொடர்ந்து கண்டியின் பல பகுதிகளிலும் முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்கு மிடையே கைகலப்புகள் ஏற்பட்டன. அதையடுத்து விஷயிகள் பலரின் பொய்யான செய்திகளால் கேகாலை, கொழும்பு, குருநாகல் பகுதிகளில் முஸ்லிம்களுக்கும் சிங்களவர்களுக்குமிடையே கலவரங்கள் ஏற்பட்டன.

இவ்வாரு தொடங்கிய கலவரங்கள் அரசாங்கத் துக்கு எதிரானவை எனப் பிழையாக எண்ணிய ஆள் பதி ஞாபேட் சார்மஸ் இராணுவச் சுட்டதைப் பிரகடனம் செய்து அதன்கீழ் ஏராளமான மக்களைச்சுட்டுக் கொன்றதோடு ஒன்றுமறியாத சிங்களத் தலைவர்கள் சிலரையும் சிறையிலிடுவித்தார். 1915 கலவர காலத் தில் அரசாங்கம் முஸ்லிம்களுக்கு ஒரளாவு சாதகமாக வும் சிங்களவருக்கு விரோதமாகவும் நடந்து கொண்ட தனால் சிங்கள மக்களிடையே அரசாங்க எதிர்ப்பு உணர்ச்சி உச்ச நிலையைடைந்திருந்தது. அவ்வேளை E. W. பெரேரா, D. B. ஜயதிலக என்னும் இரு தலைவர்களும் பெளத்தர்களின் குறைபாடுகளைடுத்துக் கூறுவதற்காக இங்கிலாந்துக்குப் பயணமாயினர், அவர்களைத் தொடர்ந்து சேர் பொன் இராமநாதனும் அங்கு சென்று 1915 கலவர காலத்தில் அரசாங்கத் தின் செயல்களை எடுத்துக்கூறி ஒரு விசாரணைச்சபையை நிறுவுமாறு வேண்டிக் கேட்டார். இதன்மேல் அரசாங்கம் ஆள்பதி சாமேர்சைத் திருப்பியழைத்த தோடு, கேகாலை விசாரணைச்சபைழுலம் கலவரங்களைப் பற்றி அறிந்த பின்னர் சிங்களத் தலைவர்களைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்தது.

இவ்விதமாக 1915 கலவரகாலத்தில் அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட விதத்திலிருந்து நாட்டின் அரசியற் பொறுப்பைத் தாமே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அவசியத்தை இலங்கையர் உணர்த் தொடங்கினர். இதன் பயனாக 1917 இல் ‘இலங்கைச் சீர்திருத்தக்குழு’ என்னும்

அரசியல் தாபனம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டது. அது சீர்திருத்தங்களுக்காகக் கிளர்ச்சி செய்து D. B. ஜயதிலக என்பவரை இங்கிலாந்துக்கும் அனுப்பியது. இதன்பின்னர் 1919 இல் இலங்கைச் சீர்திருத்தக் குழுவும். இலங்கைத் தேசிய சங்கமும் ஒன்றுயினைந்து இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் என்னும் புதிய இயக்கமாக உருவெடுத்தன, அதன் தலைவர்களாகச் சேர். பொன் அருணசலம், சேர். ஜேம்ஸ்பீரிஸ் ஆகியோர் பணியாற்றினர். அவர்களின் தலைமையில் தேசிய காங்கிரஸ் சீர்திருத்தங்களுக்காகக் கிளர்ச்சி செய்தது.

இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் பல கோரிக்கைகளை விடுத்தது. அவை (1) 50 பேரைக் கொண்ட சட்டக்கழகம் நிறுவப்படவேண்டும். (2) அதில் 40 பேர் பிரதேசவாரியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களாயிருக்கவேண்டும். (3) சட்டநிர்வாக சபையில் அரைப்பங்கினர் இலங்கையராயிருக்க வேண்டும். (4) வரவு செலவுத் திட்ட விடயத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களுக்குப் பூரண அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். (5) ஆண்கள் எல்லோருக்கும் கட்டுப்பாடில்லாமலும், பெண்களுக்குச் சில கட்டுப்பாடுகளுடனும் வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டும் என்பனவாம். இவ்வாறு தேசிய காங்கிரஸ் விடுத்தகோரிக்கைகளையும் ஆள்பதி மாணிங்கின் கருத்துக்களையும் ஆராய்ந்த அரசாங்கம் (1920 இல் அரசியற்றிடத்தில் சில மாற்றங்களைப் புகுத்தியது) அதன்படி சட்ட நிருபண சபையின் அங்கத்தவர் தொகை 21 இலிருந்து 37 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. (அதில் 23 பேர் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாகவும், 14 பேர் உத்தியோகப் பற்றுள்ளவர்களாகவுமிருக்க ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.) (உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களில் 7 பேர் ஆள்பதியால் நியமிக்கப்பட, எஞ்சிய 16 பேரில் 11 பேர் பிரதேசவாரியாகவும், 5 பேர் இனவாரியாகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர்.) இவற்றைத்தவிர

1920 ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தங்கள் 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களில் ஆங்கிலம், சிங்களம் அல்லது தமிழை எழுதவும் வாசிக்கக்கூடிய ஆண்களுக்கு வாக்குரிமையும் அளித்தது.) ஆயினும் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் சிபார்சுகளை எதிர்த்தபோது ஆள்பதி மானிங் மேலும் சீர்திருத்தங்களைச் செய்வதாக வாக்கு ருதியளித்து அதைத் தேர்தல்களில் பங்கு பெறக் செய்தார்.

இதன் பின்னர் நடைபெற்ற சட்டநிருபணசபைக் கூட்டங்களில் அரசியற் சீர்திருத்தங்கள் பற்றிப் பல பிரேரணைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவ்வேளை பிரதி நிதித்தவ விடயமாகச் சிங்களத் தலைவர்களும், தமிழ்த் தலைவர்களும் முரண்பட்டமையால் தமிழர், தேசிய மகாசபையை விட்டு விலகித் தமிழ்மகாசபையை நிறுவி அரசியற் சீர்திருத்தம் கோரி நின்றனர். இவ்விதம் சீர்திருத்தக் கோரிக்கை வலுப்பெற்று வருவதை உணர்ந்த அரசாங்கம் (1924 இல் புதிய (ஒரு சட்ட நிருபணசபை நிறுவுமாறும், அச்சபையில் 49 பேர் அங்கத்தவராயிருக்க வேண்டுமெனவும்) அதில் (37 பேர் உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களாகவும் 12 பேர் உத்தியோகப்பற்றுள்ளவர்களாகவும்) இருக்கவேண்டுமெனவும் சிபார்சு செய்தது.) இவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்பட்ட 37 உத்தியோகப்பற்றற்றஞ்சேரில் 23 பேர் பிரதேச (தொகுதி) வாரியாகவும், 11 பேர் இனவாரியாகவும் தெரிவுசெய்யப்பட, 3 பேர் நியமனம் பெற்றனர்)

1924 ஆம் ஆண்டு (மானிங்) சீர்திருத்தங்களின் விலைவாகப் (பிரதி நிதிகளின் தொகையும்) (வாக்குரிமை பெறுபவர்களின் தொகையும் கூடின) (அதேவேளை உத்தியோகப் பற்றற்றஞ்சேர் அரசாங்க நிர்வாக விடயங்களில் பயிற்சி) பெற்றனர். ஆயினும் (ஆள்பதிக்கு விசேட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டதும்) (இனவாரியான

பிரதிநிதித்துவமுறை ஒழிக்கப்படாததும்) அதன் பெருங் குறைகளாயிருந்தன. இதன் விளைவாக மீண்டும் அரசியற் சீர்திருத்தம் வேண்டி மக்கள் கிளர்ச்சி செய் தனர். அதைத் தொடர்ந்து 1927 இல் டோனமூர் என்பவரின் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக்கும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டது.

பயிற்சிகள்

1. 1915 இல் சிங்களவர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கு மிடையில் கலகங்கள் ஏற்பட்டதேன்?
2. அக்கலகங்களின்போது அரசாங்கம் நடந்துகொண்ட விதத்திலிருந்து மக்கள் எதை உணர்த்தொடங்கினர்?
3. இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் எப்போது, எவ்வாறு உருவாகியது?
4. அக்காங்கிரஸ் விடுத்த கோரிக்கைகள் யாவை?
5. 1920 இல் செய்யப்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை? அவை 1910 மக்கலம் சீர்திருத்தத்திலும் எவ்விதம் வேறுபட்டன?
6. 1924 ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தங்கள் 1920 ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தங்களிலிருந்து எவ்வகையில் வேறுபட்டன?
7. 1924 ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தங்களிலுள்ள குறைபாடுகள் எவை?

பாடம் 4.

டோனமூர் அரசியல் சீர்திருத்தங்கள்

1924 ஆம் ஆண்டு மானிங் சீர்திருத்தங்களைத் தொடர்ந்து புதுவதாக அமைக்கப்பட்ட சட்ட நிருபன சபை தொடக்கத்திலிருந்தே சிறந்த முறையில் இயங்கவில்லை. எனவே ஆள்பதி மானிங்குக்குப் பின்னர் ஆள்பதியாகிய (பேர் வியூ கிளிபோ) அச்சட்டத்திற்குப் பண சபையின் குறைபாடுகளையிட்டுக் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளருக்கு அறிவித்தார். அவரது முறையீட்டைக் கண்ணுற்ற குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர் நடைமுறையிலிருக்கும் அரசியற்திட்டத் திலுள்ள குறைநிறைகளையும் அதனைத் திருத்துவதற்குத் தெரிவிக்கப்படும் ஆலோசனைகளையும் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி டோனமூர் என்பவர் தலைமையில் ஒரு விசாரணைச் சபையை அனுப்பினார். அச்சபையினர் 1927 இல் இங்கு வந்து இங்குள்ள நிலைமையை நேரிற் கண்டனர்.

டோனமூர் குழுவினர் மானிங் அரசியல் திட்டத் தின் குறைபாடுகளைக் கண்டு அதை மாற்ற விரும்பினர். அதற்கு மாற்றுக் கிளங்கையருக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் பூரணமான பொறுப்பாட்சியைக் கொடுப்பது பொருத்தம் எனக் கண்டனர். ஆயினும் இலங்கையர் (அரசாங்க நிர்வாக விடயத்தில் போதிய அநுபவம் பெற்றிருக்காததினாலும்) அவர்கள் (சாதி, மத பேதங்களை மறந்து ஒன்றுபட்டிருக்காததினாலும், இலங்கையில் அரசியற் கட்சிகள் உருவாகியிருக்காததினாலும்) பூரண பொறுப்பாட்சியை உடன் வழங்குவது புத்திசாலித்தனமன்று எனக் குழுவினர் கருதினர்.

அடுத்து வாக்குரிமை விடயத்தை ஆராய்ந்த விசாரணைக் குழுவினர் வாக்குரிமை பெறுவதற்குப் பல நிபந்தனைகளை விதிப்பது சரியல்ல எனக் கண்டனர்.

அன்றியும் இலங்கையர் பொறுப்பாட்சி முறையில் பங்கு கொள்வதற்கு முதல்வழி வாக்குரிமையை விரிவு படுத்துவதே எனக் கண்டனர். மேலும் இலங்கையில் அதுவரை பின்பற்றப்பட்டுவந்த இனவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறை நாட்டில் ஒற்றுமையும் தேசீய மனப்பான்மையும் ஏற்படுத்தற்குத் தடையாயிருப்பதைக் கண்டனர். இவ்வாறு அரசியற்திட்டம், வாக்குரிமை பிரதிநிதித்துவமுறை என்பவற்றில் மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய அவசியத்தை உணர்ந்த விசாரணைக் குழுவினர் பின்வரும் சிபார்ஸ்களைச் செய்தனர்.

அரசியற்றிட்டம் :- பழைய சட்டநிருபண சபைக்குப் பதில் அரசாங்கசபை நிறுவப்படவேண்டும். அது தெரிவுசெய்யப்பட்ட 50 பிரதிநிதிகளையும் 8 நியமன அங்கத்தவர்களையும், பிரதம செயலாளர், சட்டச்செயலாளர், நிதிச் செயலாளர் என்னும் மூன்று அதிகாரிகளையும் கொண்டிருக்கவேண்டும். அரசாங்க சபை அங்கத்தவர்களில் 3 செயலாளர்களைத் தவிர ஏனைய 58 பேரும் 7 நிர்வாக சபைகளாகப் பிரிந்துகொள்ள வேண்டும். அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்படுவர் மந்திரி எனப்படுவார். இவ்விதமாக ஏழு மந்திரிகள் கீழும் ஏழு திணைக்களங்கள் இயங்கும். அவை: (1) உள்நாட்டு விவகாரம், (2) விவசாயம், (3) உள்ளுராட்சி, (4) சுகாதாரம், (5) கல்வி, (6) கைத்தொழில், வர்த்தகம், (7) போக்குவரத்து என்பனவாகும். இவற்றைத் தவிர நிதி, நீதி என்பனவற்றுக்குப் பொறுப்பாக நிதிச் செயலாளர், நீதிச் செயலாளர் என்பவர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். அதேசமயம் பிரதம செயலாளர் அரசாங்க சபையின் தலைவராக அமர்த்தப்பட்டார்.

வாக்குரிமை:- பழைய முறை கைவிடப்பட்டு, 21 வயதுக்கு மேற்பட்ட எல்லாருக்கும் வேறு எவ்வித நிபந்தனையுமின்றி வாக்குரிமை வழங்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு டொனமூர் குழுவினரே இலங்கையில் சர்வானவாக்குரிமையை வழங்கினர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண திருக்கொண்டூர்

பிரதிநிதித்துவ முறை:- இலங்கையில் இதுவரை காலமும் பின்பற்றப்பட்ட இனவாரியான பிரதிநிதித்துவ முறை ஒழிக்கப்பட்டுப் பிரதேச வாரியாகப் (தொகுதி) பிரதிநிதிகள் தெரிவுசெய்யப்பட வேண்டும். இவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்படுவோர் 4 ஆண்டுகள் பதவி வகிப்பர். அதன்பின் புதிய தேர்தல் நடைபெற வேண்டும்.

ஆள்பதியின் அதிகாரங்கள் :- டொனமூர் குழுவினரின் ஏனைய சிபார்ஸ்களினால் ஆள்பதியின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டபோதும் அவர்கள் அவருக்குச் சில விசேட அதிகாரங்களை வழங்கினர். அவை : (1) அரசாங்க சபையால் நிறைவேற்றப்படும் மசோதாக்களை அங்கீகரித்தல், (2) அவசியமானால் சில மசோதாக்களைப் புனராலோசனை செய்யும்படி திருப்பியனுப்புதல், (3) சில மசோதாக்களை அரசரின் அங்கீகாரத்துக்குச் சமர்ப்பித்தல், (4) தமது உசிதப்படிச் சில மசோதாக்களை 6 மாதகாலம் செயற்படாது தடுத்து வைத்தல், (5) சில மசோதாக்களுக்கு அரசாங்க சபையில் 2/3 பங்கினரின் ஆதரவைக்கோருதல், (6) நாணயம், சமயம், விவாகரத்து முதலிய விடயங்கள் பற்றிய மசோதாக்களுக்கு அங்கீகாரமளிக்கமறுத்தல் என்பனவாகும்.

இவ்வாறு டொனமூர் குழுவினரின் சிபார்ஸ்களுக்கமைய அமைக்கப்பட்ட அரசாங்கசபை 1931 இல் கூடியது. (அதன் முதலாவது தலைவராக சேர் D. B. ஜயதிலக தெரிவுசெய்யப்பட்டார்) அரசாங்கசபை மக்களுக்குப் பொறுப்புவாய்ந்ததாயிருந்ததினால் அதற்கு முன்பிருந்த சட்டநிருபண சபைகளைவிடச் சிறந்த முறையில் நாட்டின்நன்மைக்காகக் கடமையாற்றியது) அதேசமயம் (இலங்கையர் பொறுப்பாட்சியின் தன்

மையை உணரவும் அதில் பயிற்சி பெறவும் நிர்வாக விடயங்களில் அனுபவும் பெறவும் அது உதவியது. ஆயினும் ஆள்பதிக்கும் 3 அரசாங்கச் செயலாளர் களுக்கும் விசேட அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டதும், மந்திரி சபையினர் கூட்டுப் பொறுப்பின்றிப் போட்டியாகக் கடமையாற்றியதும், தனிப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றதும் அதன் குறை பாடுகளாயிருந்தன. இதனால் மக்கள் ழரண பொறுப்பாட்சி வேண்டுமென மீண்டும் கோரினர்.

பயிற்சிகள்.

1. ழரண பொறுப்பாட்சியை இலங்கைக்கு வழங்க டொனமூர்க் குழுவினர் தயங்கியதேன்?
2. டொனமூர்க் குழுவினர் அரசியற்திட்டம் சம்பந்தமாகத் தெரிவித்த சிபார்சுகள் எவை?
3. டொனமூர்க் குழுவினர் சர்வசனவாக்குரிமையை வழங்கிய தற்குக் காரணங்கள் எவை?
4. அவர்கள் இன வாரிப் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்க என்னியதேன்?
5. டொனமூர்க் குழுவினர் ஆள்பதிக்கு வழங்கிய விசேட அதிகாரங்கள் யாவை?
6. டொனமூர்த் திட்டத்திலுள்ள குறைநிறைகளைக் கூறுக.

சோல்பரி அரசியற்றிட்டமும் இலங்கையின் சுதந்திரமும்.

டொனமூர் திட்டத்தின்படி நிறுவப்பட்ட முதலாவது அரசாங்கசபையின் ஆட்சி 1935 இல் முடிய இரண்டாவது அரசாங்கசபை 1936 முதல் செயலாற்றியது. இக்காலத்தில் சிங்களத் தலைவர்களும், தமிழ்த் தலைவர்களும் மேலும் சீர்திருத்தங்களைக் கோரினர். அவ்வேளை தமிழ்த் தலைவர்கள் தமக்கு அதிக பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்படவேண்டும் எனவும் கோரினர். அந்நிலையில் குடியேற்ற நாட்டுச் செயலாளர் இலங்கையில் நடைமுறையிலிருந்த அரசியற்றிட்டத்தின் குறைபாடுகளையும் சிறுபான்மையோரின் கோரிக்கைகள், ஆள்பதியின் அதிகாரங்கள் முதலியவற்றையும் ஆராய்ந்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும்படி அப்போதைய ஆள்பதியாகிய கோஸ்டிகோற் என்பவரைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கிணங்க கோஸ்டிகோற் ஒரு அறிக்கையை அனுப்பினார். அதில் அவர் கமிடை முறையான ஆட்சியை இலங்கைக்கு வழங்கலாமென்றும் சிறுபான்மையோரின் பிரதிநிதித்துவப் பிரச்சினையைத் தொகுதிகளைப் பொருத்தமாகப் பிரிப்பதன்மூலம் தீர்க்கலாமென்றும், எவ்விதத்திலும் ஆள்பதியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கக் கூடாதெனவும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

இது இவ்வாருக 1939 இல் இரண்டாம் உலகப் போர் தொடங்கியதனால் அரசாங்கம் இலங்கைவிடயங்களில் அக்கறை காட்டவில்லை. ஆயினும் போரின் இறுதிக் கட்டத்தில் 1944 இல் சோல்பரி பிரபுவின் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக் குழுவினர் இலங்கைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டனர். சோல்பரி விசாரணைக்குழுவினர் இலங்கைக்கு வந்தபின்னர் பொது மக்களதும்

தலைவர்களதும் கருத்துக்களை அறிந்தனர்; பல தூதுக் குழுக்களைப் பேட்டி கண்டனர். அவ்வேளை திரு. ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் சிறுபான்மையோரின் குறைபாடுகளை எடுத்துக் கூறிப் புதிய திட்டத்தில் அதற்குப் பரிகாரம் காணுமாறு கேட்டார். சோல்பரிக் குழுவினர் தாம் கண்டு கேட்டு அறிந்தவற்றை நன்கு ஆராய்ந்த பின்னர் பின்வரும் சிபார்சுகளைச் செய்தனர்.

அரசியற் திட்டம்:- அரசாங்க சபைக்குப் பதிலாகப் பாரானுமன்றம் என்னும் மன்ற நிறுவப்படும். அது அரசன் (முடி), பிரதிநிதிகள் சபை, செனற் சபை என்னும் முன்று உறுப்புக்களையுடையதாயிருக்கும். அவற்றில் பிரதிநிதிகள் சபை 101 அங்கத்தவர்களைக்கொண்டிருக்கும். அவர்களில் 95 பேர் பொதுத் தேர்தலின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களாகவும் மிகுதி 6 பேரும் பிரதிநிதித்துவம் பெறுதோரின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக ஆள்பதியால் நியமனம்செய்யப்பட்டவர்களாகவுமிருப்பர்.

செற்றபை என்னும் மேல் சபையில் 30 அங்கத்தினர் இருப்பர். அவர்களில் 15 பேர் பிரதிநிதிகள் சபை அங்கத்தவர்களால் தெரிவு செய்யப்படுவர், ஏனைய 15 பேரும் ஆள்பதியால் நியமிக்கப்படுவர்.

பிரதிநிதிகள் தொகுதிவாரியாகத் தெரிவு செய்யப்படுவர். ஒவ்வொரு தொகுதியும் 75000 மக்கள் அல்லது 1000 சதுர மைல் பரப்பைக் கொண்டதாயிருக்கும். அதே சமயம் பொருத்தமான இடங்களில் பல அங்கத்தவர் தொகுதிகளும் அமைக்கப்படும். இவ்வாறு தெரிவுசெய்யப்படும் பிரதிநிதிகள் சாதாரணமாக 5 ஆண்டுகள் பதவியிலிருப்பர். மேலும் தேர்தல் முடிவில் அதிக தொகுதிகளைப் பெற்றகட்சியின் தலைவர் அரசாங்கத்தை ஏற்பார்: அவர் பிரதம மந்திரி எனப்படுவார். அவரின் சிபார்சின்பேரில் ஏனைய மந்திரிகளை ஆள்பதி நியமிப்பார். இவ்வாறு

நியமனம்பெறும் மந்திரிகளும், பிரதம மந்திரியும் சேர்ந்து “கபினெற்” என்னும் மந்திரிசபையாக இயங்குவர். அது கூட்டுப்பொறுப்புள்ளதாயிருக்கும். அதில் உள்ளவர்களில் இருவர் செனற் சபையிலும் அங்கத்தினராயிருப்பர்.

மேற்குறிப்பிட்டவற்றைத் தவிரச் சோல்பரிக் குழுவினர் ஆள்பதிக்கும் சில விசேட அதிகாரங்களை வழங்கினர். அதன்படி நாட்டின் பாதுகாப்பு, நாணயம், வாக்குரிமை முதலியன பற்றிய மசோதாக்களை மன்னரின் அங்கீகாரத்துக்கென அவர் ஒதுக்கிவைக்கலாம். அன்றியும் பாரானுமன்றத்தைக் கூட்டுதல், கலைத்தல் முதலிய சம்பிரதாயமான கடமைகளையும் அவர் செய்வார்.

இவ்வாறு சோல்பரிக் குழுவினரால் சிபார்சு செய்யப்பட்ட புதிய அரசியற் திட்டத்தை D. S. சென்நாயக்கா முதலிய பல தலைவர்கள் எதிர்த்தனர். அவர்கள் அரசனுக்கும் ஆள்பதிக்கும் கட்டுப்படாத பூரணச்யாட்சியை வழங்குமாறு கோரிக்கைகள் விடுத்தனர். அந்நிலையில் 1945 இல் பிரித்தானிய அரசாங்கம் தனது நோக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் ஒரு வெள்ளையற்கையை வெளியிட்டு இலங்கை டொமினியன் அந்தஸ்தை அடையத் தான் ஆதரவு கொடுப்பதாகத் தெரிவித்தது. பின்னர் 15-5-46 முதல் ஒரு இடைக்கால அரசியல் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பின்னர் 18-6-1947 இல் அரசாங்கசபை கூடியபோது பிரித்தானியா இலங்கைக்குப் பூரணச்யாட்சி (டொமினியன் அந்தஸ்து) வழங்கும் தனது திட்டத்தைத் தெரிவித்தது. அதற்கிணங்க அவ்வாண்டு ஆகஸ்ட் 15 முதல் செப்டம்பர் 20 வரை தேர்தல்கள் நடைபெற்று 1947 அக்டோபரில் முதலாவது சுதந்திரப் பாரானுமன்றம் கூடியது. அவ்வேளை U. N. P. கட்சி

சுயேச்சைப் பிரதிநிதிகள் சிலரின் உதவியுடன் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றது. அதன் தலைவரான D. S. சேனநாயக்கா இலங்கையின் முதலாவது பிரதமராகப் பதவியேற்றார்.

இவ்வாறு புதிய பாராளுமன்றம் இயங்கிக்கொண் டிருந்த காலத்தில் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றம் இலங்கைச் சுதந்திரச் சட்டத்தை நிறைவேற்றி மன்னரின் அங்கீகாரத்தையும் பெற்றது. இதன்மேல் இலங்கைப் பாராளுமன்றமும் ஒரு சுதந்திரப் பிரேரணையை நிறைவேற்றியதன் பின்னர் 10-3-1948 முதல் இலங்கைக்கு ‘டோமினியன்’ அந்தஸ்து எனப் படும் ஆணிலப்பத அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இதன் விளைவாக இலங்கை தனது உள்நாட்டு, வெளி நாட்டு விடயங்களில் யாருக்கும் கட்டுப்படாத பூரண பொறுப்பாட்சியைப் பெற்றுள்ளது. அது இன்றும் பிரித்தானிய பொதுநலவாயத்தில் ஒரு அங்கத்தினராயுள்ளது. இவ்வாறு சுதந்திரமடைந்த பின்னர் இலங்கை பல துறைகளிலும் வியத்தகு முன்னேற்றமடைந்துள்ளது.

பயிற்சிகள்.

- ‘கோல்டிகொற்’ தமது அறிக்கையில் தெரிவித்த கருத்துக்கள் யாவை?
- அரசியற்றிட்டம் சம்பந்தமாகச் சோல்பரிக் குழுவினர் தெரிவித்த கருத்துக்கள் யாவை?
- சோல்பரித் திட்டத்துக்கும் டொனமூர்த் திட்டத்துக்கு மிடையிலுள்ள வேறுபாடுகளைச் சுருக்கிக் கூறுகூ
- இலங்கை சுதந்திரமடைந்த வரலாற்றைச் சுருக்கிக் கூறுகூ

அலகு 14.

இலங்கையும் உலகமும்.

பாடம் 6.

முதலாம் உலகப்போரின் காரணங்கள்.

உலக சரித்திரத்தில் முதலாவது சர்வதேசப்போர் 1914 இல் தொடங்கியது. அப்போர் நீண்டகாலம் பெரியளவில் நடந்ததனால் பேரழிவை உண்டுபண்ணியது. அன்றியும் அப்போரில்தான் முதன் முதலாக நீர்மூழ்கிகள், போர் விமானங்கள், தாங்கிகள் முதலியன பயன்படுத்தப்பட்டன.

முதலாம் உலகப் போருக்கான காரணங்களை அறிவதற்கு அதற்கு முன்னுள்ள 50 ஆண்டு கால ஐரோப்பிய வரலாற்றைத் தெரிந்து கொள்ளுதல் பயனுடையது. அவ்வரலாற்றைக் கற்குமொருவர் உலகப் போருக்கான வித்துக்கள் 19 ஆம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியிலேயே தூவப்பட்டிருந்ததை அறிவார். ஆயின் எளிமைக்காக நாம் உலகப்போரின் காரணங்களைப் பின்வருமாறு பகுத்து ஆராயலாம்.

உலகப்போரின் காரணங்கள்:- முதலாம் உலகப்போரின் அடிப்படைக் காரணங்களில் முக்கியமானது (ஐரோப் பாவில் ஏற்பட்ட அடக்கமுடியாத தேசிய உணர்ச்சி யாகும்) பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதி யில் ஜேர்மனி, இத்தாலி முதலிய நாடுகள் ஒன்று பட்டமையினால் அந்நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே தேசிய உணர்ச்சி விஞ்சியது. அது அளவுக்கு மிஞ்சிய போது அயல் நாடுகளை ஆக்கிரமிக்கும் மனப்பான் மையை உண்டுபண்ணியது. பிஸ்மாக்கிற்குப் பின்னர் ஜேர்மனியிடம் அம்மனப்பான்மை காணப்பட்டது.

1888 இல் பதவிக்கு வந்த கெய்சர் வில்லியம் ஜேர்மனியின் படைகளைப் பலப்படுத்தி மக்களிடத்தில் போர் வெறியைத் தூண்டினான். அத்துடன் ஜேர்மானியர் உலகை ஆளப்பிறந்தவர்கள் என்றும் அவர்கள் ஜீரோப்பாவில் தலைமை வகிக்கவேண்டுமெனவும் போதிக்கப்பட்டது. இவற்றின் விளைவாக மக்களிடமும் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மை ஏற்பட்டிருந்தது. இத்தகைய தேசிய உணர்ச்சி பிரான்ஸ், சேர்பியா ஆகிய நாடுகளிலும் மிகுந்திருந்தது. இரண்டாவதாக, ஜீரோப்பிய நாடுகள் பத்தொன்பதாம் நூற் ரூண்டில் குடியேற்ற நாடுகளைப் பிடிப்பதில் போட்டியிட்டுக் கொண்டன. அவ்வேளை “நான் முந்தி நீ முந்தி என” விழுந்தடித்துச் சென்று அவை வெளி நாடுகளைக் கைப்பற்றின. இவ்விதமான போட்டியினால் ஜீரோப்பிய நாடுகளிடையே பொருமையும், ஏமாற்றமும் மனக்கசப்பும் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக பிரித்தானியா, பிரான்ஸ் ஆகியன் அதிக குடியேற்ற நாடுகளைப் பிடித்திருந்ததையிட்டு ஜேர்மனி, இத்தாலி முதலிய நாடுகள் மனம்புழுங்கின. அன்றியும் ஜேர்மனி, பேர்லின் நகரிலிருந்து பக்தாத்வரை ஒரு புகையிரத வீதியை அமைப்பதற்குத் திட்டமிட்ட போது அது இந்தியாவைத் தாக்குவதற்கான திட்டம் எனப் பிரித்தானியா சந்தேகித்தது.

முன்றுவதாக, 1871 ஆம் ஆண்டு பிறசிய பிரான் சியப்போரில் பெறுமதி வாய்ந்த அல்சேஸ்-லொறேன் பிரதேசம் பிரான்சிடமிருந்து பிடுங்கி எடுக்கப்பட்டது. அச்செயல் பிரான்சியரிடம் பழிக்குப்பழி வாங்கும் மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தியது. எனவே அல்சேஸ் லொறேன் மாகாணங்களை எப்போது மீட்கலாம், எப்போது ஜேர்மனியைப் பழிவாங்கலாம் எனப் பிரான்சியர் துடியாய்த் துடித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

நான்காவதாக, ஜீரோப்பிய நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட உறவுகளும் உடன்படிக்கைகளும் அவற்றை ஒன்றுக்கொன்று எதிரான இரு அணிகளாக்கி விட்டன. இவ்வாறு ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா, கங்கோரி, இத்தாலி என்பவற்றுடன் செய்துகொண்ட மூவர் ‘உடன்படிக்கை’ பிரான்சுக்கும் இரசியாவுக்கும்பீதியை உண்டாக்கின. இதனால் அவை இரண்டும் ‘இருவர் நட்புறவு’ என்னும் இனக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டன. அதேசமயம் ஜேர்மனியின் வெளிநாட்டுக் கொள்கையினால் பீதியுற்ற பிரித்தானியா தனது பழைய எதிரியாகிய பிரான்சுடன் ‘மனமுவந்த நட்பை’ ஏற்படுத்திக்கொண்டது. இதற்குப் பின்னர் இரசியா, பிரான்ஸ், பிரித்தானியா என்னும் மூன்றும் சேர்ந்து மூவர் நட்புறவு என்னும் இனக்கத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டன. இவ்வாறு ஜீரோப்பா இரண்டு எதிர்ப்பு அணிகளாகப் பிளவுபட்டமை போருக்கு அடிகோவியது.

இந்தாவதாக, பால்கன் பிரதேசத்தில் காணப்பட்ட சிக்கலான அரசியல் நிலை அமைதியைக் குலைத்து நாடுகளிடையே நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. பால்கன், பிரதேசத்தில் துருக்கியின் கீழிருந்த சிலாவியரின் பிரதேசங்களை ஆஸ்திரியா 1908 இல் கைப்பற்றியது னால் சிலாவிய நாடான சேர்பியா ஆஸ்திரியாமீது அமுக்காறு கொண்டிருந்தது. அதன் பின்னர் 1912 இல் சேர்பியா, கீஸ், பல்கேரியா முதலியன முதலாம் பால்க்கன் போரில் துருக்கியைத் தோற்கடித்த பின்னர் தாம் புதிதாகக் கைப்பற்றிய பிரதேசங்களைப் பங்கிடுவதில் சச்சரவிட்டுக் கொண்டன. இதன்விளைவாகப் பல்கேரியாவுக்கெதிராகச் சேர்பியா, கீஸ், ருமேனியா ஆகியன போரிட்டன. அது இரண்டாம் பால்க்கன் போராகும். அப்போரில் சேர்பியா வெற்றி பெற்ற தனால் ஆஸ்திரியா அச்சம் கொண்டது. இவ்விதமாகச் சேர்பியாவுக்கும் ஆஸ்திரியாவுக்குமிடையில்

ஏற்பட்ட நெருக்கடி அவற்றைப் போர்ப்பாதையில் இட்டுச் சென்றன.

போரின் உடன் காரணங்கள்:- மேற் குறிப்பிட்டவாறு பால்க்கன் பிரதேசத்தில் நெருக்கடி நிலவியவேளை 1914 யூன்மாதம் 28 ஆம் திகதி ஆஸ்திரிய அரசின் வாரிசாகிய ஆச்சியூக் பிரான்சில் பேடினந்து என்பவன் பொஸ்ஸனியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தபோது சராஜிவோ என்னுமிடத்தில் ஒரு சேர்பியனுல் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இதையறிந்த ஆஸ்திரியா அக் கொலைக்குச் சேர்பியாவும் உடன்தை எனக் கூறி அதனிடம் சில கோரிக்கைகளை விடுத்து அவற்றுக்கு 48 மணித்தியாலங்களுக்குள் பதில் தருமாறு கோரியது. அதற்கிணங்கச் சேர்பியா பதிலளித்தபோதும் அது திருப்பதியில்லை எனக் கூறிய ஆஸ்திரியா சேர்பியா மீது போர் தொடுத்தது. உடன் சேர்பியா இரசியாவின் உதவியைக் கோர அது தனது படைகளைத் திரட்டியது. அதைக் கண்ட ஜேர்மனி படைகளைத் திரட்டவேண்டாமென இரசியாவுக்குக் கூறியபோதும் அது கேட்காமையினால் ஜேர்மனி இரசியாமீது போர் தொடுத்தது. இதன்பின் இரசியாவின் நட்புநாடாகிய பிரான்சும் ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போர்ப்பிரகடனம் செய்தபோது ஜேர்மனி நடுவுநிலை நாடாகிய பெல்சியத்துக்கூடாகப் படைகளைக் கொண்டு சென்று பிரான்சைத் தாக்கியது. உடன் பிரித்தானியாவும் ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போரில் குதித்தது. இவ்வாறு தொடங்கிய முதலாம் உலகப்போரின்போது இடம் பெற்றவற்றை அடுத்த பாடத்தில் படிப்போம்.

பயிற்சிகள்.

1. முதலாம் உலகப்போரின் அடிப்படைக் காரணங்கள் யாவை?

2. முதலாம் உலகப்போரின் உடன் காரணம் யாது?

3. பால்க்கன் போர்கள் ஏன் ஏற்பட்டன?

4. சிறு குறிப்பெழுதுக, சேர்பியா, பிரான்சில் பேடினந்து, அல்சேஸ் - லொறேன், கெய்சர் வில்லியம்;

பாடம் 7.

முதலாம் உலகப் போர் 1914 - 1918

1914 இல் ஆஸ்திரியாவுக்கும் சேர்பியாவுக்கு மிடையில் தொடங்கிய போரில் வேறு பல நாடுகளும் பங்குபற்றியதிலிருந்து அது உலகப் போராக மாறியது. அப்போரின் தொடக்கத்தில் ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா பக்கம் சேர்ந்தபோது இரசியா, பிரித்தானியா ஆகியன் சேர்பியாவின் பக்கமாகப் போரிட்டன. பின்னர் துருக்கி, பல்கேரியா ஆகியன வும் ஜேர்மனியுடன் இணைந்து ஆஸ்திரியாவுக்குச் சார்பாகப் போரிட்டன. அதேசமயம் இத்தாலி, யப்பான், சினா, அமெரிக்காகிய நாடு, பிரான்ஸ் ஆகியன பிரித்தானியருடன் இணைந்து சேர்பியாவுக்குச் சார்பாகப் போரிட்டன. இவ்வாறு உலகிலுள்ள பல நாடுகள் பங்குபற்றிய இப்போர் தரையிலும் கடலிலும் வானிலும் நடைபெற்றது.

1914-இல் உலகப்போர் தொடங்கியவுடன் முதலில் மேற்கு முனையிலேயே தாக்குதல்கள் இடம் பெற்றன. அங்கு பிரான்சைக் கைப்பற்றுவதற்குத் திட்டமிட்ட ஜேர்மனி பெல்சியத்துக்கூடாகத் தனது படைகளைக் கொண்டு சென்றது. ஆயினும் மாண், சப்பார் என்னுமிடங்களில் பிரித்தானியபடைகளும் அதன் நேச நாட்டுப் படைகளும் ஜேர்மனியர் முன்னேறாத படி தடுத்தன. இதன்மேல் இருதரப்பினரும் பெல்சியக் கரையிலிருந்து சுவிற்சர்லாந்தின் அல்பஸ்மலை வரை நீண்ட அகழிகளில் நிலை கொண்டிருந்து ஒருவரையொருவர் தாக்கினர். இவ்விதமாக 1916 வரை நடைபெற்ற அகழிப்போரில் பல்லாயிரக்கணக்கான படைவீரர் மாண்டனர்.

மேற்கு முனையின் நிலைமை இவ்வாறு இருக்கும்போது கிழக்கு முனையில் ஜேர்மனி ரன்பேர்க் என்னுமிடத்தில் இரசியாவைத் தோற்கடித்தது. பின்னர் ஜேர்மனி

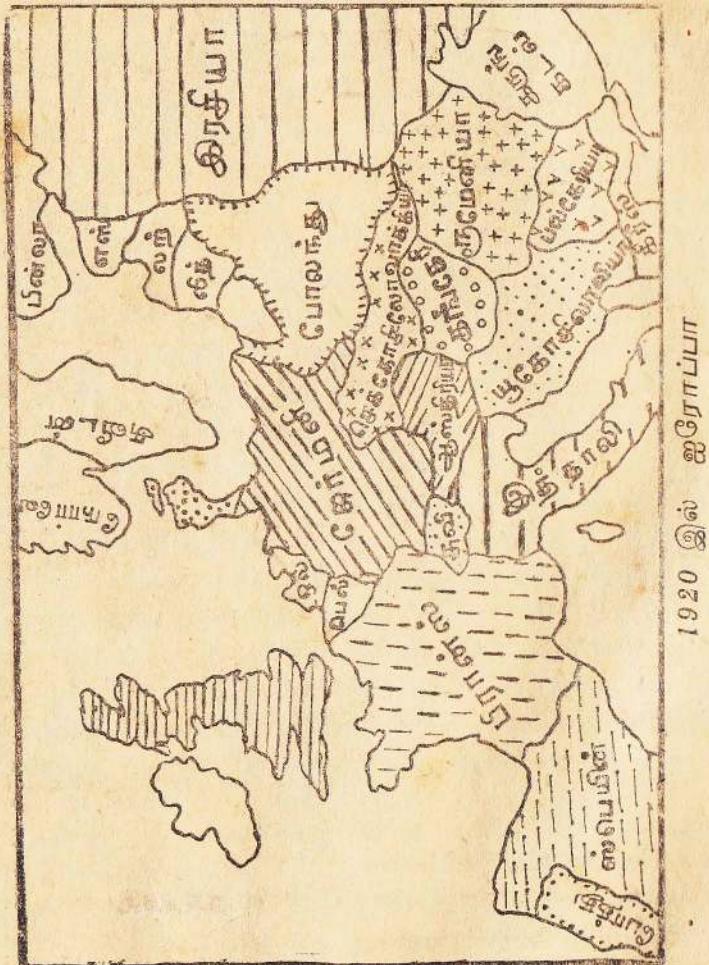
போலந்தையும் கலீசியாவையும் கைப்பற்றியது.) இவ்வாரு இரசியப்படைகள் கிழக்குமூன்ப் போரில் தோல்வி பெற்று வரும்போது 1917 இல் இரசியாவில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் அது போரிலிருந்து விலகிக்கொண்டது.

1917 முதல் கடற்போர் தீவிரமாக நடைபெற்றது. அவ்வேளை நேசநாடுகளுக்குச் செல்லும் நடுநிலை நாடுகளின் கப்பல்களும் தாக்கப்படுமென ஜேர்மனி எச்சரிக்கைவிட்டதோடு பல நடுநிலை நாட்டு உணவுக் கப்பல்களைத் தனது நீர்முழுக்கிகளின் மூலம் கடலுள் ஆழ்த்தியது. இச்செயல் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு ஒரு சவால்போல அமைந்தது. எனவே அது அவ்வாண்டு நேசநாடுகள் சார்பில் போரில் குதித்தது. அதன் விளைவாக நேசநாடுகளின் படைப்பலம் அதிகரித்தது. ஆயினும் அவை அவ்வாண்டு குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி யெதையும் பெறவில்லை எனினும் 1918-இல் மேற்கு முனையில் நடந்த உக்கிரமான தரைப்போரின்போது நேசநாடுகளின் படைகள் மார்சல் ‘போச்’ (Foch) என்னும் பிரெஞ்சுப் படைத்தளபதியின் தலைமையில் ஜேர்மானியருடன் போர்ட்டு அவர்களைத் தோற்கடித்தனர். இதன் விளைவாக 1918 கோடை கால முதல் ஜேர்மானியப்படைகள் பின்வாங்கத் தொடங்கின. அதேவேளை ஜேர்மனியின் கூட்டாளிகளான துருக்கி, பல்கேரியா, ஆஸ்திரியா ஆகியனவும் அவ்வாண்டு செப்ரேம்பர் - நவம்பர் காலத்தில் நேசநாட்டுப் படைகளினால் தோற்கடிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்திலையில் ஜேர்மனியில் ஒரு உள்நாட்டுக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டபோது கெயிசர் வில்லியம் ஒல்லாந்துக்குத் தப்பியோடினான். அதன்பின்னர் ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் 1918 நவம்பர் 11 ஆம் திகதி இரவு 11 மணிக்குப் போரை நிறுத்தி நேசநாடுகளுடன் சமாதானம் செய்துகொண்டது.

இவ்வாறு 1914 இல் தொடங்கி நான்கு ஆண்டுகள் நீடித்த உலகப்போர் முடிவுற்றபின்னர் நேசநாடுகளின் தலைவர்களான யூட்ரே விஸ்கன் (அமெரிக்கா), லோம்போ (பிரான்ஸ்), லோயிட் ஜோர்ஜ் (இங்கிலாந்து) ஓர்லாஸ்டோ (இத்தாலி) ஆகியோர் ஒன்றுகூடிச் சமாதான உடன்படிக்கைபற்றி விவாதித்தனர். பின்னர் வில்சனின் 14 அம்சத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தோல் வியுற்ற நாடுகளுடன் உடன்படிக்கை செய்வதென முடிவு செய்யப்பட்டது. வில்சனின் 14 அம்சங்களும் பின்வருமாறு:- (1) நாடுகளுக்கிடையில் இரகசியமான திட்டங்கள் இருக்கக் கூடாது. (2) எல்லா நாடுகளுக்கும் கடலில் சுதந்திரமிருக்க வேண்டும்; (3) நாடுகளுக்கிடையிலுள்ள பொருளாதாரத்தடைகள் நிக்கப்படவேண்டும். (4) படைகள் குறைக்கப்படவேண்டும் (5) குடியேற்ற நாடுகளின் கோரிக்கைகள் நியாயமானமுறையில் தீர்க்கப்படவேண்டும். (6) இரசியாவிலிருந்து அந்திய படைகள் அகற்றப்படவேண்டும் (7) பெல்சியத்தின் நடுவுநிலை பேணப்பட வேண்டும். (8) அல்சேஸ்-லோறேன் மாகாணங்கள் பிரான்சுக்குக் கொடுப்ப வேண்டும். (9) இத்தாலியின் ஐக்கியம் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும். (10, 11, 12) ஆஸ்திரிய கங்கேரி, பால்க்கன் பிரதேசம் ஆகியவற்றில் உள்ள மக்களுக்குச் சயநிரணய உரிமை வழங்கப்படவேண்டும். (13) போலந்தின் சுதந்திரம் பேணப்படவேண்டும். (14) சர்வதேசங்கம் ஒன்று தாபிக்கப்படவேண்டும். வில்சனின் 14 அம்சத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஜேர்மனியுடன் ஹர்செபில் உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது.

வேர்செயில் உடன்படிக்கையின்படி அல்சேஸ்-லோறேன் பிரதேசம் பிரான்சுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; சார்க்கரிவயவின் ஆட்சியுரிமை 15 ஆண்டுகளுக்குச் சர்வதேச சங்கத்திடம் விடப்பட்டது; சைலீசியாவின் ஒரு பகுதி போலந்துடன் சேர்க்கப்பட்டது.

டான்சுக் துறைமுகம் சர்வதேசத் துறைமுகமாக்கப் பட்டது.) மேலும் ஜேர்மனியின் பழைய குடியேற்ற நாடுகள் எல்லாம் அதனிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு

நேசநாடுகளின் கீழ் பொறுப்பாட்சிப் பிரதேசங்களாகக் கப்பட்டன) (Mandated territories). இவ்வாறு ஜேர்மனியுடன் வேர்செயில் உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டதுபோல ஆஸ்திரியாவுடனும் அதன் சார்பு நாடுகள்

ஞெடனும் வெவ்வேறு உடன்படிக்கைகள் செய்யப் பட்டன.

மேற் குறிப்பிட்டவாறு உடன்படிக்கைகள் செய்யப்பட்டதன் மேல் உலகசமாதானத்தைக் காப்பதற்கும், நாடுகளிடையே எழும் பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்குமாகச் சர்வதேச சங்கம் என ஒரு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டது.) அது ஒரு பொதுச் சபையையும் ஒரு கழகத்தையும் உறுப்புக்களாகக் கொண்டிருந்தது. அதில் பிரித்தானியா, பிரான்சு, இத்தாலி, யப்பான், என்னும் நான்கு நாடுகளும் நிரந்தர உறுப்பினராக இருந்தன. அதேசமயம் சர்வதேச சங்கத்துடன் இணைந்ததாக ஓல்லாந்திலுள்ள (ஹெக் நகரில் ஒரு சர்வதேச நீதிமன்றமும் நிறுவப்பெற்றது.) அத்துடன் சர்வதேச தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக ஒரு தொழிலாளர் சங்கமும் (I. L. O.) அமைக்கப்பட்டது. ஆயினும் பிற்காலச் சம்பவங்கள் சர்வதேச சங்கத்தைப் பயனற்றதாக்கிவிட்டன. அதன் விளைவாகச் சர்வதேச சங்கம் தோல்வியடைதல் தவிர்க்கமுடியாததாயிற்று.

பயிற்சிகள்.

1. முதலாம் உலகப்போரில் ஜேர்மனியின் பக்கம் நின்ற அரசுகள் எவை?
2. ரன்னபேர்க் போரில் எது வென்றது?
3. ஐக்கிய அமெரிக்கா உலகப்போரில் குதித்ததேன்?
4. ஜேர்மனி போரை நிறுத்த என்னியதேன்?
5. வில்சன் யார்? அவரது 14 அம்சங்களும் யாவை?
6. வேர்செயில் உடன்படிக்கையின் அம்சங்கள் யாவை?
7. சர்வதேச சங்கத்தின் அமைப்பை விபரி.

முதலாம் உலகப்போரின் பின்னர் ஜேரோப்பா.

பாடம் 8.

ஜேர்மனியிலும் இத்தாலியிலும் சர்வாதிகார ஆட்சியின் எழுச்சி.

முதலாம் உலகப்போரின் பின்னர் ஜேரோப்பிய நாடுகளில் அமைதியின்மை நிலவியது, அதே சமயம், பல நாடுகள் பொருளாதாரத் துறையில் பலவீன மடைந்து காணப்பட்டன. குறிப்பாக இத்தாலி, ஜேர்மனி ஆகியவற்றில் உலகப் போரின் பின்னர் நிலவிய சமூக அமைதியின்மையும் பொருளாதாரச் சீர்க்கலையும் அங்கு சர்வாதிகார ஆட்சி தலைதூக்க வழி வகுத்தன.)

இத்தாலி உலகப்போரினால் கடுமையாகப் பாதிக்கப் பட்டது. அக்காலத்தில் அபரிமிதமான பொருட்செலவு ஏற்பட்டதோடு பயிர்ச் செய்கையும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால் போருக்குப் பின்னுள்ள காலத்தில் மக்கள் போதிய உணவைப்பெறுவது கடினமாயிருந்தது. அந் நிலையில் சில குடியானவர்கள் பெருந்தோட்டங்களைக் கைப்பற்றிக்கொண்டனர்; தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டனர்; அதே சமயம் வேலையற் றவர்கள் குழப்பங்களை விளைவித்தனர். இவ்வாறு நாட்டில் அமைதி குலைந்த போதிலும் அரசன் அந்நிலை மையை மாற்றுவதற்கு எதுவும் செய்யவில்லை. எனவே அத்தகைய நிலைமையைச் சாதகமாகக் கொண்ட சமூக உடைமைவாதியினர் (Socialists) கைத்தொழில் ஆலைகளைக் கைப்பற்றி ஒரு புரட்சி செய்தனர், ஆயினும் அத்தொழிற்சாலைகளை நிர்வகிக்க முடியாமையால் அவர்களது புரட்சி பிசபிசுத்துவிட்டது.

இவ்வாறு இத்தாலியில் பொருளாதார முடையும் உணவுப் பஞ்சமும் அரசியல் நெருக்கடியும் ஏற்பட்ட காலத்தில் தான் முசோவினி என்பவன் எழுச்சி பெற இருந்து முசோவினி ஒரு கொல்லனின் மகனாவான். அவன் தனது இளமைக்காலத்தில் சிலகாலம் ஆசிரியராகத் தொழில் செய்த பின்னர் அதைக் கைவிட்டு நாட்டிலிருந்து வெளியேறிச் சுவிற்சர்வாந்துக்குச் சென்றுன். அங்கு அவன் இரசிய புரட்சி வாதியாகிய லெண்ஸிச் சந்தித்தான். அதன் விளைவாக முசோவினியின் மனதிலும் புரட்சிக் கருத்துக்கள் முளைவிட்டன. எனவே இத்தாலிக்குத் திரும்பிய பின்னர் முசோவினி தேசியம், பேரரசவாதம், எதேச்சாதி காரம் முதலியவற்றைக் கண்டித்துப் பேசியும் எழுதியும் வந்தான். பின் உலகப் போர்க்காலத்தில் அவன் ஒரு போர்வீரனாகப் பணிபுரிந்து விட்டுப் போர் முடிந்த பின்னர் 1919 இல் பாசிஸ்ட் (Fascist) என்னும் கட்சியை நிறுவிப் பொது உடைமைவாதிகளுக்கும் சமூக உடைமைவாதிகளுக்கும் எதிராகப் பிரசாரம் செய்தான். முசோவினியின் கவர்ச்சிமிக்க பிரசாரத் தினால் ஏராளமானேர் கவரப்பட்டனர். இவ்வாறு 1922 அளவில் 3,00,000 பேர் அவனது கட்சியில் அங்கத்தவர்களாகியிருந்தனர். அவர்கள் எல்லோரும் கறுப்புச்சட்டைகளை அணிந்தபடியால் “கருஞ் சட்டைக்காரர்” என அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வித மாகத் தனது பாசிஸ்ட் கட்சியைப் பலப்படுத்திய பின்னர் முசோவினி ஆட்சியைக் கைப்பற்ற எண்ணி 1922 ஒக்டோபரில் தனது கருஞ்சட்டையினருடன் ரேமாபுரி நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றபோது பீதி யுற்ற அரசன் முசோவினியைப் பிரதமமந்திரி யாக்கினான்.

முசோவினி பிரதம மந்திரியாகிய பின்னர் அரசாங்கத்தில் தனது விரோதிகளை ஓழித்துக் கட்டுவ திலும் தனது கட்சியின் ஆதரவாளர்களைப் பதவியில்

இருத்துவதிலும் பல வழிகளில் ஈடுபட்டான். பின்னர் 1928 இல் நடந்த தேர்தலில் அவனது கட்சிக்காரர் களே பெரும்பான்மையினராக வந்ததினால் முசோவினி யின் அதிகாரமும் செல்வாக்கும் அதிகரித்தன. இதன் மேல் அவன் ஒரு சர்வாதிகாரிபோல் நடக்கத் தொடங்கினான். (அவன் மக்களின் சுதந்திரங்களை ஒழித்தான், பாசிஸ்ட் கட்சியைத் தவிர எனையகட்சி கருக்குத் தடைவிதித்தான்) (அக்கட்சியின் செல்வாக்கை வளர்ப்பதில் தீவிரமாக ஈடுபட்டான்.) “நம்பு, சீழ்ப்படி, போர்புரி” என்பன பாசிஸ்ட் கட்சியின் மூலாதாரக் கொள்கையாகும். அக்கட்சியில் 14 வயதுக்குப்பட்ட சிறுவர்களுக்கென ‘பலிலா’ என்னும் கிளை ஒன்று இயங்கியது. அதே சமயம் “அவங்காடியர்” என்னும் கிளையில் 14 முதல் 18 வயதுக்கு உட்பட்டோர் அங்கத்தவர்களாயினர். இவற்றைத் தவிர பெண்களுக்கெனவும் புறம்பான இயக்கம் ஒன்று காணப்பட்டது.

ந மேற்கூறப்பட்டவாறு இத்தாலியின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிச் சர்வாதிகாரியாகிய முசோவினி (நாட்டு) டைப் பலப்படுத்துவதிலும் கைத்தொழில், பயிர்ச் செய்கை, போக்குவரத்து ஆகியவற்றை விருத்தி செய்வதிலும் கவனம் செலுத்தினான்) அத்துடன் (அவன் பாப்பரசருடன் சமாதானம் செய்துகொண்டு ஞாமன் கத்தோலிக்க சமயத்தை இத்தாலியின் சமயமாக்கினான்) இவ்வாறு உள்நாட்டு நிலைமைகளைச் சிர்ப்படுத்துவதில் முசோவினி ஓரளவு வெற்றி பெற்ற போதிலும் அவனது வெளிநாட்டுக் கொள்கை உலக அமைதிக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடியதாயிருந்தது. அவன் இத்தாலியின் பண்டைக்காலப் பெருமையை மீண்டும் நிலைநாட்ட விரும்பி வெளிநாடுகளை அடிமைப்படுத்தத் திட்டமிட்டான். இவ்வாறு முசோவினி மேற்கொண்ட ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கை அடுத்த உலகப் போருக்கு அடிகோவியது.

ஜேர்மனி: முதலாம் உலகப்போரின்பினர் செய்யப்பட்ட வேர்செயில் உடன்படிக்கை ஜேர்மனியின் குடியேற்ற நாடுகளைப் பறித்ததோடு அது நேசநாடு கருக்குப் பெருந்தொகை நட்ட ஈட்டைக் கொடுக்கும்படியும் விதித்தது. எனவே போரில் தோல்வியடைந்தமையினாலும் (குடியேற்ற நாடுகளை இழந்த மையினாலும்) பெருந்தொகையான நட்ட ஈட்டைச் செலுத்தவேண்டியிருந்ததினாலும்) ஜேர்மனியின் புகழ் நிதி, வலிமை ஆகியன குன்றின.

1919 இல் வேர்செயில் உடன்படிக்கையின் பின்னர் ஜேர்மனியில் ‘எபேட்’ என்பவர் தலைமையில் குடியரசு ஆட்சிமுறை நிறுவப்பட்டது. அது வேமார் குடியரசு எனப்படும். வேமார் குடியரசின் காலத்தில் 1921 இல் ஜேர்மனி தான் நேசநாடுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய போர் நட்ட ஈட்டைக் கொடுக்காது நிறுத்தியபோது பிரான்ஸ் தனது படைகளை அனுப்பி நூர்கைத்தொழிற் பிரதேசத்தைக் கைப்பற்றியது. உடன் அங்கு ஜேர்மானியர் வேலை நிறுத்தம் செய்தபோது நாட்டில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டது. ஆயினும் காஸ்ராவ் ஸ்ரெஸ்மான் என்னும் மண்டல நாயகரின் முயற்சியினால் நாட்டின் நாணயப் பிரச்சினையும், பிரான்சுடன் ஏற்பட்ட தகராறும் சுழுகமாகத் தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. இதன் பின்னர் ஜேர்மனி மீண்டும் கைத்தொழில்களை விருத்தி செய்வதிலும் பொருளாதாரத்தைப் பலப்படுத்துவதிலும் முழுமுச்சாக ஈடுபட்டு 5 ஆண்டுகளுக்குள் அபரிமித முன்னேற்ற மடைந்தது.

ஆயினும் 1929 இல் ஏற்பட்ட சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடி ஜேர்மனியின் பொருளாதாரத்தையும் பாதித்தது. அதனால் முதலீடு செய்வதற்குப் பணமில்லாமையால் தொழில்களின் வளர்ச்சி தடைப்பட்டபோது பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டன;

அதன் விளைவாக நாட்டில் வேலையின்மை அதிகரித்தது, மக்கள் வரிகளைச் செலுத்தமுடியாது அவதிப்பட்டனர். இவ்வாறு நாடு அல்லோல் கல்லோலப்படும்போது மக்கள் சனநாயகக் கட்சி முறையில் அதிருப்தியுற்றனர். அவ்வேளை சிலர் பொதுவுடைமை அரசாங்கத்தை நிறுவ முயன்றனர். அதேசமயம் வேறுசிலர் சர்வாதிகார ஆட்சியை நிலை நாட்ட ஆசைப்பட்டனர். இத்தகைய நெருக்கடி நிலைமையின் போதுதான் கிட்ட முன்னணிக்கு வந்தான்.

கிட்டல் ஒரு சுங்க அதிகாரியின் மகனை 1887 இல் ஆஸ்திரியாவில் பிறந்தான். இளமைக் காலத்திலேயே அவன் இனப்பற்று மிக்கவனுயிருந்தான். ஜேர்மானிய இன்தவர்கள் எல்லோரையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த ஜேர்மன் இராச்சியத்தை நிறுவ அவன் ஆசைப்பட்டான். பின்னர் முதலாம் உலகப்போரின்போது படைவீரனாகப் பணியாற்றிவிட்டுப் போரின் முடிவில் இராணுவத்திலிருந்து விலகி 1919 இல் தேசிய தொழிலாளர் கட்சியை நிறுவினான். அது நாசிசுகட்சி எனச் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்பட்டது. அக் கட்சியின் உதவி யுடன் அவன் 1923 இல் ஜேர்மனியின் ஆட்சியைக் கைப்பற்ற முயன்று அதில் தோல்வியுற்றதனால் சிறையி லிடப்பட்டான். அவன் சிறையிலிருக்கும் காலத்தில் “நூது போராட்டம்” (Mein Kampf) என்னும் நூலை எழுதினான். அதில் அவன் தனது கருத்துக்களையும் திட்டங்களையும் வெளியிட்டான். கிட்டல் சிறையிலிருந்து மீண்டினார் 1933 இல் ஒரு கூட்டரசாங்கத்தில் சேர்ந்து மந்திரிச்சபையின் தலைவனுமாகினான். பின்னர் 1933 இல் நடைபெற்ற தேர்தலில் அவனுடைய கட்சியே அதிக பலமுடைய கட்சியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டபடியால் அவன் சான்சலராகியதோடு சட்டமியற்றக்கூடிய அதிகாரத்தையும் பெற்றுள். இதன் பின்னர் 1934இல் மேர்மன் குடியரசுத் தலைவர் இறந்தபோது கிட்டல் தன்னியே குடியரசின் தலைவராகவும் ஆக்கிக்கொண்டு சர்வாதிகாரம் செலுத்தத் தொடங்கினான்.

— ஆஸ்திரியா

கிட்டல் பின்பற்றிய ‘நாசிசும்’ முசோலினியின் பாசிசத்துக்கு ஒப்பானது. ஜேர்மானியர் ஆரியவமி சத்தவர் என்றும் அவர்கள் உலகை ஆளப் பிறந்த வர்களென்றும் ஜேர்மனி தனது அயல்நாடுகளை அகப்படுத்தி விரிவடைந்து தனது மக்களுக்கு வேண்டிய

கிட்டல்

முசோலினி

‘வாழ்விடத்தை’ (Lebens raum)ப் பெறவேண்டுமென ஏம். சனநாயகம் ஒரு கேளிக்கூத்து எனவும், போர்புனிதமானது எனவும் அவனது போதனைகள் கூறின. கிட்டலின் போதனைகள் மக்களின் இனஉணர்ச்சியைக் கிளரின. அதேசமயம் அவன் மேற்கொண்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளினால் நாடும் பலம்பெற்றது. இவ்விதமாகச் செயல்திறன் மிக்க ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சியை நிறுவி மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற கிட்டல் ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த படியால் அயல்நாடுகளைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்றவகையில் போர்க்கருவிகளைப் பெருமளவில் உற்பத்திசெய்தான். அத்தோடு தனது தரைப்படை கடற்படை விமானப் படை ஆகியவற்றைப் பலப்படுத்தி நாட்டின் மூல வளங்களை நன்கு விருத்திசெய்வதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினான். அவன் அடுத்து மேற்கொண்ட வற்றை அடுத்த பாடத்திற் படிப்போம்.

பயிற்சிகள்.

1. முசோவினி எழுச்சிப்பற்ற காலத்தில் இத்தாலியின் நிலைமை எவ்வாறு இருந்தது?
2. முசோவினியைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
3. முசோவினி எவ்வாறு பிரதம மந்திரியாகினான்?
4. பாசிசத்தின் பிரதான அமிசங்கள் யாவை?
5. முசோவினி பின்பற்றிய வெளிநாட்டுக்கொள்கை எப்படிப் பட்டது?
6. 1929 இல் பொருளாதார நெருக்கடி ஜேர்மனியை எவ்வாறு பாதித்தது?
7. கிட்லரின் இளமைக் காலத்தைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
8. கிட்லர் பின்பற்றிய நாசிசத்தின் பிரதான இயல்புகள் யாவை?
9. கிட்லர் எவ்வாறு பிரதம மந்திரியாகினான்?

இறையூ... U.S.S.R

பாடம் 9.

ஐக்கிய சோவியத் சமூட்டமைக் குடியரசு.

இன்று ஐக்கிய சோவியத் சமவுடைமைக் குடியரசு எனப்படும் இரசியா பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் பரப்பில் பெரிய நாடாக இருந்தபோதிலும் அரசியல், பொருளாதாரத் துறைகளில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்தது.

இரசியாவை ஆண்டுவந்த “சார்” அரசர்களிற் பெரும்பாலானேர் சர்வாதிகாரிகளைப்போல் கொடுங் கோலாட்சி செய்தனர். அவர்களின் போர்களினாலும், வரிகளினாலும் பொதுமக்கள் பெருந் துன்பமடைந்த

னர். மேலும் இரசிய சமுதாயமும் பிளவுபட்டதாகவே காணப்பட்டது. அதில் சாதாரண குடியானவர்கள், சலாக்கியம் பெற்றவர்கள் என இரு பிரிவினர் காணப்பட்டனர். அவர்களில் சாதாரண மக்கள் அரச னுக்கு ஊழியம் செய்யவேண்டியிருந்தது. இப்படிப் பட்ட நிலைமைகள் காணப்பட்ட காலத்தில் பல அறிஞர்கள் தோன்றிச் சமுதாய அரசியல் ஊழல் களைக் கண்டித்ததோடு பல சிறந்த இலக்கிய நூல் களையும் எழுதி வெளியிட்டனர். அவர்களில் நிகோ லோல்கோல், லியோடால்ஸ்டாய், செக்கோவ்மார்க் சிம்கோர்க்கி ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். இவர்கள் சமூக உடைமைவாதக் கருத்துக்களையே கைக்கொண்டனர்.

இவ்விதமாகப் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் இரசியாவில் இலக்கிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டபோதிலும் நாட்டின் அரசியல் நிலைமை நாஞ்சுநாள் மோசமாகிக்கொண்டு வந்தது. இரசியா 1854-56 கிறை மியன் போரில் தோல்வியடைந்த நாள் முதல் நாட்டில் அமைதியின்மை அதிகரித்தது. பின்னர் சார் II ம் அலெக்சாந்தர் ஊழிய முறையை நீக்கியும், சாதாரண குடிமக்களுக்கு நிலத்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தும், உள்ளூராட்சியிலும், சட்டத்துறையிலும் பல சீர்திருத் தங்களைப் புகுத்தியும் ஆட்சியைச் சீர்திருத்த முயன்றன. ஆயினும் அவற்றினால் திருப்தியடையாத ஆட்சியறவாதிகள் 1881 இல் அவனைக் கொன்றனர். பின்னர் அடுத்த அரசனையை சார் III ம் அலெக்சாந்தர் அடக்குமுறைகளை மேற்கொண்டதால் மீண்டும் அரசனுக்கு எதிர்ப்பு உண்டாகியது.

இது இவ்வாருக 19 நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் இரசியாவிலும் கைத்தொழில்கள் ஓரளவு விருத்தி யடைந்தன. அதன் விளைவாக தொழிலாளர் என்ற புதிய வகுப்பினர் உருவாகியிருந்தனர். அவர்கள்

தொழிற்சாலைகளில் அதிக நேரம் வேலை செய்தபோதி ஆம் குறைவான வேதனத்தையே பெற்றார். அன்றியும் தொழிற் சங்கங்கள் அமைக்கவும் அவர்கள் அநுமதிக்கப்படவில்லை. அந்நிலையில் காள்மாக்ஸ் என்னும் சமூக உடைமைவாதியின் கருத்துக்கள் அவர்களைக் கவர்ந்தன.

காள்மார்க்ஸ் ஒரு ஜேர்மன் யூதனவான். அவன் ‘டாஸ்கப்பிற்றல்’ என்னும் ஒரு நூலை எழுதினான். அந்நாலில் அவன் முதலாளி — தொழிலாளி முறையான சமூக அமைப்பைப் பலாத்கார வழியிலாயினும். நீக்க வேண்டுமெனவும், தனி ப்பட்டவர்களின் தொழில்களையும், சொத்துக்களையும் அரசாங்கம் தனது உடைமையாக்க வேண்டுமெனவும் கூறியிருந்தான், ஆயினும் அவனது கொள்கைகளை ஆதரித்தவர்களில் ஒரு பகுதியினர் பலாத்கார வழிகளில் அரசியல், சமுதாய அமைப்புக்களை மாற்ற வேண்டுமென்ற போது வேறொரு பிரிவினர் அமைதியான வழிகளிலேயே அதைச் சாதிக்க வேண்டுமென்றனர். இவர்களில் முன்னவர்கள் ‘போலசெனிக்கார்’ எனவும் பின்னால் வர்கள் யேன்சிலிக்கார் எனவும் அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறு இரசிய மக்களிடையே விழிப்பு ஏற்பட்டுவந்த காலத்தில் 1904–05 இல் இரசியா யப்பானுடன் ஒரு போரில் ஈடுபட்டுத் தோல்வியடைந்தது. அதன் மூலம் மக்கள் அரசாங்கத்தின் பலவீனத்தை அறிந்து கொண்டனர். அதற்குப்பின்னர் 1905 இல் சென்பீற்றர்ஸ் பேர்க்நகரில் மக்கள் அதிக உணவுகோரிக் கூடியபோது அரசாங்கம் அதை ஒரு புரட்சியென எண்ணி இராணு வத்தை ஏவியது. இதனால் ஆயிரம் பேர் வரை கொல்லப்பட்டனர். இதைத் தொடர்ந்து நாட்டில் வேலை நிறுத்தங்கள் ஏற்பட்டன. உடன் அரசன் ‘மோ’ என்னும் இரசியப் பாராஞ்மன்றத்தைக் கூட்டினான். ஆயினும் அது பல அதிகாரங்களைக் கோரியபோது மன்னன் அதைக் கலைத்துவிட்டான்.

அச்செயல் நாட்டில் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியது. இது இவ்வாரூப் முதலாம் உலகப்போர் 1914 இல் தொடங்கியவுடன் இரசியாவும் அதில் பங்குபற்றி யது. அப்போது மக்கள் மன்னனுக்குப் பூரண ஆதரவு நல்கினர். ஆயினும் தொடக்கத்தில் சில வெற்றி களைப் பெற்றபின்னர் இரசியாதொடர்ந்து பலதோல்வி களைப் பெற்றதனால் மக்கள் அரசன் மீது வெறுப்புக் கொண்டனர். அதேசமயம் ரூஸ்புடின் என்னும் துறவி யும் இராணுயும் ஆட்சியைச் சீர்க்கெடச் செய்தமையால் நிலைமை மோசமாகியது. அந்நிலையில் ரூஸ்புமன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட போதிலும் நாட்டில் கொந்தளிப்புக் குறையவில்லை.

இத்தகைய நெருக்கடியான நிலைமை காணப்பட்டவேளை 1917 மார்ச்சில் சென் பீற்றர்ஸ் பேர்க்காலில் 90,000 தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்து விட்டு ‘அடக்கு முறை ஒழிக்’ எனக் கூச்சலிட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். இதற்கு மூன்றாம் நாள் 24,000 தொழிலாளர்கள் வீதிகளில் அணிவகுத்துச் சென்றனர். அப்போது அவர்களைக் கலைப்பதற்கு இராணுவம் அனுப்பப்பட்டது. ஆயினும் இராணுவத் தினரும் குழப்பக்காரருடன் சேர்ந்ததினால் அரசன் செய்வது இன்னது எனத் தெரியாது திகைத்துத் தானே நேரில் சென் பீற்றர்ஸ் பேர்க்கிற்கு வந்தான். ஆனால் அவன் பிரயாணம் செய்த புகையிரதம் பாதை மாறிச் சென்றதனால் நகரத்துக்கு வெளியில் நின்று விட்டது. இதனால் ஏமாற்றமடைந்த அரசன் 1917 மார்ச் 15 இல் பதவியைத் துறக்க கரண்சிக்கி என்பவன் தலைமையில் புதிய அரசாங்கம் அமைக்கப் பட்டது.

இவ்வாறு கரென்சிக்கி ஆட்சி பீடத்திலிருக்கும் போது இரசியாவிலிருந்து நாடுகடத்தப்பட்டு அது வரை சுவிற்சர்லாந்திலிருந்த ஸெனின் என்னும் புரட்சி வாதியை ஜேர்மானியர் இரசியாவுக்கு அனுப்பினர்,

வெனின் இரசியாவுக்கு வந்தபோது மக்கள் அவனை வரவேற்றனர். அவன் போல்செவிக்கர் என்னும் பிரிவினரின் பலாத்காரக் கொள்கையை ஆதரித்து அவர்களின் கட்சித் தலைவருகினான். பின்னர் அவன் கரண்சிக்கியின் ஆட்சியைக் கவிழ்க்கத் திட்டமிட்டுப் புதிய புரட்சியொன்றை ஏற்படுத்தித் தொழிலாளர் அரசாங்கத்தை நிறுவுமாறு மக்களைத் தூண்டினான். அவன் தனது பிரசாரத்தினால் தொழிலாளரின் ஆதரவைப் பெற்றபின்னர் 1917 நவம்பரில் 'நெட்காட்' என்னும் தனது படையின் உதவியுடன் கரண்சிக்கியின் ஆட்சியை நீக்கிவிட்டு இரசியாவை ஒரு சோவியத் குடியரசாகப் பிரகடனம் செய்தான். இதன் பின்னர் அவன் சோவியத்துக்களின் (மாதாணசபைகள்) மாநாடு ஒன்றைக் கூட்டினான். அது ஜேர்மனியுடன் சமாதானம் செய்யவும் பிரபுக்களின் நிலத்தைப் பறிமுதல் செய்து குடிமக்களிடையே பங்கிடவும் சோவியத்துக்களிடம் எல்லா அதிகாரங்களையும் ஒப்படைக்கவும் சம்மதித் தது. இதன் விளைவாக இரசியா போரிலிருந்து விலகிய தோடு அதன் நிலத்தில் சில பகுதிகளை ஜேர்மனிக்கு விட்டுக் கொடுத்தது.

இவ்வாறு வெனின் காள்மாக்சின் பொது உடைமைக் கொள்கைப்படி ஒரு புதிய ஆட்சிமுறையை ஏற்படுத்தி அதைப் பலப்படுத்தி வந்தபோது அதனால் பாதிக்கப்பட்ட பிரபுக்களும், நிலச்சவாந்தார்களும் கிளர்ச்சி செய்தனர். ஆயினும் ட்ரொட்ஸ்கி என்பவன் செம்படையின் துணையுடன் அக்கிளர்ச்சிகளை அடக்கி விட்டான். இதன்மேல் வெனின் வர்த்தகம், உற்பத்தி ஆகியவற்றைத் தேசியமயமாக்கியும் தனிப்பட்டவர்களின் சொத்தைப் பறிமுதல் செய்தும் ஆலைகளின் நிர்வாகத்தை தொழிலாளரின் கைக்குமாற்றியும் பல வாறு பொது உடைமைக் கொள்கைகளைப் புகுத்திய தனால் நாட்டின் பொருளாதாரம் சேரழிந்தது. அதைக் கண்ட வெனின் ஒரு புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையை வகுத்துத் தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சிக்கும்

சிறிது இடமளித்தான். பின்னர் 1923 இல் ஒரு புதிய அரசியற் றிட்டத்தை வகுத்து இரசியாவை 'ஐக்கிய சமூட்டைமைச் சோவியத் குடியரசு' ஆகமாற்றினான், இதன்கீழ் தெரிவுசெய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட சோவியத்துக்கள் என்னும் சபைகள், கிராமம், பட்டினம், மாவட்டம் முதலியவற்றின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றன. இவற்றுக்கு மேல் உயர் சோவியத்து (Supreme Soviet) என்னும் அதிகாரபீடம் உள்ளது. இவ்வாறு வெனின் ஒரு புதிய திட்டத்தை வகுத்த போதிலும் அது பூரணமாகச்

ஸ்ராலின்

செயல்படுவதை அவன் பார்க்க முடியவில்லை. ஏனெனில் அவன் 1924 இல் இறந்துவிட்டான். அதன் பின்னர் ஸ்ராலின் பதவிக்கு வந்தான். அவன் ட்ரொலிக்கை நாட்டைவிட்டுத் துரத்திவிட்டு 3, ஐந்து ஆண்டுத் திட்டங்களை வகுத்து அவற்றின் மூலம் இரசியாவை நவீன மயமாக்கினான். தேசியமயமாக்குதல், உற்பத-

தியை அதிகரித்தல், கைத்தொழில் மயமாக்குதல், என்பன அத்திட்டங்களின் நோக்கங்களாகும். அவற்றினால் நாடு பல துறைகளிலும் பிரமிக்கத்தக்க முன் வேற்றம் பெற்றது. இன்று இரசியா செல்வாக்கும், வலிமையும், புகழும்மிக்க உலக வஸ்வரசுகளில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

பயிற்சிகள்

- 1: பத்தொன்பதாம் நாற்றுண்டில் இரசியாவின் நிலைமையை யைப் பற்றி யாது அறிவீர்?
- 2: சார் அலெக்சாந்தர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்கள் யாவை?
- 3: காள்மாக்கைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
- 4: இரசியப் புரட்சி எவ்வாறு தொடங்கியது?
- 5: வெளினிப்பற்றி யாது அறிவீர்?
- 6: 'பொது உடைமை' என்பது என்ன?
- 7: 'சோவியத்து' அரசியலமைப்பைப்பற்றி யாது அறிவீர்?
- 8: ஸ்ராவின் எவ்வழியில் நாட்டை முன்னேற்றினான்?

அலகு 16.

இரண்டாம் உலகப்போர் 1939-1945

பாடம் 10.

இரண்டாம் உலகப்போரின் காரணங்கள்.

முதலாவது உலகப்போர் முடிவடைந்து 20 ஆண்டுகளுக்குள் இரண்டாவது உலகப்போர் தொடங்கியது. அதிலிருந்து முதலாம் உலகப்போரின் பின்னர் உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக மேற்கொள்ளப் பட்ட முயற்சிகள் பயனளிக்கவில்லை என்பதை ஒருவர் ஊகிக்கலாம். அவை பயனளிக்காமற் போன்மைக்கு 1929 இல் ஏற்பட்ட சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடியும், சர்வதேச சங்கத்தின் பலவீனமும் (வேர்செயில் உடன்படிக்கையிலுள்ள குறைபாடுகளும்) காரணமாயின. எனவே மேற்குறிப்பிட்ட மூன்றும் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு அடிப்படைக் காரணமாயிருந்த அதே சமயம் கிட்லரின் ஆக்கிரமிப்புச் செயல்கள் போரின் உடன்காரணமாயின. இனி இவற்றை ஒவ்வொன்றாக ஆராய்வோம்.

1929 சர்வதேசப் பொருளாதார நெருக்கடி. 1929 இல் ஏற்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி முதலில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் ஆரம்பமாகியது. 1921-28 காலத்தில் ஐக்கிய அமெரிக்காவில் கைத்தொழில்கள் அபரிமிதமாக வளர்ச்சியடைந்து பங்குதாரர்களுக்கு அதிக இலாபத்தைக் கொடுத்தன. இதனால் பங்குகளின் விலை மிக அதிகரித்தது. அப்போதும் பலர் போட்டியிட்டு அவற்றை வாங்கினர். பின்னர் 1928 இல் சடுதியாகப் பங்குகளின் விலை வீழ்ச்சியடைந்தது. உடன் பங்குகளை ஏற்கெனவே வாங்கிய பலர் மிகக் குறைந்த விலைக்கும் அவற்றை விற்க முயன்றனர்.

இதனால் பலர் நட்டமடைந்தனர். இதன் விளைவாக அமெரிக்கப் பணம் (டாலர்) வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வது தடைப்பட்டபோது ஐரோப்பாவில் பல கைத் தொழில்கள் ‘முதல்’ இல்லாமல் தமிழ்த்துவிட்டன. இதனால் பல ஐரோப்பிய நாடுகள் வர்த்தகக் கட்டுப் பாடுகளை விதித்து வெளிநாட்டுப் பொருட்கள் இறக்கு மதியாவதைத் தடுத்தன. அதேசமயம் பல நாடுகளில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் பண நெருக்கடியும் ஏற்பட்டன. இவ்வித நெருக்கடிக்காலத்தில் ஜேர்மனி தனது ஆயுத உற்பத்தியையும் இராணுவத் தையும் அதிகரிப்பதன்மூலம் பெருந்தொகையானேன் ருக்கு வேலை கொடுத்தது. அதேசமயம் இந்நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்ட யப்பான் தனது கைத் தொழில் களுக்கு வேண்டிய கனிப்பொருட்களைப் பெறுவதற்காக மஞ்சுரியாவைக் கைப்பற்றியது. இவ்வாறு ஜேர்மனியும் யப்பானும் மேற்கொண்ட செயல்கள் போருக்கு முன்னறிவிப்பாயின. அன்றியும் 1928 இல் பொருளாதார நெருக்கடி நாடுகளிடையே போட்டிமனப்பான்மையையும் தேசிய உணர்ச்சியையும் மீண்டும் தூண்டிவிட்டது.

வேர்செயில் உடன்படிக்கையிலுள்ள குறைபாடுகள்: 1919இல் நேசநாடுகள் ஜேர்மனியுடன் செய்துகொண்ட வேர்செயில் உடன்படிக்கை பழிக்குப் பழிவாங்கும் உடன்படிக்கைபோலிருந்தது. அதன்படி 600 கோடி பவண் வரை ஜேர்மனி போர்நட்ட ஈடாகக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அதேசமயம் அல்சேஸ்-லொறேன் மாகாணங்கள் பிரான்சுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதும், ஜேர்மனியின் வேறுசில பகுதிகள் போலந்து, பிரான்ஸ், செக்கோசிலோவாக்கியா ஆகியவற்றிடை பங்கு போடப்பட்டதும் ஜேர்மனிக்கு ஆத்திரமுட்டின. மேலும் சமாதான மாநாட்டில் ஜேர்மனி பங்குபற்றுத் படியால் அந்த மாநாட்டு முடிவுகள் ஒருதலைப்பட்சமானவை என அது கருதியது. இக்காரணங்களினால்

ஜேர்மனியிடமும் பழிக்குப்பழி வாங்கும் எண்ணம் வேருங்றியது. அதுபோருக்கு அடிகோவியது.

சர்வதேச சங்கத்தின் தோல்வி: முதலாம் உலகப்போரின் பின்னர் நிறுவப்பட்ட சர்வதேச சங்கம் சிறிய நாடுகளிடையே ஏற்பட்ட சிறு பிணக்குகளைத் தீர்த்த போதிலும், பெரிய வல்லரசுகள் தவறு செய்தபோது அதைத் தடுக்க முடியாத நிலையிலிருந்தது. அதனிடம் ‘படை’ ஒன்று இருக்காதது அதன் பல வீனா மாயிற்று. எனவே யப்பான் 1931இல் மஞ்சுரியாவைக் கைப்பற்றியபோது சர்வதேச சங்கம் அதை வன்மையாகக் கண்டித்ததோடு நின்றுவிட்டது. இதன்பினர் யப்பான் அச்சங்கத்தை விட்டு வெளியேறியது. அதுத்து 1935-இல் இத்தாலிய சர்வாதிகாரியாகிய முசோவிலி அபிசினியாவைக் கைப்பற்றித் தனது நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொண்டபோது அபிசினியா சர்வதேச சங்கத்துக்கு முறையிட அது பொருளாதாரத் தடைகள் விதிப்பதுடன் நின்றுவிட்டது. அதற்கு மேல் அது ஒன்றையும் செய்ய முடியவில்லை. இதன் பின்னர் இத்தாலியும் சர்வதேச சங்கத்தை விட்டு விலகியது. இவ்வாறு வல்லரசுகள் தவறு செய்தபோது சர்வதேசசங்கம் அதைத் தடுக்க வழி யறியாது தவித்தமை அதன் தோல்வியைக் காட்டியது.

போரின் உடன் காரணங்கள் :— ஜேர்மனியின் சர்வாதிகாரியாகிய கிட்லரின் ஆக்கிரமிப்புச் செயல்கள் போருக்கு உடன் காரணமாயின. கிட்லர் ஜேர்மனியின் படைகளைப் பலப்படுத்தி அவற்றிடம் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மையை உண்டுபண்ணினான். முதலாம் உலகப் போரினால் ஜேர்மனி இழந்த பிரதேசங்களை மீட்பதும் ஜேர்மானிய இனத்தவர் எல்லாரையும் கொண்ட பரந்த ஜேர்மானியப் பேரரசை உருவாக்குவதும் அவனது திட்டங்களாயிருந்தன. எனவே அவன் 1932-இல் படைக் குறைப்பு மகாநாட்டிலிருந்தும்

1933-இல் சர்வதேச சங்கத்திலிருந்தும் விலகிய பின் னர் 1935-இல் கட்டாய இராணுவ சேவைபை ஏற்படுத்திப் படைகளைப் பலப்படுத்தினான். பின் னர் 1936-இல் ஸ்பெயினில் ஒரு இராணுவப் புரட்சி ஏற்பட்டபோது கிட்லர் முசோவினியுடன் சேர்ந்து பிராங்கோ என்னும் புரட்சித் தலைவனை ஆதரித்தான். அடுத்து ஜேர்மனியும் இத்தாலியும் 1936 இல் ரேம்பேளின் அச்சு என்னும் நட்புறவை ஏற்படுத்திக் கொண்டன.

இதன்மேல் கிட்லர் பகிரங்க ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கையைப் பின்பற்றினான். அவன் ஆஸ்திரியாவில் வாழும் பெருந்தொகையான ஜேர்மானியர் பல தொல்லைகளுக்குள்ளாவதாகக் கூறி 1938 மார்ச்சில் அதை அகப்படுத்தினான். அடுத்து செக்கோசிலோ வாக்கியாவின் மேற்குப் பிரதேசமாகிய சுடேற்றன் உந்தின் எல்லைகளில் தனது படைகளை நிறுத்தி அப்பகுதியைத் தனக்குக் கொடுக்குமாறு கோரினான். அச்சமயம் பிரித்தானிய பிரதம மந்திரியாகிய நெவில் சம்பர்லேன் கிட்லரைச் சந்தித்துப் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய பின்னர் சுடேற்றன்லந்தை கிட்லருக்குக் கொடுக்கும்படி செக்கோசிலோவாக்கியாவைக் கேட்டுக் கொண்டார். அதற்கு அது இனங்கியபோதிலும் கிட்லர் தனது படைகளின் உதவியுடன் அதைக் “கைப்பற்றத்” திட்டமிட்டபோது சம்பர்லேன் பிரித்தானியாவுக்குத் திரும்பித் தமது நாட்டுப் படை களைத் திரட்டுவதற்கு உத்தரவிட்டார். உடன் பிரான் சும் அப்படியே செய்தது. அதைக்கண்ட கிட்லர் மியூனிச் நகரில் வல்லரசுகளின் மாநாட்டைக் கூட்டச் சம்மதித்தான். அம்மாநாட்டில் கிட்லர், சுடேற்றன் லாந்தைக் கைப்பற்றியவுடன் தனது ஆக்கிரமிப்பை நிறுத்துவதாக வாக்களித்தான். ஆயினும் 1939 மார்ச் அளவில் அவன் செக்கோசிலோவாக்கியா முழு வதையுமே கைப்பற்றிவிட்டான். அவனைப் பின்பற்றி

இத்தாலி அவ்வாண்டில் (1939) அல்பேணியாவைக் கைப்பற்றியது.

இதன் பின்னர் கிட்லர், பாஸ்டிக் கடலுக்குச் செல்லும் போலந்தீன் நுழை வழிக்கு ஊடாக ஒரு புகையிரதப் பாதை அமைப்பதற்கு அதனிடம் அநுமதி கேட்டான். பின்னர் டான்சீக் துறைமுகத்தைத் திருப்பித் தருமாறு கேட்டான். இவ்வாறு அவன் விடுத்த கோரிக்கைகள் பற்றி ஆராயப் போலந்து ஒரு மாநாட்டைக் கூட்டியது. ஆயினும் கிட்லர் அதில் அரை மனத்துடன் பங்கு பற்றிவிட்டு 1939 செப்ரம்பர் முதலாம் நாள் போலந்துமிது படையெடுத்தான். உடன் பிரித்தானியாவும் பிரான்சும் போரை நிறுத்தும்படி கிட்லரை எச்சரித்தபோதும் அதனால் ஒரு பயனும் ஏற்படவில்லை. எனவே செப்ரம்பர் 3 இல் அவை ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போரில் குதித்தன. அத்துடன் இரண்டாம் உலகப்போரும் ஆரம்பமாகியது.

பயிற்சிகள்.

1. இரண்டாம் உலகப்போரின் அடிப்படைக் காரணங்கள் எவை?
2. 1929 சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடி எவ்வாறு ஒரு வாகியது?
3. வேர்செயில் உடன்படிக்கையிலுள்ள குறைபாடுகள் யாவை?
4. இரண்டாம் உலகப்போருக்கு அடிகோவிய சம்பவங்களைக் கூறக.
5. மியூனிச் மாநாடு ஏன் கூட்டப்பட்டது? அதன் பலன் என்ன?
6. சிறு குறிப்பெழுதுக: (1) பாலரிக் நுழைவழி (2) நெவில் சம்பர்லேன் (3) சுடேற்றன்லாந்துகு

இரண்டாம் உலகப் போர்.

1939 ஆம் ஆண்டு செப்ரம்பர் முதலாம் திகதி கிட்லர் போலந்தின் மீது படையெடுத்தும், செப்ரம் பர் 3 ம் திகதி பிரித்தானியா, பிரான்சு ஆகியன் ஜேர்மனிக்கு எதிராகப் போரில் குதித்ததும். முந்திய பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டனவல்லவா? இவ்வாறு போர் ஆரம்பமாகியவுடன் தொடக்கத்தில் ஜேர்மனியினரைவாகப் படைகளைக் கொண்டு சென்று போலந் தைக் கைப்பற்றியது. அச்சமயம் ஜேர்மனியின் நட்பு நாடாயிருந்த இரசியா போலந்தின் கிழக்குப் பகுதி யைத் தனதாக்கிக் கொண்டது. இதன் பின்னர் நோர்வே, டென்மார்க் ஆகியனவும் ஜேர்மனியின் கைக்குள் வீழ்ந்தன. அடுத்து 1940 ஆம் ஆண்டு முற் பகுதியில் ஒல்லாந்து. பெல்சியம் ஆகியனவும் அதனால் கைப்பற்றப்பட்டன. பின்னர் பிரான்ஸ் யூன் 22 இல் ஜேர்மனியுடன் போர் நிறுத்த உடன்படிக்கை செய்து கொண்டது. இதன் விளைவாகப் பிரித்தானியா தனித்து நின்று ஜேர்மனியை எதிர்க்கவேண்டியதா யிற்று. அந்திலையில் பிரித்தானிய பிரதமரான நெவில் சம்பர்லேன் பதவியிலிருந்து விலகப் புதிதாக அமைக்கப்பட்ட போர்க்கால மந்திரிசபை விண்ஸ்ரன் சேர்க்கிவின் தலைமையில் இயங்கியது. விண்ஸ்ரன் சேச்சில் பிரித்தானிய மக்களை ஒன்றுதிரட்டி அவர்கள் மனதில் தேசப்பற்றை முட்டித் தமது தாய்நாட்டைக் காப் பதற்கு எவ்வித தியாகத்துக்கும் தயாராகச் செய்தார்.

இதற்கிடையில் பிரான்சின் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னர் ஜேர்மனி இங்கிலாந்துமீது படையெடுக்கத் திட்ட மிட்டு போர்விமானங்களை அலை அலையாக அனுப்பிக்குண்டுமாரி பொழிந்தது. ஆயினும் ஞேயல் விமானப் படையின் தீர்த்தினால் ஜேர்மனியின் திட்டம் தவிடு பொடியாக்கப்பட்டது. இது இப்படியிருக்க, 1940இல்

இத்தாலியும் ஜேர்மனியின் சார்பில் போரில் குதித்து ஆபரிக்காவிலிருந்த பிரித்தானிய குடியேற்றங்களைத் தாக்கியது. அதே சமயம் குறைம் என்பவன் தலை மையில் ஒரு ஜேர்மானியப் படையும் பிரித்தானியரை எதிர்த்தது. ஆயினும் மொன்றகோமறி என்னும் பிரித்தானிய தளபதி அவற்றை முறியடித்தார். இதற்கிடையில் 1941 இல் ஜேர்மனி திட்டரென இரசியாவுக்கு எதிராகத்திரும்பி அதன்மீது படையெடுத்து மாஸ்கோவையும் கைப்பற்றிவிட்டு ஸ்ராவின்கிராட்டநகரை நோக்கி முன்னேறியது. ஆயினும் அங்கு நடந்தபோரில் ஜேர்மானியர் தோற்கடிக்கப்பட்டனர்.

ஜரோப்பிய நிலைமை இவ்வாறிருக்க கிழக்கேயப்பான் ஹவாய் தீவிலுள்ள பேள்காபரில் தங்கிநின்ற ஜக்கிய அமெரிக்காவின் கப்பற்படைகள்மீது குண்டு வீசியதனால் ஜக்கிய அமெரிக்கா யப்பானுக்கு எதிராகப் போரில் இறங்கியது. ஆயினும் யப்பான் மின்னல் வேகத்தில் கிழக்கிந்தியக்கிரகள், மலாயா, பர்மா என்பனவற்றைக் கைப்பற்றிய பின்னர் இந்தியாவைப் பிடிக்கும் நோக்கத்துடன் அதை அணுகியது. அதைத் தொடர்ந்து 1943 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரில் 5 ஆம் திகதி கொழும்பிலும், திருக்கோணமயிலை லும் யப்பானியர் குண்டு வீசினர். அவ்வேளை பிரித்தானியா இலங்கையில் இராணுவத்தளமொன்றை அமைத்து யப்பானியருக்கெதிராகப் போரிட்டது.

இவ்வாறு யப்பான் இந்தியாவுக்குக்கிட்ட வந்த போதிலும் ஜக்கிய அமெரிக்கா போரில் இறங்கிய பின்னர் நேசநாடுகளின் பலம் அதிகரித்ததைத் தொடர்ந்து ஜேர்மனி, யப்பான், இத்தாலி ஆகியவற்றின் போர்த்திறன் படிப்படியாகக் குறைந்து வந்தது, இவ்வாறு 1943 யூனில் ஆங்கிலேய - அமெரிக்கப் படைகள் இத்தாலி மீது படையெடுத்து அதை அடிபணியவைத்தன. அந்திலையில் முசோவினி பதவியிலிருந்து விலக்கப்பட்டான். அடுத்து 1944 யூனில் தளபதி ஐசன்ஹோவர்

தலைமையில் நேசநாட்டுப் படைகள் பிரான்சில் இறங்கி அதை ஜேர்மன் படைகளின் பிடியிலிருந்து மீட்டன். அவை அவ்வாண்டு ஆகஸ்டில் பாரிஸ்நகரைக் கைப்பற்றிய பின்னர் கிழக்கு நோக்கி முன்னேறிச் சென்று றைஞ்நதியைக் கடந்து ஜேர்மனிக்குட் பிரவேசித்தன. பின்னர் பேளின் நகரம் முற்றுகையிட்டபோது கிடலர் தற்கொலை செய்து இறந்ததாக நம்பப்படுகிறது. இவ்வாறு 1945 மேமாதம் நேசநாட்டுப் படைகள் ஜேர்மனியைத் தோற்கடித்திருந்தசமயம் முசோவினியும் இத்தாலியில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டது குறிப்பிடத் தக்கது.

இதன்மேல் யப்பான்மட்டும் தனித்துநின்று போரை நடத்தியது. அவ்வேளை நேசநாட்டுப் படைகள் அதற்கு எதிராக உக்கிரமான கடற்போரிலும் விமானப்போரிலும் ஈடுபட்டன. அதற்கிடையில் ஜெனரல் மக அதர் பிலிப்பைன் தீவுகளை யப்பானிடமிருந்து திரும்பக் கைப்பற்றியிருந்தார். அதேசமயம் பர்மியப்போரில் பிரித்தானியாயப்பானைத் தோற்கடித்திருந்தது. ஆயின் அந்திலையிலும் யப்பான் அடிபணியாததினால் புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அனுக்குண்டை யப்பான்மீது வீசுவதற்கு அமெரிக்கா தீர்மானித்தது. அதற்கிணங்க 1945 ஆகஸ்ட் ஆறிலும், ஏழிலும் ஹிரோசிமா, நாகசாகி, என்னும் இருநகர்கள்மீதும் இரண்டு அனுக்குண்டுகள் போடப்பட்டன. அக்குண்டுகள் ஏற்படுத்திய அழிவு யப்பானைப் பீதியறச்செய்தது, எனவே யப்பான் தனது தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டு நேசநாடுகளிடம் சரணடைந்தது. அத்துடன் இரண்டாம் உலகப்போரும் முடிவுற்றது.

இரண்டாம் உலகப்போரினால் உலகில் ஏற்பட்ட உயிர்ச்சேதத்தையும் பொருட்சேதத்தையும் இதுவரை யாரும் மதிப்பிட்டும் கூறவில்லை; அவ்வளவு அதிகமாக அப்போர் அழிவை உண்டுபண்ணியது.

எனவே அத்தகைய ஒரு போர் திரும்பவும் ஏற்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக ஒரு சர்வதேச தாபனத்தை நிறுவுவதில் எல்லா நாடுகளும் ஈடுபட்டன.

பயிற்சிகள்.

1. 1939-40 இல் ஜேர்மனி எந்நாடுகளைக் கைப்பற்றியது?
2. ஆபிரிக்காவில் ஜேர்மனியின் படைகளை முறியடித்தவர் யார்?
3. இத்தாலி எப்போது தோற்கடிக்கப்பட்டது?
4. பிலிப்பைன் தீவுகளை யப்பானிடமிருந்து மீட்டவர் யார்?
5. அமெரிக்கா யப்பான்மீது அனுக்குண்டுகளைப்போட்டதேன்
6. ஜேர்மனியின் பிரித்தானிய படையெடுப்புத் திட்டம் எவ்வாறு முறியடிக்கப்பட்டது?

பாடம் 12.

ஐக்கியநாடுகள் தாபனம்.

1945 ஆம் ஆண்டில் யப்பான் சரணாக்கியடைந்த தைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் உலகப்போர் முடிவடைந்தது. அது முடிவடையும் நிலையிலிருந்தகாலத் தில் பிரித்தானியா, அமெரிக்கா, பிரான்ஸ், இரசியா, ஆகியவற்றின் தலைவர்கள் பொட்டஸ்டாம், யால்ரா, கெய்ரே முதலிய பல இடங்களில் சந்தித்துப் போரின் பின்னர் செய்துகொள்ளவிருக்கும் சமாதான உடன் படிக்கைகள்பற்றிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி இருந்தனர். ஆயினும் ஜேர்மனியின் எதிர்காலத் தைப்பற்றி முடிவு செய்வதில் தலைவர்களுக்கிடையில் கருத்து வேறுபாடுகள் ஏற்பட்டன. இதனால் போரின் பின்னர் ஜேர்மனியுடன் எவ்வித உடன்படிக்கையும்

செய்யப்படவில்லை. எனவே அதைத் தவிர்த்து யப்பான், ஆஸ்திரியா, கங்கோ, இத்தாலி முதலின் வற்றுடனேயே உடன்படிக்கைகள் செய்யப்பட்டன.

இது இவ்வாறுக் உலகப்போர் நடந்துகொண்டிருந்த காலத்தில் 1941 இல் அமெரிக்க சனதிபதியாகிய ஹாஸ்வெல்ரூம், பிரித்தானிய பிரதமரான வின்ஸ்ரன் சோர்ச்சிலும் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தில் ஒரு கப்பவில் சந்தித்தனர். அவ்வேளை அவர்கள் தமது நாடுகளின் நோக்கங்களை வெளிப்படுத்தும் பட்டயம் (சாசனம்) ஒன்றை வெளியிட்டனர். அது, அத்திலாந்திக் யட்டயம் என அழைக்கப்படும். அது தனி மனிதனதும் நாடுகளினதும் சுதந்திரத்தைப் பேணுவதற்கும், பிறநாட்டின் ஆக்கிரமிப்பிலிருந்தும் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் எல்லா மக்களும் விடுதலை பெறுவதற்கும் உதவியளிப்பதாக உறுதியளித்தது. இப்பட்டயம் நியூயோக்கில் கூடிய 26 நேசநாடுகளின் பிரதிநிதிகளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் 1943 இல் மாஸ்கோவில் கூடிய நேசநாட்டுத் தலைவர்கள் சமாதானகாலத்தில் உலகில் அமைக்கப்படவேண்டிய ஒரு தாபனத்தைப்பற்றிக் கலந்துரையாடினர்.

பின்னர் (1944) இல் டம்பேட்டன் ஒக்ஸ் என்னுமிடத்தில் நடந்த மாநாட்டில் உத்தேச தாபனத்தின் அமைப்புமறை ஆராயப்பட்டது அடுத்து 1945 ஏப்ரில் மாதத்தில் 51 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் சான் பிரான்சிஸ்கோவில் கூடி அத்திலாந்திக் பட்டயத்தை அங்கீகரித்தன. அதைத் தொடர்ந்து 1945 ஒக்டோபர் 24 ஆம் திகதிமுதல் அப்பட்டயம் அமுலுக்கு வந்த துடன் ஐக்கியநாடுகள் தாபனம் இயங்கத் தொடங்கியது. ஐக்கியநாடுகள் தாபனத்தின் பிரதான நோக்கங்கள் மேல்வருமாறு :

(1) உலகில் சமாதானத்தையும் பாதுகாப்பையும் நிலைநாட்டுதல்.

- (2) நாடுகளுக்கிடையே நட்புறவை ஏற்படுத்துதல்.
- (3) நாடுகளின் பொருளாதார, சமூக, கலாச்சாரப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்தல்.
- (4) மனித உரிமைகளையும் சுதந்திரங்களையும் வளர்ப்பதில் அதிக கவனம் செலுத்துதல்.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனம் பொதுச்சபை, பாதுகாப்புச்சபை என்னும் இரண்டையும் பிரதான உறுப்புக்களாகக் கொண்டுள்ளது. அவற்றில் பொதுச்சபையில் தகுதியுள்ள எல்லா நாடுகளும் உறுப்பினராகலாம். அச் சபை உலக விடயங்களைப் பற்றி விவாதிக்கும் ஒரு மன்றாட்சியுள்ளது. பாதுகாப்புச்சபையில் பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஐக்கிய அமெரிக்கா, இரசியா, சினை ஆகியன் நிரந்தர உறுப்பினராயுள்ளன. அதில் 10 நிரந்தரமற்ற உறுப்பினரும் உள்ளனர். பாதுகாப்புச்சபையின் நிரந்தர உறுப்பினர்களுக்கு அதன் எத் தீர்மானத்தையும் ரத்து (வீற்றுரை) செய்யும் அதிகாரமும் உண்டு. மேற் கூறப்பட்ட ஒரு சபைகளையும் தவிர ஐக்கியநாடுகள் தாபனத்தில் வேறு உறுப்புக்களும் உள்ளன. அவை (1) பொருளாதார சமூகநலக்கழகம், (2) நம்பிக்கைப் பொறுப்புக் கழகம், (3) சர்வதேச நீதிமன்றம், (4) செயலகம் என்பனவாகும். ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் செயலகம் நியூயோர்க்கில் உள்ளது. சர்வதேச நீதிமன்றம் ஹேக் நகரில் உள்ளது. நம்பிக்கைப் பொறுப்புக் கழகம் என்பது போரில் தோல்வியற்ற நாடுகளின் குடியேற்ற நாடுகளை அவை சுதந்திரமடையும் வரை பாலனம் செய்யும் பொறுப்புடையது.

ஐக்கிய நாடுகள் தாபனத்தின் இன்னைரு உறுப்பான பொருளாதார சமூகநலக் கழகத்தின் கீழ் பல தாபனங்கள் இயங்குகின்றன. அவை உலகச்சாதாரதாபனம், உணவு விவசாயத் தாபனம், கல்வி விஞ்ஞான கலாச்சாரத் தாபனம், சர்வதேச தொழில்

லாளர் தாபனம் முதலியன். இத் தாபனங்கள் பல வழிகளில் உலக மக்களுக்கு அருஞ்சேவையாற்று வருகின்றன.

ஜக்கிய நாடுகள் தாபனம் நாடுகளுக்கிடையே ஏற்படும் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் தீர்க்க முடியவில்லை யெனினும் பலவற்றைச் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்துள்ளது என்பதை மறக்க முடியாது. 1950-ல் தொடங்கிய கொரியாப் போரில் போர் நிறுத்தம் ஏற்படச் செய்தமை, 1956 இல் எழுந்த சூயஸ்கால்வாய்ப் பிரச்சினையைத் தீர்த்தமை, இந்தோ-னேசியாவக்கும் ஒல்லாந்துக்குமிடையில் உண்டாகிய பிணக்கைத் தீர்ப்பதில் உதவியமை, காஷ்மீர் போரை நிறுத்தியமை ஆகியன ஜக்கிய நாடுகள் தாபனம் இது வரை சாதித்தவற்றில் முக்கியமானவையாம். ஆயினும் உலக வல்லரசுகளிடையே காணப்படும். பகையையும், பொது உடைமை, சனநாயகம் என்னும் தத்துவங்களின் மோதலும், பல நாடுகளின் ஆக்கிரமிப்பு மனப்பான்மையும்) அனுவாயதுப் பெருக்கமும் உலகில் நிலையான சமாதானம் ஏற்படுவதற்குத் தடையாயுள்ளன.

பயிற்சிகள்.

1. அத்திலாந்திக் சாசனத்தை யார், எப்போது வெளி யிட்டனர்?
2. ஐ நா. தாபனத்தின் நோக்கங்கள் யாவை?
3. ஐ. நா. தாபனத்தின் உறுப்புக்கள் எவை?
4. ஐ. நா. இதுவரை சாதித்ததென்ன?

பிரித்தானிய பொதுநல் அரசு

பாடம் 13

சுதந்திர நாடுகளின் தோற்றும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டின் முற்பகுதியில் பெரியபிரித்தானியாவில் ஒழுங்குமுறையான ஆட்சி நிலவியபோதிலும் அது உண்மையான சனநாயக ஆட்சியாக அமையவில்லை. ஏனெனில் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கும் உரிமை குறிக்கப்பட்ட ஒரு வகுப்பினருக்கே வழங்கப்பட்டிருந்ததினால் பெரும்பான்மையான சாதாரண மக்களும் தொழிலாளர்களும் தமக்கெனப் பிரதிநிதிகளைத் தெரிவு செய்யவும் ஆட்சிமன்றத்தில் தமது குறைபாடுகளைத் தெரிவித்து அவற்றை நிவிர்த்தி செய்யவும் வழியறியாதிருந்தனர். உதாரணமாக |1832| இல் நிறைவேற்றப்பட்ட முதலாவது சீர்திருத்தச் சட்டம் தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்ட நடுத்தரவகுப்பினருக்கு மட்டும் வாக்குரிமையை வழங்கியதுடன் நின்றுவிட்டது. இவ்வாறு வாக்குரிமை மட்டுப்படுத்தப்பட்டதால் தொழிலாளர்களே அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டனர். எனவே பாராளுமன்ற ஆட்சியில் தமக்கும் உரிமை வேண்டுமென அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தனர். பின்னர் |1838| இல் வில்லியம் லோவற் 6 கோரிக்கைகள் அடங்கிய “மக்கள் பட்டியத்தை” விக்ரோறியா மகாராணிகாலத்தில் வெளியிட்டார். அது 21 வயதுக்கு மேற்பட்டோருக்கு வாக்குரிமை, இரகசிய வாக்களிப்பு என்னும் கோரிக்கைகளையும் விடுத்தது. ஆயினும் அவை வழங்கப்படவில்லை. பின்னர் 1867 இல் டிஸ்றலியினால் நிறைவேற்றப்பட்ட இரண்டாவது சீர்திருத்தச் சட்டம் ஏற்றதாழ 10 இலட்சம் பெருக்கு வாக்குரிமையை அளித்தது. அடுத்து 1884 இல் நிறைவேற்

றப்பட்ட மூன்றுவது சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் மூலம் எல்லா ஆண்களும் வாக்குரிமையைப் பெற்றனர். அதற்கு முன்னர் 1872இல் நிறைவேற்றப்பட்ட வாக்குச் சீட்டுச் சட்டம் இரகசிய வாக்களிப்பு முறையை அமுலாக்கியது. இவ்வாறு படிப்படியாக வாக்குரிமை விளைக்கப்பட்டு வந்து 1928 இற்றுன் சர்வ சன வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு பிரித்தானியாவில் மக்கள் ஆட்சி பலப்பட்டு வந்த அதேசமயம் பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தின் ஒரு அங்கமாகிய பிரபுக்கள்சபையின் அதிகாரங்கள் 1911 ஆம் ஆண்டுப் பாராளுமன்றச் சட்டத்தினாலும் பின்னர் 1949-ஆம் ஆண்டு பிறப்பிக்கப்பெற்ற இன்னைரு சட்டத்தினாலும் பெருமளவு குறைக்கப்பட்டன. இவற்றின் விளைவாகப் பொதுமக்கள் சபை அதிகமான அரசியல் அதிகாரங்களைப் பெற்றது. மேலும் பிரித்தானியாவில் அரசனுக்கோ அரசியாகவோ இருப்பவர் பெயரளவில் அரசபதவியை வகிக்கிறாரேயொழிய நேரடியாக ஆட்சி செய்வதில்லை. அங்கு எல்லா அதிகாரங்களும் பாராளுமன்றத்தையும் ஆளும் கட்சியின் அமைச்சர் குழுவையும் சார்ந்ததாகும். இக்காரணத்தினால் பிரித்தானிய அரசி இன்று “வார்ம்புடை முடியாட்சி” நடத்துவதாகக் குறிப்பிடுவது வழக்கம்.

இது இப்படியிருக்க இனி பிரித்தானிய பொது நல வாயம் உருவாகிய வரலாற்றையும் பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்ற வரலாற்றையும் நோக்குவோம்.

பத்தொண்பதாம் நூற்றுண்டில் பிரித்தானியா உலகெங்கும் பரந்த ஒரு பேரரசை யுடையதாயிருந்தது. அப்பேரரசில் கண்டா, அவுஸ்திரேலியா, இந்தியா முதலிய பல பெரிய நாடுகளும் ஏராளமான சிறு நாடுகளும் அடங்கியிருந்தன. அவற்றில் சில பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் அமெரிக்கக் குடியேற்றங்கள் பிரித்தானியாவிடமிருந்து சுதந்திரம் பெற்றதை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு தமக்கும் சுதந்திரம் வேண்டும்.

மெனக் கோரிக்கை விடுத்தன. இவ்வாறு கண்டாவே மதல் முதல் கிளர்ச்சி செய்தது. அங்கு 1837-38 காலத்தில் பிரான்சியரும் பிரித்தானியரும் ஆட்சிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தபோது பிரித்தானியா அதை அடக்கிவிட்டது. ஆயினும் அது கண்டாவின் உள்நாட்டு நிலைமையை ஆராய்வதற்கு பேரவூம் என்பவர் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக்குழுவை நியமித்தது. அக்குழுவினர் கண்டாவுக்குப் பொறுப்பாட்சி வழங்கப்பட வேண்டும் எனவும் பிரித்தானிய பேரரசின் கீழுள்ள தகுதியுடைய ஏனைய நாடுகளுக்கும் சுதந்திரமான ஆட்சியுரிமை வழங்கப்படவேண்டும் எனவும் சிபார்சு செய்தனர். அதற்கிணங்க 1840-இல் கண்டாவுக்கு உள்நாட்டு விவகாரங்களில் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டு இறுதியில் 1867-இல் பிரித்தானிய வடஅமெரிக்கச் சட்டத்தின் மூலம் டொமினியன் அந்தஸ்து வழங்கப்பட்டது. இவ்வாறு கண்டா சுதந்திரம் பெற்றதைத் தொடர்ந்து பிரித்தானியாவின் ஏனைய குடியேற்றங்களுக்கும் பொறுப்பாட்சியும் சுதந்திரமும் வழங்க நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இவ்விதமாக அவுஸ்திரேலியாவின் மாகாணங்கள் 1872 இல் பொறுப்பாட்சி யுரிமையைப் பெற்றுப் பின் 1900 இல் ஒன்றுயினைந்து அவுஸ்திரேலியா என்னும் டொமினியன்நாடாகின. அதேபோல்தென்றை பிரிக்காவின் பகுதிகளாயிருந்த ஒரேஞ்சு சுதந்திரநாடு, திருஞல்வால் என்னும் இரண்டும் 1907-இல் பொறுப்பாட்சியைப் பெற்ற பின்னர் 1909 இல் நன்நம்பிக்கை முனை, நேற்றுல் என்பவற்றேடு இணைந்து தென்றை பிரிக்காவாக உருவாகின. நியூசிலந்தும் அதே விதமாக 1856 இல் பொறுப்பாட்சியைப் பெற்று 1907 இல் டொமினியன் அந்தஸ்து நிலையை அடைந்தது.

மேற்குறிப்பிட்ட நாடுகளெல்லாம் தொடக்கத்தில் உள்நாட்டு விடயங்களிலும், படிப்படியாக வெளி நாட்டு விடயங்களிலும் பூரண சுதந்திரம் பெற்றுப் பிரித்தானியாவுக்கு ஒப்பான நிலையை அடைந்த பின்னரும் ‘பிரித்தானிய பொதுநல்வாயம்’ எனப்படும் கூட்டின் கீழேயே இருந்து வருகின்றன. (தென்னுபிரிக்காவும்

பர்மாவும் மட்டும் விலகிவிட்டன). பொதுநலவாயம், என்ற அமைப்பு பிரித்தானியாவின் குடியேற்ற நாடு, களையும் அதன் ஆட்சியிலிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளையும் அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டுள்ளது. அதில் அங்கத்தவர்களாயுள்ள சுதந்திர நாடுகள் பிரித்தானியாவுடன் சமயங்காளிகளாயுள்ளன. 1926 இல்லாஸ்ஸி என்பவர் தலைமையிலான ஒருகுழு டோமினியன் என்னும் ஆள்நிலப்பத அந்தஸ்தை விளக்கும் ஒரு அறிக்கையில் டோமினியன்கள் உள்ளநாட்டு வெளி நாட்டு விடயங்களில் பூரண சுதந்திரமுள்ளவையென்றும் அவை பிரித்தானிய பொதுநலவாயத்தில் தம்மிட்டு டமாகச் சேர்ந்துள்ளனவென்றும் தெரிவித்தது. இதற்குப் பின்னர் (1931) இல் நிறைவேற்றப்பட்ட வெஸ்ற் மினிஸ்ரர் சட்டம் டோமினியன் அந்தஸ்தைப் பெற்ற நாடுகள் எல்லா உள்ளநாட்டு வெளிநாட்டு விடயங்களி ரும் பூரண சுதந்திரமுடையவை எனப் பிரித்தானிய பாராஞ்மன்றத்தின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து அவற்றுக்கு விடுதலையளித்தது. எனவே இதற்குப் பின்னர் பிரித்தானிய பேரரசு மறைந்துபோக அதனிடத்தில் “முடிக்கு” மதிப்பளிக்கும் புதிய பொதுநலவாயம் உருவாகியது.

1931 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பல நாடுகள் பிரித்தானியரின் ஆட்சியிலிருந்து விடுதலை பெற்றன. இந்தியா, இலங்கை, பர்மா ஆகியனவும் அவற்றுள் அடங்கும். இந்தியா நீண்டகாலக் கிளர்ச்சியின் பின் எனர் 1947 இல் சுதந்திரமடைந்தது. அப்போது இந்தியாவின் ஒரு பகுதியை உள்ளடக்கியதாகப் பாகிஸ்தான் என்னும் ஒருபுதிய சுதந்திரநாடும் உருவாகியது, அதைத் தொடர்ந்து 1948 இல் பர்மாவும், இலங்கையும் சுதந்திரம் பெற்றன. அண்மைக் காலத்தில் பல ஆபிரிக்க நாடுகளும் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளன. கானு, 1957 ஆம் ஆண்டிலும், நெசீரியா 1960 இலும், கென்யா தன்சானியா என்பன 1963 இலும், சாம்பியா 1964 இலும் சுதந்திரம் பெற்றன, இவ்வாறு அண்மைக் காலத்தில் சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகளில் பர்மாமட்டும் பிரித்தானிய பொதுநலவாயத்தைவிட்டு

விலகிவிட்டது. இலங்கையுட்பட ஏனைய நாடுகள் பொதுநலவாயத்தில் தொடர்ந்து அங்கத்தினராயிருந்து வருகின்றன.

பொதுநலவாயம் பலம்மிக்க ஒரு சர்வதேச அமைப்பாயுள்ளது. அது பொருளாதாரம், கல்வி, வர்த்தகம் முதலிய விடயங்களில் சர்வதேச கூட்டுறவுக்கும் ஒத்துழைப்புக்கும் உதவுகிறது. அத்துடன் உலகசமாதானத்துக்கும் அது அரண்போல உள்ளது.

பயிற்சிகள்

1. மக்கள் பட்டயத்தை யார் எப்போது வெளியிட்டனர்?
2. டேர்ஹாம் அறிக்கையில் கூறப்பட்டவை யாவை?
3. டோமினியன் அந்தஸ்தை என்றால் என்ன?
4. பொதுநலவாயத்தின் பயன் என்ன?
5. குறிப்பெழுதுக:— வெஸ்ற் மினிஸ்ரர் சட்டம், பாஸ்பர் அறிக்கை.

பாடம் 14.

இந்தியா சுதந்திரமடைதல்

1857-59 காலத்தில் ஏற்பட்ட சிப்பாய்க் கலகத்தின் பின்னர் இந்தியா வர்த்தக சங்கத்தின் ஆட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்டுப் பிரித்தானியாவின் நேரடியான ஆட்சியின் கீழ் க் கொண்டுவரப்பட்டதைப் பற்றி முன்னெரு பாடத்தில் படித்திருக்கிறீர்கள்ளவா? இவ்வாறு இந்தியா பிரித்தானியாவின் நேரடியான பாலனத்தின் கீழ் வந்ததன்மேல் பிரித்தானிய அரசியாகிய விக்ரோஹியா மகாராணி இந்தியாவின் மகாராணியாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்டார். அதே சமயம் இந்தியாவில் கல்வி, போக்குவரத்து, தபால் தந்திச் சேவை முதலியனவும் ஓராவு வேகமாக விருத்தியடைந்தன. அக்காலத்தில்

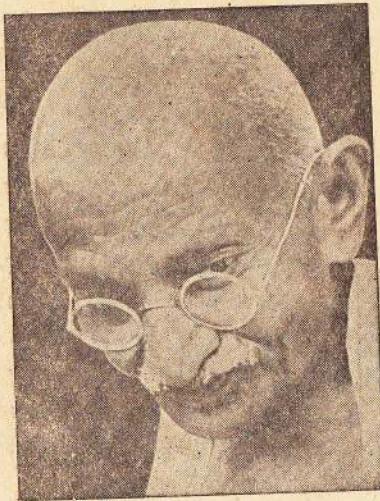
ஆங்கிலக் கல்வியும் விருத்தியடைந்திருந்தபடியால், மத்திய வகுப்பினர் உருவாகவும் அரசியல் கிளாச்சி செய்யவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. மத்திய வகுப்பி னர் மேற்கு நாட்டுச் சுதந்திரப் போராட்டங்களை வழி நடத்திய கவுர், மசினி முதலியவர்களை வழிகாட்டிகளாகக் கொண்டு தாழும் சுதந்திரம்பெற விரும்பினர். அத்தகைய உணர்ச்சிக்கு அக்காலப் பத்திரிகைகளும், ஆரியசமாகம், பிரமசமாகம் முதலிய சமயஇயக்கங்களும் தூண்டுகோலாயிருந்தன. அவை இந்துக்கலை, கலாச்சார மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதில் முனைகின்றன. இப்படியாகப் பல்வேறு வழிகளில் விழிப்புற இந்தியர், பிரித்தானியரின் ஆட்சியினால் தான் தமது கலை, பண்பாடு என்பன தாழ்த்தப்பட்டன என உணர்ந்தனர். இதனால் பிரித்தானிய எதிர்ப்பு உணர்ச்சி படிப்படியாக அதிகரித்தது. அதன் பிரதிபலிப்பாக 1885 இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் நிறுவப்பட்டது. அது அரசியல் சீர்திருத்தங்களுக்காகவும், சமூக பொருளாதார அபிவிருத்திக்காகவும் பாடுபட்டது.

இவ்வாறு இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் விடுதலைப் போராட்டத்துக்குத் தன்னைத் தயார்செய்து கொண்டிருந்த காலத்தில், திலகர், ஸாலாஜூபதிருஷ, கோலே முதலிய தலைவர்கள் தமது பேச்சினாலும், எழுத்தினாலும் மக்கள் மனதைச் சுதந்திரப் பாதையில் திருப்பினர். இதன் பின்னர் 1905 இல் ஆள்பதி தேர்சான் வங்காளத்தைப் பிரித்து இரு மாகாணங்களாக்கியதனால் பிரித்தானிய எதிர்ப்பும் பிரித்தானிய பொருட்களைப் பகிஷ்கரிக்கும் கேதே இயக்கமும் உருவாகின. இவ்விதம் இந்தியாவில் பிரித்தானிய எதிர்ப்பு பலமடைந்திருந்த காலத்தில் மின்றோ என்பவர் இந்தியாவின் ஆள்பதியாயிருந்த சமயம் மேல்வீ என்னும் இந்திய நாட்டுச் செயலாளர் இந்தியரின் அதிருப்தியைப் போக்க எண்ணி 1909 இல் அரசியல் சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தார். அதன் விளைவாகத் தேர்தல் முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதோடு சட்டசபை அங்கத்தினரின் தொகையும் அதி-

கரிக்கப்பட்டது. ஆயினும் அவற்றினால் தலைவர்கள் திருப்தியடையவில்லை. எனவே சீர்திருத்தக் கிளர்ச்சிகள் மேலும் தொடரப்பட்டன.

இதன் பின்னர் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ், முஸ்லிம் லீக் என்னும் தாபனமும் கூட்டாகச் சுயாட்சிக் கோரிக்கையை விடுத்தன. ஆயினும் அதற்கு முன்னர் முதலாம் உலகப்போர் தொடங்கியமையால் பிரித்தானியா எதுவும் செய்யவில்லை. பின்னர் உலகப்போர் முடிந்தவுடன் 1919 இல் பதிய சீர்திருத்தங்கள் அழுவாக்கப்பட்டன. அவை ஹான்ரேக் ஜெஸ்ல் போட் சீர்திருத்தங்கள் எனப்படும். அவற்றின்படி மாகாண அரசாங்கங்கள் கல்வி, சுகாதாரம், பொதுவேலை முதலிய விடயங்களில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றன. அத்துடன் இந்திய சட்டசபை ஒன்றும் நிறுவப்பட்டது. அதில் இந்தியர் பெரும்பான்மையினராயிருந்தனர். ஆயினும் இச்சீர்திருத்தங்களும் மக்களுக்குத் திருப்தியளிக்கவில்லை. இதன் பின்னர் ‘அமிர்தசரல்’ என்னுமிடத்தில் ஒரு புதிய சட்டத்தை ஆட்சேபிப்பதற்காக மக்கள் கூடியிருந்தபோது இராணுவம் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ததினால் 400 பேர்வரை இறந்தனர். ‘அமிர்தசரல் படுகோலை’ என்றும் இச்செயல் மகாத்மா காந்தியையும் விடுதலைப் போராட்டத்தில் குதிக்கச் செய்தது. ஆனால் அவர் பலாத்கார வழி களைப் பின்பற்றினால் ஆகிம்சை வழியைப் பின்பற்றி வர. சுத்தியாக்கிரகம், ஒத்துழையாமை முதலியன் அவரது ஆயுதங்களாயிருந்தன.

மகாத்மாகாந்தி 1922 இல் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து உப்புச் சுத்தியாக்கிரகம் செய்ததினால் சிறையிலிடப்பட்டார். ஆயினும் 1924-இல் அவர் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டார். பின்னர் 1927 இல் சைமன் என்பார் இந்தியப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்ததன் மேல் 1930, 1931, 1932 என்னும் ஆண்டுகளில் மூன்று

காந்தி

நேரு

வட்டமேசை மாநாடுகள் நடந்தன. அவை இந்தியரின் பிரச்சினையைத் தீர்க்கவில்லை; எனினும் அம்மாநாட்டு முடிவுகளின் அடிப்படையில் 1935-இல் இந்தியச் சட்டம் ஒன்று நிறைவேற்றப்பட்டது. அது மாகாணங்களையும் சுதேச இராச்சியங்களையும் உண்டாக்கிய இனைப்பு அரசு முறையைப் பிரகடனப்படுத்தியது. அதன்படி பாதுகாப்பு வெளிநாட்டு விவகாரம் என்பவற்றைத் தவிர ஏனைய விடயங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் விடப்பட்டன. அதேசமயம் மாகாணங்களும் சுதந்திரம் பெற்றன. ஆயினும் 1935 ஆம் ஆண்டுச் சீர்திருத்தங்களை மக்கள் வரவேற்கவில்லை. அதே சமயம் சுதேச இராச்சியங்களும் அதை எதிர்த்தன. இவ்வாரூன நிலைமையில் இரண்டாம் உலகப் போரும் ஆரம்பமாகியதனால் இந்தியப் பிரச்சினை ஒத்திப் போடப்பட்டது. பின்னர் உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் மொகமட் அவி ஜின்ன வைத் தலைவராகக் கொண்ட முஸ்லிம் லீக் முஸ்லிம் களுக்குத் தனியரசு வேண்டுமென ஒரு கோரிக்கை

விட்டது. இதனால் விடுதலைப் போராட்டத்தில் சிறிது ஒங்கல் ஏற்பட்டது.

இது இவ்வாரூக் உலகப் போர்க்காலத்தில் வங்காளத்துச் சிங்கமான நேதாஜி சுபாஸ் சந்திரபோஸ் யப்பானியருடன் தொடர்பு கொண்டு அவர்களுடன் இணைந்து பிரித்தானியருக் கெதிராகப் போரிட்டார். ஆயினும் பர்மாவை வென்ற பின்னர் யப்பானின் முன்னேற்றம் தடைப்பட்டதனால் அவரது திட்டம் நிறைவேறவில்லை. இவ்வாறு உலகப்போர் நடந்து கொண்டிருந்தகாலத்தில் 1942-இல் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் சட்டமறுப்பு இயக்கத்தைத் தொடங்கி யது. அதன் விளைவாக நாடுமுழுவதும் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டதனால் அரசாங்கம் காந்தி, நெரு முதலிய தலைவர்களைச் சிறையிலிட்டது. பின் உலகப்போர் முடிவில் பிரித்தானியாவில் அட்லிபிரபு தலைமையில் தொழிற்கட்சி பதவிக்கு வந்திருந்தது. அட்லி பிரபு இந்திய நிலைமைகளை ஆராய ஸ்ரா போட் கீரிப்ஸ் என்பவர் தலைமையில் ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தது. அக்குழு தேசிய காங்கிரஸ்க்கும் முஸ்லிம் தை. அக்குழு தேசிய காங்கிரஸ்க்கும் முஸ்லிம் கீக்கிற்கும் இடையில் இணக்கத்தை ஏற்படுத்த முயன்று தோல்வியடைந்தது. அந்நிலையில் அட்லி என்ன நேரினும் 1947 இல் இந்தியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கப்படும் என அறிவித்தார். அதன் பின்னர் இந்திய அரசுப் பிரதிநிதியாக வந்த மஹ்மேட்டன் பிரபுவின் முயற்சியினாலும் இராசகோபாலாச்சாரி யாரின் ஆதரவினாலும் முஸ்லிம்களுக்குத் தனி இராச்சியம் அமைக்கும் திட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. அதற்கிணங்க 1947 - இல் இந்தியா பாகிஸ்தான் என இரு சுதந்திரநாடுகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவற்றில் இந்தியாவின் முதலாவது பிரதமரா காஜவகர்லால் நேரு பதவியேற்றார். அதே சமயம் பாகிஸ்தானின் தந்தையாகிய ஜின்னு அதன் முதலாவது ஆஸ்பதி நாயகமாகப் பதவியேற்றார், அவர்கள் இரு

ஜின்னு

ராஜாப්‍රසාද்

வரும் அஹிம்சாழர்த்தியாம் அண்ணல் காந்தியும் இன்று இல்லை. ஆயினும் அவர்களின் பரிசுத்தமான நினைவு - ஆத்ம சக்தி - உலகை நன்னெறிக்கு இட்டுச் செல்லும். அப்புனிதர்களின் நினைவு உலக மக்களின் மனதை விட்டு என்றும் அகலாது.

பயிற்சிகள்

1. சிப்பாய்க் கலகத்தின் பின்னர் இந்தியாவில் நிலவிய ஆட்சி முறை யாது?
2. 1908-9 கால சீர்திருத்தங்களின் அம்சங்கள் யாவை?
3. 1935 இல் இந்திய அரசியலமைப்பில் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் எவ்வை?
4. மகாத்மா எவ்வழியில் போராட்டார்? ஏன்?
5. சிறு குறிப்பெழுதுகள்:- (1) அமிர்தசரஸ் படுகொலை, (2) நெதாஜி, (3) ஜின்னு.

முன்றுந் தவணை.

மாதிரி விழைப்பத்திரம்.

(1) பன்வருவனவற்றில் 'அ' பிரிவிலுள்ளவற்றுக்குப் பொருத்த மானவற்றை 'ஆ' பிரிவில் தெரிந்து வாக்கியங்களைப் பூர்த்தி செய்க.

'அ'

1. மகாவமிசத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்
2. மக்கலம் சீர்திருத்தத்தின் பின்னர்
3. முதலாம் உலகப்போர்
4. 1915 சிங்கள - மூலியிம் கலகத்தின் போது
5. இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ்
6. 1924 இல் சட்டசபை அங்கத்தினர் தொகை
7. சர்வசன வாக்குரிமை
8. ஏழு நிர்வாகசபை ஆட்சியில்
9. சோல்பரி விசாரணைக் குழுவினர்
10. வேர்செயில்ஸ் உடன்படிக்கை
11. உலக அமைதியை ஏற்படுத்துவதில்
12. 1917 இல்
13. வெனினுக்குப் பின்னர்
14. சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடி
15. சுடேற்றங்களாந்து

'ஆ'

1. 1914-18 இல் நடந்தது;
2. 1919 இல் நிறுவப்பட்டது;
3. 1944 இல் இங்குவந்தனர்;
4. 'உபாய்' எனபவராகும்.
5. டொன்னூர்க் குழுவினரால் சிபார்சு செய்யப்பட்டது.
6. சட்டசபையில் 21 பேர் அங்கத்தவராயிருந்தனர்.
7. கூட்டுப்பொறுப்பு இருக்கவில்லை.
8. 1919 இல் ஜேர்மனியுடன் செய்யப்பட்டது.
9. 49 ஆக அதிகரித்தது.
10. சார்மேஸ் இலங்கையின் தேசாதிபதியாயிருந்தார்.
11. ஸ்ராவின் பதவிக்கு வந்தார்.
12. 1929 இல் ஏற்பட்டது.
13. செக்கோகிலோவாக்கியாவின் பகுதியாயிருந்தது.
14. சர்வதேச சங்கம் தோல்வியடைந்தது.
15. இரசியப் புரட்சி ஏற்பட்டது.
- (2) மேல்வரும் வாக்கியங்களை அடைப்புக்குறிக்குள் இருப்பவற்றில் பொருத்தமானவற்றைத் தெரிந்து பூர்த்தி செய்க.
1. படித்த இலங்கையருக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டது (1911, 1921) இல் ஆகும்;
2. 1915 கலவரங்களின் பின்னர் (சேர் பொன் இராமநாதன், அருணாசலம்) இங்கிலாந்து சென்றார்.

3. மானிங் காலத்தில் (இருமுறை, இருமுறை) சட்டசபை திருத்தி அமைக்கப்பட்டது.
 4. பொன்னமுர் திட்டத்தின்கீழ் நியமன அங்கத்தவர் (3, 5, 8) பேர் இருந்தனர்.
 5. முதலாவது அரசாங்கசபைத் தலைவர் (D. B. ஜயதிலக, E. W. பெரோரா) ஆகும்.
 6. சோல்பரித் திட்டத்தின்படி பிரதிநிதிகள் சபையில் (95, 105, 98) பேர் இருந்தனர்.
 7. பிராண்சிஸ் பேடினந்து ஒரு (ஆஸ்திரியனால், சேபியனால் கட்டுக்கொல்லப்பட்டான்.
 8. அகழிப்போர் (முதலாம், இரண்டாம்) உலகப் போரில் நடந்தது.
 9. லூட்ரே வில்சன் (பிராண்சிய, அமெரிக்க, பிரித்தானிய) தலைவராகும்.
 10. ஹெக் என்னுமிடம் (ஒல்லாந்தில், பெல்சியத்தில்) உள்ளது
- (3) பின்வருவன சரியாயின் 'சரி' எனவும், பிழையாயின் 'பிழை' எனவும் எழுதுக.
1. 1948 இல் பர்மா சுதந்திரம் அடைந்தது.
 2. கண்டா 1867 இல் சுதந்திரம் அடைந்தது:
 3. வெஸ்ற் மினிஸ்ரர் சட்டம் 1931 இல் நிறைவேற்றப் பட்டது.
 4. சர்வதேச நீதிமன்றம் ஹெக் நகரில் உள்ளது.
 5. ஹிரோசிமா நாகசாகி என்னுமிடங்கள் சிஞாவிலுள்ளன.
 6. பேள் ஹாபரில் அமெரிக்கா அனுக்குண்டை விசியது.
 7. மொன்ற் கொமரி ஆபிரிக்காவில் ஜேர்மனியரைத் தோற் கட்டித்தார்.
 8. ஸ்ராவின் ட்ரெரூஸ்கியை நாடுகடத்தினான்.
 9. நாசிசம் இத்தாலியில் உருவாகியது.
 10. முதலாம் உலகப்போரில் யப்பான் ஜேர்மனியைதிர்த்தது.
- (4) பின்வருவனவற்றில் இரண்டு சரித்திரத் தொடர்புடையவை பொருத்தமில்லாததைக் கீழுக:
1. சேர் D. B. ஜயதிலக, அரசாங்கசபை மக்கலம்.
 2. ஜேர்மனி, வேர்செயில்ஸ் இங்கிலாந்து.
 3. போல் செவிக்கர், கரெண்சிக், லெனீஸ்.
 4. ரூஸ்வெல்ட், ஜக்கிய அமெரிக்கா, பிரான்ஸ்
 5. அத்திலாந்திக் பட்டயம், சர்வதேசசங்கம், ஐ நா தாபனம்
 6. டேர்ஹாம் அறிக்கை, அவஸ்திரேலியா, கண்டா
 7. 14 அம்சத்திட்டம் சம்பர்லேன், வில்சன்.
 8. பிரான்ஸ் பேடினந்து, ஆஸ்திரியா, பிறசியா.
 9. இரசியா, மிக்காடோ, சார்
 10. யப்பான், திறந்தகதவுக்கொள்கை, சீன,

யாழ்ப்பாணப்பதுதி விற்பனையாவர்

நிதிப்பற்றியல்லயுத்தக்காலை

235, கெ. கெ. எஸ்., வீதி

யாழ்ப்பாணம்